

ሺህ ዓመትና ሐሳዌ መሲሕ

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

ኢትዮ ፕቁር አባይ ማተሚያ ቤት (1997 ዓ.ም)

መምህር ስቡሕ አዳምጤ የሰዋሰወ ብርሃን ቅ/ጳውሎስ
ከ/መ/ት/ቤት የሐዲሳት ትርጓሜ መምህር

መታሰቢያነቱ

ዋጋ ሳልከፍል ያላቸውን የዕውቀት ሀብት ለሀገራችን መምህሮቹ ይሁን።

1ኛ. ቅኔ እስከነአገባቡ ግሥ እስከነርባ ቅምሩ ላስተማሩኝ በተጨማሪም ውዳሴ ማርያምና ቅዳሴ ማርያም አንድምታ ትርጓሜን ላስተማሩኝ በምሁርነታቸውና በብሔራቸውናቸው ታዋቂ ለሆኑት በደቡብ ጌንደር በደራ ወረዳ ደብረ ምሕረት ዛሬ ቅዱስ ሚካኤል ለሚገኙት የቅኔና የመጽሐፍ መምህር ለሆኑት ለመልአክ ምሕረት ጥበቡ ታየ።

2ኛ. የሐዲሳት ትርጓሜን ላስተማሩኝ በሰሜን ጌንደር ዋና ከተማ በመንበረ መንግሥት መድኃኔዓለም የአራቱ ጉባኤ መጻሕፍት መምህር ሰነሩት ለአንጋፋው ሊቅ ለሊቀሊቃውንት መንክር መኮንን።

3ኛ. በዚሁ በመንበረ መንግሥት መድኃኔዓለም በሚገኘው የሊቃውንት ጉባኤ የአራቱን ጉባኤ መጻሕፍት ሲያስተምሩ በነበሩበት ጊዜ የሐዲሳት ትርጓሜንና ሃይማኖተ አባባውን ላስተማሩኝ አሁን የሰዋሰወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከ/መ/ት/ቤት የበላይ ኃላፊና የሰሜን ጌንደር ሀገረ ሰብከት ሊቀ ጳጳስ ለሆኑት ለብፁዕ አቡነ እንድርያስ።

4ኛ. የብሉይ ኪዳን ትርጓሜን ላስተማሩኝ በሰዋሰወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከፍተኛ መንፈሳዊ ት/ቤት የብሉይ ኪዳን ትርጓሜን በማስተማር ላይ ለሚገኙት የአራቱ ጉባኤ መጻሕፍት መምህር ለሆኑት ለታላቁ ሊቅ ለመልአክ ገነት ገብረ ሥላሴ አወቀ።

5ኛ. ከመምህሮቹ እንደ አንዱ ለማያቸው ከምግብ እስከ ልብስና እስከ መጽሐፍ ድረስ የሚፈለገውን አስተዋጽኦ ችለው በሰዋሰወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከ/መ/ት/ቤት የብሉይ ኪዳን ትርጓሜን ላስተማሩኝ አሁንም ምእመናንን በማስተባበር በዚሁ ቅዱስ ተግባር ለቤተ ክርስቲያናችን ተተኪ የሚሆኑ በርካታ ደቀመዛሙርትን በማስተማር ለሚገኙት ለአሁኑ ማርቆስ ተፈራ ይሁንልኝ።

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ ሳዘጋጅ ጥልቅ ሐሳባቸውን በመለገፍ አይዘህ በማለት የረዱኝ በሰዋሰወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከፍተኛ መንፈሳዊ ት/ቤት የብሉይ ኪዳን አንድምታ ትርጓሜን በማስተማር ላይ የሚገኙት መምህር ገብረ ማርያም ጥበቡንና በዚሁ በተጠቀሰው ቦታ የሐዲሳት አንድምታ ትርጓሜን በማስተማር ላይ የሚገኙትን መምህር እሸቱ ዓለማየሁን ከልብ አመሰግናለሁ።

እንዲሁም ጥሩ የጽሑፍ ችሎታ ስላላቸው ጊዜያቸውን መሥዋዕት አድርገው በእጅ ጽሑፍ የረዱኝን አባ ገብረ ሕይወት ፍሥሐንና አባ ሥምረተ አብ እሸቱን ሳለመሰግን አላልፍም።

እንደሚታወቀው የሥነ ጽሑፍ ድካም ብዙ ነው። በእጅ ጽሑፍ በለቀማ ደክመን ሰለቸን ሳይሉ አብረውኝ ለተሰለፉ፡

- ለመምህር ጽጌ ፍቃዴ
- ለመምህር በሙሉ አስፋው
- ለመምህር ብርሃኑ ጫኔ
- ለመምህር ሢራክ ንጉሤ
- የምስጋና እጅ መንሻዬን አቀርባለሁ።

የገንዘብ አስተዋጽኦ በማድረግ ኮምፒዩተሩን ያጸፉልኝ የሐንስ ጻድቁ /ፈቃደ ሥላሴንና/ ቄስ ዘማርያም ሙጨን አመሰግናቸዋለሁ።

ከዚህ በላይ ለጠቀስኳቸው አባቶቼና ወንድሞቼ ሁሉ ለአራቱ የወንጌል ጽሑፍት ለማቴዎስ ለማርቆስ ለሉቃስ ለዮሐንስ የሰጣቸውን ጸጋ ይሰጥልኝ ዘንድ እግዚአብሔርን በጸሎት እጠይቃለሁ።

መግቢያ.....

ምዕራፍ አንድ

ሺህ ዓመት.....	3
መጽሐፍ ቅዱስን ያለትርጓሜ መረዳት አይቻልም.....	6
ቁጥሮች በመጽሐፍ ቅዱስ.....	9
ሺህ ቁጥር በመጽሐፍ ቅዱስ.....	12
ሺህ በልማዳዊ አነጋገር ሲነገር.....	14
ሺህ ዐመት ዘመነ ሥጋዊ ነው.....	15
ሰይጣን ለምን ታሰረ?.....	16
ሰይጣን መቼ ታሰረ?.....	24
ሰይጣንን እንዳሰረው የጌታ ምሳሌያዊ አነጋገር.....	24
ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዥ ነበር.....	26
የዚህ ዓለም ገዢ ወደውጭ ይጣላል.....	27
ሰይጣን ድል እንደተነሣ የራሱ ምስክርነት.....	32
ሰይጣን ከገዢነት ወደተገዢነት.....	32
ሰጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል.....	34
ክክርስቶስ ጋር መንገሥ.....	36
የፊተኛው ትንሣኤ.....	38

ምዕራፍ ሁለት

ሐሳዌ መሲሕ.....	43
ሐሰተኞች ነቢያት ሐሰታዊ ትንቢትን ለመናገር የሚነሳሳቸው ምክንያቶች.....	45
የሐሳዌ መሲሕ የስሙ ትርጉም.....	46
የእናቱ ስም ትርጉም.....	47
ስለሐሳዌ መሲሕ መምጣት የቅዱስ ጳውሎስ ትንቢታዊ ቃል.....	48
ሐሳዌ መሲሕና መጥፎ ተግባሩ.....	52
ሐሳዌ መሲሕ በራእዩ የሐንሰ.....	61
አውሬው ከባሕር ሲወጣ መታየቱ.....	62
የአውሬው ሰባት ራሶች.....	63
የአውሬው አሥር ቀንዶች.....	72
አውሬው ምን ይመስላል?.....	73
የሐሳዌ መሲሕ በአራዊት መመሰሉ.....	75
ዘንዶው ማን ነው?.....	76
የዘንዶው ውጊያ ከመላእክት ጋር.....	77
የዘንዶው ሥልጣን ለአውሬው.....	79
የአውሬው አድናቂዎች.....	81
አውሬው ተሳዳሪ ነው.....	84

ምዕራፍ ሦስት

ሐሳዌ ኤልያስ.....	86
የአውሬው ሁለት ቀንዶች.....	87
የሐሰት ምስክር ለሐሰተኛ.....	90
የአውሬው መቀሰልና መፈወስ.....	92
የአውሬው ስብከት ለአውሬው.....	94
አውሬው ምልክቶችን ያደርጋል.....	96
አውሬው በምልክቶች ያስታል.....	98
ምስል ማሠራቱ.....	101
ምስል ማናገሩ.....	102
ለስዕሉ በማይሰግዱት የሚወሰድ እርምጃ.....	103
ክርስቶስ ወደምእመናን የቀረበበት መንገድ.....	105
የሐሰተኛው ኤልያስ ዋጋ ምን ይሆን.....	109

ምዕራፍ አራት

ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት.....	113
መንፈሳዊ ጥበብ ምንድን ነው?.....	115
መንፈሳዊ ጥበብ የተሰጣቸው ሰዎች.....	115
የአውሬውን ቁጥር ትርጉም የሚያውቀው ማን ነው?.....	118
ቁጥሩ የሰው ቁጥሩ ነውና.....	119
መርምያዋየስ.....	120
ፀራዊ.....	123

ምዕራፍ አምስት

ሁለቱ ወይራዎች.....	127
ሂኖክና ኤልያስ ለምን አልሞቱም.....	131
1ኛ. የሕይወትና የትንሣኤ ምልክቶች ሊሆኑ.....	136
አዳም የሞትን ተግባራዊነት ያረጋገጠባቸው ነገሮች.....	137
2ኛ. የእግዚአብሔርን ሕያውነት ሊገልጹ.....	140
3ኛ. የእግዚአብሔርን አምላክነት ሊመሰክሩ.....	142
ምስክር ወይም ሰማዕት.....	143
የሂኖክና የኤልያስ ምስክርነት.....	144
ሂኖክና ኤልያስ የሚያደርጉት ተአምር.....	145
የሂኖክና የኤልያስ ተአምራት ማድረግ አስፈላጊነት.....	150
የሂኖክና የኤልያስ ሞት.....	151

መግቢያ

ይህን መጽሐፍ ለመጻፍ የተነሣሁት ዳግም ምጽአትን በተመለከተ ስለሚከሰቱ ሁለት ነገሮች የተቻለኝን ያህል መፍትሔ ለመስጠት ነው። እንደኛው በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 20 ቁጥር 1 እስከ 10 የሚገኘው ሺህ ዓመት የሚለው ቃል ነው። ሁለተኛው ደግሞ ከዳግም ምጽአት አስቀድሞ የሚገለጠው ሐሳዌ መሲሕ /ሐሰተኛው ክርስቶስ/ ነው።

1ኛ. ሺህ ዓመት በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 20÷1-10 ያለውን ስናነብ ሰይጣን ሺህ ዓመት እንደታወረ ሺሁ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእሥራቱ እንደሚቆይ ከዚያም በኋላ ለጥቂት ጊዜ እንደሚፈታ የሚገልጹ ቃላትን እናገኛለን። በተጨማሪም የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማራቸውና ስለክርስቶስ በመመስከራቸው በሰማዕትነት የሞቱት ሰዎች ከክርስቶስ ጋር ሺህ ዓመት እንደሚነግሡ የፊተኛውን ትንሣኤ እንደሚነሡና የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት እንደሚሆኑ ከላይ በተጠቀሰው ምዕራፍ የሚገኘው ንባብ ይጠቁማል።

ሆኖም ሺህ ዓመት ከየት እስከ የት እንደሆነ ግልጽ ሆኖ ባለመቀመጡ የተለያዩ መምህራን የተለያዩ አስተያየቶችን ይሰጣሉ። እኔም የሊቃውንት ቤተ ክርስቲያንን ትርጓሜ መሠረት በማድረግ ሺህ ዓመት ከየት እስከ የት እንደሆነ ለመግለጽ ሞክራለሁ። ከክርስቶስ ጋር መንገሥ መቼ እንደሆነና የፊተኛው ትንሣኤ የተባለውም ምን ዓይነት ትንሣኤ እንደሆነ የቻልኩትን ሳላብራራ አላለፍኩም።

ሁለተኛ ሐሳዌ መሲሕ፣ ሐሳዌ መሲሕ /ሐሰተኛው ክርስቶስ ዳግም ምጽአት ከመሆኑ አስቀድሞ የሚገለጥ የዳግም ምጽአት ምልክት ነው። ስለሐሳዌ መሲሕ መገለጥ እንድጽፍ ምክንያት የሆነኝ ነገር ቢኖር የሚከተለው ነው።

አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት የሌላቸው አታላቶች አወናባጆች ምጽአት በዚህ ሳምንት በዚህ ወር በዚህ ዓመት ይደረጋል፣ ቀርቧል ገንዘባችሁን ስጡን እንመጽውትላችሁ እያሉ የዋሃን ምእመናንን ሲያታልሉ ይታያሉ። ብዙ ምእመናንንም በየጊዜው በአታላቶች ስብከት ይሰናከራሉ።

ስለዚህ የሐሳዌ መሲሕ መንግሥት በምድር ላይ ሳይመሠረት ዳግም ምጽአት ወይም ጎልቀተ ዓለም እንደማይሆን ለምእመናን ማሳወቅ አስፈላጊ ሆኖ አገኘሁት። የሐሳዌ መሲሕም አመጣጥ እንዴት እንደሆነ የቻልኩትን ያህል ለመግለጽ ሞክርኩ። ይህን መጽሐፍ ያነበቡ ምእመናን ሰማዩ ተንዶ ሊጫኑ ነው ምድሩ ተከፍቶ ሊውጥህ ነው። በሚሉ በወዮልህ ሰባኪዎች ከመደናገር ሊድኑ ይችላሉ ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።

ሐሳዌ መሲሕ ሳይመጣ ዳግም ምጽአት አይሆንም ሰማይና ምድርም አያልፉም አታደናግሩን ማለት ይችላሉ።

ይህ መጽሐፍ በአምስት ምዕራፎች የተከፈለ ሲሆን አምስት ዋና ዋና ርእሶችም አሉት።

- 1ኛ. ሺህ ዓመት
- 2ኛ. ሐሳዌ መሲሕ
- 3ኛ. ሐሳዌ ኤልያስ
- 4ኛ. ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት
- 5ኛ. ሁለቱ ወይራዎች

አንባቢያን ሆይ ሺህ ዓመት የሚለውን አንደኛውን ዓቢይ ርእስ ከማንበባችሁ በፊት በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 20 ከቁጥር 1 እስከ 10 የሚገኘውን ቃል በሚገባ አንብባችሁ ከተሰጠው ማብራሪያ ጋር በማገናኘብ ለማለት የፈለኩትን እንድትረዱልኝ ስል አሳስባለሁ።

እንዲሁም ከሁለት እስከ አራት ያሉት ዓባይት ርእሶችን ከማንበባችሁ በፊት በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 13ትን በሙሉ በጥሩ ሁኔታ መላልሳችሁ እንድታነቡና ከእኔ አገላለጽ ጋር እየሞላችሁ በማስተዋል ምሥጢሩን ትመረምሩ ዘንድ የአደራ መልእክቴን አስተላልፋለሁ። በአምስተኛው ርእስ ሁለቱ ወይራዎች የተባሉት ሄኖክና ኤልያስ መሆናቸው ተገልጿል። አሁንም በዚህ ርእስ ውስጥ የሚገኘውን ፍሬ ሐሳብ ለመጨበጥ በዮሐንስ ራእይ 11÷3-13 የሠፈረውን ቃል በማስተዋል ማንበብ ያስፈልጋል።

የመጽሐፉ ፍሬ ሐሳብ መጽሐፍ ቅዱስ ለሚያነቡ ሰዎች የተሰወረና የተደበቀ አይደለም። በእነዚህ ዓባይት ርእሶች የሚገኘውን ፍሬ ሐሳብ ለመረዳት በዮሐንስ ራእይ የሚገኙትን ከዚህ በፊት የተጠቀሱትን ሦስት ምዕራፎች ረጋ ብሎ ማንበብ ዋናው መፍትሔ ነው።

ሐሳዌ መሲሕ፣ ሐሳዌ ኤልያስ፣ ሐሳዌ ኤልሣዕ፣ ሐሳዌ አብድዩ ሁለቱ ወይራዎች ወይም መቅረዞች የተባሉት በትርጓሜ ትምህርት ቤት ላልቆያችሁት ሰዎች ግልጽ ላይሆኑላችሁ ይችላሉ። በየምዕራፋቸው ጥሩ ሆነው ተገልጸዋል። ልብ ብላችሁ አንብቡ። መንደርደሪያ እንዲሆናችሁ ከዚህም በመጠኑ ለመግለጽ እሞክራለሁ።

ሐሳዌ መሲሕ ማለት ሐሰተኛው ክርስቶስ ማለት ነው። ሐሳዌ ኤልያስ ማለት የሐሰተኛው ክርስቶስ ሰባኪ ወይም ነቢይ ሐሰተኛው ኤልያስ ነው። ሐሳዌ አብድዩና ሐሳዌ ኤልሣዕ የተባሉትም ሐሰተኛው አብድዩና ሐሰተኛው ኤልሣዕ ናቸው። እነዚህ ሁለቱ የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀመዛሙርት ናቸው። ሁለቱ ወይራዎች ወይም መቅረዞች የተባሉትም በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ወደዚህ ዓለም መጥተው ወንጌልን የሚሰብኩ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ሄኖክና ኤልያስ ናቸው።

እንግዲህ በመግቢያው ላይ የተገለጸውን እንደምርኩዝ በመጠቀም የፍሬ ሐሳቡን አቀበት ለመውጣት አዳጋች እንደማይሆን እገምታለሁ።

ምዕራፍ አንድ ሺህ ዓመት

ሺህ ዓመት የሚለው ንባብ በዮሐንስ ራእይ 20÷1-10 ላይ ይገኛል። ይህ ሺህ ዓመት መነሻውና መድረሻው ከየት እስከ የት እንደሆነ ጎልቶና ግልጽ ሆኖ የተቀመጠበት ቦታ አይገኝም። ትርጓሜ የሚያስፈልገው ንባብ ነው። በዕውቀትና በአምላካዊ ጸጋ የበለጸጉ የሊቃውንትን ትርጓሜ የሚጠይቅ ንባብ ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ንባብ ማንም ተነሥቶ በሰጠው አስተያየት ትክክለኛውንና ዓይነተኛውን ትርጓሜ ሊያገኝ አይችልም።

እንዲህ ያለውን ለመተርጎም ፍንጭ የማይሰጠውን ንባብ ሥውርና ድብቅ የሆነውን ምሥጢር ለመግለጽ እንደሆሴፍና እንደ ዳንኤል ሀብተ ትርጓሜ የተሰጣቸው መተርጎማን ያስፈልጋሉ። ዳንኤላዊና ዮሴፋዊ ጸጋ ባይገኝ እንኳ አንዱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል ሌላውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል እንዳይቃወመው መንፈሳውያን መጻሕፍት እርስ በርሳቸው እንዳይጋጩ እንዳይለያዩ አድርገው አስማምተው የሚተረጉሙ ጥልቅ ዕውቀት ሰፊ ግንዛቤ ያላቸው መተርጎማን ሊተረጉሙ ይገባል። ያለዚያ ግን ፊደልን ከፊደል አገጣጥሞ የማንበብና ቃላትን የማስዋብ ችሎታ ያላቸው ሁሉ የማመሥጠር ችሎታው ሳይኖር እንተረጎማለን ካሉ መጻሕፍትን ዱላ የማዘዛቸዋል፤ ግንኙነታቸውን ያሻክሩታል፤ ተቀባይነታቸውንም ያደበዘዙታል።

በሌሊት ዓመት የተሰጡ የተሳሳቱ አስተያየቶች

ሺህ ዓመት የሚለውን ንባብ /ቃል/ ለመተርጎም በክርስትናው እምነት ውስጥ ያሉ ብዙ ግለሰቦችና ቡድኖች ትርጓሜው ወደማይገኝባቸው አቅጣጫዎች ሲመለከቱና አድራሻ በሌላቸው መንገዶች ሲሯሯጡ ይታያሉ። አንዳንዶቹ ሺህ ዓመት ክርስቶስ ዳግመኛ ከመጣ በኋላ የክርስቶስ አማኞች፣ የክርስቶስ ተከታዮች ከክርስቶስ ጋር ነግሠው የሚኖሩበት ዘመን ነው

ሲሉ ይሰማሉ። የተለያዩ ሰዎች የሰጧቸው የተለያዩ አስተያየቶች የሚከተሉት ናቸው፡

- ትውልዱ በተምህርት እየተሻሻለ እየበለጸገና እያደገ ሲሄድ የአኗኗር ሥርዓቱ ሲለወጥ ከሕገወጥነት ወደ ሕጋዊነት ሲያዘነብል የሺህ ዓመት መንግሥት ይመጣል የሚሉ አሉ።
- ሌሎች ቡድኖች ደግሞ ወንጌል ቀስ በቀስ ዓለምን ያጥለቀል ቃታል ከአሁኑ ዘመን በበለጠ የወንጌል ቃል ሰውን ይለውጣል። የሰዎች መለወጥም የሰላም የበረከት ዘመን የሚሆን ሺህ ዓመትን ያመጣል ይላሉ።
- ከሁለቱ ቡድኖች የተለዩ ሌሎች ደግሞ ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ የዳዊትን መንግሥት የመመሥረት ዓላማ ነበረው። ነገር ግን የአይሁድ ሕዝብ ንስሐ ስላልገቡ ጊዜውን ወደ ዳግም ምጽአት አስተላለፈው። እስከዚያም ከአይሁድም ከአሕዛብም የምትሰበሰቡትን ቤተ ክርስቲያን መሠረተ ነገር ግን ሰዎችን በብዛት ለመመለስ ወንጌል በቂ አይሆንም። በመጨረሻ ክርስቶስ በአየር ይመጣል የሞቱትንም ቅዱሳን ያስነሣል። በሕይወት ካሉት ምእመናን ጋር ነጥቆ ወደበጉ ሠርግ ግብዣ ይወስዳቸዋል። በምድርም ላይ የመክራ ዘመን ይሆናል።

በዚህም ዘመን እስራኤል ወደጌታ ተመልሳ ወደ ህገሯ ወደ ቅድስት ምድር ትገባለች። በመከራው ዘመን ፍጻሜ ላይ ክርስቶስ ወደ መሬት ይመለስና በአሕዛብ ላይ ይፈርዳል። በጎችን ከፍየሎች ይለያል። ሰይጣን ለሺህ ዓመት ይታሰራል። በመክራ ዘመን ያመኑት የሞቱት ቅዱሳን ይነሳሉ። ከዚያም የሺሁ ዓመት መንግሥት ይመሰረታል። እርሱም የአይሁድ መንግሥት ይሆናል። በዓለም ዙሪያም ይስፋፋል። ክርስቶስና ቅዱሳኑ በኢየሩሳሌም ይነግሣሉ። ከሺህ ዓመት መንግሥት በኋላ ከሰይጣንና ከተከታዮቹ ጋር የመጨረሻው ጦርነት ይደረጋል። ከዚያም በኋላ ሰይጣን ወደ ጥልቁ ይወረወራል። ከዚያም በኋላ የማይምኑት ከሙታን ይነሣሉ። የመጨረሻው ፍርድም ይከተላል ይላሉ።

ከአንድ እስከ ሦስት የተጠቀሱት ቡድኖች በሺህ ዓመት ላይ የሰጡት አስተያየት የሺህ ዓመትን ትርጓሜ ካለመጸሰሱም

በላይ የመጻሕፍትን ምሥጢር የሚበታትን ነፋስ ነው ማለት ይቻላል። እንደኛው ቡድን በሰው ሥጋዊ ዕውቀት ኃይል ሰይጣን የሚታሰርበት የክርስቶስ የሺህ ዓመት መንግሥት ይመጣል ነው የሚለው። ወንጌል ግን ሰይጣን በጾምና በጸሎት ከሰው እንደሚርቅና እንደሚወጣ ማር. 9÷14-29 ይነግረናል እንጅ በፍልስፍና፣ በሥጋዊ ጥበብ፣ ጥልቅ በሆነ ምርምር እንደሚታሰር አይጠቁም።

ሁለተኛው ቡድን በወንጌል ስብከት የዓለም መጥለቅለቅ በክርስቲያኖች የቁጥር መበርከት ሰይጣን የሚታሰርበት የክርስቶስ የሺህ ዓመት መንግሥት ይመጣል ነው የሚለው። ይህን ሐሳብ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃል ያፈርሰዋል። ምክንያቱም ወንጌል ዓለምን የሚያጥለቀልቀው ለአሕዛብ ምስክር ሊሆንባቸው ነው እንጅ የሺህ ዓመት መንግሥትን ሊያመጣ አይደለም። የክርስቶስን ነገር አልሰማንም የሚሉ የአዳም ልጆች እንዳይኖሩ በመጨረሻው ዘመን የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ እንደሚሰበክ ማቴ. 24÷14 ላይ ተገልጿል። ከሺህ ዓመት ጋር ግን ግንኙነት የለውም። የአማኞች እምነት ጥንካሬ እንጅ የአማኞች ብዛት ሰይጣንንም ሊያስር አይችልም ኢየሱስ ክርስቶስም ሰይጣንን እንዳሰረው ይናገራል። ሰይጣን ያልታሰረ ሆኖ ገና ለወደፊት የሚታሰር አይደለም የክርስቶስም መንግሥት በዚህ ዓለም አትመሠረትም።

ሦስተኛው ቡድን ኃጥአንና ጻድቃን በትንሣኤ እንደሚሆኑ ሊያዩና የሺህ ዓመት መንግሥት የእስራኤል ብቻ እንደሚሆን ይተነብያል። ጻድቃን አስቀድመው ተነሥተው ከክርስቶስ ጋር ሺህ ዓመት እንደሚነግሡ ደፍሮ ይናገራል። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ አያገኝም። ጻድቃንና ኃጥአን በትንሣኤ እንደሚለያዩ የሚጠቁም ሃይማኖታዊ ጽሑፍ አልተጻፈም። የጻድቃንና የኃጥአን ትንሣኤ አንድ ጊዜ እንደሆነ ግን የሚከተሉት ጥቅሶች ያስረዳሉ። «በምድርም ትቢያ ውስጥ ካንቀላፉቱ ብዙ ዎች ይነቃሉ እኩሌቶቹ ወደ ዘላለም ሕይወት አኩሌቶቹም ወደ ዘላለም እፍረትና ጉስቁልና...» ዳን. 12÷2 «ጻድቃንም በመፀኞችም ከሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳላቸው ተስፋ በእግዚአብሔር አለኝ» ሐዋ. ሥራ 24÷15 «በመቃብር ያሉቱ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል። መልካምም ያደረጉ

ለሕይወት ትንሣኤ ክፉም ያደረጉ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉና በዚህ አታድንቁ» ዮሐ. 5÷28-29

ስለዚህ ኃጥአንና ጻድቃን የሚነሡት አንድ ጊዜ ነው። የሦስቱም ቡድኖች ሐሳብ የቅዱሳት መጻሕፍትን ትምህርት ለመናድ የተወረወረ ፈንጅ ይመስላል። እነዚህ ሰዎች እንደ ሐምሌ ውኃ ሙላት የጎርፍ ብዛት ያገኘውን የዕንጨትና የሣር ዘር ተሸክሞ እንደሚጓዝ ይህን ልተው ይህን ልሸክመው ብሎ እንደማይመርጥ በመንገድ ያገኘውን ሁሉ እንደሚነዳ በአጋጣሚ ያገኙትንና ድንገት የመጣላቸውን ሐሳብ በንባቡ /በቃሉ/ ላይ ጭነውበታል። ሰዎቹ በጉባኤ ቤት ያልዋሉ ምሥጢር ያላደላ ደሉ የጉባኤ ቤት ጠረጴዛ ያልገጫቸው የመምህራን አንደበት ያልገረፋቸው ቅምጥሎች አፈ-ጮሌዎች ሳይሆኑ አይቀሩም።

መጽሐፍ ቅዱስን ያለትርጓሚ መረዳት አይቻልም

ከተርጓምያን ሊቃውንት የአተረጓጎምን ስልት ሳይቀረጹ መጽሐፍ ቅዱስን ለመተርጎም መሞከር «ላም ባልዋለበት ኩብት ለቀማ» እንደሚባለው ይሆናል። የተሳሳተ ትርጉም የሚመጣውም ከዚህ የተነሣ ነው። ያለ መሪ ወደሩቅ ቦታ የሚሄዱ ማየት የተሳናቸው ሰዎች እሾህ ላይና ደንጊያ ላይ መውደቃቸው አይቀሬ ነው። መጽሐፍ ቅዱስንም ያለተርጓሚ ያለ መምህር ያነበቡት ሁሉ እንደየፍላጎታቸው፣ እንደየስሜታቸው፣ እንደየአመለካከታቸውና እንደየግንዛቤአቸው እንደመሰላቸው ከተረጎሙት መሠረታዊ የትርጓሜው ትምህርት ሳይኖራቸው ከመሬት ተነሥተው ከአብራሩትና ከገለጹት በንባብ ዳጥ ተንሸራተው ወደ ስሕተት ጉድጓድ መግባታቸው አይቀርም።

የእያንዳንዱ ሰው ግንዛቤ የተለያየ ነው። እንደመልኩ፣ እንደቁመቱ፣ እንደቅርፁ፣ እንደጠባዩና እንደድምፁ ሐሳቡና አስተያየቱም ይለያያል። መጽሐፍ ቅዱስን እያንዳንዱ ሰው እንደአመለካከቱ ከገለፀው አንዲት ሃይማኖት የሚለው የጳውሎስም አነጋገር ይዛባል። ያለትርጓሜም የመጽሐፍ ቅዱስን ሐሳብ ለመጨበጥ መክጀል ጤፍን ሳይፈጭ ሳይሰካ ሳይጋገር ለምግብ ነት እንደማቅረብ ይቆጠራል።

የጌታ ደቀመዛሙርትም የጌታን አነጋገር እንደመሰላቸው ለመፍታት ሲሞክሩ ይሳሳቱ ነበር። «ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ» ባላቸው ጊዜ በቀጥታ የፈሪሳውያንን እንጀራ መብላት እንደሌለባቸው ያስጠነቀቃቸው መስሎአቸው ነበር። ጌታ ባለማስተዋላቸው ሲገሥጸቸውና ስለ እንጀራ እንዳልነገራቸው ሲገልጽላቸው ነው ወደ ዐይነተኛው ትርጉም የቀረቡት። ማቴ. 16÷5-12 ከትንሣኤ በኋላ ጋብቻ ያለ መስሎአቸው ከትንሣኤ በኋላ ስለአለው ጋብቻ ጥያቄ ያቀረቡ ሰዱቃውያንንም «መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ» ብሎ ጌታ ገሠጸቸው። ከትንሣኤ በኋላም ማግባት መጋባት እንደሌለ ገለጸላቸው። ማቴ. 22÷23-33 ጌታ በመስቀል ላይ «ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ» ሲል የሰሙ አይሁድም ኤሎሄ ማለት ኤልያስ ማለት መስሎአቸው ይህን ኤልያስን ይጠራል በማለት የተሳሳተ ትርጉም ሲሰጡ እንመለከታለን። ማቴ. 27÷46-47 ለምሳሌ ያህል እነዚህ ተጠቀሱ እንጂ በመሰለኝ ትርጉም የመጽሐፍ ቅዱስን ፍሬ ሐሳብ አቅጣጫ ወደጌን ትተው ሪሳቸው በጠረጉት መንገድ የሚጓዙ ብዙ ናቸው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ምሥጢር እንደድንችና እንደካሮት ተቆፍሮ የሚወጣ እንጂ እንደበቆሎ ፍሬ ለመንገደኛው ሁሉ የሚታይ አይደለም። ስለዚህ በጥልቀት የሚቆፍር ጠንካራ የአእምሮ ጡንቻ ያለው ቆፋሪ ያስፈልጋል። የተወሰኑት የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት ብዙ ምሥጢርን አምቀው የያዙ ስለሆኑ በቀጥታ አይፈቱም ውስጡ-ትርጉም አላቸው ማለት ነው። በተለይም በምሳሌያዊ አነጋገር የተገለጹ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላትና ራእይ ነክ ወይም ትንቢት ነክ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ንባባት የተሸከሙት ምሥጢር በቀላሉ አይገኝም። እንደ ወራጅ ወንዝ ውኃ ወይም እንደ ዓባይ ውኃ ሁሉም የሚቀዳው አይደለም። ዓይነተኛ ትርጉሙ ለመተርጎማን ሣይገኝ ሣይገለጥ ጊዜ ብቻ የሚተረጎመው የሚገልጠው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃልም አይጠፋም።

ሺህ ዓመት የሚለው ንባብም የራእይ ውጤት በመሆኑ ውስጠ ትርጉም ያለው ንባብ ነው። ሺህ ዓመት ከየት እስከየት እንደሆነ ሲገልጹ ያየናቸው ሰዎች ግን ውስጡ-ትርጉሙን

አልነኩትም። በቀጥታ ሺህ ዓመት ትርፍም ሕጻጽም ሳይኖረው ሺህ ዓመት ነው የሚል ሐሳብ ወይም ግምት ነው ያላቸው። «ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ኖሩና ነገሡ» የሚለውንም በቀጥታ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ የሺህ ዓመት መንግሥትን እንደሚመሠርትና ጻድቃን ከእርሱ ጋር እንደሚነግሡ ያስባሉ። «በፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው» የሚለውንም በቀጥታ ጻድቃን አስቀድመው እንደሚነሡ ያምናሉ።

እነዚህ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜ እንደሚያስፈልገው አልተገነዘቡም። እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ ከወንድሞቻችንና ከእንቶቻችን ጋር ስንወያይ አንዳንድ ጊዜ ለማለት የፈለጉት አይገባንም ምን ለማለት ፈልገህ ነው? ምን ለማለት ፈልገሽ ነው? እንላለን። እስኪተረጎሙልን ድረስ በመጓጓት። ታዲያ በሰው ፈቃድ ያልመጣውን የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ከትርጓሜ አዋቂዎች ልንረዳ አይገባንም? እንኳን እኛ የቅጅ ቅጅ የደረሰን ጌታ በመካከላቸው ተገኝቶ ያስተማራቸው ሐዋርያትም የጌታ ትምህርት ሲከብዳቸው ተርጉምልን የማለት ጥያቄ ያቀርቡ ነበር። ጌታም ይተረጎምላቸው ነበር። ማቴ. 13÷36-43፤ 15÷15-20

መጽሐፈ ኢሳይያስን ሲያነብ የነበረው ኢትዮጵያዊው ጃንደረባም ፊልጶስ «የምታነበውን ታስተውለዋለህን» ብሎ በጠየቀው ጊዜ የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻላል የሚል መልስ ነው የሰጠው። የሚተረጎምልኝ ሳይኖር እንዴት ሳውቀው እችላለሁ ማለቱ ነው። ከዚህም በኋላ እንዲተረጎምለት ፊልጶስን ጠየቀው። ፊልጶስም ተረጎመለት። ሐዋ. 8÷26-40 ሔኖክም የሚያየው ራእይ እንደሰማይ የመጠቀ እንደውቅያኖስ የጠለቀ እንደነፋስ የረቀቀ ምሥጢሩ የተደበቀ ቢሆንበት እንዲተረጎምለት መልእኩን ጠየቀው። መልእኩም ለሔኖክ አእምሮ የራቀውን በማቅረብ የረቀቀውን በማጉላት ተረጎመለት። ሔኖ. 14÷1-11፤ 12÷8-9።

ዳንኤልም የሚያስደነግጥ እጅግ ግሩም የሆነ ራእይን አይቶ ፍቺውን ለማወቅ ተቸግሮ ሳለ ፍቺውን ይነግረው ዘንድ ከመላእክት አንዱን ጠየቀው። የተጠየቀውም መልእክ የራእዩን ገጽታዎች በትርጓሜ ገላልጦ ለዳንኤል አላዩው። ዳን. 7÷1-28

የሐንሰ ወንጌላዊም የሚያስደንቅና የሚያስገርም ራእይን አይቶ በራእዩ ግሩምነት በምስጢሩ ሥውረነት ወይም ጥልቅነት ተደንቆና ተገርሞ ሳለ ምስጢሩን የማወቅ ፍላጎት በየሐንሰ አእምሮ እንዳለ የተገነዘበው መልአክ ንባቡን ፈታትቶ ምስጢሩን ገላልጦ ተርጉሞለታል። ራእ. 17÷1-18 ከዚህ በላይ የተጠቀሱትና ሌሎች ያልተጠቀሱት ነቢያትና ሐዋርያት ያዩትን ራእይ የተማሩትን ትምህርት ደህና አድረገው ሊረዱ የቻሉት በትርጓሜ ነው።

ነቢያት ስለአዩት ራእይ ሐዋርያት ስለተማሩት ትምህርት ግምታዊ ትርጉም ሲሰጡ አናይም። ትርጓሜ በሰዎች የተፈጠረ አዲስ ግኝት የመማሪያ ዘዴ ሳይሆን ከጥንት ጀምሮ ሲያያዝ የመጣ ነው። የመጀመሪያ ተርጓሚዎች እግዚአብሔርና መላእክቱ ናቸው። ከዚህ በላይ እንደተገለጸው መላእክት ለሔኖክ፣ ለዳንኤል፣ ለዮሐንስ ሲተረጉሙላቸው አይተናል። ጌታ ለሐዋርያት ሐዋርያትም ለተከታዮቻቸው በመተርጎም አሁን እስከአለው ትውልድ ደርሷል። ወደፊትም እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ የትርጓሜ ቅብብሎሽ ይቀጥላል። የቅዱሳት መጻሕፍት ንባብ /ቃል/ የሚተረጎመው የአበውን ትርጓሜ መሠረት በማድረግ ምስጢር እንዳይዛባ በመፍራት፣ በመንቀጥቀጥ ነው እንጂ በድፍረት አገኝ አጣውን በመዘላበድ አይደለም። ወይም የፈጠራ ችሎታን ማንጸባረቂያ መድረክ አይደለም።

ቁጥሮች በመጽሐፍ ቅዱስ

በዮሐንስ ራእይ 20÷1-10 ሺህ ዓመት የሚለው ንባብ /ቃል/ ከሐዋርያት ጀምረው የትርጓሜን ትምህርት በመማርና በስተማር ሲያስተላልፉ ከቆዩት አበው በተማሩ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን እንደሚከተለው ይተረጎማል። ሺህ ዓመት ዘመነ ሥጋዌ /ጌታ ሰው የሆነበት ዘመን/ ዘመነ ክርስትና፣ ዓመተ ምሕረት /የይቅርታ ዘመን/ ነው። ምክንያቱም መጽሐፍ ብዙ ጊዜ ስለቁጥር ሲናገር ቁጥሮችን ሲያስቀምጥ የጎደለውን መልቶ ያነሰውን አብዝቶ የተረፈውንም አጉድሎ፣ ቀንሶ፣

አጥፎ፣ ከፍሎና ጠቅልሎ ስለሚናገር ነው። ለአብነት ያህልም የሚከተሉትን የመጻሕፍት ማስረጃዎች እንመልከት።

1ኛ. እስጢፋኖስ እስራኤል በግብፅ 400 ዓመት ባሪያዎች እንደሚሆኑ በዘፍ. 15÷13 ላይ የተጻፈውን በመጥቀስ 400 ዓመት ለግብግውያን እንደተገዙ ይናገራል። ሐዋ. 7÷6 በዘፍጥረትም በዋርያት ሥራም እስራኤል 400 ዓመት በግብፅ ባሪያዎች መሆናቸው እንደተገለጸ ልብ እንበል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በላከው መልእክቱ ምዕ. 3÷15-18 ያለውን ስናነብ ደግሞ የተስፋው ቃል ለአብርሃም እንደተነገረ እያብራራ እየገለጸ መጥቶ ቁጥር 16 ላይ «ይህን ንም እላለሁ ከአራት መቶ ሠላሳ /430/ ዓመት በኋላ የተሰጠው ሕግ...» ይላል። አብርሃም የተስፋውን ቃል ከሰማበት ጀምሮ እስራኤል ከግብፅ እስከወጡበት ወይም ጌሪት እስከ ተሰጠችበት ድረስ ያለው ዘመን 430 /አራት መቶ ሠላሳ/ መሆኑን ልብ ይላል። ይህንንም የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አብርሃም ተስፋውን ከሰማ ጀምሮ እስራኤል ወደ ግብፅ እስኪ ወርዱ 215 /ሁለት መቶ አሥራ አምስት/ ዓመት እስራኤል ወደ ግብፅ ከወረዱ ጀምሮ ከግብፅ እስኪወጡ ድረስ 215 /ሁለት መቶ አሥራ አምስት/ ዓመት መሆኑን በትክክል ይገልጻሉ። ገላ.3÷17 የትርጓሜ መጽሐፍ ይመልከቱ። እስራኤል በግብፅ በባርነት የኖሩት 215 /ሁለት መቶ አሥራ አምስት/ ዓመት ሲሆን በዘፍጥረትና በሐዋርያት ሥራ 400 /አራት መቶ/ ዓመት መባሉ ወደ ግብፅ ከመውረዳቸው በፊት በከነዓን የቆዩት 215 /ሁለት መቶ አሥራ አምስት ዓመት/ ተጨምሮ ተቆጥሮ ነው።

2ኛ. ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ እንዲህ ይላል «ስለጽድቅህ ፍርድ 7 /ሰባት/ ጊዜ በቀን አመሰግንሃለሁ» መዝ. 118÷164 የእግዚአብሔርን ምስጋና በ7 /ሰባት/ ጊዜ ብቻ መወሰኑ ሳይሆን በቀን ብዙ ጊዜ የሚያመሰግነው መሆኑን ፍጹም በሆነ በ7 /ሰባት/ ቁጥር መግለጹ ነው።

3ኛ. በገላትያ መልእክት ምዕ. 5÷19-23 አሥራ አምስት የሥጋ ሥራና ዘጠኝ የመንፈስ ፍሬ ተገልጠዋል። እነዚህም አሥራ አምስቱ ፈቃዳተ ሥጋ ዘጠኙ ፈቃዳተ ነፍስ በመባል

ይታወቃል። ይሁን እንጂ የሥጋ ፈቃዶች አሥራ አምስት ብቻ የነፍስም ፈቃዶች ዘጠኝ ብቻ ሆነው ሳይሆን መሰሎቻቸውን ሁሉ በእነዚህ ለመግለጽ ነው።

4ኛ. ዳግመኛም ነቢዩ ዳዊት ስለሰው ዕድሜ ሲናገር እንዲህ ብሏል «የዘመናቸችንም ዕድሜ ሰባ /70/ ዓመት ነው ቢበረታም 80 /ሰማንያ/ ዓመት ነው ቢበዛ ግን ድካምና መክራ ነው» መ.ዘ. 89÷10 ነቢዩ እንዲህ ሲል በ50 ዓመታቸው የሚደክሙ እንዳሉና እስከ መቶ ዓመት ድረስ ያለ መድከም የሚሠሩ እንደሚኖሩ ተዘንግቶት አይደለም። አማካይ የሆነውን ቁጥር ተናገረ እንጅ።

5ኛ. እስራኤል ሆይ ሰማ አምላካችን እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው። አንተም አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም ኃይልህ ውደድ። ዘዳ. 6÷4 እስራኤል በብዙ መቶ ሺህ የሚቆጠሩ ሕዝቦች ሲሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንደ አንድ ሰው በመቆጠር ለአንድ ሰው በሚነገርበት ዘይቤ የአነጋገር ስልት እስራኤል ሆይ ሰማ በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም ኃይልህ ውደድ ሲል እንመለከታለን። ብዙዎችን ወደ አንድ በመጠቅለል አንድ አካል አስመሰሎአቸዋል።

6ኛ. መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምሳሌ ሲያስተምር በመልካም መሬት ላይ የወደቀው ዘር አንዱ መቶ አንዱ ስድሳ አንዱ ሠላሳ እንደሚያፈራ ተናግሯል። ማቴ. 13÷8 በመሬት ላይ የወደቀው ዘር ግን በዚህ አይወሰንም። ለምሳሌ የበቆሎ ፍሬን ብንወስድ አንዱ ዘር ከሺህ በላይ የሆኑ ፍሬዎችን ይሰጣል። ዳን-ሳንም ጤፍንም ሌሎችንም የዘር ዓይነቶች ብቸይ አብዛኛዎቹ ከሺህ በላይ ያፈራሉ። የዘሮች ባሕርይ ለጌታ ተሰውሮት አይደለም። ጌታ ሊገልፅ የፈለገው ደረጃቸውን ነው እንጂ የቁጥራቸውን መጠን ስላልሆነ ነው። ዘሮች ዝቅተኛ መካከልኛ ከፍተኛ የፍሬ ብዛትን የሚሰጡ መሆናቸውን ለማንጸባረቅ ነው። የዘሮች ምሳሌ የያዘው ምሥጢርም የወንጌል ልጆች ጻድቃን የሚያገኙትን የጽድቅ ደረጃ የሚያመለክት ነው።

7ኛ. ቅዱስ ኤፍሬም በማክሰኞ ውዳሴ ማርያም ድርሰቱ ተጸውረ በከርግ ተሰዓተ አውራጃ፡ ዘጠኝ ወር በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ማኅሰን ተወሰነ ይላል። መድኃኒ

ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሚገኘውም ሕፃን ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን በእመቤታችን ማኅሰን ቆይቶ የተወለደ ሲሆን ቅዱስ ኤፍሬም ዘጠኝ ወር ማለቱ አምስቱን ቀን አጥፎ፣ ጠቅ ልሎ ዘጠኝ በሚለው ንባብ አካቶ መቁጠሩ ነው።

8ኛ. ቅዱስ ያሬድም «ረገዝዎ ገቡ በኩናት»፤ ጌታን በጦር ወጉት ይላል። የጌታን ጌን በጦር የወጋው ከጭፍሮች አንዱ መሆኑን የሐንስ እንደሚከተለው ጽፏል። «ነገር ግን ከጭፍሮቹ አንዱ ጌታን በጦር ወጋው ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ» የሐ. 19÷34 የሐንስ የጌታን ጎን የወጋው አንድ ሰው መሆኑን ሲገልጽ ያሬድ ደግሞ ለብዙ ሰዎች በሚነገርበት ዘይቤ የአነጋገር ስልት ይገልጻል።

ከዚህ በላይ እንደተመለከትነው መጽሐፍ ብዙውን ወደ አንድ በመሰብሰብ በመጠቅለል አንዱን ወደ ብዙ በመዘርዘር በማጉደልና በማትረፍ እስቀምጦ እናገኘዋለን። ቁጥር በውሳኔም ያለውሳኔም ይነገራል። በተለይም ሺህ ቁጥር ያልተወሰነ የሰው ብዛት የዘመን ርዝመት ነው። ለዚህም የሚከተሉት ጥቅሶች ማስረጃ ይሆኑናል።

ሺህ ቁጥር በመጽሐፍ ቅዱስ

ሺህ ቁጥር በመጽሐፍ ቅዱስ የቁጥርን መጠን በመግለጽ ብቻ አይወሰንም። ሺህ ቁጥር ከሺህ በላይ ብዛት ላላቸው ነገሮች ሁሉ መገለጫ ገጽታ ነው። ለዚህም የሚከተሉት ጥቅሶች ማስረጃ ይሆኑናል።

1ኛ. በዘዳግም 32÷30 ላይ ያለውን እንመልከት «እርሱ አምላካቸው ካልሸጣቸው እግዚአብሔር አሳልፎ ካልሰጣቸው አንድ ሰው እንዴት ሺህን ያሳድድ ነበር? ሁለቱስ እንዴት አሥሩን ሺህ ያሸሹ ነበር» በዚህ ንባብ አንድ ሰው ሺሁን ሁለቱ ደግሞ አሥሩን ሺህ እንደሚያሳድዱና እንደሚያሸሹ እንደሚያሸንፉም ተነግሯል። ይህ ሺህ ቁጥር የሚገልጽልን ብዛትን ነው። የቁጥርን መጠን አይደለም የቁጥርን መጠን ቢሆን ኖሮ አንድ ሰው አንድን ሺህ እንደሚያሳድድ ከገለጸ ሁለቱ ደግሞ በአንጻሩ ሁለቱን ሺህ እንደሚያሳድዱ መግለጽ

ነበረበት። ሁለቱም አሥሩን ሺህ እንደሚያሸንፉ ከገለጸ አንዱ አምስቱን ሺህ እንደሚያሸንፍ መግለጽ ነበረበት። የአንዱን ሰው ኃይል አንድን ሺህ በማሸነፍ ወስኖ የሁለቱን ሰዎች ኃይል አሥሩን ሺህ ወደ ማሸነፍ ማሳደግ አልነበረበትም። ወይም የሁለቱን ሰዎች ኃይል አሥሩን ሺህ ወደማሸነፍ ካሳደገ የአንዱን ሰው ኃይል አንድ ሺህ ሰዎችን ብቻ በማሸነፍ መወሰን አልነበረበትም። ነገር ግን ለመግለጽ የተፈለገው የቁጥርን ቅደም ተከተል፣ መስተካከል፣ የቁጥርን ልክ፣ መጠን፣ መስፈርትና የቁጥሮቹን አንጻራዊ አቀማመጥ አይደለም። እንዲገለጽ የተፈለገው አንዱ ብዙዎችን የብዙ ብዙዎችን የሚያሳድድ፣ የሚያሸንፍና የሚያሸንፍ መሆኑን ነው።

2ኛ. በሁለተኛ ነገሥት ምዕ. 11÷12 የሚገኘውን ንባብ እንመልከት። «የንጉሡንም ልጅ አውጥቶ ዘውዱን ጫነበት ምሥክሩንም ሰጠው። ቀብተውም ንጉሥ አደረጉትና ንጉሡ ሺህ ዓመት ይንገሥ እያሉ እጃቸውን አጨበጩ» ይላል። እስራኤል ኢዮአስን ሺህ ዓመት ይንገሥ ያሉት ነቢዩ ዳዊት የሰው ዕድሜ በሰባና በሰማንያ ዓመት እንደተወሰነ ከተናገረ በኋላ መሆኑ ግልጽ ነው። እሥራኤል ነቢዩ ዳዊት የተናገረውን ዘንግተው፣ ረስተው ነውን? በእውነት ለኢዮአስ የሺህ ዓመት መንግሥት እየተመኙለት ነውን? አይደለም። እንኳን ኢዮአስ የሰው ዕድሜ እንደረጅም ዛፍ ከመቆረጡ በፊት የነበረ አባታችን አዳምም ሺህ ዓመት አልኖረም። ኢዮአስም ቢሆን ሺህ ዓመት ይቅርና ሁለት መቶ ዓመት እንዳይነግሥ ያውቃል። ነገር ግን ሺህ የሚለው ቁጥር ብዛትን ስለሚያመለክት ብዙ ዓመት ይንገሥ ማለታቸው ነው። ብዙ ዓመት ቢነግሥ እንደሚፈቅዱ ምኞታቸውንና ፈቃዳቸውን መግለጻቸው ነው። ከሺህ በታችም ይሁን ከሺህ በላይ ሺህ የብዙ ነገር መገለጫ መሆኑን ልብ ይላል።

3ኛ. በመዝሙረ ዳዊት 89÷4 ላይ ያለውን እንመልከት። «ሺህ ዓመት በፊት እንደአለፈች እንደትናንት ቀን እንደሌሊትም ትጋት ነውና ዘመኖች የተናቁ ይሆናሉ» ይላል። ይህም ሺህ ዓመት የሚያመለክተው በሰው ዘንድ ብዙ የሆነው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥቂት መሆኑን ነው። ከልዑልነቱ ከገናናነቱ የተነሣ ለሰው አእምሮ ብዙ መስሎ የሚታየው ነገር

ሁሉ ለእርሱ ጥቂት ነው። ቢሆንም የእግዚአብሔርን ልዑልነት ሺህን ዓመት እንደትናንት ቀን በመቁጠር ብቻ አንወስነውም። ልዑልነቱ በሰው አእምሮ በዚህ ልክ ነው ተብሎ አይወሰንም። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስኪያልፍ ድረስ ያለው ዘመን በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ሰዓት ላይመላ ይችላል። ነቢዩ ዳዊት ሺህ ዓመት በፊትህ እንዳለፈች እንደትናንት ቀን ነው ሲል የእግዚአብሔርን ልዑልነት ሺህን ዓመት እንደትናንት ቀን በመቁጠር ለመወሰን ፈልጎ ሳይሆን ሺህን ከሺህ በላይ ለሆነ ነገር ሁሉ የብዛት መገለጫ በማድረግ ስለእግዚአብሔር ልዑልነትና ገናናነት በውስጡ ያለውን ሐሳብ ለማውጣት ስለፈለገ ነው።

4ኛ. በሁለተኛ የጴጥሮስ መልእክት 3÷8 ላይ ያለውን እንመልከት። «እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን አንድ ሺህ ዓመት ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን እንደሆነ ይህን አንድ ነገር አትርሱ» አሁንም ሺህ ዓመት የቁጥርን መጠን አይገልጽም። ንባቡ የሚገልጸው በሰው ዘንድ ጥቂቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ብዙ በሰው ዘንድ ብዙው በእግዚአብሔር ዘንድ ጥቂት መሆኑን ነው። በሰው ዘንድ የተናቀው፣ የተነቀፈው፣ የተቃለለውና የተጠላው በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ፣ የላቀ ከፍ ያለና እጅግ የተወደደ መሆኑን በሰውም ዘንድ የከበረው፣ የታፈረው፣ ከፍ ያለው፣ የተሞገሰው፣ የተወደደው በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ፣ የተነቀፈ፣ የተዋረደ፣ ኢምንት የሆነ፣ የተጠላ መሆኑን ነው። ለምሳሌ ብር፣ ወርቅ፣ እንቁሳ ሰዎች ከፍተኛ ቦታ የሚሰጧቸው የክብር ቁንጮዎች ሲሆኑ በእግዚአብሔር ዐይኖች ግን ከጠጠርና ከአሸዋ ከዛፍ ቅጠሎች ተለይተው አይታዩም።

ሺህ በልማዳዊ አነጋገር ሲነገር

ሺህ ቁጥር ብዛትን ለመግለጽ በልማዳዊ አነጋገር በሙገሳ ሳና በነቀፋ ይነገራል። በሙገሳ ሲነገር፡- አንድን ሰው ዘመዳም ነው /ዘመደብዙ ነው/ ለማለት እገሌ የሺህ ወገን ነው ይባላል። አባት ሴት ልጁን

ሲመርቅ ሺህ ሁኝ፣ ሺህ ያርግሽ ይላል። ልጆችሽ ይብዙልሽ ለማለት ነው። የብቸኝነትን ስሜት ለማራቅ፡- የሺህ ሞት ሠርግ ነው ይባላል።

የሰው ስም፡- ብዙ ሰው እንደሚፈራው የሚተነበይለት ወንድ ልጅ ሺህ ፈራው፣ ሺህ ባባው ይባላል። ጀግንነትን ለመግለጽ አንድ ለእናቱ ሺህ ለጠላቱ ይባላል። በብዙ ሰዎች ተወዳጅነትን እንደምታገኝ የሚተነበይለት ሴት ልጅ የሺህወርቅ፣ የሺህሐረግ ትባላለች። ከሴቶች በላይ እንደምትሆን የሚተነበይለት ደግሞ የሺህእመቤት ትባላለች። ሌላው ክረምት እንደገባ በምድር ላይ የሚርመሰመሰው ከረምት አግቢ በመባል የሚታወቀው የነፍሳት ወገን ብዙ እግሮች ስለአሉት ሺህ እግር ይባላል።

በነቀፋ ሲነገር፡- ከራስ ፀጉሩ ሺህ ተባይ ይገኛል፣ ስለውሽታም ሰው በቀን ሺህ ጊዜ ይዋሻል ይባላል። እነዚህ ሁሉ ሺህን የተመረከዙ አባባሎች በቁጥር ያልተወሰነ ብዛትን የሚገልጹና የሚያንጸባርቁ ናቸው። ሺህ የሚለው ንባብ /ቃል/ ብዙ ነው ለተባለ ነገር ሁሉ መጠቆሚያ መሣሪያ ነው።

ሺህ ዓመት ዘመነ ሥጋዌ ነው

የሺህ ዓመት ትርጉም ብዙ ጊዜ የዘመንን ርዝመት፣ የሰውን ብዛት፣ ይገልጻል እንጂ በሺህ ቁጥር የተወሰነ ነገርን ብቻ እንደማይገልጽ ከተረዳን በዮሐንስ ራእይ 20÷1-10 የተቀመጠው ሺህ የሚለው ንባብ የዘመንን ብዛት የሚገልጽ መሆኑን ልናስተውል ይገባናል።

በዚህ ምዕራፍ ሺህ ዓመት በመባል የተገለጸው ከሺህ በላይ የሆነ ዘመነ ሥጋዌ፣ ዘመነ ክርስቶስ፣ ዘመነ ክርስትና በመባል የሚታወቀው እግዚአብሔር ራሱን በአርዓያ ብእሲ /በሰው አምላል/ ለሰዎች የገለጠበት፣ ሰው የሆነበት፣ ክርስቶስ የተባለበት፣ የኃጢአትን ሥር የነቀለበት፣ የጽድቅን ችግኝ የተከለበት፣ አጋንንትን ያሰረበትና በሲኦል ታሰረው የነበሩ ነፍሳትን የፈታበት ዘመን ነው።

የዚህም ዘመን መነሻውና መድረሻው እንደሚከተለው ነው። አካላዊ ቃል በእመቤታችን ማሕጸን ከአደረበት ሰዓትና ደቂቃ ጀምሮ ሐሳዌ መሲሕ እስከሚጸነስበት ሰዓትና ደቂቃ ድረስ ያለው ዘመን ዘመነ ሥጋዌ ሺህ ዓመት በመባል ተገልጿል። በሺህ ዓመት ተውጦና ተጠቅልሎ የተጠራው ዘመነ ሥጋዌ መነሻው የእውነተኛው ክርስቶስ መጸነስና መወለድ ሲሆን መድረሻው ደግሞ የሐሳዌ መሲሕ መጸነስና መወለድ ይሆናል። ከዚህ በፊት እንደተገለጸው የትርጓሜ ስልት ወይም ልምድ ባላቸው በቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አተረጓጎም ሺህ ዓመት ቃል በቃል አይወሰድም። ምክንያቱም አንደኛ ቃል በቃል ቢወሰድ የመጸሕፍትን ምሥጢር ስለሚያዘባ ሁለተኛ በመጽሐፍ ቅዱስም ሆነ በልማዳዊ አነጋገር ሺህ የብዛት መገለጫ ሆኖ ስለሚገኝ ሺህ ዓመት ዘመነ ሥጋዌ ተብሎ ይተረጎማል። ራእይ 20÷1-10 ያለው ንባብ ሰይጣን ሺህ ዓመት እንደ ታሰረ ከዚያም በኋላ ለጥቂት ጊዜ እንደሚፈታ ይገልጻል። እንደሚከተለውም ይቀርባል።

«ወአጋዞ ለዝክቱ አርዌ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ ጋኔን ሰይጣን ወአሰሮ ዐሠረተ ምዕተ ዓመተ ወአውደቆ ውስተ ማዕምቅ ወአፀወ ላዕሌሁ በማኅተም ከመ ኢያሱስት አሕዛብ እስከ ይትፊጽም አሠርቱ ምእት ዓመት ወእምድኅረ ዝንቱ ሀለዎ ይትፈታሕ ኅዳጠ መዋዕለ»

የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም «የቀደመውንም እባብ ዘንዶ ውን እርሱም ዲያቢሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው ሺህ ዓመትም አሰረው ወደጥልቅም ጣለው። አሕዛብንም ወደፊት እንዳያስት ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእርሱ ላይ ዘግቶ ማኅተም አደረገበት። ከዚያም በኋላ ለጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል።» ቁጥር ሁለትና በዚህ ንባብ ላይ ሰይጣን ሺህ ዓመት እንደታሰረ ተገልጿል። ይህን ማንም አይክደውም። እያወዛገበ ያለው ግን ሺህ ዓመት ከየት እስከ የት የሚለው ጉዳይ ነው።

ሰይጣን ለምን ታሰረ?

1ኛ. ሌባ ስለሆነ፡- መታሰር ማለት እንቅስቃሴን ማቆም፣ በአሳሪው ቁጥጥር ሥር መዋል፣ ነጻነትን ማጣት፣ በአንድ ቦታ

መወሰን፣ ከማንኛውም የእንቅስቃሴ ድርጊት መከላከል፣ የፈለጉትን ማድረግ አለመቻል ሲሆን ከመታሰር መያዝ ይቀድማል። ከመያዝም መታሰር ይከተላል። የሕዝብን ንብረት ሲዘርፍ፣ ሕዝብን ሲያተራምስ ሲቀማና የሕዝብን ሰላም ሲያናጋ የነበረው የሰፈር አምላክ የሚባለው ዐመፀኛ ሌባ በፖሊስ ተይዞ በታሰረ ጊዜ ያ ሁሉ የዓመፀ እንቅስቃሴ እንደሙታን ትንፋሽ በቅጽበት ይጠፋል። ወንበዴው የነበረበት አካባቢ ሰዎች ከአገኙት ዕረፍት የተነሳ ገነት የገቡ ይመስላቸዋል። ዕረፍትንም ከመናፈቃቸው አንጻር የወርን ዕረፍት እንደ ዓመት ይቆጥሩታል።

የሰይጣንም መታሰር እንደሌለው እንደወንበዴው ነው። ሌባ፣ ወንጀለኛ የሚባለው ወይም ሌባ የሚለውን ስያሜ የሚሸከመው የእርሱ ያልሆነውን ስለሚወስድ ነው። ዲያብሎስም የእግዚአብሔር የእጅ ሥራዎች የሆኑትን የሰው ዘሮች ወደ አምልኮ-ጣዖት ወደ ገቢረኃጢአት በመንጻጸት በነፍስና በሥጋ ላይ ሌባ፣ ወንበዴ፣ ቀማኛ ሆኖ ሲኖር የነፍስና የሥጋ ፈጣሪ ወይም ባለቤት ኢየሱስ ክርስቶስ ሌባውን ዲያብሎስን ይዞ አስረውና እንቅስቃሴውን ገታው።

በዐመፀኛው ዲያብሎስ ተይዞ መታሰር፣ ሥጋና ነፍስ ያሏቸው የአዳም ዘሮች ተደንቆ የማይሰለጥ ዘላለማዊ ሰላም አግኝተዋል። ሌባ የሰረቀውን ከብት የሰማይ ገጽታ በማይታይ በት፣ ከአራዊት ድምፅ በቀር የሰው ድምፅ በማይሰማበት፣ በቀንም በሌሊትም ጨለማ በነገሠበትና ዓለመአራዊት በሚባለው ጫካ እንደሚያስቀምጠው ሁሉ ዲያብሎስም ከሥርቆት ባልደረቦቹ ከሐሰት ነቢያቱ ጋር ከሃይማኖት ከጽድቅ ማደሪያቸው እየነጠቀ የወሰዳቸውን የአዳም ልጆች ሥጋቸውን በመቃብር ነፍሳቸውን ብርሃን በማይፈራረቅበት፣ ጨለማ በሞላበት በሲኦል ሲያከማቻቸው ኑሯል።

ንብረቱ በሌባ የተሰረቀበት ባለንብረት ንብረቱን እየፈለገ የሚጠረጥራቸውን ሰዎች ቤት ወይም አካባቢ ፍተሻ ባደረገ ጊዜ ንብረቱ የተገኘበት ሰው ሌባ ተብሎ እጅ ከፍንጅ ተይዞ ይህን ያየህ ተቀጣ ለማለት የሠረቀውን ንብረት ተሸክሞ በሬ አርዶ በልቶ ከሆነ ቆዳውን ተሸክሞ በግ ወይም ፍየል አርዶ በልቶ ከሆነ የበጉን የፍየሉን ቆዳ ለብሶ በፖሊስ ታጅቦ

እየተገረፈ ወደ እስር ቤት ይሄዳል። የጠፋው እንስሳም ሆነ ቁሳዊ ንብረት ከእጁ ስለተገኘ ምስክር አይፈለግለትም።

ወልደ እግዚአብሔርም በመቶ በጌቶ ከተመሰሉት ፍጥረቶቹ በአንድ በግ የተመሰለው አዳም በጠፋ ጊዜ በዘጠና ዘጠኝ በጌቶ የተመሰሉ መላእክትን ትቶ አንዱን አዳምን ሲፈልግ የተጠርጣሪ የዲያብሎስንም ቤት ሲፈትሽ የጠፋው በግ አዳም በዲያብሎስ ግቢ በሲኦል ስለተገኘ የዲያብሎስ ዕድል መታሰር ሆነ። ወልደ-እግዚአብሔር ራሱ ባለንብረት ራሱ ንብረት ፈላጊ፣ ራሱ ፍትሕ ሰጭ፣ በያረ ፈራጅ፣ ራሱ አሳሪ ሆኖ በማያንቀሳቅስ በረቂቅ ሰንሰለት ዲያብሎስን ቀፈደደው። ዲያብሎስ ለምን ታሰረ? ለሚለው ጥያቄ የሚሰጠው መልስ እጅ ከፍንጅ የተያዘ ሌባ ስለሆነ የሚል ነው።

2ኛ. ነፍሱ-ገዳይ ስለሆነ፡- ሰይጣን ነፍሱ-ገዳይ ለመሆኑና ሐሰተኛ ለመሆኑ በአንደበቱ ሐሰት የማይገኝበት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ሲል መስክሮበታል። «እርሱ ከመጀመሪያ ነፍሱ-ገዳይ ነበር። እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆ መም» ዮሐ. 8፡44 ሰይጣን ሁለት ጊዜ ነፍስ ያስገድላል

ሀ. በክፉ ሰዎች አድሮ፡- ሰይጣን በክፉ ሰዎች አድሮ በሰይፍ በጌራዴ በጦር በሌላም መሣሪያ ነፍስ ከሥጋ እንድትለይ ያደርጋል። ሰይጣን ስለነፍስ ግድያ የብዙ ዘመን ልምድን ያካበተ የነፍሱ-ገዳዮች ሁሉ መምህር ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የሰይጣንን ነፍሱ-ገዳይነት ሲገልጽ ከጥንት ከመጀመሪያ በዚህ እኩይ ተግባር የተካነ በነፍሱ-ገዳይነት የሚቀድመው የሌለ ተወዳዳሪ የማይገኝ ለት ብቸኛ ጨካኝ ፍጡር መሆኑን ገልጿል። አዳምና ሔዋን ከተፈጠሩ ነፍስና ሥጋ ከተዋሐዱ ጀምሮ የሰይጣን እንቅስቃሴ በነፍስ ግድያ መስክ ላይ የሚተገበር ነው።

በእባብ አድሮ በአዳምና በሔዋን ሞተ ሥጋን ሞተ ነፍስን ያመጣ ሰይጣን ነው። በቃኤል አድሮ ልቡን በቅንዓት መልቶ ንጹሐኑን የእግዚአብሔርን በግ አቤልን ያስገደለ ሰይጣን ነው። በመምለኔ ጣኦት በምናሴ አድሮ የሕገ እግዚአብሔር ጠባቂና አስጠባቂ የሆነውን ነቢያ እግዚአብሔር ኢሳይያስን በኩላብ አስቅሎ በመጋዝ አስተርትሮ ያስገደለ ሰይጣን ነው።

በእስራኤል አድሮ ዓይነ-ልቡናቸውን አሳውሮ አጨልሞ ከእናተ ማኅፀን ጀምሮ የተቀደሰውን ኤርምያስን በደንጊያ አስቀጥቅሞ ያስገደለ ሰይጣን ነው። በሄሮድስ አድሮ የኢየሱስ ክርስቶስን መንገድ ጠራጊ መጥምቀ መለኮት ዮሐንስን ያስገደለ ሰይጣን ነው።

በአጠቃላይ ከጥንት ጀምሮ ክፉ ሰዎችን በመሣሪያነት ተጠቅሞ መንፈሳውያን ሰዎችን የሚያስገድል ብቸኛ ነፍሱ-ገዳይ ሰይጣን ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰይጣን ከመጀ መሪያ ነፍሱ-ገዳይ ነበር ሲል ነፍሱ-ገዳይነቱን ገለጸ እንጂ የመግ ደያ መሣሪያውንና የአገዳደል ስልቱን አልገለጸም። ሰይጣን ነፍስ ሲገድል ከብረት የተሠራ ሰይፍ ጎራዴ፣ ጦር ሌላም መሣሪያ ይዞ አይታይም።

ሰይጣን ራሱ ረቂቅ ነው። መሣሪያውም ረቂቅ ነው። የሰይጣን መሣሪያ ሰዎችን ማነሳሳት ነው። የሰዎችን አካምሮ አጨልሞ በጎ አመለካከታቸውን ከውስጣቸው ማጥፋት ሰብአዊ ርኅራኄያቸውን ነቃቅሎ መጣል የዘወትር ተግባሩ ነው። ነፍስ መግደል ኃጢአት እንዳልሆነ አድርጎ ማሳየትና ገዳዩ ሰውን ስለገደለ በዕረፍት እንደሚኖር የሚያገኘውም ልዩ ነገር እንዳለ አድርጎ ማስጎምጀት የሰይጣን የመግደያ መሣሪያው ነው።

እንዲህ ስለሆነ ነው ሰዎች ሰውን እስኪገድሉ ድረስ የሚቸኩሉና ከገደሉ በኋላ የሚጨነቁ። ከመግደላቸው በፊት በራሳቸውና በቤተሰባቸው ላይ የሚደርሰው ችግር አይታያቸውም ሰይጣን አእምሮአቸውን ወደ አንድ አቅጣጫ ብቻ ይወረውረዋል። ሊያፈሰው የፈለገውን ደም እስኪያፈስ ድረስ ሰይጣን ነፍሱ-ገዳዩን ያስቸኩለዋል። ነፍስ መግደል የወንድነት፣ የጉብዝና መመዘኛ እንደሆነ አድርጎ በልቡናው ይስልበታል።

ሰይጣን ይህን መጥፎ ድርጊት ካስፈጸመ በኋላ ድርጊት ፈጻሚው ሰው ነፍሱ-ገዳይ ይባላል። የነፍስ ግድያን ድርጊት ፈጻሚው ሰው ሲታሰር ድርጊት አስፈጻሚው ሰይጣን አይታሰርም። ነፍሱ-ገዳዩን ሰው ሲጨነቅና ሲያዝን ሰይጣን ይደሰታል። የነፍሱ-ገዳይ ቤተሰቦች የሚውሉበት የሚያድሩበት ሲያጡ ሲን ከራተቱ ሰይጣን አይንከራተትም። ይልቁንም የተገዳይ ወገን እንዲበቀላቸው ያሉበትን ቦታ ይጠቁማል።

የግድያውን ተግባር በማከናወን አንደኛውና ዋነኛው ሰይጣን ሆኖ ሳለ ነፍሱ-ገዳይ ተብሎ የሚታሰረውና የበቀል እርምጃ የሚወሰድበት ሰው ነው። ሰይጣን ነፍስ ገደለ ተብሎ ተከሶ አያውቅም። የሰይጣን መጥፎ ተግባሩ እንጂ አካሉ አይታይም። በግዙፋን ሰዎች ዓይን ስለማይታይ በሰዎች አንደበትም ሰይጣን ነፍስ ገዳይ ነው ተብሎ ተነግሮ አያውቅም የተደበቀውንና የተሰወረውን ገልጦ የሚያይ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን የገዳይንም የተገዳይንም ነፍስ ገዳይ ሰይጣን እንደሆነ ለብዙ ዘመናት ያልታወቀ ስውር ተንኮሉን ገለጠበት። ረቂቁን ነፍስ ገዳይ ሰይጣንን በረቂቅ ሰንሰለት ያሰረውም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ለ. ኃጢአት አሠርቶ፡- ሰይጣን ሰዎችን ኃጢአት አሠርቶ ነፍስ በኃጢአት መርከስ ምክንያት ከቅዱስ ፈጣሪዋ ከእግዚአብሔር እንድትለይ ያደርጋል። የነፍስ ሞቷ ከእግዚአብሔር መለየቷ ነውና። ሰው በኃጢአት ሲሰናከል ሞተ ይባላል። «በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ» ኤፌ. 2=1።

ተቆርጦ ከግንዱ የተለየ ቅርንጫፍ ከመውደቅና ከመድረቅ ያለፈ ዕድል እንደማይኖረው ከእግዚአብሔር የተለየች ነፍስም ወደ ሲኦል ከመውደቅና ሕይወት አልባ ከመሆን ሌላ ዕድል አይኖራትም። ዲያብሎስ አምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን በተለያየ መንገድ ሰዎችን ከእግዚአብሔር በመለየት ሲገድላቸው ኖሯል።

ዋነኛው የነፍስ መግደያ መሣሪያው አምልኮ ጣዖት ነው። ሰዎች ለጣዖታት ሲሰግዱ ዲያብሎስ በጣዖታቱ ላይ አድሮ የሰግደቱ ተቀባይ ሆኖ ይመካ ነበር። ሰው ሁሉ ሌባ እንደ ሰረቀው እንስሳ የቤታው የእግዚአብሔር መሆኑ ቀርቶ የሌባው የዲያብሎስ አገልጋይ ሆኖ ይንበረከክለት እንደነበር እንዲህ ተብሎ ተጽፏል። «ነገር ግን በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን ሳታውቁ በባሕርያቸው አማልክት ለማይሆኑ ባሪያዎች ሆናችሁ ተገዛችሁ» ገላ. 4=8።

«ነገር ግን አሕዛብ የሚሠዉት ለአጋንንት እንዲሆን እንጂ ለእግዚአብሔር እንዳይሠው አላለሁ» 1ኛቆሮ. 10=20። በኤልያስ ጊዜ የነበሩ ጣዖት አምላኪዎች የጣዖቱ ነቢያትና ካህናት ሰውነታቸውን በስለት በጦር እየወጉና እየቆራረጡ

ደማቸውን ይሰውሉት እንደነበር 1ኛነገ. 18÷25-29 ተጽፏል። እግዚአብሔር የመረጣቸው፣ ባሕረ ኤርትራን ከፍሎ ያሻገራቸው፣ ታቦተ-ሕጉን የሰጣቸው እስራኤልም በዚህ ሰይጣንን የማምለክ በሽታ ተለክፈው በከተማቸው ቁጥር ጣቦታትን አቁመው እንደነበር የሚከተለው ንባብ /ቃል/ የመለክታል። «ይሁዳ ሆይ አማልክትህ እንደከተሞችህ ቁጥር እንዲሁ ናቸው» ኤር. 11÷13።

ዲያብሎስ ያንን የተመኘውን አምላክነት ማግኘት ባይቻለውም ማስተዋል የጎደላቸውን ሰዎች ለእርሱ እንዲንበረከ በማድረግ ከሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ይለያቸው ነበር። የሚሸጥን እንስሳ ጨው እያሳሱ እያታለሉ ከመንጋው ለይተው ወደ ገበያ እንደሚወስዱት ሁሉ ዲያብሎስም ፍቅረ ጣቦትን እንደጨው አድርጎ በማቅረብ የአዳምን ልጆች ከመንጋቸው ከማግባረ መላእክት ከመንጋው ባለቤት ከእግዚአብሔር ለይቶ ወደ ቅጽረ ግቢው ወደ ሲኦል ሲነዳቸው ነው የኖረው።

የአዳም ልጅ ተብሎ የሲኦልን ቁልቁለት ያልወረደ እንዳልነበረ መጻሕፍት ይመሰክራሉ። «ሕያው ሆኖ የሚኖር ሞትንስ የሚያይ ማን ነው? ነፍሱንስ ከሲኦል እጅ የሚያድን ማን ነው?» መዝ. 88÷48፤ «ባለጠጋው ደግሞ ሞተና ተቀበረ በሲኦልም በሥቃይ ሳለ አሻቅቦ አብርሃምን በፍቅ አየ» ሉቃ. 16÷22። ባለጠጋው ወደ ሲኦል መውረዱን ልብ ይሏል። «እስመኩሉ ዘሞተ ይወርድ ነፍሱ ውስተ ሲኦል፤ የሞተው ሰው ሁሉ ነፍሱ ወደ ሲኦል ይወርድ ነበርና» መቅ.ወን.፤ «አሜሃ በውእቱ መዋዕል ኮና ነፍሳት ሶበ ይወጽኦ እምሥጋ ሰብእ ይወርዳ መትሕተ ምድር ወይትፈነዋ ውስተ ገሃነም እስከ ይመልኦ አብያተ ሞት፤ ያን ጊዜ በዚያ ወራት ነፍሳት ከሥጋቸው በተለዩ ጊዜ ከምድር በታች ወደ ሲኦል ይወርዱ ነበር የሞት ቤቶችም እስኪመሉ ድረስ ወደ ገሀነም ይሄዱ ነበር» ቄር. ሃይ. አበ. ምዕ. 80 ገጽ 335።

ሲኦልም ጨለማና እሳት የመላባት ቦታ ናት። «እሳት በቁጣዬ ትነድዳለችና እስከ ሲኦል ድረስ ታቃጥላለች» ዘዳ. 32÷22። ስለጨለማዋ ጽንዓትም የሚከተለው ቃል ይገልጻል። «ኢይሬእዩን ወኢንሬእዮሙ አሳ ይመስለን ለባሕቲትን ዘሀሉን

ሆየ እንዘምስሌን ብዙኅ ጉባኤ እስመ ጽልመት ኢየሐድገነ ንትረኣይ በበይናቲነ፤ እነርሱ አያዩንም እኛም አናያቸውም ከእኛ ጋር ብዙ ሰዎች እያሉ ብቻችንን ያለን ይመስለናል እንጂ እርስ በርሳችን እንተያይ ዘንድ ጨለማው አይለቀንምና» ዮሐ. አፈ. ተግሳጽ 1 ገጽ 9።

በዚህ ንባብ እንደተመለከትነው ነፍሳት መከራ በሚቀበሉበት ቦታ እርስ በርሳቸው እንደማይተያዩ እንረዳለን። ከዓለመ ሥጋ መከራ ይልቅ የዓለመ ነፍስ መከራ እንደሚጸና ዮሐንስ አፈወርቅ በተጠቀሰው ተግሣጹ እንዲህ ይላል፡- በዚህ ዓለም እሳት ባለበት አካባቢ ጨለማ የለም። የእሳቱ ብርሃን ጨለማውን ይገፈዋል። ብርሃን የሌለው እሳት የለምና። በዓለመ ነፍስ ግን በጨለማ መካከል እሳት በእሳት መካከል ጨለማ አለ። ሁለት ተቃራኒ ነገሮች ተስማምተው ነፍሳት የሚቀበሉትን ሥቃይ ያጠናክራሉ ማለት ነው።

ወደዚህ ጽኑዕ ሥቃይ የተወረወሩ ነፍሳት የሞት ሞት ሞተዋል። ከአንድ ጊዜ በላይ ብዙ ጊዜ ተገድለዋል ማለት ይቻላል። በዚህ የጨለማ ባሕር ውስጥ ሰምጠው እንዲቀሩ ያደረጋቸው ያው ክፉ ጠላት ዲያብሎስ መሆኑ ግልጽ ነው። ታዲያ ዲያብሎስ ነፍስ ገዳይ ያልተባለ ማን ይባል? ሰውን ሁለት ጊዜ የሚገድል ለነፍስ ግድያ ቆርጦ የተነሣ ዲያብሎስ ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ አንደበት ነፍስ ገዳይ ተብሏል። ነፍስ ገዳይ ለጊዜው የሰዎችን ሕይወት ቢቀጥፍም የእርሱም ሕይወት የሚቀጠፍበት ጊዜ ይመጣል። ሁል ጊዜ ተደላድሎ ተቀማጥሎ አይኖርም። አንድ ቀን ይያዛል። ከተያዘም በእስራት አልያም በሞት ይቀጣል። ዲያብሎስም ተይዞ ሺህ ዓመት ወይም ዘመነ ሥጋዌን በሙሉ መታሰሩ ነፍስ ገዳይ እንደመሆኑ ለነፍስ ገዳይ የሚገባውን ቅጣት መቀጣቱ ነው። ሰይጣን ለምን ታሰረ ለሚለው ጥያቄ የሚሰጠው ተጨማሪ መልስ ነፍስ ገዳይ ስለሆነ የሚል ነው።

3ኛ. ክፉ ጠላት ስለሆነ፡- ወንጀል ሌብነት ወይም ነፍስ ግድያ ብቻ አይደለም። የተለያዩ ወንጀሎች አሉ። በቅናት በምቀኝነት የወንጀል ተግባርን የሚፈጽሙ ሰዎች አሉ። የሰዎችን ንብረት ለማውደም የሰዎችን ዕድል ለመዝጋት የሰዎችን ሰላም

ለማናጋት ጠላትነት፣ ታጥቀው የሚነሱ የተንኮል አርበኞች ሞልተዋል። ብዙ ጊዜ ደሃው በባለጠጋው ላይ ኢምሁሩ በምሁሩ ላይ በሽተኛው በጤነኛው ላይ፣ ሥጋዊው በመንፈሳዊው ላይ ሲዘምት ይታያል።

ባለጽግነት ወደነርሱ የተዛወረ ይመስል በባለጸጋው ንብረት መውደም በደስታ የሚፈነጥዙ ድሆች ብዙ ናቸው። ለበሽታቸው ፈውስ እንዳገኙ ሁሉ በጤነኞች መታመም የሚፀናኑ ሕሙማን፣ አይታጡም። በጓደኞቻቸው የትምህርት መውደቅ እነርሱ ያለፉ ያህል የጉብዝና ስሜት የሚሰማቸው የአእምሮ ዘገምተኞች ስፍር ቁጥር የላቸውም።

የምቀኝነት መንፈስ የተጠናወታቸው ሰዎች በተሰለፉበት የሥራ መስክ እንደወንድሞቻቸው ለመሆን ከመጣር ይልቅ የወንድሞቻቸውን ውድቀት ሲመኙ ነው የሚውሉት። ከመጥፎ ምኞታቸውም አልፈው በጠላትነት ሲነሱ በንብረት ላይና በሰው ሕይወት ላይ ወንጀል ሲፈጽሙ ይገኛሉ። ሆኖም እነዚህ ወንጀለኞች ከተያዙ እንደወንጀላቸው ክብደት በብዙ ዓመት እሥራት መቀጣታቸው አይቀሬ ነው።

ሰይጣንም በንጹሕ ስንዴ መካከል እንክርዳድን የሚዘራ ማቴ. 13÷25-39 በምዕመናን ልቡና የተዘራውን የወንጌል ቃል የሚነጥቅ የሚያወድም ማቴ. 13÷19 ምቀኛ፣ ተንኮለኛ፣ ቀና ተኛ ክፉ ጠላት ነው። ከአዳምና ከሔዋን ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ድረስ በሰው ልጆች ላይ የፈጸመው ወንጀል ሰማይና ምድር ብራና /ወረቀት/ ቢሆኑ ደቂቀ አዳም በሙሉ ጸሐፍት ጋዜጠኞች ቢሆኑ ተጽፎ አያልቅም።

እንደሌሎቹ ክቡራን መላእክት በተፈጥሮ የተሰጠውን ክብር በትዕቢቱና በትምክህቱ አውልቆ ጥሎ ከክብር የተራቆተ የክብር ደሃ በመሆኑ «ኃይዴ ጓደኛው ስለቀረ ነው እንጂ እርሱ ስለከሰረ ወይም ስለተወረሰ አያዝንም» እንዲባል የአዳም ልጆች የእግዚአብሔርን ክብር እንዳይወርሱ ከእግዚአብሔር ጋር የሚያገናኛቸውን የቅድስና ድልድይ ለመናድ መደሻውን ይዞ የተሰለፈ ክፉ ጠላት ነው። ስለሆነም እውነተኛው ዳኛ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሠራውን ወንጀል ተመልክቶ ለብዙ ዓመታት እንዲታሰር ፈረደበት።

ሰይጣን መቼ ታሰረ?

ሰይጣን መቼ ታሰረ ለሚለው ጥያቄ የሚሰጠው መልስ ተዋግቶ በተሸነፈ ጊዜ የሚል ነው። አንድ ሀገረ ገዢ ከሌላ ሀገረ ገዢ ጋር ተዋግቶ ከተሸነፈ ከነሠራዊቱ ተማርኮ ይታሰራል። መሣሪያውንም ይገፈፋል። የሚራራለትም የለም። አሸናፊው ሀገረ - ገዥም የተሸናፊውን ሠራዊትና ሀብት ንብረት መማረክ፣ መውረስ የሚችለው ያሸነፈውን የሀገር መሪ በቁጥጥሩ ሥር ካዋለ በኋላ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስም ዲያብሎስ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን የወረረውን ዓለም ነፃ ለማውጣት በዲያብሎስ የተማረኩ ፍጥረቶቹን ለመመለስ ወይም መልሶ ለመማረክ የመጀመሪያ እርምጃው ሰይጣንን ማሰር ነበር። በሦስቱ የጦር እቃዎች ማለትም በትዕግሥት፣ በትሕትናና በጸሊዓ ንዋይ /ገንዘብን በመጥላት/ ከመታውና ድል ካደረገው በኋላ መሣሪያውን ገፎ ጥሎ በረቂቅ ሰንሰለት አስርታል።

«ሰይጣንን እንዳሰረው የጌታ ምሳሌያዊ አነጋገር»

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አጋንንትን ከሰዎች እያስወጣ ወደ ውጭ በጣለቸው ጊዜ በችሎታውና በኃያልነቱ በመደነቅ ፈንታ በተቃራኒው የምቀኝነትና የቅንዓት አረቄ ያሰከራቸው አይሁድ ከአጋንንት ጋር ተስማምቶ ተግባብቶ ተወያይቶ በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያስወጣቸዋል በማለት ተአምራቱ ተቀባይነት እንዳይኖረው ለማድረግ ሞክረው ነበር። «ፈሪሳውያን ግን ሰምተው ይህ በብዴል ዜቡል /በአጋንንት አለቃ/ ካል ያነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ» ማቴ. 12÷24

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የፈሪሳውያን አነጋገር ከመርዛሙ የቅንዓትና የምቀኝነት ምንጭ የተቀዳ መሆኑን አውቆ ግንም እንዳይጉነጨው ጤናማ አለመሆኑን ከመግለጽ ጋር አጋንንት አንዱ ሌላውን በማውጣት እርስ በርሳቸው የሚጣሉና የሚለያዩ ከሆነ በንብረት የሚሠሩት የማሳት ተግባራቸውን ማከናወን እንደማይችሉ ይጠቁማል። ማቴ. 12÷25-28 ሆኖም ለፈሪሳውያን የሰጠው መልስ በዚህ አልተገታም።

አጋንንትን በኃይል መንፈስ ቅዱስ እንደሚያወጣቸውና ከአጋንንት ጋር ገብረት እንደሌለው ሐሰት በማይነገርበት አንደበቱ ይገልጻል። አጋንንትን የሚያወጣበትንና ወደ ውጭ የሚጥልበትን መንፈስ ቅዱስን የአጋንንት አለቃ በማለታቸው ኃጢአታቸው እንደማይሰረይላቸው ነግሮአቸዋል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከአጋንንት ጋር ስምምነት ቢኖረው ኖሮ አጋንንት ልታጠፋን መጣህ? ባላሉትም ነበር። የፍርሃትና የድንጋጤ ቃላትን ነው ሲወረውሩ የተደመጡት። ኢየሱስ ክርስቶስ አጋንንትን ሊያጠፋ እንደመጣ ለፈሪሳውያን ባይገባቸውም ለአጋንንት ገብተዋል። ፈሪሳውያን ኢየሱስ ክርስቶስን የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው የተናገሩበት ቦታ የለም። ይልቁንም የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ቢላቸው እንደሐሰተኛ ቆጥረው ድንጋይ አነሡበት አጋንንት ግን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ልታጠፋን መጣህ? ማቴ. 8÷29 ብለው የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን መስክረዋል። ለፈሪሳውያን እንደመሰላቸው ወዳጃችን ረዳታችን ተባባሪያችን ወይም የሥራ ባልደረባችን አላሉም። ጠላታቸው እንደሆነ እንጅ ወዳጃቸው እንደሆነ አልመሰክሩም።

ኢየሱስ ክርስቶስም አለቃቸው ዲያብሎስን ካሰረ በኋላ ሠራዊቱን እንደሚያስወጣ በሚከተለው አነጋገሩ አስታውቋል። «ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዙብዛል። ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል ከእኔ ጋርም የማይከማች ይበትናል» ማቴ. 12÷29-30 በዚህ ምዕራፍና ቁጥር ላይ የሚገኘው ኃይለ ቃል አጋንንትን በአጋንንት አለቃ ያወጣል የሚሉ የፈሪሳውያንን አንደበት የሚዘጋ ኃይለ ቃል ነው። የአንድን ኃይለኛ ሰው ቤት ለመዝረፍ ወይም ዕቃውን ለመንጠቅ ኃይለኛውን ሰው ማሰር ግድ ይሆናል። ያለዚያ ግን ዕቃውን ለመንጠቅ አይቻልም። ወደ ቤቱ ለመግባትም አይሞክርም።

ስለሆነም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምሳሌ ያዊ አነጋገር የዲያብሎስን መታሰር በትክክል ያስረዳናል። በኃይለኛ የተመሰለው የዚህ ዓለም ገዥ የነበረው የአዳምን ልጆች እንደወፍ ጫጩት እያነቀ 3ኛመቃ. 1÷3 ወደ ሲኦል

የሚወረውራቸው በእግዚአብሔር ላይ መፈንቅለ ምንግሥት ያካሄደው ዲያብሎስ ነው። ኃይለኛውንም የሚያገር ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን ዕቃ የተባሉትም የዲያብሎስ ሠራዊት አጋንንት ናቸው። የኃይለኛውን ሶቃ መንጠቅ የሚቻለው ኃይለኛው ከታሰረ በኋላ እንደሚሆን ሁሉ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስም በሦስት ፊተናዎች ተፈትኖ በትዕግሥት በትሕትና በጸሊዓን ዓይ ድል አድርጎ በረቂቅ ሰንሰለት ፈታኙንና ኃይለኛውን ዲያብሎስን ካሰረው በኋላ በዕቃ የተመሰሉ ሠራዊተ ዲያብሎስን አጋንንትን ከሰዎች ማስወጣት ጀመረ። አለቃ የሌለው ሕዝብ አውራ የሌለው ንብ ኃይል አንድነት እንደማይኖረው አጋንንትም አለቃቸው ዲያብሎስ ከተሸነፈና ከታሰረ በኋላ ኃይል አላገኙም።

ከአጋንንት አለቃ ጋር በመስማማት አጋንንትን ያወጣል የሚሉ ፈሪሳውያን አንድ ያላስተዋሉት ነገር አለ። በስምምነት ዕቃውን የሚያስነጥቅና የሚያዘርፍ ማነው? በስምምነት ሠራዊቱን የሚያስማኝ ካ ንጉሥ አይኖርም። ዲያብሎስም በዚህ ዓለም ነግሦ የዚህ ዓለም ገዢ ሆኖ ነበር። እንዲህ ከሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዲያብሎስ ያሰማራቸውን ሠራዊተ ዲያብሎስ አጋንንትን ከማደራያቸው ከሰው ልቡና ሲያስወጣ ሲያሳድድ እንዴት ዲያብሎስ ተባባሪ ይሆናል? ሠራዊቱ እንዲበተኑ ይፈቅዳልን? ወይስ አጋንንት የዲያብሎስ ሠራዊት መሆናቸው ይዘነጋልን? አጋንንት የዲያብሎስ ሠራዊት መሆናቸው ከታመነበት ደግሞ ዲያብሎስ የገ ሠራዊቱን ለመበተን ከክርስቶስ ጋር ይተባበራል ብሎ ማሰብ ላስተዋዩች ማኅበር ይጨምራል።

ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዢ ነበር

የ'ለም ፈጣሪ አስገኝና ገዢ እግዚአብሔር ሆኖ ሳለ ዓለሙን በአምልኮ ጣዖትና በተለያየ የኃጢአት ዓይነት የተቆጣጠረው ሰይጣን የዓለም ገዢ ተብሏል። ሰይጣን የዓለም ገዢ መሆኑን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ሲል ገልጿል «ከእንገዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣልና በእኔ ላይም አንዳች የለውም» ዮሐ. 14÷30

በዚህ ንባብ እንደምንረዳው ከፍተኛ ኃጢአትን የማሸተት ችሎታ ያለው ዲያብሎስ ጥቂት የኃጢአት ፍርፋሪ አገኛለሁ ብሎ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ማዕድ ሳይልከፈከፍ አልቀረም። ሆኖም ኢየሱስ ክርስቶስ ንጹሐ ባሕርይ በመሆኑ ዲያብሎስ ሊስተናገድ አልቻለም። «ተልባ መስሎሽ ሰናፍጭ ትቀምሽ» እንዲሉ ሌሎችን የአዳም ልጆች በኃጢአት ዝንባሌ ወጥመድ እያነቀ ወደ ሲኦል መወርወር የለመደው ሰይጣን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በቀረበ ጊዜ በመስቀል በትር ራሱን ተመትቶ ተመልሷል። በእያንዳንዱ ሰው ጭንቅላት ላይ ዙፋኑን ዘርግቶ ነግሦ ለሚኖር ዲያብሎስ የኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል አንሸራታች ሆነበት።

አንዱን ሽባ አንዱን ጌባጣ ሌላውን ድዳ ሌላውንም ደንቆሮ በማድረግ በሰው ሕይወት ሲጫወቱ የነበሩ የዲያብሎስ ሠራዊት አጋንንትን ኢየሱስ ክርስቶስ በተአምራት እያስወጣ ሰደዳቸው። ሠራዊቱ ከተማረኩ የዓለም ገዢውም ያለው ዕድል መማረክ ወይም ግዛቱን መልቀቅ ነውና ዲያብሎስ ያለውድ በግድ ከዓለም ገዢነቱ ተወገደ። በዲያብሎስ ሳያስበው በጠራ ሰማይ ላይ በረዶ የወረደበት ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ልጅ በጌባቸው ሰው በሆነበት በመዋዕል ስብከቱ ነው።

የዚህ ዓለም ገዢ ወደ ውጭ ይጣላል

ዲያብሎስ ወደ ውጭ እንዲጣል ቁርጥ ውሳኔ ያስተላለፈው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የሰዎችን ኃጢአት እንደ በር በመጠቀም ወደ ዓለም ገብቶ በዓለም ውስጥ የነበረው ዲያብሎስ ወደ ውጭ እንደሚጣል በሚከተለው ንባብ ያስረዳናል «አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሷል። አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል። እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደሆነ ሁሉን ወደ እኔ እስባለሁ» ዮሐ. 12፥31-32 የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል ሲባል ዲያብሎስ ከየት ወደየት ይወጣል የሚለው ጥያቄ መነሳቱ አያጠራጥርም ሆኖም መልሱ እንደሚከተለው ይቀርባል።

ዓለም ተብሎ በጅምላ የሚጠራው በዓለም ውስጥ የሚኖረው ሰው መሆኑ ግልጽ ነው። ስለሆነም ዲያብሎስ የሚወጣው ከሰዎች ልቡና ነው። መቼም ሳይገባ ይወጣል አይባልምና ዲያብሎስ ወደሰዎች ልቡና እንደሚገባ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ሲል ይገልጻል «ጴጥሮስም ሐናንያ ሆይ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለምንሞላ» ሐዋ. 5፥3፤ «ቁራሽም አጥቅሶ ለአስቆሮቱ ለስምዖን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው ቁራሽም ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት።» ዮሐ. 13፥26-27

ሰይጣን በሰዎች ልቡና ካደረ በኋላ ፈረሱ ያደረጋቸዋል። ወደ ወደደው ቦታም ይነዳቸዋል። እግዚአብሔርንና ቅዱሳን መላእክትን ሌሎችንም የእግዚአብሔርን ወዳጆች ለመሳደብ አፋቸውን እንዲከፍቱ በማድረግ በአምልኮ ጣዖት ገመድ ከግንድ ጋር ያስራቸዋል። ሰይጣን የገባቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ዘወር ማለት አይችሉም። አምላካችንም የሚሉት የዲያብሎስ ማደሪያ የሆነውን ጣዖቱን ነው። ሰይጣን የገባቸው ሰዎች ጣዖትን ማምለክ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ወንጀሎችንም ይፈጽማሉ። ከእግዚአብሔር ጋር የሚያለያዩ ከባድ ከባድ ኃጢአቶችን ይሠራሉ። ሹፌር መኪናውን ወደፈለገው አቅጣጫ እንደሚያሽከረክር ዲያብሎስም ወደ ፈለገው የኃጢአት ከተማ ይወስዳቸዋል። እንደመኪና ሹፌር በመስታወት አይታይም እንጂ የኃጢአተኞች ሁሉ ሹፌር ዲያብሎስ ነው።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለም እስኪገለጥ ድረስ ዲያብሎስ የዓለም ገዥ ነበር። ብዙ ሠራዊትም ነበሩት። የሕገ መንግሥቱ ረቂቆች ሰውን ለማሳት የሚቀርቡ ፈተናዎች ናቸው። ሠራዊቱ እነዚህን ሕጎች ለማስጠበቅ በሚያደርጉት ዘመቻ ዓለምን ተቆጣጥረውት ነበር። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ የዚህ ዓለም ገዥ ዲያብሎስ በሦስት ፈተናዎች ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ውጊያውን ቀጠለ። ውጊያዎች ከተካሄዱ በኋላ ጦር ሜዳው ላይ እንዳለ ጌታ ሂድ አንተ ሰይጣን ባለው ጊዜ ሰይጣን እንደጠሰ ተኖ እንደትቢያ በኖ እንደጠፋ የሚከተለው ንባብ ያመለክታል።

«ዲያብሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ እስከጊዜው ከእርሱ ተለየ» ሉቃ. 4፥13 ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ በፍርሃት

ላይ ፍርሃት እየጨመረ ሄደ ኃይሉ ደከመ። ተዋግቶ ተሸነፈ። መሸሽ ጀመረ። «የሸሮ ድንፋታ ውኃ እስኪገባበት ድረስ ነው» እንደሚባለው ዓለምን ሁሉ ሲያስጨንቅ ሲያሰር የነበረው ዲያብሎስ ጭስ የተጨሰበት ንብ መሰለ።

የአዳምን ልጆች ግራ ሲያጋባና የሚጨብጡትን ሲያሳጣ የነበረው የዲያብሎስ አጭብርባሪነት በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ አከተመ። የዲያብሎስ ዋና ተግባሩ የአዳምን ልጆች ማሳደድ ነበር። የኢየሱስ ክርስቶስ ዋና ተግባር ደግሞ ዲያብሎስን ከነሠራዊቱ ማሳደድ ሆነ።

በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ የተጨነቁት የዲያብሎስ ሠራዊት እንዲህ ይላሉ። «እነሆም ኢየሱስ ሆይ የእግዚአብሔር ልጅ ከአንተ ጋር ምን አለን ጊዜው ሳይደርስ ልታሰቃየን ወደዚህ መጣህን» ማቴ. 8÷29፣ ማር. 5÷6-12 አጋንንት ጊዜው ሳይደርስ ልታሰቃየን መጣህ? ማለታቸው ጌታ በተሰቀለ ጊዜ ከዚህ የበለጠ ሥቃይ ስለሚቀበሉ ነው። ታዲያ አጋንንት ጩኸታቸውን ያሰሙት መቼ ነው? ከማደሪያቸው ከሰው ልቡና የተባረሩት መቼ ነው? ወደ ውጭ የተጣሉት መቼ ነው? የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል ተብሎ ፅኑ-ፅ አዋጅ በታወጀበት የሰው ልጅ ነፃነት ብልጭ ባለበት በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ አይደለምን?

የሰው ውድቀት በዲያብሎስ የሰብከት ዘመን እንደነበረ የዲያብሎስም ውድቀት በክርስቶስ የሰብከት ዘመን ነው። የዲያብሎስ ሰብከት የሰው ልጅ ወደውጭ ወደገህነም ይጣላል የሚል ነበር። የሰብከት ድምፁን እንዲህ በማለት አሰምቷል። «ከእኔ ጋር ወደ ገህነም ሊሄዱ ጌጣ ጌጥ ወደሆነ ጌዳናም እመልሳቸው ዘንድ ምክንያት እሆናለሁና...» መቃ. ሳልስ 1÷5 በአንጻሩ በክርስቶስ ሰብከት የዚህ ዓለም ገዥ ዲያብሎስ ወደ ውጭ ይጣላል የሚል ቃለ ብስራት /የምሥራች ቃል/ ተሰማ ተደመጠ።

ስለዚህ ዲያብሎስ ወደ ውጭ የተጣለው በዘመነ ሥጋዌ፣ ክርስቶስ ሰው በሆነበት ዘመን መሆኑ የተረጋገጠ ነው። አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል። ማቴ. 12÷29 የሚለው ንባብ ጌታ ሰው ሆኖ ወንጌልን በሰበከበት ዘመን ዲያብሎስ የታሰረ

መሆኑን ያረጋግጣል። በዘመነ ሥጋዌ፣ ጌታ ሰው በሆነበት ዘመን ዲያብሎስ እንደታሰረ ራሱ ባለቤቱ ክርስቶስ ከመሰከረ ገና እንዳልታሰረ አድርጎ ለወደፊት ይታሰራል ማለት የክርስቶስን ቃል ማስተባበል ይሆናል።

ኢየሱስ ክርስቶስ በምሳሌያዊ አነጋገሩ ሰይጣንን እንዳሰረጠ ተናገረ እንጂ ገና ሳስረው ነው አላለም። «አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሷል አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል» አለ እንጂ ነገ ከነገ ወዲያ ይጣላል አላለም። ዮሐ. 12÷31 ዳግመኛም እንዲህ ይላል። «ስለፍርድም የዚህ ዓለም ገዥ ስለተፈረደበት ነው» ዮሐ. 16÷11 ሲፈረደበት ቀን ተቀጥሯል አላለም። ስለተፈረደበት ነው ያለውን ልብ ይሏል። ተፈርዶበታል ታስሮአል ወደ ውጭ ተጥሏል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ሰይጣንን አሰርኩት ወደ ውጭ ጣል ኩት ካለ በኋላ ፈታሁት አነሳሁት አላለም። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰይጣን እንደተፈረደበት እንደታሰረ ወደ ውጭ እንደተጣለ የምሥራች በተባላቸው በሕገ ወንጌል እያበሠረን በዮሐንስ ራእይ 20÷2-3 ላይ «የቀደመውንም እባብ ዘንድውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው ሺህ ዓመትም አሰረው ወደ ጥልቅም ጣለው። አካላቸውም ወደፊት እንዳያስተ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእርሱ ላይ ዘግቶ ማኅተም አደረገበት» የሚለውን ንባብ ሰይጣን እስከአሁን እንዳልታሰረና ገና ለወደፊት ሺህ ዓመት እንደሚታሰር አድርጎ መተርጎም ወንጌላዊ ዮሐንስ የወንጌል ተቃራኒ የሆነ ራእይ አይቷል ማለት ይሆናል።

ቅዱሳን መጻሕፍትን ወደፊት የሚሆኑ ነገሮችን ሲናገሩ መንፈስ ቅዱስ ተናገሩ ያላቸውን ብቻ ሳይቀንሱ ሳይጨምሩ ይናገራሉ እንጂ ከራሳቸው አንቅተው አይናገሩም። የመንፈስ ቅዱስ ቃል በማናቸውም ጊዜ ቢነገር ከወንጌል ጋር አይቃረንም አይጣላም የሚያጣሉት ሰዎች ናቸው። ከአመለካከት ከአተረጓጎም ችግር ካልሆነ በቀር ዮሐንስስ ሺህ ዓመት ያለው ዘመነ ሥጋዌ የክርስትና ዘመን ነው። ጌታ በወንጌል ኃይለኛውን ዲያብሎስን ካሰረ በኋላ ሠራዊቱን እንደበተነ የገለጸውን ዮሐንስ በራእዩ ደገመው። ሰይጣን የታሰረበትንና የወደቀበትን ዘመነ ሥጋዌንም ሺህ ዓመት በማለት ጠቀለለው።

የሐንስ ሃላፊዎችንም መጻጸፊያትንም አይቷል። ያለፉ ድርጊቶችን በመተረክና ገና ለወደፊት የሚደረጉ የሚሆኑ ነገሮችን በመተንበይ ብዙ የተሰወሩ ምሥጢሮች ግል። ስለ ሰይጣንም መታሰር የጻፈው ኃይለቃል የሆነ የተደረገና ለሦስት መናን የተበሠረ የታሪክ ይዘት ያለው ኃይለ ቃል ነው። የጠላትን ውድቀት ደጋግሞ መናገር የሚነግርላቸው ምእመናንን ከማስደሰቱም በላይ ለመንፈሳዊው ተግባር የተነሳሽነት ስሜትን የሚያጭር በመሆኑ በወንጌል ከተገለጸው አብልጦ አጉልቶ እንዲታይ አድርጎ አስቀመጠው እንጂ የወንጌል ተቃራኒ የሆነ መልእክት ማስተላለፍ አይደለም።

የዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ 20 ከምዕራፍ 12 ጋር በምሥጢር ይስማማል። በምዕራፍ 12 ላይ ያለው ንባብ እንደሚከተለው ይቀርባል። «ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ ወደ ምድር ተጣለ መላእክቱም ከርሱ ጋር ተጣሉ ታላቅም ድምፅ በሰማይ ሰማሁ እንዲህ ሲል አሁን የአምላካችን ማዳንና ኃይል መንግሥትም የክርስቶስም ሥልጣን ሆነ። ቀንና ሌሊትም በአምላካችን ፊት የሚከሰቱ የወንድሞቻችን ከሳሽ ተጥሎአልና እነርሱም ከበጉ ደም የተነሣ ከምሥክራቸውም ቃል የተነሣ ድል ነሱት።» ራእይ 12፡9-11 ከዚህ በላይ የተቀመጠው ንባብ ሰይጣን በዕለተ ፍጥረት መውደቁንና በዕለተ ዐርብ መውደቁን ያመለክታል። በዕለተ ፍጥረት የማይገባውን ሥልጣን እግዚአብሔርን ለመጨበጥ እጁን በሰነዘረ ጊዜ ክብሩን ብርሃኑን ተገፎ በጨለማ ተጠቅልሎ ወደ አንጦርጦስ ወርዷል። በዕለተ ዐርብ በክርስቶስ መስቀል ተመትቶ ከሥልጣኑ ተሸሮ ወደውጭ ተጥሏል።

ከሳሽ በተጣለ ጊዜ የአምላካችን ማዳንና ኃይል ሆነ ይላል የአምላካችን ማዳንና ኃይል የሆነ መቼ ነው? አምላክ ሰው በሆነ ጊዜ አይደለምን? መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በእመቤታችን በድንግል ማገፈገፈት ቀን ጀምሮ እስከ ዐረገበት ቀን ድረስ ያለው ዘመን ሁሉ የማዳን ዘመን ይባላል። በተለይም በመስቀል ተሰቅሎ ህማማችንንም ተሸክሞ ደሙን አፍሶ 5500 ዘመን በህማማ ነፍስ ሲሰቃዩ የነበሩ ነፍሳትን ከሕመማቸው የፈወሰበት ዕለት ዕለተ ዐርብ የማዳን ቀን

ትባላለች። ታዲያ ሰይጣን የተጣለው የአምላካችን ማዳንና ኃይል በሆነ ጊዜ አይደለምን?

ሰይጣን ድል እንደተነሣ የራሱ ምስክርነት

በመስቀል ድል እንደተነሣ ራሱ ዲያብሎስ መስክሮአል። ትምህርተ ገብዓት በተባለው በቤተ ክርስቲያናትን መጽሐፍ የሚቀጥለው ንባብ ይገኛል። «መኑ ዝንቱ ዘነኪር እምሕግየ መኑ ዝንቱ ዘእምዚአየ ይጸውው መኑ ዝንቱ ዘበኃይለ ነደ እሳት ምስለ ሞት ይትበአስ መኑ ዝንቱ ዘሞየ ለጸልመት፤ ከኔ ሕግ ልዩ የሚሆን ማን ነው? ከእኔ ወገን ነፍሳትን ማርኮ የሚወስድ ማነው? ነደ እሳት በሚሆን ኃይል ከኔ ከሞት ጋር የሚሰላለፍ የሚዋጋ ይህ ማነው? ጨለማውን ድል የነሳው ያሸነፈው ማንነው?» በማለት የጥያቄ ቃላትን ካሻገሩ ደግሞ በኋላ ለጥያቄው ራሱ መልስ ይሰጣል «ዝንቱ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ይህን ሁሉ ያደረገ የተሰቀለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» ይላል።

አንባቢ ሆይ ሞት ጨለማ የተባለ ራሱ ዲያብሎስ መሆኑን ልብ በል። እንግዲህ ሰይጣን የተሸነፈው የደከመው የተጨነቀው በዕለተ ዐርብ ከሆነና ምእመናንም ከበጉ ደም የተነሳ ድል እንደነሱት ራሱ የሐንስ በራእይ ምዕራፍ 12 ላይ ከገለጠ በምዕራፍ 20 ላይ ሺህ ዓመት አስረው ያለው ዘመን ሥጋዊ ዘመን ክርስትና መሆኑ ግልጽ ነው።

«ሰይጣን ከገዥነት ወደ ተገዥነት»

ሰይጣን 5500 ዘመን የዚህ ዓለም ገዥ ሆኖ በሰው ልጅ ላይ ሠልጥኖ በነፍስና በሥጋ ላይ ቤተ መንግሥቱን ገንብቶ ረቂቃንና ግዙፉን አጋንንትን በሠራዊትነት አጠናክሮ ከኖረ በኋላ በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ከገዥነት ወደ ተገዥነት ወርዷል። በሙስና የተዘፈቀ ባለሥልጣን ከገዥነት ተወግዶ ተገዥ መሆኑ ግድ ነው። በኃጢአት ዙፋን ላይ ነግሦ የነበረው ዲያብሎስም የሙስና ተግባሩን ሲያካሂድ ቆይቶ በክርስቶስ ገምጋሚነት ከሥልጣኑ ወርዷል።

ሲገዛው ለነበረው ለሰው ልጅ ከነሠራዊቱ ተገዥ ሆኗል። ኢየሱስ ክርስቶስ በሦስት ፈተናዎች ተፈትኖ ድል ካደረገው በኋላ የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮችም ሰይጣንን ቀጥቅጠው መግዛት ችለዋል። ለሰብአ (፪) አርድኦት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አጋንንት ተገዝተውላቸዋል። «ሰብዓውም በደስታ ተመልሰው ጌታ ሆይ አጋንንትስ እንኳ በሰምህ ተገዝተውልናል አሉት። እንዲሁም አላቸው ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ እነሆም እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ የሚገቡዎትሁም ምንም የለም» ሉቃ. 10÷17 በዚህ ንባብ አጋንንት ለሰብዓ አርድኦት እንደተገዙላቸው እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስ «የሚገዙም ምንም እንደሌላቸው ይሁኑ» ብሎ የተናገረው አስቀድሞ በአጋንንት ላይ የተፈጸመ ቃል ኖሯል ማለት ይቻላል። 1ኛጭር. 7÷30

የአዳምን ልጆች ወደፈለጉት አቅጣጫ ሲነዱአቸው የነበሩት የዲያብሎስ ሠራዊት አጋንንት እንደተማረከ ወታደር እጃቸውን ለሐዋርያት ሰጡ። የኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሲጠራ መብረቅ የወረደ ያህል የድንጋጤ ማዕበል ይነጻጽቸው ጀመር። ላመኑበት ሕይወት የሚሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ ስም ለአጋንንት የሞት ሞት ሆነባቸው። ሰይጣንን እንደመብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ የሚለው የኢየሱስ ክርስቶስ አነጋገርም የሰይጣንን መውደቅ የቦታ መልቀቅ ያመለከታል። መብረቅ ከወደቀ በኋላ ኃይል እንደሌለው ሁሉ ሰይጣንም በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ኃይሉን ሥልጣኑን ተገኗል። የክርስቶስ መገለጥ ብቻ ሳይሆን ሞቱም ሰይጣንን የሚደመስስ ከባድ መሣሪያ ነበር «ከመ በሞቱ ይስዓሮ ለመልአከሞት ዘውእቱ ሰይጣን፤ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር ይኸውም ዲያብሎስ ነው...» ዕብ. 2÷14-15 ተብሎ እንደተጻፈ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት የሰይጣን መርዛማ ሥልጣን ተሸሯል።

መርዝ የሌለው እባብ ቢኖር ማን ይፈራው ነበር? ዓለሙን ሁሉ ጤና ያሳጣው የሰይጣንም መርዝ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ተሸሯልና ሰይጣንን የሚፈራው የለም። ስለዚህ ሰብዓ አርድኦት ሐዋርያት ሰይጣንን በማዕድ ጊዜ ወደ ቤት እንደገባ ልክስክስ ውሻ ሂድ ውጣ እያሉ ከገባበት የሰዎች ልቡና እያሰ

ወጡ መስደድ ችለዋል። እንዲሁም ስለሆነ ሰይጣን የታሰረው የወደቀው ወደ ውጭ የተጣለው፤ ተተኩሶ ኢላማውን እንደሳተ ጥይት የሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ ነው። ከቤተልሔም እስከ ቀራንዮ ያለው የክርስቶስ መንገድ ሰይጣንን የሚጥል መሰናክል ነበር።

«ለጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል»

ሰይጣን ሺህ ዓመት ማለትም ዘመነ ሥጋዌን በሙሉ ታስሮ ከቆየ በኋላ ይፈታል። የሚፈታውም በመጨረሻው ዘመን ሐሳዌ መሲሕ ሐሰተኛው ክርስቶስ በሚነግሥበት ጊዜ /ዘመን/ ነው። የክህደትና የማሳት ሥራውን ሁሉ ከሐሰተኛው ክርስቶስ ጋር በመተባበር ይሠራል ከእሥራቱ ይፈታልና። በዓለም ላይ ሰላምን ያጠፋል። በዚሁ ምዕራፍ ማለትም በራእይ 20÷7-10 ያለውን ንባብ እንመልከት «ሺሁም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእሥራቱ ይፈታል በአራቱም በምድር ማዕዘን ያሉትን አሕዛብ ኅግንና ማኅግን እንዲያስታቸው ለሰልፍም እንዲያስከትታቸው ይወጣል፤ ቁጥራቸውም እንደባሕር አሸዋ የሚያህል ነው»

ኅግ ማለት ሠራዊት፤ መንጋ፤ በዝቶ የሚሄድ፤ የሚንጋጋ ማለት ነው። ሁለተኛም ኅግ ብዙ ማኅግ የብዙ ብዙ ማለት ነው። ኅግ ማኅግ የያፌት ልጆች መሆናቸው በዘፍጥረት 10÷2 ላይ የተገለጸ ሲሆን በእስራኤል ላይ በጠላትነት የሚነሱ ጨካኞች አሕዛብ መሆናቸው ደግሞ በሕዝቅኤል 39÷2 ላይ ተገልጿል። ጠባያቸውና ጭካኔአቸው እንደአራዊት ስለሆነ ስማቸው ማስፈራሪያ ሆኖ ቀርቷል። ዛሬም ቢሆን በክፉ ጊዜና በክፉ ሰው ላይ ይነገራል። ኃያላን ስለሆኑ በጦርነት የሚቋቋማቸው የለም። በምድር ላይ የሰውን ዘር እንዳያጠፉ እግዚአብሔር በአንድ ቦታ እንዲወስኑ አድርጓቸዋል።

ምድቅኤል ቅርፍትኤል የሚባሉ ሁለት ተራሮች ነበሩ። እስክንድር መቄዶናዊ እነዚያን ተራሮች በጸሎት አቃርቦ ዘግቶ ባቸዋል። እንዳይከፍቱትም የመልአክ ዘበኛ ቆሞባቸዋል። በሕዝቅኤል በምዕራፍ 38 ና 39 ላይ እንደተገለጸው በፍጻሜ ዘመን ወደ ምድረ እስራኤል ገብተው ይዋጋሉ። እግዚአብሔርም በመቅሰፍት ያጠፋቸዋል።

ከእስራት የሚፈታው ሰይጣን ቁጥራቸው እንደባሕር አሸዋ ብዙ የሚሆን ኅግግኅግ የሚባሉትን አሕዛብን ይሰበሰባቸዋል። ከሐሳዌ መሲሕ ሠራዊት ጋር እንዲተላለቁ ያደረጋል። እርስ በርሳቸው እንዲነካከሱ፣ እንዲበላሉ፣ እንዲተራረዱና እንዲገዳደሉ ያነሳሳቸዋል። መቼም ሰይጣን የአዳም ልጆች በሕይወት ሲኖሩ የሚያዝን የሚተክዝ ሲቅበዘበዙና ሲጠፉ የሚደሰት የሚፈነጥዝ ርጉም ፍጡር መሆኑ አይዘነጋም። ስለሆነም ለሰልፈኞች /ለተዋጊዎች/ ሰይፍ እንጂ ጋሻ አያቀብልም።

ሐሳዌ መሲሕና ሠራዊቱ ወዳጆቹ ቢሆኑም የሚጋብዙ ቸው የሰይፍ ስለትን ነው። ማንም ቢሆን ለወዳጁ ግብዣ ማድረግ የሚችለው ከጓዳው ያለውን ከእጁ ያገኘውን ነው። በዲያብሎስም ጓዳ መልተው የሚገኙት የሚከተሉት ናቸው። የሥጋ ሞት፣ የነፍስ ሞት ሰላም ማጣት፣ ጥላቻ፣ እልቂት፣ መቅሰፍት፣ ውድቀት፣ ሐዘን፣ ለቅሶ፣ ከፈጣሪ መለየት፣ በገህ ነመ እሳት መጋየት፣ በጨለማ መዋጥ፣ በመከራ መቅለጥ። ሰይጣን እነዚህንና የመሳሰሉትን አዘጋጅቶ ወዳጁን አፍህን ክፈት ላጉርስህ ይለዋል። ሰይጣን ከእስራቱ የሚፈታው ለጥቂት ጊዜ ነው። የሐሳዌ መሲሕ መንግሥት ተጀምሮ እስኪፈጸም ድረስ ነው። የሐሳዌ መሲሕም የመንግሥት ዘመን ሦስት ዓመት ከመንፈቅ /አርባ ሁለት ወር/ ነው። ራእ. 13÷5

«ከክርስቶስ ጋር መንገሥ»

«ዙፋኖችንም አየሁ በእነርሱም ላይ ለተቀመጡት ዳኝነት ተሰጣቸው ስለ ኢየሱስም ምስክርና ስለእግዚአብሔር ቃል ራሶቻቸው የተቆረጡባቸውን ሰዎች ነፍሳት ለአውሬውና ለምስሉም ያልሰገዱትን ምልክቱንም በግንባራቸው በእጃቸውም ላይ ያልተቀበሉትን አየሁ፤ ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ኖሩና ነገሡ» ራእ. 20÷4-5።

መንገሥ ማለት መሰልጠን፣ ጌታ መሆን፣ የሕዝብ አለቃ ቀንድ መሆን፣ መክበር ማለት ነው። «ኢትህፍርዎሙኬ ለአለ ይቀትሉክሙ ሥጋክሙ ወለነፍስክሙስ ኢይክሉ ቀቲሎታ፣ ሥጋተሁን የሚገድሉአችሁን አትፍሩአቸው ነፍሳችሁን ግን

መግደል አይቻላቸውም» ማቴ. 10÷28 ተብሎ የተነገረውን የወንጌል ቃል መሠረት በማድረግ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምነው በሰይፍ የተሰየፉ፣ በእሳት የተቃጠሉ፣ ደማቸውን ያፈሰሱ አጥንታቸውን የከሰከሱ ሰማዕታት የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ከክርስቶስ ጋር ይነግሣሉ።

ከክርስቶስ ጋር ይነግሣሉ ማለት የክርስቶስ ማደሪያዎች ይሆናሉ። የክብሩ ወራሾች ይሆናሉ በነፍስ ሕያዋን ሆነው ሰማያዊ ጸጋን ይገኛሉ። ክርስቶስ በሞቱ ሰይጣንን ድል እንደነሳው ሥጋን የሚገዛ ፈቃድ ሥጋን እና የጨለማ ገዢዎች አጋንንትን ድል ያደርጋሉ ማለት ነው። የጸጋ አምላክነት ተሰጥቷቸው ከሞቱ በኋላ እንኳ አምላካዊ ኃይልን ያደርጋሉ። ለአውሬው ምስል ያልሰገዱት የኢየሱስ ምስክሮች ከክርስቶስ ጋር የሚነግሡት በመንፈስ እንጂ በሥጋ አይደሉም። ከክርስቶስ ጋር መንገሥ ማለት ከጌታ በፈሰሰው ውኃ ተጠምቆ በሥጋውና በደሙ አንድነትን ኅብረትን መሥርቶ የባሕርይ ሕይወቱን በጸጋ ወርሶ ከእርሱ ጋር መኖር ማለት ነው። ስመክርስትና ሀብተ ወልድና ያላቸው ክርስቲያኖች ሁሉ የክርስቶስ አካላት ሕዋሳት ስለሆኑ ከክርስቶስ ጋር የጸጋ ተዋህዶ ተዋህደው ይኖራሉ እንጂ ከክርስቶስ የተገነጠሉ አይደሉም።

ስለሆነም ክርስቲያኖች በክርስቶስ ስም ከተጠሩበት ጊዜ ጀምሮ ከክርስቶስ ጋር ነግሠው ነው የሚኖሩት። ከክርስቶስ ጋር የመንገሥ ምሥጢሩ እንዲህ ሆኖ ሳለ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ በዚህች ምድር ላይ ምድራዊ መንግሥት እንደሚመሠርትና ከክርስቶስ ጋር ነግሠው የቤተ መንግሥቱ አማካሪዎች ሆነው ከክርስቶስ በታች ያለውን የሥልጣን ደረጃ ተረክበው ሲያቀጥላቸው የኖረውን የሥልጣን ጥማት ማርካት እንደሚችሉ የሚያልሙ ሰዎች አሉ።

በዚሁ በራእዩ የሐንስ 20÷3 ላይ ያለውንና በቁጥር 6 ላይ «የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ ከእርሱም ጋር ይህን ሺህ ዓመት ይነግሣሉ» የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥሬ ቃል እንዳለ በመውሰድ ያለትርጓሜ በንባብ ማዕበል ተነድተው ከማይወጡበት የስሕተት ባሕር ውስጥ ሰምጠው የቀሩ አሉ።

ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የሚመጣው በዚህ ዓለም ሊነግሥ ሳይሆን ይህን ዓለም ሊያሳልፍ ነው። ይህ ዓለም እንኳን ክርስቶስ ሊነግሥበት የሰዎች መንግሥትና ሥልጣንም የሚያከትም በትና ወደ አለመኖር የሚለወጥበት ዓለም ነው። ክርስቶስ የሰዎችን ምድራዊ መንግሥት ሊሸርና ሊያሳልፍ እንጂ እርሱ ተረክቦ በተሻለ ሁኔታ ሊሠራበት አይመጣም። ሐዋርያው ጳውሎስም የሚከተለውን መልእክት አስተላልፏል «በኋላም መንግሥቱን ለእግዚአብሔር ለአባቱ አሳልፎ በሰጠ ጊዜ አለቅ ነትንም ሁሉና ሥልጣንን ሁሉ ኃይልንም በሻረ ጊዜ ፍጻሜ ይሆናል» 1ኛቆሮ. 15÷24 ክርስቶስ ከመጣ በኋላ በምድር ላይ መንግሥም ማንግሥም የለም። የክርስቶስም መንግሥት በዚህ ዓለም አይደለም። ዘለዓለማዊ መንግሥት በዚህ ዓለም አይመሠረትም። ለኃላፊው ዓለም ኃላፊ የሆነው የሰዎች መንግሥት ነው የሚገባው። ጌታ በዚህ ዓለም እንደማይነግሥ እንዲህ ሲል ይገልጻል። «መንግሥቴ ከዚህ ዓለም አይደለችም» ዮሐ. 18÷36።

ድውያንን ሲፈውስ አጋንንትን ሲያስወጣ ሙታንን ሲያስነሣ አይተው የተደነቀና ያበረከተውን ሕብስት በልተው የጠገቡ 5000 ሕዝቦችም ለማንገሥ ሙከራ ቢያደርጉ ወደ ተራራ ነው የሸሸው። በወንጌል እንዲህ ተብሎ እንደተጻፈ «በዚህም ምክንያት ኢየሱስ ያነግሡት ዘንድ ሲመጡ ሊነጥቁት እንዳላቸው አውቆ ደግሞ ወደተራራ ብቻውን ፈቀቅ አለ» ዮሐ. 6÷15 እነዚህ ሰዎች ክርስቶስን ለማንገሥ የሞከሩት የተደረገላቸው የእንጀራ በረከት በበለጠ ሁኔታ እንዲቀጥል ስለፈለጉ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰማያዊ እንጀራን ሊመግባቸው መጥቶ ሳለ የምድራዊው እንጀራ ጣዕም ትዝታ ስለማረካቸው በዚህች ምድር ነግሦ በምድራዊው እንጀራ ሆዳቸውን ይመላ ዘንድ እናንግሥህ አሉት።

ሆኖም ኢየሱስ ክርስቶስ በሰዎች ልቡና ጽድቅን ሊመላ እንጂ እንጀራን ሊመላ ስላልመጣ ሐሳባቸውን አልተቀበለውም። ከአሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም መካከል ዮሐንስና ወንድሙ ያዕቆብ ክርስቶስ በዚህ ዓለም የሚነግሥ መስሎአቸው በቀኙና በግራው

አንዳችን በቀኝህ አንዳችንም በግራህ መቀመጥን ስጠን አሉት» ማር.10÷37 ፍሬ ሐሳቡን ለመገንዘብ ከቁጥር 35-45 ያንብቡ። ፍቅረ መንግሥትን በልባቸው ጸንሰው ያቀረቡትን ዮሐንስንና ያዕቆብን ሲገስጸቸው እንጂ ሲያመሰግናቸው አልተሰማም። ኃላፊውንና ምድራዊውን መንግሥት መመኘታቸው በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ አላዋቂነት ነበር።

ስለሆነም በዮሐንስና በያዕቆብ ልብ ውስጥ ተጸንሶ የነበረውን ፍቅረ መንግሥት በበትረ መዓት መትቶ እንዲጨነግፍ አድረጎታል። ከክርስቶስ ጋር በዚህ ዓለም መንገሥ የፈለጉት ዮሐንስና ያዕቆብ የምትለምኑትን አታውቁም ተብለዋል። ዛሬም ከክርስቶስ ጋር በዚህ ዓለም መንገሥ የሚፈልጉ ሰዎች የሚፈልጉትን የማያውቁ ሰዎች መሆናቸው ግልጽ ነው። ክርስቶስ ወደ ምድር የመጣው የሰው ልጅ በምድር ላይ እንዳይቀር ነው። እርሱ ከምድራዊ መንግሥት የበለጠ ሰማያዊ መንግሥት ሊያወርስን ተዘጋጅቶ እያለ እንደፍልፈል በመሬት ውስጥ መንገሥን መፈለግ የለብንም።

«የፊተኛው ትንሣኤ»

«የቀሩቱ ሙታን ግን ይህ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በሕይወት አልኖሩም ይህ የፊተኛው ትንሣኤ ነው» ራእይ 20÷5 የዚህ ንባብ ትርጉም ያልገባቸው ሰዎች የጻድቃንና የኃጥሳን ትንሣኤ እንደሚለያይ አድርገው ያስባሉ። ጻድቃን ቀድመው ተነስተው በዚህ ዓለም ከክርስቶስ ጋር ሺህ ዓመት እንደሚነግሡና ኃጢአተኞች ግን ያን ሺህ ዓመት በመቃብር ውስጥ እንደሚያሳልፉ ሺሁ ዓመት እስኪፈጸምም ድረስ እንደማይነሡ አድረገው የመሰላቸውን ያትታሉ።

የአመለካከታቸውና የግንዛቤአቸው ውጤት የጻድቃንና የኃጥሳን የትንሣኤያቸውን አንድነት ገመድ የሚበጥስ ስለት ነው። ትንሣኤን የጻድቃን የግል ሽልማታቸው አድርገው ያስባሉ። እንዲህ ዓይነት ግንዛቤ ያላቸው ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን

ሺህ ዓመትና ሐሳዌ መሲሕ

እንደተፈለገ አያስተውሉትም። «የቀሩቱ መታን ግን ይህ ሺህ ዓመት እስከ ለመጣ ድረስ ይቆያል።»

ሺህ ዓመትና ሐሳዌ መሲሕ

እንኳን ሐዲሳት እርስ በርሳቸው ሐዲሳትና ብሉያትም አይለያ

ስለዚህ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው ከድንቁርና ወደ ዕውቀት ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሞት ወደ ሕይወት የተሸጋገሩት ሁሉ ከተወረወሩበት የስሕተት ገደል በኢየሱስ ክርስቶስ መሰላልነት ወጥተው ወደ ሕይወት አፋፍ ብቅ ስላሉ ፊተኛውን ትንሣኤ ተነሡ ይባላል። «የቀሩቱ ሙታን ግን ይህ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በሕይወት አልኖሩም» ይላል። የቀሩቱ ሙታን የተባሉትም በክህደት የቀሩ ሙታን ልቡና ናቸው እንጂ ሙታን ሥጋ አይደሉም። ሙታን ልቡናም ማለት ክርስቶስን ለመቀበል የውስጥ ተነሳሽነት የሌላቸው ነፍስ እንደተለየችው በድን ለእምነት የማይንቀሳቀሱ ንስሐ ለመግባት ከኃጢአት እንቅልፍ የማይነቁ ማለት ነው።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከማመን የዘገዩትን የወንጌሉን ቃል ያልተቀበሉትን ሙታን ብሏቸዋል። «ከደቀመ ዛሙርቱም ሌላው ጌታ ሆይ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን እቀ ብር ዘንድ ፍቀድልኝ አለው። ኢየሱስ ተከተለኝ ሙታናቸውንም እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው አለው» ማቴ. 8÷21-22፣ ሉቃ. 9÷59-60 ጌታ የደቀመዝሙሩን ዘመዶች ሙታን ያላቸው በሥጋ ስለሞቱ አይደሉም። በሥጋ ሙተው ቢሆንም ኖሮ ለእነ ማርታ እንደአደረገ አብሮ ሄዶ ያስተዛዝነው ነበር። ወይም ሙታኑን እንደአልግዘው ያስነሳቸው ነበር። «ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው» የሚለው ቃልም ሙታን ሥጋ አለመሆናቸውን ያስረዳል። ምክንያቱም ሙታን ሥጋ ሙታን ሥጋን አጥበው ገንዘው መቃብር ቆፍረው ሊቀብሯቸው አይችሉም። ስለዚህ የደቀመዝሙሩ ዘመዶች ሙታን ልቡና /ሙ/ ፣ ሕሊና ናቸው/ ወንጌል እየተሰበከ ተአምር እየተደረገ ወደ እምነት የማይላቡ የደነዘዙ ስለሆኑ ሙታን ሕሊና ተብለዋል።

በዚህ ምዕራፍ ማለትም በራእይ 20÷6 ላይ «በፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው። ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን የለውም። ዳሩ ግን የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ» ይላል። ሁለተኛው ሞት ሥልጣን የማይኖረው በእነማን ላይ እንደሆነ ልብ እንበል። አንደኛው ሞት የሥጋ ከነፍስ መለየት ስለሆነ ጸድቁም ኃጢአተኛውም ይሞታል። ሁለተኛው ሞት ግን የኃጢአተኞች የከሃዲዎች የግል ሀብታቸው ነው።

በኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑ ከኃጢአት የተለዩ ንስሃ የገቡ ከጌኑ በፈሰሰው ውኃ ታጥበው የነጹና በደሙ የተቀደሱ ምእ መናን ለሁለተኛው ሞት አይገዙም። ከሁለተኛው ሞት ማምለጥ የሚችሉት በሃይማኖትና በጽድቅ ሜዳ ላይ ወደፊት የሮጡ ብቻ ናቸው።

የፊተኛው ትንሣኤ ዕድል የሌላቸውን ማለትም ያላመኑ ትንና ንስህ ያልገቡትን ግን ሁለተኛው ሞት ከተሰወሩበት ጓዳ ገብቶ እንደወፍ ጫጩት እያነጠቀ ይወስዳቸዋል። «ዳሩ ግን የሚፈሩና የማይምኑ የርኩሳንም፣ የነፍስ ገዳዮችም፣ የሴሰኛዎችም፣ የአስማተኛዎችም፣ ጣዖትንም የሚያመልኩ፣ የሐሰተኛዎችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው። ይኸ ውም ሁለተኛ ሞት ነው» ራእይ 21÷8

አንባቢ ሆይ በሁለተኛው ሞት ሥልጣን የራረገጡ እነ ማን እንደሆኑ ተረዳህ? እምነትም ጽድቅም የሌላቸው ጥልቅ በሆነ የኃጢአት ጉድጓድ ተዳፍነው የተገኙት ናቸው። የፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ተሳታፊዎች በሆኑት ምእመናን ላይ ግን ሁለተኛው ሞት ሥልጣን የለውም ተብሏል። ይህ ፊተኛ ትንሣኤ የተባለው ታዲያ ምን ይመስልሃል? መንግሥተ ሰማያት ቀርባ ለችና እመኑ ንስሃ ግቡ። ማቴ. 4÷17 ተብሎ በተሰበከው መሠረት በእምነትና በንስሃ ከወደቁበት የኃጢአት መሬት መነሣት አይደለምን?

ምዕራፍ ሁለት ሐሳዌ መሲሕ

የሐሳዌ መሲሕ ሐረገ ትውልድና ነቢያተ ሐሰት

ሐሳዌ መሲሕ ከዚህ በፊት የነበረ በታሪክ የሚወሰደውም አሁን በዚህ ዘመን ያለ ሳይሆን ገና ወደፊት ይመጣል ተብሎ የሚጠበቅ ክርስቶስ ሳይሆን በክርስቶስ ስም የሚመጣ ሐሰተኛ ክርስቶስ ነው። የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በትንቢታዊ ታሪክ እንዳስቀመጡት ሐሳዌ መሲሕ በእናቱ ከነገደ ዳን የሚወለድ ሲሆን በአባቱ ከነገደ ኤሳው ይወለዳል። የእናቱ ነገድ መነሻ የሆነው ዳን ከአሥራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች አንዱ መሆኑ በዘፍ. 30=6 ላይ ተጠቅሷል።

የአባቱ ነገድ መነሻ የሆነው ኤሳውም የይስሃቅ ልጅ የያዕቆብ ወንድም መሆኑ በዘፍ. 25=19-30 ተገልጿል። በሐረግ ትውልድ ከነገደ ዳን የሆነውን ከዳን ወገን ሥር የበቀለችውን የሐሳዌ መሲሕን እናት ነቢያተ-ሐሰት /የሐሰት ነቢያት/ በድንግልና ጸንሰሽ በድንግልና ትወልጃለሽ በማለት የሐሰት ቀሚስት እንደሚያለብሷት መምህራን ቤተ ክርስቲያን ይናገራሉ።

ነቢያተ - ሐሰትም ማለት ሐሰትን የሚተነብዩ መንፈስ ርኩስ አድርገው ሳለ መንፈስ ቅዱስ አድርገውናል በማለት መንፈስ ርኩስ ያስገኛቸውን ክፉ ነገር የመንፈስ ቅዱስ የሚያሰመስሉ የዲያብሎስ መንግሥት ሰባኪዎች ናቸው። ነቢያተ-ሐሰት የነቢያተ-ጽድቅ ተቃራኒዎች ተቃዋሚዎች ስለሆኑ ከዚህም ለፊት በዘመነ ነቢያተ-ጽድቅ /በእውነተኛነት ነቢያት ዘመን/ የነቢያት ነት ብቃት ሳይኖራቸው ነገሥታቱን ጥግ በማድረግ ከነቢያት ጋር ሲወዳደሩና የነቢያትን እውነት ሲቃወሙ እንደነበሩ በመጻሕፍተ-ነቢያት ተገልጿል።

አሜሲያስ የተባለው ነቢያተ-ሐሰት ነቢያ ጽድቅ አሞጽን እንደተቃወመው። አሞ. 7=10-13 ኤርምያስ እስራኤል ሕገ እግዚአብሔርን ባይጠብቁና ከኃጢአታቸው ባይመለሱ ወደባቢሎን እንደሚሚረኩ በሚተነብዩበት ጊዜ ነቢያተ-ሐሰት ሰላም ሰላም መማረክ የለም በማለት ከኃጢአተኞች ነገሥታት ጎን

ቆመው ኃጢአተኞችን እያበረታቱ ኤርምያስን እንደተቃወሙት። ኤር 23=9-32

ከገዛ ልባቸው ተነሥተው የራሳቸውን ሐሳብ የሚናገሩትን ሐሰተኞች ነቢያትን እግዚአብሔር በሕዝቅኤል አድሮ ሰነፎች ነቢያት በማለት እንደወቀሳቸው። ሕዝ. 13=2-15 ተጽፎ እናገኛለን።

ሐሰተኛው መንፈስ ራሱ በነቢያት ሁሉ አፍ ሐሰተኛ መንፈስ እሆናለሁ ብሎ እንደመሰከረ 1ነገ. 22=19-23

ሐሰተኞች ነቢያት በዘመነ ብሉይ የእስራኤልን ነገሥታት ለማስደሰት ጥሩ ሕልም ዓለምን መልካም ራእይ አየን ከማለት ጋር ለነገሥታቱ እንደሚስማማቸው እድሜያቸው እንደሚረዝምና ጠላቶቻቸውን ድል እንደሚነሡ ይተነብዩላቸው ነበር። ነገሥታቱን ክፉ ነገር እንደማይገጥማቸው ጣዖት በማምለካቸውና በሌላውም ኃጢአታቸው እግዚአብሔር ተለይቷቸው ሳለ አብሮአቸው እንደአለ እንደሚረዳቸውም በመተንበይ የሐሰት ተስፋን የተመሉ ትንቢቶችን በማንጋጋት ያታልሏቸው ነበር። ነገሥታቱ ንስሐ እንዳይገቡ፣ ጣዖታቸውን እንዳይተው፣ ከኃጢአታቸው እንዳይመለሱ፣ የእግዚአብሔር የይቅርታ በር እንዳይከፈትላቸው ማድረጋቸውን በተጠቀሱት ጥቀሶች ተመልክተናል።

ክፉ መንፈስ እስከአሁን ያየናቸውን ሐሰተኞች ነቢያትን እንደወለደ መውለዱን በነሱ የደመደመና የመከነ አይደለም። በዘመነ ሐዲስም ብዙ ዲቃሎችን እንደሚደቅል ዲቃሎችም እንደደሮ ጫጩት እንደሚፈለፈሉ በሚከተሉት ጥቀሶች ተገልጿል። ማቴ. 7=15-19፣ 2ኛጴጥ. 2=1፣ 1ኛዮሐ. 4=1፣ ማቴ. 24=24 በመድኃኒታትን በኢየሱስ ክርስቶስ እንደበትና በሐዋርያቱ እንደበት የተነገረው ትንቢታዊ ቃል ሳይፈጸም አይቀርምና ሐሰተኞች ነቢያት እንደክረምት አግቢ ምድርን ይወርታል። ዛሬም ቢሆን በውዳሴ ከንቱ ተጠልፈው ራእይ አየን ሕልም ዓለምን እንዲህ እንዲህ ይሆናል የሚሉ ባለሕልሞች አይጠፉም።

ሐሰተኞች ነቢያት ሐሰታዊ ትንቢትን ለመናገር የሚነሣሡባቸው ምክንያቶች

1ኛ. በኅብረተሰቡ ዘንድ ትንቢት ተናጋሪዎች ናቸው፤ እግዚአብሔር የመረጣቸው፣ የወደዳቸው፣ ምሥጢሩን የገለጸላቸው፣ ደጋግ አባቶች ናቸው ተብለው መደነቅን መከበርን የሚወዱ የውዳሴ ከንቱ ሱስ ያስከራቸው ግብዞች ስለሆኑ፤

2ኛ. እውነተኛነት ነቢያት በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ወደፊት የሚገለጠውን መልካም ነገር ወይም ክፉ ነገር ሲናገሩ ሰምተው ማን ከማን አንሶ ማን ከማን ሰንፎ በማለት መጥፎ እልህ ልባቸውን ስለሚያጠፋቸው፣ ራሳቸውን ከፍ የማድረግ የትዕቢት ስሜት ውስጣቸውን ስለሚያቃጥላቸው፣ ከቅዱሳን ነቢያት ጋር የመወዳደር የመፎካከር እነርሱንም የመምሰል ግፊት ውስጣቸውን ፈንቅሎ ስለሚያወጣባቸው ኤር. 20÷1-6፤

3ኛ. በጊዜያቸው ያለውን የሀገር መሪ ደስ ለማሰኘት ለሀገር መሪው ጥሩ ጥሩ ትንቢቶችን በመተንበይ ተቃዋሚ እንደሚይነሡበትና እርሱ ካለፈ በኋላ ልጆቹ የልጅ ልጆቹ እንደሚገዙ ተስፋን በማጉናጸፍ መወደድን መከበርን ለማትረፍ፤ አሞ. 7÷10-13

4ኛ. ክፉ መንፈስ ሐሰተኞች ነቢያት የሐሰት ምርት ማምረቻ ፋብሪካ ስለሚያደርጋቸው የክፉ መንፈስ ዕቃዎች እንደመሆናቸው የክፉውን መንፈስ ሐሳብ ስለሚሸከሙ ነው። የአንድ ነጋዴ አህያ ነጋዴው የጫናትን ሸቀጣ ሸቀጥ ተሸክማ በነጋዴው እየተነጻጸች ከታሰበበት ቦታ እንደምታደርስ ሁሉ ሐሰተኞች ነቢያትም የራሳቸውን ሳይሆን ዲያብሎስ የጫናቸውን የሐሰት ወሬ ተሸክመው በዲያብሎስ እየተነጹ ወደ ሕዝብ ጆሮ ስለሚያደርሱ፤ 1ኛነገ. 22÷19-25።

የዲያብሎስ አህዮች ሐሰተኞች ነቢያት የከበዳቸውን ጭነት ወይም ሸክም በሐሳዌ መሲሕ እናት ላይ ሳይጥሉት እንደማይቀሩ ይነገራል። ከነገደ ዳን /ከዳን ወገን/ የተወለደች ያች ርግምት ሴት ነቢያተ ሐሰት የቀጠሩትን በመቀበል ከሙታን መቃብር ቆማ ስትጸልይ ከነገደ ኤሳው /ከኤሳው ወገን/ የተወለደ አንድ ዓይና ጌልማሳ /ጌረምሳ/ ፀዋሬ አበሳ

ከክብር ያሳንሳታል፣ ይደርስባታል ሐሳዌ መሲሕ ይጸነሳል። ያች የሰይጣን ገረድ ሐሳዌ መሲሕን ጸንሳ ስትወልድ በድንግልና ጸንሼ በድንግልና ወለድኩት በማለት አስቀድማ በሐሰተኞች ነቢያት እጅ ጌርሳ የዋጠችውን የሰይጣን ሐሳብ በአንደበቷ ትተፋዋለች። ትርጓሜ ራእይ 13÷1

ከአንድ ዓይናው ጌልማሳ /ጌረምሳ/ ጋር ያሳለፈችው ጊዜ እየመጣ ከፊቷ ድቅን ቢልም አላውቅህም ብላ ትክደዋለች። ሕልም ለማስመሰልም ትሞክራለች። የመራራ ዛፍ ፍሬ መራራ መሆኑ አይቀሬ ነውና ሐሳዌ መሲሕም ተወልዶ ካደገ በኋላ የእናቱን ሐሰት በትውፊት ተቀብሎ በድንግልና ተጸንሼ በድንግልና የተወለድኩ አምላክ ነኝ ይላል። «ከእሾህ ወይንን ከኩርን ችትም በለስን መልቀም» እንደማይቻል ማቴ. 7÷16 በሐሳዌ መሲሕም አንደበት እውነት ሊነገር አይችልም።

«የሐሰት አባት» የተባለው ዲያብሎስ በነቢያቱ አንደበትና በዚያች ርግምት ሴት አንደበት የዘራውን ሐሰት ከሐሳዌ መሲሕ አንደበት ያጭዳል። ከእስራቱ የሚፈታበት ዘመን ስለሚሆን ከመታሠሩ በፊት ይሠራው የነበረውን ሥራ ለመሥራት በትጋት ይንቀሳቀሳል። ሥራውም በአዳምና በሔዋን የጀመረው አምላክ የመሆን ምኞትን በሰዎች ልቡና መዝራት ሲሆን ክርስቶስ ካሰረው ወዲህ ተቋርጦ ይኖር ነበር። በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ከእስራቱ ተፈቶ ያቋረጠውን ሥራ ይጀምራል።

የሐሳዌ መሲሕ የስሙ ትርጉም

ሐሳዌ መሲሕ የሚለው ቃል የሁለት የተለያዩ የግዕዝ ቃላት ጥምር ነው። አንደኛው የግዕዝ ቃል ሐሳዊ ሁለተኛውም መሲሕ በመባል ይታወቃል።

1ኛ. ሐሳዊ፡- ሐሳዊ ሐሰወ - ዋሽ ከሚለው የግዕዝ ግሥ የወጣ /የተገኘ/ ለውሸታም ሰው የሚቀጸል ወይም የውሸታም ሰው መጠሪያ ቃል ነው። ትርጉሙም ሐሳዊ ማለት የሚዋሸ፣ ዋሸ፣ ውሸተኛ፣ ሐሰተኛ፣ ከሐዲ፣ ሸፋጭ፣ ነገር ለዋዋጭ፣ አሎ የሚልና የሚያብል ማለት ነው።

2ኛ. መሲሕ:- መሲሕ መሰሐ - ቀባ ከሚለው የግዕዝ ግሥ የተገኘ /የወጣ/ ሲሆን መሲሕ ማለት የተቀባ፣ ቅቡዕ፣ የተሾመ ወይም የነገሠ ማለት ነው። መሲሕም የተባለ ክርስቶስ ነው። ቅድመ ዓለም ንጉሥ ቢሆንም በሰውነቱ ተቀባ፣ ከበረ፣ ተሾመ፣ ነገሠ ይባላል።

የእያንዳንዳቸውን የሐሳዊንና የመሲሕን ትርጉም ከብዙ በጥቂቱ ከገለጽን በተገናኝ ሐሳዌ-መሲሕ ወደሚለው ትርጉም እንምጣ። ሐሳዌ መሲሕ ማለት ክርስቶስን የሚያብል፣ የሚዋሽ፣ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን የሚናገር፣ የመሲሕ ክርስቶስን ስም በሐሰት የወረሰ ማለት ነው። ሳይናበብ ሐሳዊ መሲሕ ካለም ሐሰተኛው መሲሕ፣ ሐሰተኛው ክርስቶስ ተብሎ ይተረጎማል።

የእናቱ ስም ትርጉም

ክርስቶስን ሳይሆን በሐሰት ክርስቶስን ለመሆን የከጀለው ያርጉም ፍጡር ሐሳዌ መሲሕ ከተባለ በስሕተት በዝሙት ከአንድ ዓይና ጉልማሳ /ጉረምሳ/ ደቅላ በድንግልና ጸንሼ በድንግልና ወለድኩህ የምትለው ርግምት እናቱም የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ታሪክ ለመውረስ ስለተነሣች ሐሳዊተ-ድንግል ማርያም ትባላለች።

ሲተረጎምም:- ድንግል ማርያምን የዋሸች፣ በድንግል ማርያም ላይ በሐሰት የተነሣች፣ ብቸኛ የሆነውን የድንግል ማርያምን ቅጽል ስም ለመጋራት የከጀለች ወይም የሞከረች፣ የድንግል ማርያምን ስም ለመውረስ ሐሰትን ታጥቃ የተነሣች ማለት ነው። ሳይናበብ ሐሳዊት ማርያም ካለም ሐሰተኛይቱ ማርያም ማለት ነው።

በድንግልና ተጸንሶ በድንግልና የተወለደ ከክርስቶስ በፊት አልነበረም። ከክርስቶስ በኋላም ድንቅ በሆነ በዚህ ተግባር ያለፈ የለም። ለወደፊትም አይኖርም። ክርስቶስ አምላክ መሆኑንና ከፍጡራን የተለየ መሆኑን የገለጸበት ድንቅ ሥራ ነው።

በድንግልና ጸንሳ በድንግልና የወለደች ሴትም ከእመቤታችን ከድንግል ማርያም በፊት አልነበረችም። ከድንግል

ማርያም በኋላም የድንግል ማርያምን ታሪክ የደገመች ሴት የለችም። ወይም አልተነሣችም። ለወደፊትም አትኖርም። በኅቱም ድንግል ጸንሶ በኅቱም ድንግልና መውለድ ለእመቤታችን ለቅድስት ድንግል ማርያም ብቻ የተሰጠ ልዩ ጸጋ ነው። «ቡርክት አንቲ እምአንስት፣ ከሴቶች ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ» የተባለችበት ልዩ ድንቅ ነገር ነው። ከሴቶች ተለይተሽ ሲል እመቤታችን ልዩ የሆነችው በጊዜዋ ከነበሩ ሴቶች ብቻ አይደለም። ከእርሷ በፊት ከነበሩት በእርሷ ጊዜም ከነበሩት ከእርሷም በኋላ ከሚኖሩት ከሌላዎች ጀምሮ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ከሚነሡት ሴቶች ሁሉ የተለየች ናት እንጂ።

ክርስቶስ አንድ ብቸኛ አምላክ በመሆኑ ሌላ ሁለተኛ ክርስቶስም ባለመኖሩ እኔ ክርስቶስ ነኝ የሚል ሁሉ የክርስቶስ ተቀናቃኝ፣ ተቃዋሚ ጠላት እንደሆነ ሁሉ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምም እናትነት ከድንግልና ድንግልና ከእናትነት ሁለት ተቃራኒ ነገሮችን አስማምታ አስተባብራ ይዛ የተገኘች ብቸኛ ድንግል ወእም ስለሆነች በድንግልና ጸንሼ በድንግልና ወለድሁ የምትል ሴት ሁሉ የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ተቀናቃኝ፣ ተቃዋሚት፣ ተቃራኒት ወይም ክፉ ጠላት መሆንዋ ነው።

ስለሐሳዌ መሲሕ መምጣት የቅዱስ ጳውሎስ ትንቢታዊ ቃል

ሐዋርያው ጳውሎስ የራቀውን አቅርቦ የረቀቀውን አጉልቶ የተሰወረውን ገላልጦ በሚያሳይ ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጠው መጻእያትን የማወቅ ጸጋ የሐሳዌ መሲሕን መምጣት ተመልክቶ የተሰሎንቄን ሰዎች ያስጠነቅቃል። ለቅዱሳን ከተሰጡ ጸጋዎች አንዱ ለወደፊት የሚከሰቱ ነገሮችን እንደሚከሰቱ አውቆ መናገር ነው። ቅዱስ ጳውሎስም ይህ ጸጋ በስፋት የተለገሠው ሐዋርያ አንደመሆኑ ሐሳዌ መሲሕ ወደዓለም ሲመጣ ከነንዙ ተመልክተው።

ሆኖም ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ምስጢር ለራሱ አውቆ ሰውሮ ደብቆ ቢያስቀረው መክሊትን መቅበር ነውና መክሊትን

መቅበርም አንተ ሰነፍ ባሪያ አሰኝቶ የሚያስወቅስ ስለሆነ ከማስወቀስም አልፎ የሚያስቀጣ በመሆኑ ለተሰሎንቄ ሰዎች ሊገልጠው ወደደ። መገለጥ የሚገባው ምሥጢር ነው። መነገር የሚገባው ትንቢት ነው።

ምክንያቱም ይህ ምሥጢር ባይገለጥ ትንቢቱም ባይነገር ሐሳዌ መሲሕ ክርስቶስ ነኝ ብሎ የሐሰት መርዝን የተመላ ጽዋውን ለአይሁድ በአደላቸው ጊዜ ምእመናን ተቀብለው ተጉንጭተውት ዘላለማዊውን ሞት በሞቱ ነበርና። መርዝ፣ መርዝ መሆኑ ከታወቀ የሚቀምሰው የለም። ቅዱስ ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች መርዝነቱን ገለጠ። «ነገር ግን ወንድሞች ሆይ ስለ ጌታችን ስለኢየሱስ ክርስቶስ መምጣትና ወደእርሱ ስለመሰብሰብ ባችን በመንፈስ ወይም በቃል ወይም ከእኛ እንደሚመጣ በመልእክት የጌታ ቀን ደርሶአል ብላችሁ ከአእምሮአችሁ ቶሎ እንዳትናወጡ እንዳትደነግጡም እንለምናችኋለን» 2ኛተሰ. 2÷1-3

ሐዋርያው የዳግም ምጽአትን ነገር የትንሣኤ ሙታንን ነገር ሲያስተምር የሐዋርያውን ትምህርት በደንብ ያልተረዱ የተሰሎንቄ ሰዎች እነሱ ባሉበት ዘመን ዳግም ምጽአት የሚደረግ መስሎአቸው ይደነግጡና ይጨነቁ ነበር። መቸም ሰው ሆኖ ስለዳግም ምጽአት ሲነገር የማይደነግጥ የማይርበተበት የለም። ምክንያቱም በዳግም ምጽአት ብዙ ሰውን የሚያስጨንቁ ነገሮች ስለሚከሰቱ ነው። የሚከሰቱትም ነገሮች፡-

- 1ኛ. የሰማይና የምድር ንጉሥ በሆነው በማያዳላውና እውነት በሚፈርደው በክርስቶስ ፊት መቆም። ማቴ. 25÷32
- 2ኛ. እያንዳንዱ ሰው የሠራው ሥራ መልካምም ሆነ መጥፎ በፈጣሪ ፊት መገለጥ ማቴ. 25÷12፣ ራእይ 20÷12
- 3ኛ. እጅንና እግርን ታስሮ ለቅሶና ጥርስ ማፏጨት ወዳለበት ጨለማ መጣል ማቴ. 22÷13
- 4ኛ. የሕይወት ባለቤት ከሆነው ከፈጣሪ ተለይቶ ወደ ገሃንም መውረድና ወደ እሳት ባሕር መጣል ራእይ 20÷15 ከዚህም ጋር በዓለም ላይ ያለ ሰው ኅልፈተ ዓለም ኅልቀተ ዓለም ደረሰ ቀረበ ሲባል ከገደል አፋፍ የቆመ ያህል ይደነግጣል። የሚይዘውን ያጣል።

ዛሬም አንዳንድ አባቶችና እናቶች ትንቢት እንናገራለን እያሉ ሕዝብን የሚያሸብሩ ወሮበላዎች በሚናገሩት ነገር ሲደነግጡ ይታያሉ። ምጽአት በዚህ ሳምንት በዚህ ወር ይደረጋል። ከነንብረትህ/ሽ/ ከነገንዘብህ/ሽ/ ለጥፋት ቀርቦሃል/ሻል/ ሲሉአቸው ከፍርሐታቸውና ከድንጋጤያቸው የተነሣ ገንዘባቸውን ለአታላዮች ሰጥተው ምጽአት በተነገራቸው ሳምንትና ወር ላይ ደረግ ቀርቶ ከነቤተሰቦቻቸው ከማይወጡበት የችግር አዘቅት ውስጥ የወደቁ አባቶችና እናቶች አይጠፉም።

ብዙ ጊዜ በአታላዮች የሰብከት ንፋስ የሚገለባበጡት ሰዎች በእምነት በንጽሕና በቅድስና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያዎች ወይም ቤቶች ሆነው ሳሉ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀት ላይ ያልተመሠረቱ ምእመናን ናቸው። የእግዚአብሔርን ቃል፡- ሰዎች በልባቸው ፈጥረው ከሚቀባጥሩት የአሉባልታ ወሬ ለይተው የማያውቁ ሰዎች የዚህ ችግር ስለባዎች ይሆናሉ። የተሰሎንቄ ሰዎችም ኅልቀተ ዓለም /የዓለም ፍጻሜ/ ይደርስብናል በማለት ይፈሩና ይጨነቁ የነበሩ በወንጌል የተጻፉትን የዳግም ምጽአትን ምልክቶች ባለማወቃቸው እንደሆነ የቅዱስ ጳውሎስ ቃል ያስረዳናል። «ማንም በማናቸውም መንገድ እንዳያስታችሁ ክሕደቱ አስቀድሞ ሳይመጣና የዓመፅ ሰው እርሱም የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይደርስምና...» 2ኛተሰ. 2÷3 ሐሳዌ መሲሕ የሚፈጽማቸው የክሕደትና የተንኮል ድርጊቶች ሳይፈጸሙ ጌታ በወንጌል የተናገራቸው ምልክቶች በቅደም ተከተል ሳይደረጉ ኅልቀተ ዓለም አይሆንም በማለት ሐዋርያው የተሰሎንቄን ሰዎች አረጋግቷቸዋል።

ሐሳዌ መሲሕ ሳይመጣ ምልክቶች ሳይደረጉ ዳግም ምጽአት ይሆናል ማለት ነቢዩ ኢሳይያስ ሐሰት በአንደበቱ አልተገኘበትም ብሎ የመሰከረለት የእውነትና የጽድቅ ባለቤት ክርስቶስን ሐሰተኛ ማድረግ ነው። ድፍረትም ነው። ክርስቶስ የተናገረው ቃል አያልፍም አይሻርም እርማትም አያስፈልገውም። እንደዘመኑ ፖለቲካ ለማስመሰል የተነገረ ቃል አይደለም። እንኳን የጌታ ቃል የሐዋርያው ቃል በእውነት ላይ የተመሠረተ ነው። ሐዋርያውም ሐሳዌ መሲሕ ሳይመጣ ጌታ ዳግመኛ እንደማይመጣ የተናገረው ቃል ሐሰት ያልተቀላቀለበት እውነት ነው። ተናጋሪው ጳውሎስ ቢሆንም አናጋሪው

እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው። አሉባልታ አይደለም። ቡና ለመጠጣት የተሰበሰቡ ሰዎች በሹ-ክሹ-ክታ የሚነጋገሩት ሐሜ ትም አይደለም ወይም ሰዎች የጠሉትን ሰው እንደሚያክፉት ጠንካራ ጉኑን ሰውረው ደካማ ጉኑን ብቻ አጉልተው እንደ ሚናገሩበትና ስሙን እንደሚያጠፉት የሐሳዌ መሲሕን ስም ለማጥፋት ፈልጎ የተናገረው አይደለም። ሐሳዌ መሲሕ በሚያ ስቀምጠው የመሰናከያ ደንጊያ ምእመናን እንዳይሰናከሉ እያስጠ ነቀቀ ነው እንጂ።

ስለዚህ አንባብያን ሆይ ዳግም ምጽአት እንደደረሰ አድርገው የአሉባልታ ወሬ በሚነዙ ቢጽ ሐሳውያን ልትሸበፍ አይገባም። መጻሕፍትን መርምሩ። መምህራንን ጠይቁ ከዚህ በፊት ምጽአት እንደደረሰ እንደቀረበ አድርገው የሐሰት ትን ቢት ሲናገሩ ነበር። ለምን ምጽአት አልተደረገም ሰማይና ምድር ለምን አላለፉም። እነሆ ሰማይና ምድር ባሉበት ጸንተው ሐሰታቸውን ገለጡባቸው።

ዳግም ምጽአት ሲባል በሰዎች ሕሊና የሚታሰበው እንደ መቅሠፍት ነገር፣ እንደድንገተኛ አደጋ፣ የጭካኔ ተግባር እንደ ሚፈጸምበት ክፉ ቀን ተደርጎ ነው። በእርግጥ ያ ቀን የፍርድ ቀን በመሆኑ ሊያስደነግጥና ሊያስፈራ ይችላል።

ነገር ግን መፍራት ያለብን ዳግም ምጽአትን አይደለም። ዳግም ምጽአት ማለት የክርስቶስ ሁለተኛ መምጣት ማለት ነው። ይልቁንስ መፍራት የሚገባን በክርስቶስ ፊት የሚያስወ ቅሱ የወንጀል ዓይነቶችን መፈጸምን ነው። ንስሐ ከገባንና ከኃ ጢአታችን ከተለየን ዳግም ምጽአትን እንናፍቀዋለን እንጂ አንፈራውም። ያ ቀን ለጻድቃን ዋጋቸው ለኃጥአን ፍጻቸው የሚከፈልበት ቀን ነውና።

ከመብራታችን ጋር ዘይታችንን ይዘንና የሠርጉን ልብስ ለብስን ከተገኘን ማለትም ከሃይማኖታችን ጋር መልካም ሥነ ምግባርን ይዘን ከተገኘን ከሙሽራው ጋር ወደሠርጉ ቤት የምንገባበት ቀን ነው። ማቴ. 25÷1-13 ሞትን ድል አድርገን በማይፈርስ በማይበሰብስ በሐዲስ ሥጋ የምንነሣበት ቀን ነው። በዓይን ያልታየውን በጆሮ ያልተሰማውን በልብ ያልታሰበውን እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀው ክብረ መንግሥተ ሰማያትን

የምንወርስበት ቀን ነው። ስለዚህ ዳግም ምጽአትን ልንናፍቀው ይገባናል።

ዳግመኛም ብዙ ጊዜ እንደተገለጸው ሐሳዌ መሲሕ አስ ቀድሞ ሳይመጣ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ የማይመጣ መሆኑን ልናስተውል ይገባናል። በውኑ ደመና ሳይታይ ዝናብ ይዘንባ ልን? ዝናብ መጣ የምንለው ደመናውን አይተን አይደለምን? የዝናብ ምልክቱ የደመናው መታየት እንደሆነ ሁሉ የዳግም ምጽአት ወይም የጎልቀተ ዓለም ምልክቱ የሐሳዌ መሲሕ በዓለም ላይ መገለጥ ነው።

ሐሳዌ መሲሕና መጥፎ ተግባሩ

1ኛ. ሐሳዌ መሲሕ ከሐዲ ነው

የሐሳዌ መሲሕን ከሐዲነት ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ በማ ለት ይገልጠዋል። «ክሕደቱ አስቀድሞ ሳይመጣ...» ይላል። ዳግም ምጽአት አይደረግም ማለቱ ነው።

ክሕደት ማለት መክዳት፣ እምነትን ውልን መሐላን ማፍረስ፣ መሸፈጥ፣ ቃልን መለወጥ፣ መዋሸት፣ ማበል፣ መወን ጀል ማለት ነው።

ክሕደት ፍጡራን ከፈጣሪያቸው የሚለዩበትና እንዳይነሡ ሆነው የሚወድቁበት ጥልቀት ያለው ገደል ነው። ወደ ክሕደት ገደል ገብተው ገጽ-ፈጣሪያቸውን ቀና ብለው ማየት የተሳናቸው ፍጡራን ብዙ ናቸው። ለወደፊትም በጣም ረዥም ጥልቀት ወዳለው የክሕደት ገደል የሚገባው ከፍጡራን ወገን የሚሆነው ሐሳዌ መሲሕ ነው። ሐሳዌ መሲሕ ፈጣሪውን ብቻ ሳይሆን ራሱንም ይክዳል። ያለውን አዳማዊ ባሕርይን ክዶ የሌለውን እግዚአብሔራዊ ባሕርይ እንዳለው አድርጎ ያምናል። ፍጡር ሆኖ ፍጡርነትን መካድ ራስን መካድ ነውና ራሱን ይክዳል ቢባል ከእውነት የራቀ ሐሰት አይሆንም። ራሱን ብቻም ሳይሆን አባቱንም ይክዳል። አዳማዊ ባሕርይ ካለው አባት በዘር በፍካቤ ተወልዶ ሳለ በድንግልና ተጸንሼ በድንግልና ተወለድሁ ይላልና የአባቱን ሕልውና ከአእምሮው ይሰርዛል። ሐሳዌ መሲሕ

ፈጣሪውንም አባቱንም ራሱንም አላውቃችሁም የሚል የከሐዲ ዎች ሁሉ እንግዳ የተለየ መልክ ያለው ከሐዲ ነው።

ክሕደት በትንሽ ነገር ነው የሚጀመረው። ክሕደት ከሰዎች ልቡና ሲወለድ ሕፃን ሆኖ ነው የሚወለደው። እያደገና እየገባለበተ ሲሔድ ግን እግዚአብሔር ነኝ ከማለት የሚያደርስ ሆኖ ይገዝፋል። እግዚአብሔር ነኝ ማለት የክሕደት የመጨረሻው የዕድገት ደረጃ ነው። በዓለም ላይ ብዙ ከሐዲዎች ቢኖሩም ከሐሳዌ መሲሕ ጋር የሚወዳደር ከሐዲ አይኖርም። ሐሳዌ መሲሕ የክሕደት ደረጃውን ከዲያብሎስ የክሕደት ደረጃ ስለሚያደርሰውና ስለሚያሳድገው ማንም አይደርስበትም። እግዚአብሔር ነኝ ከማለት በላይ ለክሕደት ቁንጮ የለውምና።

ሐሳዌ መሲሕ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ በእግዚአብሔር ስም እንደሚመጣ ሐዋርያው እንዲህ ሲል ይገልጻል። «እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ አዋጅ እየነገረ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እስኪቀመጥ ድረስ አምላክ ከተባለው ሁሉ ሰዎችም ከሚያመልኩት ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደረገው ተቃዋሚ እርሱ ነው» 2ኛተሰ. 1+4።

ሐዋርያው ጳውሎስ የሐሳዌ መሲሕ ክሕደት ሳይገለጥ ጎልቀተ ዓለም፣ የዓለም ፍጻሜ አይሆንም ነው የሚለው። የሐሳዌ መሲሕ ክሕደት በሥርቆት እንደጸነሰች ሴት በድብቅ የሚያዝ ሳይሆን ይፋ የሚወጣ ነው። በሐሰት ነቢያቱና በምትሐት ታምራቱ ገዢ እንደ ትልቅ ተራራ ጽንፍ እስከ ጽንፍ የሚታይ ነው የሚሆነው። የሐሳዌ መሲሕ ክሕደት በተወሰኑ ሀገሮች ብቻ የሚገለጥ ሳይሆን ዓለምን በሙሉ የሚወር ክፉ ባሕረስ እንደሚሆን በትንቢት ተናግሯል። የተወሰኑ ሰዎች እንደምሥጢር የሚይዙትና በሹክሹክታ የሚነጋገሩት ቁጥብ ነገር ስለማይሆን ሁሉ ይሰማዋል። ሁሉ ያውቀዋል። ስለዚህ የሐሳዌ መሲሕ ክሕደት ሳይገለጽ ክርስቶስ ዳግመኛ አይመጣም።

2ኛ. የዓመፅ ሰው ነው

ሐሳዌ መሲሕ የዓመፅ ሰው መሆኑን ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በግልጽ ይናገራል። 2ተሰ. 2+3 ከ1-12 ይመልከቱ። ዓመፅ ማለት መሸፈን፣ መበደል፣ ክፉ መሆን፣ ግፍ መሥራት፣

መሥሪቅ፣ መቀማት ማለት ነው። ለንጉሠ ሰማይ ወምድር ለእግዚአብሔር አንገዛም የሚሉ ፍጡራን ሁሉ አማፀያን ይባላሉ። «ሁሉ ዓመፁ በአንድነትም ረከሰ» መዝ. 13+3 «እውነትን በዓመፅ የሚከለክሉ ሰዎች በኃጢ አተኛነታቸውና በዓመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገባ ጣልና...» ሮሜ. 1+18 ነቢዩ ዳዊትም እግዚአብሔር ዓመፅን የማይወድ መሆኑን እንዲህ ብሎ ገልጿል። «ጽድቅን ወደድህ ዓመፃንም ጠላህ» መዝ. 44+7 ዳግመኛም ራሱ ዳዊት ለእግዚአብሔር ሕግ መገዛት ደስ የሚያሰኘው መሆኑንና ሕገ ወጦችን ወይም ዓመፀኞችን ግን የሚጠላ መሆኑን እንዲህ ሲል ይናገራል። «ዓማፅያን ጸላዕኩ ወሕዝከስ አፍቀርኩ፤ ዓመፀኞችን ጠላህ ሕግህን ግን ወደድሁ» መዝ. 118+113።

ከዚህ በፊት እንደተገለጸው የዓመፅ ትርጉሙ ሕገ ወጥነት ወይም እምቢተኛነት ነው። ስለሆነም ሕገ ወጥና እምቢተኛ የሆነ ሰው ዓማፂ፣ ዓመፀኛ ይባላል። ለሕግ የማይገዛ፣ ከሕግ በታች የማይውል፣ ሕግን የሚተላለፍና የሚራመድ ሰው፣ ዓመፀኛ የሚለውን ቅጽል ስም ይቀበላል። በአንድ ሀገር ውስጥ ለሚኖረው የሀገር መሪና ለአወጣው ሕግ አልገዛም በማለት አፈንግጦ ራሱ ኮብልሎ ሌሎችንም የሚያስኮበልል ከከተማ ወጥቶ በዱር በገደል በዋሻ የሚኖር ሰው አመፀኛ ይባላል። በገዢው ላይ ያመፀ ገዢውን የናቀ የገዢው ጠላት ነው። ዓመፀኛው የገዢውን ሥልጣን ለመረከብ ኃይሉን አጠናክሮ የሚታገል የገዢው ተቀናቃኝ ነው የሚሆነው።

ሐሳዌ መሲሕም ፍጡር እንደመሆኑ የሰማይና የምድር ገዢ ለሆነው ለእግዚአብሔር የአምልኮትና የሰግደት ግብር እየገበረ መኖር ሲገባው ከእግዚአብሔር የአምልኮት ከተማ አፈንግጦ ወጥቶ ሌሎችንም ፍጡራን ከዚህ ከተማ በማስኮብልል የራሱን የአምልኮት ከተማ ስለሚቆረቁር የዓመፅ ሰው ዓመፀኛ ነው። አይሳካለትም እንጂ እንደ ዲያብሎስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመፈንቀልና እጅ ለማድረግ የቻለውን ያህል ይታገላልና የእግዚአብሔር ጠላት ነው።

3ኛ. የጥፋት ልጅ ነው

ሐሳዌ መሲሕ የጥፋት ልጅ መሆኑን ቅዱስ ጳውሎስ ሳይጠቁም አላለፈም «የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይደርስምና...» 2ተሰ.2÷3 የጥፋት ልጅ ሐሳዌ መሲሕ ሳይገለጥ ዳግም ምጽአት አይሆንም ማለቱ ነው። ጥፋት ማለት መታጣት፣ ዕልም ድርግም ማለት፣ መበላሸት፣ ከንቱ መሆን፣ መሸሽ፣ መኮብለል፣ መውደም፣ መፈታት ማለት ነው።

ጥፋት ብዙ ጊዜ ለዘለዓለም ከእግዚአብሔር የመራቅና ከጸጋውም የመውጣትን ሁኔታ ያመለከታል። «በአንድም ነገር እንኳ በተቃዋሚዎች አትደንግጡ ይህም ለእነርሱ የጥፋት ለእናንተ ግን የመዳን ምልክት ነው» ፊል. 1÷28 «ዳሩ ግን ባለጠኑ ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያሰጥምና በሚያሰንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥ መድም ይወድቃሉ» 1ጢሞ. 6÷9።

ከወንጌል አደባባይ የታጡ በዲያብሎስ ቤት የሚቀላውጡ ከቤተ ክርስቲያን የኮበለሉ በጠንቋዮች ቤት የሞሉ ከእውነት የሸሽና የራቁ በሐሰት ዋሻ የተደበቁ ከሃይማኖት የራቁ በክሕደት የወደቁ ሁሉ የጥፋት ልጆች ይባላሉ። ጌታውን መምህሩን ለ30 ብር የሸጠ በዲያብሎስ ሰይፍ ሕይወት ገመዱ የተቆረጠ በፍቅር ንዋይ የተቃጠለ ከወንድሞቹ የተገነጠለ ይሁዳም የጥፋት ልጅ ተብሏል። «ከእነርሱ ጋር በዓለም ሳለሁ የሰጠኸኝን በስምህ እኔ እጠብቃቸው ነበር ጠበቅኋቸውም። መጽሐፉም እንዲፈጸም ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም» ዮሐ. 17÷12።

የጥፋት ልጅ የሚለው ቃል ሐሳዌ መሲሕ አጥፊና ጠፊ መሆኑን ያመለከታል።

ሀ/ አጥፊነቱ:- ሐሳዌ መሲሕ ፍጡርነቱንና የሰይጣን ፈረስ መሆኑን ስግደትም ለፈጣሪ እንጂ ለፍጡር የማይገባ መሆኑን ተገንዝበው የማይንበረከኩለትን የአምልኮት ግብርም የማይገብሩለትን ይልቁንም ስቶ የሚያስት ክዶ የሚያስክድ ሐሰተኛው ክርስቶስ መሆኑን የሚገልጡበትን ምእመናን ነፍሳቸውን ማጥፋት ባይቻለውም በሥጋቸው ያጠፋቸዋል። ምንም በሥልጣን

የሚቆይባቸው ዓመታት ሦስት ዓመት ከመንፈስ? ቢሆኑም የሚሠራው የጭካኔና የአረማዊነት ሥራ ብዙ ነው። ቅዱሳንን የሚዋጋ ከቅዱሳን ጋር ኅብረት የሌለው ዘንዶ የተባለው ሰይጣን ኃይሉንና ሥልጣኑን የሚሰጠው አውሬ ስለሚሆን ከቅዱሳን ጋር ይዋጋል። «ቅዱሳንንም ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ተሰጠው። በነገድና በወገንም በቋንቋም በሕዝብም ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው» ራእይ 13÷7።

ሐሳዌ መሲሕ አምላክነቱን ተቀበሉ በማለት የስሕተት ስብከቱን ሲያጣጡፍ ስሕተቱን የሚገልጹበትና የሚቃወሙት ቅዱሳን ናቸው። ቅዱሳን አምላክ አለመሆኑንና ስሕተት ፍጥረት መሆኑን ይገልጹበታል። አይፈሩትም ቅዱሳንን የከሐዲዎች ሰይፍና ጦር ያነደዱትም እሳት አያስፈራቸውም። መቼም ሌባ ሌብነቱን የገለጡበትንና ያጋለጡትን ሰዎች የቻለውን ያህል መበቀሉ አይቀሬ ነውና ሌባው ሐሳዌ መሲሕ ቅዱሳንን ይጣላቸዋል። በሥጋዊ ኃይሉ ያሸንፋቸዋል። ድልም ያደርጋቸዋል። የሐሳዌ መሲሕ ነጥፊነት የቅዱሳን ምእመናንን ሥጋዊ ሕይወት በማውደም ይገለጻል።

በሰይፍ በመቆረጥ በእንጨት ላይ በመሰቀልና በእሳት በማቃጠል በሥጋዊ ሕይወት ላይ የሚወሰደው እርምጃ የከሐዲዎች ድል መገለጫ ሲሆን የቅዱሳን ድል ግን የሚገለጸው መከራውን ጨክነው በመቀበላቸው ሥጋቸውን የሚገድሏቸውን ባለመፍራታቸውና በሰማዕትነት በመሞታቸው ነው። ምክንያቱም ቅዱሳን በሥጋ ቢሞቱ በነፍስ ሕያዋን ናቸው። በዚህ ዓለም ሲታጡ በወዲያኛው ዓለም አሉ። ከሐሳዌ መሲሕ ፊት ሲጠፉ በክርስቶስ ፊት ይገኛሉ። በዚህ ዓለም ሲጠወልጉ በወዲያኛው ዓለም ይለመልማሉ። ሲሸነፉ ያሸንፋሉ። መሪያቸውና ፈጣሪያቸው ክርስቶስ ሰይጣንን ድል ያደረገው እጆቹንና እግሮቹን ተቸክሮ በመስቀል ላይ በሆነው በሞቱ ስለሆነ ቅዱሳንም በሞታቸው ድል ያደርጋሉ።

ለ/ ጠፊነቱ:- ሐሳዌ መሲሕ ሦስት ዓመት ከመንፈስ እንደ ሦስት ወር ክረምት መብረቅ የብዙ ምእመናን መቅሠፍት ሆኖ ከቆየ በኋላ እርሱም ይቀሠፋል «በዚያም ጊዜ ኢየሱስ በእፉ መንፈስ የሚያጠፋው ሲመጣም በመገለጡ የሚሸረው ዐመፀኛ

ይገለጣል» 2ተሰ.1÷8 ዓመፀኛው ሐሳዌ መሲሕ በመንፈስ ቅዱስ የመቅሠፍት ብትር የሚመታ መሆኑን ነው ሐዋርያው የሚገልጽልን የሐሰት ዕድሜ አጭር ነውና የሐሳዌ መሲሕ የሐሰት አምላክነት በሦስት ዓመት ከመንፈቅ ያከትማል።

የሐሰት ሕልውና እውነት እስኪገለጥ ድረስ ነው። ጤዛ ወይም ውርጭ ፀሐይ እስኪወጣ ድረስና የፀሐይ ሙቀት እስኪገርፈው ድረስ በሣሮችና በቅጠሎች ላይ ነግሦ እንዲቆይ ሐሰትም እውነት እስኪወጣ ድረስ በሰዎች ላይ ነግሦ ይቆያል።

የዓለም ፀሐይ እውነተኛው ክርስቶስም ከመዓት ጨረሩ ጋር ብልጭ ባለጊዜ ለሦስት ዓመት ከመንፈቅ ያህል በምእመናን ላይ አስቃቂ ጤዛ ወይም ውርጭ ሆኖ የሚቆየው ሐሰተኛው ክርስቶስ ሕልውናውን ያጣል። ሐዋርያው ጳውሎስ የሐሳዌ መሲሕን መገለጽ ብቻ ሳይሆን ጥፋቱንም ተናግሮአል። የኢየሱስ ክርስቶስ የባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ የሚያጠፋው መሆኑን ጠቁሟል። 2ተሰ. 2÷8

ሐሳዌ መሲሕ ከነተከታዮቹ ነው የሚጠፋው። የአምልኮት መባ የሚያቀርቡለትን ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚሉትንና የሚምበረከኩለትን ከእግዚአብሔር የታዘዘ መቅሠፍት ያጠፋቸዋል «ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ በግንባሩም ወይም በእጁ ምልክቱን የሚቀበል ማንም ቢኖር እርሱ ደግሞ በቁጣው ጽዋ ሳይቀላቅል ከተዘጋጀው ከእግዚአብሔር ቁጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል። በቅዱሳንም መላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሰቃያል /ይሳቀያል/ የስቃያቸውም ጢስ ለዘለዓለም እስከዘለዓለም ድረስ ይወጣል። ለአውሬውና ለምስሉም የሚሰግዱ የስሙንም ምልክት የሚቀበል ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም» ራእይ 14÷9-11

4ኛ. ተቃዋሚ ነው

ሐሳዌ መሲሕ ተቃዋሚ መሆኑን ቅዱስ ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች ይገልጻል። 2ተሰ. 2÷4 ተቃዋሚ ማለት ተሟጋች፣ ተቀናቃኝ፣ ተከራካሪ፣ ተወዳዳሪ፣ ተፎካካሪ፣ ወደረኛ፣ ከሳሽ፣ ባላጋራ፣ ጠላት ማለት ነው። የክርስቶስ ሥልጣንና

የክርስቶስ ስም የእኔ ነው በማለት ከክርስቶስ ጋር የማበራከረውና የሚፎካካረው ሐሳዌ መሲሕ ተቃዋሚ ተብሏል። ምንም ባይሳካለት የክርስቶስ መንግሥት ተቀናቃኝ ነው። በደጋፊዎቹ ፊት ውድድሩን ያካሂዳል። ውድድር ማለት የማሸነፍ ሕልምን በሚያልሙ በሁለት ተወዳዳሪዎች መካከል የሚካሄድ የአሸንፋለሁ ባይነት ተግባር ነው። እንደ ተወዳዳሪ ውድድሩን የሚያካሂደው በማናቸውም የችሎታ መገለጫ በሆነ ነገር እኩያው ከሆነው ከንደኛው ጋር ነው።

የሐሳዌ መሲሕ ውድድር ግን ከዚህ የተለየ ነው። የሐሳዌ መሲሕ ውድድር «ያሳቻ ጋብቻ» እንደሚባለው ነው። ዳግመኛም እንዲህ ይባላል። «የፍየል ወጠጤ ልቡ ያበጠበት እንደጋ ብሎ ለነብር ሳከበት ሌላም አይጥ ለሞቷ የድመት አፍንጫ ታሸታለች» ይባላል። የሐሳዌ መሲሕ ተቃዋሚም እነዚህ አባባሎች የሚያስፈልጉት ሆኖ እናገኘዋለን። ምክንያቱም ሐሳዌ መሲሕ ከእግዚአብሔር ጋር መወዳደር እግዚአብሔርን መቃወም ስለማይችል ነው።

ውድድር ከእኩያ ጋር ከሆነ የእግዚአብሔር እኩያ /ጓደኛ/ ማን ነው? መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በማናቸውም ነገር ብቸኛ መሆኑን ይገልጻል። «እንደ እግዚአብሔር ቅዱስ የለምና እንደአምላካችንም ጻድቅ የለምና ከአንተ በቀር ቅዱስ የለም» 1መጽ.ሳሙ.2÷2 «እግዚአብሔርን በሰማይ የሚተካከለው ማንነው? ከአማልክትስ ልጆች እግዚአብሔርን ማን ይመስለዋል» መዝ. 88÷6 የጌታን ልብ ያወቀው ማን ነው ወይስ አማካሪው ማን ነበር ማን ይሰ ብድራቱን ይመልስ ዘንድ ለእርሱ አስቀድሞ የሰጠው ማን ነው? ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነውና» ሮሜ.11÷3 -35 «በምድርም የሚኖሩ ሁሉ እንደምናምን ይቆጠራሉ። ሰማይም ሠራዊት በምድርም ላይ በሚኖሩ መካከል እንደፈቃዱ ያደርጋል» ዳን. 4÷35

የዲያ ሐሳዌ መሲሕም በምድር የሚኖር እንደመሆኑ ምናምን ከተባሉት አንዱ አይደለምን? የውድድር ሕልሙም ፍች ሌለው ቅዠት ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ተወዳዳሪ የሌለው ብቸኛ የሰማይና የምድር ንጉሥ ነው። መንግሥቱንም ከእርሱ በፊት ከነበረ ንጉሥ አልወረሰውም። ለወደፊትም

የእርሱን መንግሥት የሚወርስ ንጉሥ የለም። ቅድመ ዓለም በማዕከሉ ዓለም ድኅረ ዓለም ንጉሥ ነውና።

አምባ ገነኑ ንጉሥ ናቡ-ከደነጾር እንኳ ለሰባት ዓመት ያህል ሰብአዊ ባሕርዩን ተገፎ ከተቀጣ በኋላ እንዲህ ሲል ምስ ክርነቱን ሰጥቷል «ግዛቱ የዘለዓለም ግዛት ነውና መንግሥቱም ለልጅ ልጅ ነውና» ዳን. 4፥34 ሐሳዌ መሲሕ ግን በሐሰት ጨለማ የሚድበሰበስ ዕውረ ልብ ስለሆነ የክርስቶስ ዘለዓለማዊ መንግሥት አይታየውም እራሱን ዘለዓለማዊ ንጉሥ አድርጎ የመኖር ምኞች ዓይነ ልቡናውን ይጋርደዋል።

በተአምራት ይመጣል

ሐሳዌ መሲሕ በተአምራት /በምልክቶች/ እንደሚመጣ ሐዋርያው ያስጠነቅቃል 2ተሰ. 2፥10 ተአምራት ማለት ድንቆች ምልክቶች ልዩ ጉድ ብርቅ የሆኑ ነገሮች በሰው የሥራ ችሎታ ያልተለመዱ ሥራዎች ናቸው። ሐሳዌ መሲሕ ከፍጡራን በላይ የሆነ ፈጣሪን መስሎ ለመታየትና የሕዝብን ልብ ፀሐይ ሳይገባ ለመሥረቅ የምትሐት ተአምራቱን እያሹጉዎደጎ ይመጣል። ከእምነት ማዶ ያሉትን ሰዎች ወደ እምነት ለማሻገር ምልክት ወይም ተአምር ዋና ድልድይ ነው። ከአንድ ሺህ የጦር ሠራዊት ይልቅ ትንሽ ምልክት ሰዎችን ይማርካል። ማግኔት ብረት ነክ ነገሮችን እንደሚስብ ሁሉ ድንቅ ነገርም ሰዎችን ከእያሉበት ይሰበስባል ተአምራትን /ድንቅ ነገሮችን/ ማድረግ የሚችለው እግዚአብሔር ሲሆን ሰይጣንም የማስመሰል ምልክቶችን በማሳየት የምእመናንን ልቡና ያደናግራል።

ሰይጣን ብርቅና ድንቅ የሆኑ ነገሮችን ከማሳየት ወደኋላ እንደማይል በሚከተሉት ቃላት ምስክርነቱን ሰጥቷል «ማደሪያ ዬንም ሳደረግኋቸው ሰዎች ምልክትን አሳያቸዋለሁ በከዋክብት አካሄድም ቢሆን በደመና መውጣትም በእሳት ማናፋትም ቢሆን በአውሬዎችና በወፎችም ጩኸት ቢሆን እነርሱ ማደሪያዎቼ ናቸውና በዚህ ሁሉ በልቡናቸው ምልክቶችን አሳድርባቸውአለሁ» ሣልስ መቃ. 1፥12 የሰይጣን ሥራዎች የሐሰት ሥራዎች ስለሆኑ የማስመሰል ሥራዎች ናቸው። ሰይጣን፡- ብዙ ልምድ

እንዳካበተ ደራሲ ዕለት ዕለት የሚፈጥራቸው ብዙ የማታለያ ዘዴዎች አሉት። ሰይጣን ተለዋዋጭና ተገለባባጭ ነው። ሰዎች እሱን የማመን ደረጃቸውን እንዲያሳድጉ የሚያደርግበትን ዘዴ ከዕለት ዕለት በማሻሻል ላይ ይገኛል። ዲያብሎስ ለራሱ ሥራ የራሱ ሳይንቲስት ነው።

ብዙ ምልክቶች የሚመረቱባቸው የዲያብሎስ ፋብሪካዎች የጠንቋዮችና የመተኮች ቤቶች ናቸው። በእነዚህ ፋብሪካዎች የሚመረተውን ምርት ለመግዛት ሰዎች ያላቸውን ሁሉ ይሸጣሉ። ዲያብሎስ ከሰዎች የሚፈልገው የአምልኮት መባ ነውና በየጠንቋይ ቤቶች መሥዋዕት እንዲቀርብለት ያደርጋል። ቀይ በግ፣ ነጭ በግ፣ ቀይ ዶሮ፣ ነጭ ዶሮ ወዘተ። የዲያብሎስ ካህን ጠንቋዩ እንደአዘዘ ይሠዋሉ። መሥዋዕት በሚሠዋበት ቦታም ዲያብሎስ ጉድ ጉድ የሚያሰኙ አንድ አንድ ምልክቶችን ብልጭ ያደርጋል። የዲያብሎስ አሠራር ይህን ይመስላል።

የሐሳዌ መሲሕም አመጣጥ ወይም የሥራው ዓይነት እንደዲያብሎስ አሠራር መሆኑን ሐዋርያው ጳውሎስ ይነግረናል «የእርሱ መምጣት በተአምራት ሁሉና በምልክቶች የሐሰተኞች ድንቆችም በመጠን መታለል ሁሉ እንደ ሰይጣን አሠራር ነው» 2ተሰ. 2፥10 የሐሳዌ መሲሕ አመጣጥ እንደ ሰይጣን አሠራር ነው ማለት ምልክቶችን ብርቅና ድንቅ የሆኑ ነገሮችን እያደረገ ያስታል ማለት ነው። «ይነግሣል ብለው ያልጠረጠሩት ሐሳዌ መሲሕ ይነግሣል ከሰማየ ሰማያት ወረድሁ ከድንግል ማርያም ተወለድሁ ሲል ሁሉ ቃሉን ያሰማልና በየሀገሩ ሽብር ይሆናል እሳትም ከሰማይ ተጠቅሎ ይወረዳል የምድረ በዳ አውሬዎችም ቦታቸውን ትተው ወደከተማው ይገባሉ ከሴቶችም ሽብቶ ጥርስ አውጥቶ ይወለዳል» እዝ. ሱቱ. 3፥6-8

ከሰማይ እሳት ይወርዳል ማለት ሐሳዌ መሲሕ ከሰማይ እሳትን ያወረደ እያስመሰለ ሰብአ ሰዶምን ሰብአ ገሞራን እንዲህ አድርጎ ያጠፋኋቸው እኔ ነኝ አሁንም ለእኔ የማይሰግደውን እኔን የማያመልከውን እንዲህ አድርጎ አጠፋዋለሁ በማለት የምትሐት ተአምራት ያሳያል ማለት ነው። አውሬዎች ወደ ከተማው ይገባሉ ማለትም «ዘመድ ከዘመዱ አህያ ከአመዱ» እንዲሉ ጣዖት አምላኪዎች ኃጢአተኞች ሁሉ ሐሳዌ መሲሕ ወደአለበት ከተማ ይሰበስባሉ ማለት ነው። ዘመኑ የሐሳዌ

መሲሕ ዘመን መሆኑንና ዳግም ምጽአት እየቀረበ መሆኑን የሚያስረዱ ብዙ ምልክቶች ይደረጋሉ። ሐሳዌ መሲሕ መንገድ ቹን በተአምራት መካከል እንደሚያደርግ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጠቁሞአል «ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ።» ማቴ.24÷24፣ ማር.13÷22

ሐሳዌ መሲሕ በራእዩ ዮሐንስ

ሐሳዌ መሲሕ ለምን አውሬ ተባለ?

ወንጌላዊ ዮሐንስ የሐሳዌ መሲሕ መምጣት ተገልጸለት ገጽታውን ከነጻባዩ ገልጸታል። ውጫዊ መልኩንና ውስጣዊ መልኩን የአጠገቡን ምልክት የሥራውን ይዘት ከዘንዶው ጋር ያለውን ዝምድና ከሥሩ ከመሠረቱ ከመነሻው እስከ መድረሻው ምን እንደሚመስል አሳውቋል። የሐሳዌ መሲሕን ጉድ የገለጸው ራእይ በተባለው መጽሐፍ ሲሆን በተለይም በምዕራፍ 13÷1-18 ያለውን ስናነብ አጸያፊ የሆነ የሐሳዌ መሲሕን መልክ አጉልቶ ያሳያል። በዚህ ምዕራፍ ቁጥር አንድ ላይ የሚከተለውን ንባብ እናገኛለን።

«አንድም አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ» ወንጌላዊ ዮሐንስ አውሬ በማለት የገለጸው ሐሳዌ መሲሕ ነው። ለምን አውሬ አለው የሚለው ጥያቄ በአንባቢያን ልቡና ስለሚመላለስ መልሱ ከዚህ ይቀጥላል። መጀመሪያ አውሬ የሚለው ንባብ ቃል ፣ ፣ ፣ ትርጉም እንዳለው እናያለን። አውሬ ማለት ቁጡ፣ ቁጠኛ፣ ጠባባ ክፍ፣ ደም ልሶ ሥጋ /ብርንጾ/ ጉርሶ አጥንት ከስክሶ የሚኖር የሚያድንና የሚታደን በረከኛ የሰውና የእንስሳ ደመኛ ማለት ነው።

አውሬ የተለያየ ስም የተለያየ ዓይነት የተለያየ ነገድ አለው። አውሬ ሲባል በተንኮለኛነቱና በአስፈሪነቱ ቢታወቅም ከአውሬ የሚበልጥ እጅግ የሚያስፈራ አውሬ አለ። ከአውሬ የሚከፋ አውሬ አለ። አውሬዎች /አራዊት/ በተንኮላቸውና በአስፈሪነታቸው ይበላላጣሉ። አንበሳ፣ ነብር፣ ድብ /ጅብ/

በመባል የሚታወቁት አራዊት /አውሬዎች/ እጅግ ግሩማን፣ የሚያስፈሩ የሚያስደነግጡ አውሬዎች ናቸው። ሐሳዌ መሲሕም እጅግ አስደንጋጭና ጨካኝ ፍጡር ስለሚሆን በእነዚህ በተጠቀሱት ግሩማን አውሬዎች መልክ ተገልጿል።

ሰው በክፉ ጠባባ፣ በክፉ ሥራው፣ በክፉ አመለካከቱ አውሬ ይባላል። ሐሳዌ መሲሕም ምንም ነገዱ ትውልዱ ከሰው ወገን ቢሆን ቁመናው አካሉ ውጫዊ ገጽታው ሰዎችን ቢመስል ክፉ ጠባባ ከአውሬ ጋር ስለሚመሳሰል አውሬ ተብሏል። እግዚአብሔር ለዮሐንስ የሐሳዌ መሲሕን መልክ በአርአያ አውሬ /በአውሬ ምስያ/ ገልጸታል። አውሬ ያገኘውን ተንቀሳቃሽ ሁሉ በጥርሱ ከመንከስ በጥፍሩ ከመባጨር ወደኋላ እንደማይል ሁሉ ሐሳዌ መሲሕም ለክርስቲያኖች አውሬ በመሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሲጠራ ያገኘውን ሁሉ በጠፋ ከመውጣት በስይፍ ከማረድ ወደኋላ ስለማይል አውሬ ተብሏል።

አውሬ ደም ልሶ ብርንጾ ጉርሶ አጥንት ከስክሶ እንደሚኖር በጭካኔው አንጻርም ርኅራኄ እንደሌለው ሐሳዌ መሲሕም የክርስቲያኖችን ደም ያፈሳል። አጥንታቸውን ይከስካል ሥጋቸውን ለመቃብር ያጉርሳል። ይህን ክፉ ተግባር ሲፈጽም ሰብአዊ ርኅራኄ ውስጡን አይከራከረውም ርኅራኄ እንደማይጠበቅበት እንደ በረከኛው አውሬ ይሆናል። ይህን ክፉ ተግባሩን በራእይ የተመለከተው ዮሐንስ አውሬ የሚል ቅጽል ስም ሰጥቶታል።

አውሬው ከባሕር ሲወጣ መታየቱ

ባሕር ሰፊ ዓለም ነው። በውስጡም ብዙ ጉድ ይገኛል። በባሕር ውስጥ የሚገኙ ፍጥረቶችን ሰው ሊያውቃቸውም ሊቆጥራቸውም አይችልም። ብዙዎቹም ከመታየት የዘለሉ ናቸው። የአራዊት /የአውሬዎች/ መዲናቸው በደን የተሸፈነ መሬት ወይም የብስ ብቻ አይደለም። ባሕርም የአውሬዎች መዲና ናት። ባሕር ያለመደቻቸው አውሬዎች ብዙዎች ናቸው። አውሬ የተባለው ሐሳዌ መሲሕም ከባሕር ሲወጣ መታየቱ ስፍር ቁጥር የሌለው ወንጀልን ስለሚፈጽም ነው። የሚፈጽማቸው ስሐተቶችም

ዛሬ ከመታየት ማዶ ስለሆኑ ነው። ሁለተኛም ከባሕር ሲወጣ መታየቱ ሐሳዌ መሲሕ በሰፊ ከተማ ላይ መንገዱን ያመለክታል። ባሕር የተባለች ሐሳዌ መሲሕ የሚነግሥባት ከተማ ናት። ባሕር መባሏም በባሕር ውስጥ ብዙ በጎብረተሰቡ ዘንድ የሚታወቁና የማይታወቁ አራዊት /አውሬዎች እንደሚኖሩ ሁሉ አውሬ የተባለው ሐሳዌ መሲሕም ብዙ ከሚሆኑ የክሕደት ተባባሪዎቹና ሠራዊቱ ጋር በከተማ ነግሦ ስለሚኖር ነው። ባሕር በነፋስ በማዕበል ሞገድ የሚነዋወጥ የሚታወክ እንደመሆኑም የሐሳዌ መሲሕ ከተማ ብዛታቸው እንደ ሰማይ ኮከብ እንደ ባሕር አሸዋ በሆነ ነግ ማነግ በሚባሉ ተቃዋሚዎች ትጥለቀሰ ቃላት ትታወካለች ማለት ነው።

ይህችም ከተማ ሐሳዌ መሲሕ የሚነግሥባት ኢየሩሳሌም ናት። ሰላሚን ኢየሱስ ክርስቶስን አልተቀበለችምና ለምን ጊዜ ውም ሰላም አታገኝም «ሰላምሽ ከዓይንሽ ተሰውሯል ጠላቶችሽ ቅጥር ይቀጥሩብኻል ይከብቡኻል» ሉቃ. 19፡41-44 በማለት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ትንቢታዊ ቃል መፈጸሙን በዘመነ ጥጦስ ጀምሮ በዘመነ ሐሳዌ መሲሕ ይጨርሳል።

የአውሬው ሰባት ራሶች

የሐንስ ያየው አውሬ አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች አሉት አሥር ቀንዶች ሰባት ራሶች በምዕራፍ 17፡9-14 ነገሥታት ተብለው ተተርጉመዋል። የቤተክርስቲያናችን ሊቃውንት አበውም የሚከተለውን ትርጉም ሰጥተዋል። ሰባት ራሶች በመባል የተገለጹት ሰባቱ ነገሥታት እግዚአብሔርን የማያውቁ በኃይላቸውና በሥልጣናቸው የሚመኩ አንዳንዶችም ራሳቸውን እግዚአብሔር ለማድረግ ሞክረው ያልተሳካላቸው ከሐዲዎች ናቸው ይላሉ። ከሰባቱ ነገሥታት አምስቱ ወድቀዋል ይላሉ። የወደቁት አምስቱ ራእዩ ከመታየቱ በፊት የነበሩት በጭካኔ በክሕደትና በአረማዊነት የታወቁት እነፈርዖንን እናባብረኛንን እናሰናክራምን የመሳሰሉ ክፉዎች ነገሥታት ናቸው። «አንዱም አለ» የተባለውም የሐንስ ራእዩን ባየበት ጊዜ የነበረ የአረማውያን ንጉሥ /መሪ/ ነው። «የቀረውም ገና አልመጣም» የተባለው

ደግሞ ገና ወደፊት የሚመጣ ሐሳዌ መሲሕ ነው በማለት አመሥጥረው ተርጉመዋል።

ሌላው የሰባቱ ራሶች ትርጓሜ እንደሚከተለው ነው። ሰባት ራሶች የተባሉ ሰባት አርእስተ ኃጣውእ /የኃጢአት ዋናዎች/ ወይም ታላላቅ ኃጢአቶች ናቸው። አውሬው ሰባት ራሶች አሉት ማለት እነዚህ ዋና ዋና ኃጢአቶች በአውሬው በሐሳዌ መሲሕ ጊዜ ይሠራሉ ራሱ ሐሳዌ መሲሕና ተከታዮቹ መሰሎቹም ይሠሯቸዋል ማለት ነው።

ሰባቱ አርእስተ ኃጣውእ

- 1ኛ. ኃጢአተ አዳም 5ኛ. ኃጢአተ እስራኤል
- 2ኛ. ቅትለተ አቤል 6ኛ. ቅትለተ ዘካርያስ
- 3ኛ. ጥቅመ ሰናዖር 7ኛ. ሞተ ወልደ እግዚአብሔር ናቸው።
- 4ኛ. ኃጢአተ ሰዶም

እነዚህም ሲዘረዘሩና ሲተነተኑ፡-

1ኛ ኃጢአተ አዳም /የአዳም ኃጢአት/ የአዳም ኃጢአት አምላክነትን መመኘት ለፈጣሪ አለ መታዘዝ ነው። ዘፍ. 3፡4-8 እግዚአብሔር አምላክ አዳምን በምድር ላይ ካሉ ፍጥረታት ሁሉ አልቆና አብልጦ አክብሮ የፍጥረታት ሁሉ ገዥ አድርጎ ከፈጠረው በኋላ አዳም ፍጡር መሆኑና እግዚአብሔር ፈጣሪ መሆኑ ይታወቅ ዘንድ በገነት ካሉት ዛፎች መካከል አንዱን ዕፀ በለስን እንዳይበሉ አዳምንና ሚስቱን አጥብቆ አዘዛቸው።

የተንኮል አባት ዲያብሎስ ሁለቱን ፍጡራን ከፈጣሪያቸው ከእግዚአብሔር ጋር ለማጣላት ስለፈለገ አትብሉ የተባሉትን ዕፀ በለስ ቢበሉ እንደ እግዚአብሔር ሁሉን ነገር እንደ ሚያውቁና የእግዚአብሔርን ቦታ መያዝ እንደሚችሉ ጠቁሞ አስጎመጃቸው። የዲያብሎስ ሐሰት እውነት መስላ የታየቻቸው አዳምና ሔዋን ይህን ከፍተኛ ቦታ ለማግኘት ጓጉተው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በስተጀርባቸው አስቀምጠው የዲያብሎስን ምክር ለማየት ሀር አሉ።

የእግዚአብሔርን አምላክነት ለመጨበጥ መጀመሪያ እጁን ወደ ዕፀ በለሱ መዘርጋት ወይም መላክ እንዳለባት ከሰይጣን ምክር የተቸረችውና የተለገሠችው ሔዋን በዘረጋችው

እጁ ያን ዕፀ በለስ አምጥታ በላች። ለአዳምም አበላችው። እግዚአብሔርም እንደተናገረ ሁለቱ ሞቱ የአዳምና የሔዋን አምላክነትን መሻት /መፈለግ/ ታላቅ ኃጢአት በደል ሆኖ ተቆጠረባቸው።

የአዳም ኃጢአት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይሠራል ማለት የአዳምን ዘር ሁሉ ሲያደማ የኖረው አምላክነትን በመፈለግ ምክንያት በዓለም ላይ የበቀለውን የኃጢአት እሾህ ወልደ እግዚአብሔር ሰው ሆኖ ሥጋ ለብሶ በመስቀሉና በሞቱ ነቅሎ ከጣለው በኋላ ዳግመኛ በሐሳዌ መሲሕ ንግድ ይበቅላል ማለት ነው። አዳምና ሔዋን እግዚአብሔር መሆንን ተመኙ እንጂ እግዚአብሔር ነን አላሉም። ሐሳዌ መሲሕ ግን እኔ እግዚአብሔር ነኝ እመኑብኝ ይላልና በአዳምና በሔዋን ማሳ ከበቀለው ይልቅ በሐሳዌ መሲሕ ማሳ የሚበቅለው የኃጢአት እሾህ እጅግ የበለጠ ስለሚሆን በቅጠሉና በልምላሜው ምድርን ያለብሳታል።

2ኛ. ቅትለተ አቤል /የአቤል መገደል/

አቤል ቅንና የዋህ እግዚአብሔርን የሚፈራ ጸድቅ መሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጿል። አቤልና ወንድሙ ቃኤል ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ባቀረቡ ጊዜ እግዚአብሔር የአቤልን መሥዋዕት ወደደ። የአቤል መሥዋዕት በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደው አቤል ጸድቅና አማኝ በመሆኑ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ዕብ. 11÷4 ጠማማ ልቡናን ተንኩልን በውስጡ ይዞ መሥዋዕትን በማቅረቡ እግዚአብሔር መሥዋዕቱን ያልተቀበለለት ቃኤል ግን ልቡናውን ማቅናትና ተንኩሉን ወርውሮ መጣል ሲገባው በቅናት ተነሣስቶ ወደ ወንድሙ ወደ አቤል ድንጋይ መወርወርን መረጠ። የአቤልን ንጹሕ ደም አፈ ሰሰ። ዘፍ. 4÷4-8 አቤል ሳይበድል የተበደለ ሳይገድል የተገደለ ያለኃጢአት የሞተ ጸድቅ ሰው ነው።

ቅትለተ አቤል /የአቤል መገደል/ ከሰባቱ የሐሳዌ መሲሕ ኃጢአቶች አንዱ ይሆናል ማለት አቤል ለሁለተኛ ጊዜ ይገደላል ማለት ሳይሆን በአቤል ላይ የተፈጸመው ግፍ በሐሳዌ መሲሕ ጊዜ በሚኖሩ ምእመናን ላይ ይፈጸማል ማለት ነው። ቃኤል የሰይጣን ማደሪያ በመሆኑ ጸድቅና ታማኝ እግዚአብሔርን የሚፈራ ወንድሙን አቤልን በቅናት እንደገደለው ሁሉ ሐሳዌ

መሲሕም ቃኤልን ሆኖ የእግዚአብሔርን ስም የሚጠሩትን የእግዚአብሔርን ወዳጆች ይገድላቸዋል። የምእመናንን ንጹሕ ደም ያፈሳል። የአቤል ወንድሞች የንጹሐን ጸድቃን መገደል ለሐሳዌ መሲሕ ትልቅ ኃጢአት ሆኖ ይቆጠርበታል።

3ኛ. ጥቅመ ሰናዖር /የሰናዖር ግንብ/

ሦስተኛ ኃጢአት ተብሎ የተቆጠረው ጥቅመ ሰናዖር ነው። ጥቅመ ሰናዖር ሲባል በሰናዖር ሜዳ ላይ የተሠራው ግንቡ ሳይሆን ግንቡን የገነቡት የሰዎች ሕገ ወጥነት ነው። ኃጢአት የተባለው የሰዎች ሕገ ወጥነት ነው። ከጥፋት ውኃ በኋላ ሰዎች ተሰባስበው ስማቸውን ለማስጠራት ትልቅ ግንብ መሥራትን ጀመሩ በትዕቢትና በትምክህት ተሞልተው ሰማይ ጠቀስ ገንብ ለመሥራት ስለጀመሩና እግዚአብሔርንም ስለአልፈሩት እግዚአብሔር አንዱ የአንዱን ቋንቋ እንዳይሰማው ቋንቋቸውን በመደባለቅ አምላካዊ ኃይሉን በመፀፍ ሰዎች ላይ ገለጠ። በምድር ላይም በተናቸው የተሰበሰቡበት ቦታም ባቢሎን ተባለ። ትርጉሙም መበተን /ዝርወት/ ድብልቅልቅ ማለት ነው። ዘፍ. 11÷1-9

በመጽሐፍ ቅዱስ ከሚተረከው ታሪክ ሌላ መምህራን አጣፍጠው አቀነባብረው በጉባኤ ቤት /በትምህርት ቤት/ የሚተርኩት ለደቀመዛሙርትም የሚያስተምሩት ታሪክ እንደሚከተለው ይቀርባል። ከማይ አይኅ በኋላ የተወለዱ ልጆች አባቶቻችን በጥፋት ውሃ ያለቁ ግንብ ባይሠሩ ነው ማየ አይኅ /የጥፋት ውኃ/ በወረደ ጊዜ የምንጠጋበት ትልቅ ግንብ እንሥራ ብለው መከሩ። ሰይጣንም ይህን ሐሳባቸውን ምክንያት አድርጎ ከፈጣሪያቸው የሚያለያይ ምክር ለገሣቸው። ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ ሠርተን ከሰማይ ሆኖ የጥፋት ውኃ እያወረደ አባቶቻችንን ያጠፋቸውን ባለቤቱን ወግተን እንግደለው ብለው እንዲመክሩ አደረጋቸው። የሰይጣንን ምክር ተቀብለው ከምሥራቅ ተነሥተው ወደምዕራብ በሔዱ ጊዜ ሰናዖር የሚባል ሰፊ ሜዳ አገኙ። ግንቡን የሚያሠሩ 72 አለቆች /የሕንፃ ኮሚቴ/ መርጠው ሹመው መሥራት ጀመሩ። የግንቡ ቁመት 5433 ክንድ ከሁለት ስንዝር /2716 ሜትር/ የሚሆን ነበር። ይህንም ለመሥራት አርባ ሦስት ዓመት ወስደባቸዋል።

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርን ለመውጋት ፍላግቸውን ወደላይ መወርወር ጀመሩ። በአየር ያሉ አጋንንት ደም የተቀባ እያሰመሰሉ መለሱላቸው። እነርሱም አሁን ባለቤቱን ወጋነው አሁን አጋፋሪውን ወጋነው አሁን ቢትወደዱን ወጋነው እያሉ ከሰማያዊ ንጉሥ ጋር በአደረጉት ጦርነት ድልን እንደአገኙ አድርገው ተመኩ። ትዕግሥተኛው አምላክ እግዚአብሔርም ከትዕቢት ወደትሕትና የማይመለሱ ስለሆኑ ፍጡርነታቸውንና ደካማነታቸውን የእርሱንም ፈጣሪነትና ኃይልነት ለማሳወቅ አንዱን ቋንቋቸውን በ72ቱ አለቆች ልክ ከሰባ ሁለት ከፋፈለባቸው ደባለቀባቸው።

ከዚህ በኋላ እርስ በእርሳቸው ተለያይተው ትተውት ሂደዋል። የሠሩትንም ግንብ ነፋስ ገለባብጦ ጥሎታል። በሰናዖር ሜዳ የተሰበሰቡ ሰዎች በጥበባቸው ከእግዚአብሔር ቁጣ ለመዳንና እግዚአብሔርንም ለመውጋት የተነሱ የልብ እውሮች ናቸው። ሐሳዌ መሲሕም ይህን ታሪክ በመድገም የእግዚአብሔርን ቦታ ለመያዝ ራሱን እግዚአብሔር አድርጎ ከእግዚአብሔር ጋርና ከቅዱሳን ጋር ይዋጋል። እንዲህ ስለሚሆን በሰናዖር ሜዳ የተሠራው ኃጢአት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይሠራል ማለት ነው።

4ኛ. ኃጢአተ ሰዶም /የሰዶም ኃጢአት/

ሰዶም በዝሙት ኃጢአት የታወቀች ሀገር ናት። በተለይም ወንድ ከወንድ ሴት ከሴት ጋር በሚፈጽሙት የዝሙት ዓይነት ትታወቃለች። ዘፍ. 19÷5-29 ሰዶምና ገሞራ በሚባሉት ከተሞች የሚኖሩ ሰዎች እግዚአብሔርን የማይፈሩና የማያመልኩ ኃጢአት ሠረተው የማይሰለፏ ነበሩ። በተለይም ከተሞቻቸው በሚታወቁበት በሚጠሩበት ወንድ ከወንድ ሴት ከሴት ጋር በሚፈጽሙት የዝሙት ዓይነት የረከሱ ሰዎች ነበሩ። ኃጢአትን መደመር እንጅ መቀነስ የማያውቁ የሰዶምና የገሞራ ሰዎች እግዚአብሔር ሊያጠፋቸው ወሰነ። በከተማቸው መካከል የነበረ መጥፎ ልምዳቸውን ይተዉ ዘንድ ይመክራቸውና ያስተምራቸው የነበረ ኃጢአታቸውን ያልተሳተፈ ርኩሰታቸውን የተጸየፈ ሎጥን ከምትጠፋው ከተማ ያወጡት ዘንድ

ሁለት መላእክትን ልክ ከአስወጣው በኋላ ሰዶምንና ገሞራን በእሳትና በዲን አጠፋቸው።

ጥፋታቸውም በየጊዜው ለሚነሣው ትውልድ ትምህርት ሰጭ ሆኖ ይኖራል። በሰዶምና በገሞራ ላይ የእሳት ዝናብ እንዲዘንብ ያስደረገ ይህ ኃጢአት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ከሐሳዌ መሲሕ ጋር በሕዝቡ ላይ አድሮ ይነግሣል። ሰዎች የዚህ ኃጢአት ስለባ የሚሆኑት እግዚአብሔርን መፍራትና ማምለክ ሲተዉ ለጣዖታት ሲሰግዱ ነው። ሮሜ. 1÷22-27 በሐሳዌ መሲሕ ዘመን የሚኖሩ ሰዎችም እግዚአብሔርን ረስተው ዘንግተው አምልኮተ እግዚአብሔርን በአምልኮተ ሐሳዌ መሲሕ ስለሚለውጡ ለኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ሊገባላቸው የተፈጠሩ ሲሆኑ ለጣዖታዊ ሐሳዌ መሲሕ ስለሚንበረከኩ የዚህ አስነዋሪ ኃጢአት ምርኮኞች ይሆናሉ።

5ኛ. ኃጢአተ እሥራኤል /የእሥራኤል ኃጢአት/

እሥራኤል የሠሩት የኃጢአት ዓይነት ብዙ ቢሆንም አሁን ሊጠቀስ የተፈለገው ለጣዖት መንበርከካቸው ብቻ ነው። እሥራኤል የእግዚአብሔር ወዳጆች የአብርሃም ልጆች በመሆናቸው እግዚአብሔር የወደዳቸው የመረጣቸውና ያከበራቸው ወገኖች ነበሩ። ተስፋ የተሰጣቸው፣ ሱባዔ የተቆጠረላቸው፣ ትንቢት የተነገረላቸው፣ አበው በረከታቸውን የለገሷቸው፣ የበረከት ልጆች ነበሩ። እግዚአብሔር ከበላቸውና ከዋጣቸው ዘንዶ ከፈርዖን ሆድ መንጥቆ ያወጣቸው፣ ፈርዖን ያሰማራቸው የግብፅ አራዊትም /አውሬዎችም/ እንዳይነጥቋቸው፣ በደመና አጥር አጥር የጠበቃቸው፣ ባሕረ ኤርትራን ከፍሎ ያሻገራቸው፣ እንደጓሮ ተክል የተንከባከባቸው ምርጥ ዘሮች ነበሩ። ለወላጆቹ አንድ የሆነ ልጅ ወይም የመጀመሪያ ልጅ የጠየቀው ሁሉ እንደሚሟላለት እግዚአብሔርም ወልድየ ዘበኩርየ /የበኩር ልጆቹ/ ዘጸ. 4÷22። ያላቸው እሥራኤልን አንድ ልጅ ብቻ እንዳላቸው ወላጆች የሚንከባከብ እንደመሆኑ ብዙ ተአምር ብዙ ምልክት ብዙ ድንቅ ነገር አድርጎላቸው ነበር። እሥራኤል ግን ይህን ሁሉ እንክብካቤ ረስተው ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሩህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝና የሚለውን አምላካዊ ቃል አቃለው ሙሴ ወደ ሲና ተራራ

ወጥቶ ቢዘገይ በአሮን እጅ የጥጃ ምስል አሠሩ። አታምልኩት የተባሉትን አመለኩ፤ አትስገዱለት ለተባሉት የወርቅ ስብስብ ወድቀው ስገዱለት፤ መሥዋዕት ሠውለት ዘጸ. 32÷1-35። «የበሬን ምስጋና ፈረስ ወሰደበት» እንዲባል ከግብፅ ያወጣቸው እግዚአብሔር ሆኖ ሳለ አሮን ያቆመላቸውን ምስል ከግብፅ ያወጣን አምላክ ነው ብለው አመሰገኑት።

ፍጡር ከሚሠራቸው ኃጢአቶች ሁሉ የሚበልጠውና ታላቁ ኃጢአት ፈጣሪውን መተው ነውና የእግዚአብሔር ቁጣ በእሥራኤል ላይ ነደደ። ይህ ታላቅ ኃጢአት እሥራኤልና እግዚአብሔር የተሳሰሩበትን የፍቅር ገመድ በጠሰ። ከዚህም የበለጠ ትልቅ ኃጢአት የለም።

ይህ ትልቅ የኃጢአት ግንድ በክርስቶስ ሞት በሐዋርያት ስብከት ቢቆራረጥም በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ተመልሶ ያለመል ማል። ሐሳዌ መሲሕ ውሃ እያጠጣ ያሳድገዋል። ብዙ የዲያብ ሎስ ጫጩቶች በቅርንጫፍ ላይ ይቀመጣሉ። በአጭሩ የእሥራ ኤል ኃጢአት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይደገማል። አምልኮተ ጣዖት ይስፋፋል ማለት ነው።

6ኛ. ቅትለተ ዘካርያስ /የዘካርያስ መገደል/

የካህኑ የዮዳሄ ልጅ ዘካርያስ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተሳለፉትንና ሕጉን የማይጠብቁትን ሰዎች ገሠጸቸው። እግዚ አብሔርን ስለተዋቸሁት እግዚአብሔርም ትቷችኋል። በማለት መንፈስ ቅዱስ የገለጸለትን ትንቢት ተናገረ። የእግዚአብሔርን መንገድ ለቀው ሌላ መንገድ ይጠርጉ የነበሩት ንጉሠ ኢዮአስና መሰሎቹ ግን ደንግጠው ንስሐ መግባት ወደ እግዚአብሔርም መመለስ ሲገባቸው የእግዚአብሔርን መልእክት የተሸከመ ዘካርያስን ለመግደል ተማማሉ። በንጉሠ በኢዮአስ ትእዛዝ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ውስጥ በድንጋይ ወግረው ገደሉት። 2ዜና. 24÷20-22።

ሁለተኛም የበራክዩ ልጅ ዘካርያስ በዚህ ዓይነት አሟላት ሞቷል። ይኸውም ዘካርያስ የመጥምቁ ዮሐንስ አባት ሕገ እግዚአብሔርን ጠብቆ የሚኖር ጻድቅ ካህን ነበር። ሄሮድስ የክርስቶስን መወለድ ከሰባ ሰገል ከሰማ በኋላ ክርስቶስ የአይሁድ ንጉሥ በመባሉ መንግሥቱን ይወስዳል የሚል ሥጋት ስላደረ

በት ክርስቶስን ለመግደል አቀደ። ንጉሥ የተባለው ክርስቶስ ግን የት ላይ እንዳለና የትኛው እንደሆነ ማወቅ አልተቻለውም። ስለሆነም ከብዙ ሕፃናት መካከል አንዱ ክርስቶስ ሳይሆን አይቀርም በማለት በቤተልሔም ዙሪያ ያሉትን ከሁለት ዓመት በታች የሆኑትንና በሁለት ዓመት ውስጥ የእድሜ ክልል የሚገኙትን ሕፃናት ማስገደል እንደአማራጭ አድራጎ ወሰደ።

የካህኑ የዘካርያስ ልጅ ዮሐንስም በዚህ የእድሜ ክልል ውስጥ ነበር። ይልቁንም ዮሐንስ ከሌሎቹ ሕፃናት በተለየ ሁኔታ ክርስቶስ ይሆናል ተብሎ የሚገመትበት ታሪክ ነበረው። መልአኩ ቀዱስ ገብርኤል ዮሐንስ እንደሚወለድ ለዘካርያስ የነገረውን ትንቢታዊ ቃል ዘካርያስ ባለማመኑ ዮሐንስ ተጸንሶ እስኪወለድ ድረስ የዘካርያስ አንደበት ተዘግቶ ዲዳ ሆኗል። ዮሐንስ ከተወለደ በኋላ ግን የዘካርያስ አንደበት ተከፍቷል መናገርም ችሏል። ለዮሐንስ ይህ ድንቅ ነገር ተደርጎለታል። ሉቃ. 1÷20-22፤ 1÷63

የዮሐንስን ታሪክ የሚያውቁ ሰዎች በተጸነሰ ጊዜና በተወለደ ጊዜ እንዲህ ያለ ተአምር ያደረገ የዘካርያስ ልጅ አለ። እርሱ አንተ የምትፈልገው ክርስቶስ ሊሆን ይችላል ብለው ክርስቶስን ለሚፈልግ ሄሮድስ ነገሩት። ሄሮድስም ብዙ ጭፍሮችን ወደዘካርያስ ቤት ሰደደ። ነገር ግን መልአክ እግዚ አብሔር ዮሐንስንና ኤልሳቤጥን ነጥቆ ወደ በረሀ ስለወሰዳቸው ከሄሮድስ የተላኩት ጭፍሮች ዮሐንስን አላገኙም። በዮሐንስ አለመገኘት የተናደደው ሄሮድስ ዘካርያስን እንዲገድሉት ጭፍሮችን አዘዘ። ካህኑ ዘካርያስ በቤተመቅደስ አገልግሎት ላይ እንዳለ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ መካከል ገደሉት። ስንክሳር መስከረም 8 ቀን ይመልከቱ።

በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ቅትለተ ዘካርያስ /የዘካርያስ መገደል/ ይደገማል ሲባል እኒህ ሁለቱ ዘካርያሶች ለሁለተኛ ጊዜ ይገደላሉ ማለት አይደለም። ሁለቱ ዘካርያሶች እግዚአብሔርን በማገልገልና ቃሉን በመሸከም እንደተገደሉ ሁሉ እግዚ አብሔርን የሚያገለግሉ ካህናት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይገደላሉ ማለት ነው እንጂ በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉ፣ የሚቀድሱ የሚያወድሱ፣ የክርስቶስን ስም የለበሱ፣ ለስብከተ ወንጌል የሚፋጠኑ በሐሳዌ መሲሕ የማያምኑ ካህናት በእግዚአብሔር ቤተ

መቅደስ አካባቢ በሰማዕትነት ይሞታሉ። ኢየሱስና ሄሮድስ በጠረጉት የዓመፅ መንገድ ሐሳዌ መሲሕም ያልፍበታል። በሐሳዌ መሲሕ ጊዜ የማይሠራ የኃጢአት ዓይነት አይኖርምና ከሚፈጽማቸው ታላላቅ ኃጢአቶች አንዱ የንጹሐን ሰዎችን ደም ማፍሰስ ይሆናል።

7ኛ. ሞተ ወልደእግዚአብሔር /የወልደእግዚአብሔር ሞት/
ነቢዩ ኢሳይያስ «በአፉም ተንኮል አልተገኘብትም ነበር ከዓመፀኞችም ጋር ተቆጥሮአል» ኢሳ. 53÷1-12 ብሎ የመሰከረ ለት ወልደ እግዚአብሔር፣ ፈሪሳዊ ኒቆሊዎስ «ሕጋችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይሰማ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳል?» ዮሐ.7÷51 ብሎ አእምሯቸውን ከአጡ ከወንድሞቹ ከፈሪሳውያን ጋር የተከራከረለት ወልደ እግዚአብሔር፣ እውር ሆኖ የተወለደውና ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ ዓይኑን ያበራለት ሰው ኃጢአተኛ ስላለመሆኑና ወልደ እግዚአብሔር ስለመሆኑ በጠላቶቹ በአይሁድ ፊት የመሰከረለት ወልደ እግዚአብሔር፣ ሮማዊ ጲሳጦስ እኔስ አንዲት በደልስ እንኳ አላገኘ ሁለትም ዮሐ. 19÷4-6 ብሎ የመሰከረለት ወልደ እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔር አብ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው ብሎ በዮርዳኖስ የመሰከረለት ወልደ እግዚአብሔር፣ ዮሐንስ መጥምቅ ጫማውን ልሸከም አይገባኝም ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይበረታል ማቴ. 3÷11 ብሎ የመሰከረለት ወልደ እግዚአብሔር፣ ምንም ስለንጹሕነቱና ስለጻድቅነቱ የሚመሰክሩለት ምስክሮች በሰማይም በምድርም ቢበዙ ያለኃጢአት ያለበደል ሞተ።

ያለ ኃጢአት በመሞቱ የኛ የኃጢአት ሽክም ቢቀልም የሞት ፍርድ በፈረዱበት በአይሁድ ላይ ግን ሊሸከሙት የማይችሉት የኃጢአት ክምር ተከምሮባቸዋል። ኃጢአታችን አርጅቶ የአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሽማግሌ ሆኖ በሞተበት ቀን በዕለተ ዓርብ የአይሁድ ኃጢአት ተወልዶ ተተካ። አይሁድ የእግዚአብሔርን በግ በ30 ብር ገዝተው ሥጋውን ባለመብላታቸው ኪሳራን ሳይከናኑ አልቀሩም። ከአዳምና ከልጆቹ ቤት ወጥቶ ወደውጭ የፈሰሰውን የኃጢአት አተላ የዲያብሎስ አህዮች ቀያፋና ሐና ሲሸቀዳደሙበት ታይተዋል። በአጭሩ

የወልደ እግዚአብሔር በግፍ መሞት በአይሁድ ላይ ትልቅ ኃጢአት ሆኖባቸዋል።

በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ሞተ ወልደ እግዚአብሔር ይደረጋል ማለት ወልደ እግዚአብሔር ዳግመኛ ይሞታል ማለት አይደለም። ዳግመኛ በጲሳጦስ አደባባይ ለፍርድ አይቀርብም ስቀለው ስቀለው የሚል የአይሁድ ጩኸት ዳግመኛ አይሰማም። ዳግመኛ በመስቀል ላይ በሁለቱ ወንበዴዎች አይታጀብም እንደ ብሉዩ ሊቀ ካህናት ራሱን እየደጋገመ አይሠዋም።

ነገር ግን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እውነት ስለተናገረ ድውይ ስለፈወሰ ሙት ስለአስነሣ አጋንንትን ስለአወጣ ኅብስት አበርክቶ ስለአበላ የተለያዩ ታምራትን ስለአደረገ ጥቅም ፈላጊዎች ወግ አጥባቂዎች ፈሪሳውያን ራሳቸው የተበተቡት ትብትባቸው እንዳይፈታና ጥቅማቸው እንዳይነካ በቅንዓት በምቀኝነት እንደገደሉት ሁሉ በሐሳዌ መሲሕ ጊዜም ስለእውነተኛው አምላክ እውነት የሚመሰክሩ ምእመናን ያለኃጢአት ያለበደል ይሞታሉ ማለት ነው። ንጹሕ የአምላካቸው ደም በፈሰሰበት ቦታ ንጹሕ ደማቸው ይፈሳል። በወልደ እግዚአብሔር ሞት አንጻር የምእመናን ሞት ይታያል። አይሁድ በቀራንዮ በክርስቶስ ላይ የፈጸሙትን ወንጀል ሐሳዌ መሲሕ በክርስቶስ ተከታዮች ላይ ይፈጽመዋል። በአጭሩ ሞተ ወልደ እግዚአብሔር በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይሆናል ማለት አይሁድ የወልደ እግዚአብሔርን ንጹሕ ደም በማፍሰስ ከፈጸሙት ወንጀል ጋር ተመሳሳይ የሆነ የምእመናንን ንጹሕ ደም የማፍሰስ ወንጀልን ሐሳዌ መሲሕ ይፈጽማል ማለት ነው።

የአውሬው ዐሥር ቀንዶች

ዐሥር ቀንዶች የተባሉ ገና ወደፊት ከአውሬው ከሐሳዌ መሲሕ ጋር የሚነገሡ ዐሥር ነገሥታት ናቸው። ከአውሬው ከሐሳዌ መሲሕ ጋር አንድ ሐሳብ አላቸው። ሥልጣናቸውም በአውሬው በሐሳዌ መሲሕ የበላይነት የታቀፈ ነው። ራእይ 17÷12-14 እነዚህ ዐሥር ነገሥታት የሐሳዌ መሲሕ አምላክነት ተቀባይነት እንዲኖረው በኃይልም በዘዴም የተቻላቸውን ያህል

ይታገላሉ። የእውነተኛውን ክርስቶስን ቦታ ለሐሰተኛው ክርስቶስ ለመስጠት ይሯሯጣሉ። እንደቀበሌ አስተዳዳሪ በደጋፊዎች ብዛት በሰው አእምሮ ግምት የአምላክነት ሹሙት የሚገኝ መስ ሎአቸው እጃቸውን ያነሱለታል። ከሐሰተኛው ክርስቶስ ጋር ለመቆም እውነተኛውን ክርስቶስን ይቃወሙታል።

አውሬው ምን ይመስላል

«የአየሁትም አውሬ ነብር ይመስል ነበር። እግሮቹም እንደደብ እግሮች አፉም እንደአንበሳ አፍ ነበሩ» ራእይ 13፥2 የሐንስ አውሬ የተባለው ሐሳዌ መሲሕን ሲያየው ተፈጥሮው ሰብአዊ ተፈጥሮ ቢሆንም የተስተካከለ የሰው ቁመና አልነበረውም። አካሉ ቆቅሻም /ቋቋሻም/ እከካም ነበር። አንደኛው ዓይኑ የሞተ ወይም የጠፋ ሲሆን ሁለተኛው ዓይኑ ግን ደም የሠረበው ደም የሚመስል የሚገረጠረጥ ፈጣጣ ነበር። አፉም እንደአንበሳ አፍ ከመጠን በላይ የተቀደደ ከንፈሩ የተለጠጠ የተዘለጠ አውሬ፣ ጣቱ ጠማማ ነበር፣ እግሩ ወለፎ ወይም ወልጋዳ ነበር፣ ውጭአዊ አካሉ እንዲህ የተበላሸ መሆኑ በውስጡ የተሰወረ የጠባዩን ብልሹነት ይገልጻል። ውጫዊ መልኩና ውስጣዊ መልኩ ከአውሬዎች ጋር እንጅ ከሰዎች ጋር አይገጥምም።

ነብር መምሰሉ

ነብር ይመስላል ማለትም ነብር ቁጡ፣ ቁጠኛ፣ ግልፍ ተኛ፣ ደፋር፣ የፍየል ጠቦት ጠላት «የፍየል ዓይን ወደቅጠል የነብር ዓይን ወደፍየል» እንዲባል የፍየል ጠቦቶችን ወይም ግልገሎችን እየአነቀ የሚያርድ ሰውን የማይፈራ ከመጠን በላይ የሚኮራ መሆኑ ይታወቃል። ሐሳዌ መሲሕም ፍጡር ርቱን አውቀው አምላክነቱን በማይቀበሉት ምእመናን ላይ ይቆጣል ይበሳጫል አውሬያዊ ባሕርዩን ይገልጥባቸዋል። እንደፍየል ጠቦት እየአነቀ ያርዳቸዋል። ታማሚ መዋቲ ፍጡር ሲሆን |ድፍረት እግዚአብሔር ነኝ ይላል። ዓይናቸውን ወደእግዚአብሔር በሚያነሱና ወደእግዚአብሔር በሚመለከቱ ሰዎች ላይ ይም

የሰረበው ዓይኑን ያነሳል የምእመናን ዓይን ወደ እግዚአብሔር ሲሆን ቁጣን የተመላ የሐሳዌ መሲሕ ዓይን ደግሞ ወደ ምእመናን ይሆናል። ሐሳዌ መሲሕ በቁጠኛነቱና በግልፍተኛነቱ አጠቃላይ በተዘረዘሩት የተንኩል ገጽታዎቹ ነብርን ይመስላል። ነብር የክፉ ጠባዩ መገለጫ ሆኗል።

እግሮቹ እንደደብ እግሮች ናቸው

እግሮቹ እንደደብ እግሮች ነበሩ ማለትም ደብ ከጅብና ከአንበሳ ተደቅሎ የሚወለድ አድብቶ የሚይዝ የሚሸምቅና የሚነጥቅ ጥላው የሚያፈዝ ጥፍሩና ጠጉሩ ረጅም ጅራቱ አጭር የሆነ ኃይለኛ አውሬ ነው። ኪዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት ገጽ 335 የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ገጽ 223 ይመልከቱ።

የደብ መልክና ጠባይ እንዲህ ሲሆን ሐሳዌ መሲሕም ከነገደ አሳውና ከነገደ እስራኤል የተደቀለ አምላክነትን ለመያዝ የሚያደባ የሚሸምቅና ተአምራትን በምትሐት የሚነጥቅ ተንኩሉና ሐሰቱ ረጅም የመንግሥቱ ዘመን አጭር የሆነ ክፉ ፍጡር ነው። ስለዚህ እግሮቹ የደብ እግሮችን መስለው ለየሐንስ ታይተዋል። ዳግመኛም የደብ አባት የሆነው ጅብ ሆዳም አግበሰባሽና አይመርጤ ነው። በጅብ መልክ የተገለጠው ሐሳዌ መሲሕም ኃጢአት ሠርቶ በቃኝ የማይል ሆዳም የዐመፅና የተንኩል ዓይነቶችን የሚያግበሰብስ የሚናገረውንም የማይመርጥ የቀን ጅብ ነው።

አፉ እንደ አንበሳ አፍ መሆኑ

አፉም እንደ አንበሳ አፍ ነበር ማለት አንበሳ በኃይሉና በጀግንነቱ በጥንካሬው የታወቀ ከዱር አውሬዎች ሁሉ በአሸናፊነቱ የበላይነትን የያዘ አውሬ ነው እንስሳትን የሚነጥቅ የሚያደጋ ደጋ ደማቸውን የሚያፈስ አጥንታቸውን የሚከሰክስ ሥጋቸውን የሚገርስ ገናና ስም ያለው የዱር አውሬ ነው። ሐሳዌ መሲሕም በጨካኝነቱ በመጥፎ ሥራውና በከሐዲነቱ አንደኛውን ደጃ የያዘ ከከሐዲዎችና ከትዕቢተኞች ከዓመፀኞችም ሁሉ

የበለጠ ክፉ ስም ያለው የሰው አውሬ ነው። ገና ሳይወለድ ምድርን ሳይረግጥ ዓለምን የሚያስደነግጥና የሚያንቀጠቅጥ በምድር ላይ እንደተጠመደ ፈንጅ አንድ ቀን ይፈነዳል ተብሎ የሚጠበቅ ለሰው ልጆች ሁሉ ያልተተረጎመ ክፉ ሕልም ነው።

ሐሳዌ መሲሕ በአራዊት መመሰሉ

አንበሳ ነብር ድብ የእግዚአብሔር የመዓቱ የቁጣው መገለጫዎች ናቸው። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችንና ዓመፀኞችን አጠፋቸዋለሁ ሲል እንዲህ ይላል «እኔ እንደ አንበሳ ሆንሁባቸው እንደ ነብርም በመንገድ አጠገብ አደባቸዋለሁ ልጄ እንደ ተነጠቀባት ድብ እገጥማቸዋለሁ» ሆሴዕ 13÷6:8። እነዚህ የተጠቀሡት አውሬዎች ቁጡዎች ኃይለኞችና አስፈሪዎች በመሆናቸው የጥፋት የመቅሠፍት መገለጫ እየሆኑ ይቀርባሉ 2ነገ. 2÷24፣ ጥቢ. 11÷18። ሐሳዌ መሲሕም በእነዚህ አውሬዎች መልክ መገለጡ የጨካኝነቱና የአስፈሪነቱ የአጥፊነቱም መጠን ይታወቅ ዘንድ ነው።

ለሐሳዌ መሲሕ ምሳሌ በመሆን የተጠቀሱት ነብር ድብ አንበሳ በዱር እንስሳነታቸው ጠቃሚ ነገር ወይም መልካም ነገርን በጌጂ ተግባራቸው ጌን ለጌን ይዘው ቢገኙ እንኳ በበጌው ነገር ሐሳዌ መሲሕ አይመሰልም። ከደረቀ ግንድ ለምሳሌ ወይም ቅጠል እንደማይገኝ ሁሉ ከሐሳዌ መሲሕም መልካም ነገር አይገኝምና። ሐሳዌ መሲሕ በመባል የሚታወቀው ሐሰተኛው ክርስቶስ በክፉነቱ ተወዳዳሪ የሌለው ተንኮልን የተመሳ ከመሆኑ የተነሣ የተንኮሉ ገጽታዎችን የሚገልጽ ክፉ ነገር ቢፈለግ ከአውሬ በቀር ሌላ አልተገኘም።

ክፉት ከሰብአዊ ባሕርይ የሚመነጭ ቢሆንም ደረጃ ደረጃ አለው። አንዱ ክፉ ሥራዎችን በመጠኑ ሲያመርታቸው ሌላው ደግሞ በብዛት ያመርታቸዋል። ሰነፍ የተንኮል ገበሬ እንዳለ ሁሉ ትጉህ የተንኮል ገበሬም አለ። ተንኮልን እንደ ቁርስ፣ እንደምሳ፣ እንደእራት የሚቆጥሩ ሰዎች አሉ። የባሉ የጠጡ ያህል በክፉ ሥራቸው የሚረኩ ግብዞች ብዙዎች ናቸው። ተንኮል እንደ ጥሩ ወንድም የሚናፍቃቸው ሰዎች

ሕልማቸውንና ቅገርታቸውንም የሚፈቱት ሰውን በመበቀልና በማስለቀስ ነው።

ሐሰተኛው ክርስቶስም ተንኮልን በብዛት የሚያመርት ትጉህ የተንኮል ገበሬ እንደመሆኑ መጠን ክፉ የሚለው ቃል ብቻ የክፉቱና የተንኮሉ መሥፈሪያ መለኪያ ሊሆን አይችልም። እጅግ በጣም ክፉ የክፉ ክፉ እጅግ በጣም ዓመፀኛ የዐመፀኞች ዓመፀኛ ለመሆኑ መለኪያ መሥፈሪያ የሚሆን አውሬ የሚለው ቃል ሊሆን ይችላል። ስለሆነም የሐንስ ሐሰተኛውን ክርስቶስን የክፉቱ መገለጫ በሚሆን በአውሬ አምሳል /ምስያ/ ከባሕር ሲወጣ አይቶታል።

ዘንዶው ማን ነው?

«ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው» ራእይ 13÷2። ከነብርና ከድብ ከእንበሳም ጋር ለሚመሳሰለው አውሬ /ለሐሰተኛው ክርስቶስ/ ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን የሰጠው ዘንዶ ማን ነው? ለሚለው ጥያቄ ዓለሙን ሁሉ ያሳተ ዲያብሎስ ነው ከማለት ውጭ ሌላ መልስ አይሰጠውም። ሰይጣን የተባለውን ዲያብሎስን ዘንዶ ብሎ የገለጸው መጽሐፍ ቅዱስ ነው። «ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው እባብ ተጣለ» ራእይ 12÷9።

ዘንዶ ሰውንና እንስሳን የሚውጥ የሚሰለቅጥ በባሕርም በየብስም የሚኖር አውሬ ሲሆን እባብ ደግሞ ተናዳሬ መርዛማ ተንኮለኛ ርጉም አውሬ ነው። ዲያብሎስ የእባብና የዘንዶን ባሕርይ በውስጡ የተሸከመ ስለሆነ እባብና ዘንዶ ተብሏል። ዘንዶ ሰውንም ሆነ እንስሳን ካገኘው ይውጠዋል። በሆዱ ይሸከመዋል። የራሱ ያደርገዋል። የተዋጠው አካል ሕልውናውን ያጣል። ዲያብሎስም የሰውን ዘር ሲያስተው፣ ወደራሱ የክሕደትም ዓለም ውስጥ ሲያስገባው፣ በአምልኮ ጣዖት ጥርሱ ሲያደቀው፣ ሃይማኖታዊ ሕልውናውን ሲያሳጣው፣ ወደራሱ የሥራ ቦታ ሲያስማራው በባሕረ ኃጢአት ሲያሰምጠው ዋጠው ይባላል። 1ጴጥ. 5÷8

እባብም ውጫዊ አካሉ የተዋበ ያማረ ለስላሳ ሲሆን ስጣዊ አካሉ ግን መርዝን የተመላ ነው። ምላሱ እንደእሾህ ግዳ የሚያደማ ነው። መርዙን የሚሸር መድኃኒት ካልተገኘ ተቀርቦ በመርዙ የተወጋው ሰው አይድንም። ከሕዋሳት አንዱን ቱል እጅን ወይም እግርን ቢነድፍ መርዙ በመላው የሰውነት ቱል የመሰራጨት ኃይል አለው። በእባብ የተመሰለው ዲያብሎ ሰው ወደሚያስታቸው ሰዎች ሲመጣ የብርሃን መልአክ መሰሎ ደንበብ አካል አንደበቱን አለስልሶ በለስላሳው አንደበቱ ስጦታ መርዛማ ሐሳብ አንግቦ ነው። በአዳምና በሔዋን አካል ላለፈው የዲያብሎስ መርዝ የአዳምና የሔዋን ዘሮችን በሙሉ ገድል ኖረ። የእባቡን መርዝ የሚሸር መድኃኔዓለም ክርስቶስ ከመጣ ድረስ የሚድን አልነበረም። በመርዛማ ምላሱ ለተወጋ ተወግቶ ያልቆሰለ አልነበረም። እባብ በብዛት ጊዜው በቆላማ ቦታ ነበር። ሰይጣን የተባለው እባብ ግን ሰውንም ደጋውንም ወሮ በቆላ በደጋ የሚገኙትን የአዳም ጆች ሁሉ አደማቸው።

ብዙ ጊዜ ስምና ግብር የተያያዙ የተሳሰሩ የተዛመዱ ናቸው። የዲያብሎስም ክፉ ግብር ከዘንዶና ከእባብ ክፉ ግብር ጋር ውህደት አንድነት ስለአለው ተፈጥሮው መልአክ ቢሆንም ፈጥሮአዊ ባሕርዩ ጋር የሚስማማ ግብር የለውም። ፈጣሪን መስገን ማወደስ መቀደስ ክብርን መውረስ ለፈጣሪ መገዛት ሆነ የመሰለውን ሁሉ መልአካዊ ተግባርን ስለናቀው ስለለቀቀ ሆነ አውሬያዊ ግብርን ስለያዘ በክፉ ግብር ዘንድ እባብ ገሏል።

የዘንዶው ውጊያ ከመላእክት ጋር

ዘንዶው ከሚካኤልና ከመላእክቱ ጋር ለመዋጋት ታጥቆ ነግሶ እልኸኛ ፍጡር ነው። ሚካኤልንና መላእክቱን ለመው ሃይሉን አጠናክሮ ተሰለፈ። እግዚአብሔር ከመላእክት አብልጦና አልቆ ቢፈጥረው ከፍጡራን በላይ መሆን አልበ ሆነ ብሎ ክብርን የማይጠግብ ስስታም ስለሆነ የፈጣሪን ክብር ለውረስ በፈጣሪ ቦታ ለመንገሥ ታጥቆ ተነሣ። ለእርሱ

ድጋፍ በመስጠት ከእርሱ ጋር በመተባበራቸው ከነብራቸው የተራቆቱና ከቆሙበት ቦታ የወደቁ መላእክትም በውጊያው ጊዜ አብረውት ተሰልፈው ነበር።

ሆኖም የውጊያው ድል ለሚካኤልና ለመላእክቱ ሆነ «በሰማይም ሠልፍ ሆነ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ። አልቻላቸውምም። ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸውም» ራእይ 12፡7-8 ዘንዶው ከማኅበረ መላእክት አፈንግጦ ከወጣ በኋላና ከማኅበረ አራዊት /ከአራዊት ማኅበር/ ግብቶ ከተቆጠረ በኋላ በመላእክት ላይ በጉ አመለካከት አልነበረውም።

መላእክት በአባታቸው በእግዚአብሔር ቤት ሆነው በእግ ዚአብሔር ችርነት ታቅፈው ሲያያቸው የቅናት እሳት ውስጡን አቃጠለውና ዘመቻውን ጀመረ። የዘመቻውም ውጤት ሲያርስ ከርሞ የአዝመራውን ፍሬ በረዶ እንዳረገፈበት ገበሬ ሆኖበት ከወገኖቹ ጋር ቦታውን ለቆ ተሰደደ «ከዚያም በኋላ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸውም» ራእይ 12፡8 ተብሎ እንደተጻፈ ድል የተነሣ ጦር ቦታውን መልቀቅ ግድ ነውና ሠራዊቱን ይዞ ሸሸ።

በጉባኤ ቤት እንደሚተረከው በተፈጠረበት በዕለተ እሑድ የመላእክቱ ፈጣሪ እኔ ነኝ ብሎ ሐሰትን በወለደበት ቀን ከኢየሩሳሌም ሰማያዊት ወደ ኢየር ወርዷል። በዕለተ ረቡዕ የፀሐይን፣ የጨረቃንና የከዋክብትን መፈጠር አይተው መላእክት እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ አንተም ፍጡር ነህና አመስግን ቢት እኔስ ከማመስገን ነፃ ነኝ ይልቁንም እንደ እግዚአብሔር እናንት እኔን አመስግኑኝ በማለቱ ከኢየር ወደ ዚህ ዓለም ሀርዷል። ከዚህም በኋላ ከመላእክት ጋር ባደረገው ውጊያ በመሸነፍ በዕለተ ሐሙስ ከዚህ ዓለም ወደ ኤንጦርጦስ ወርዷል። በትዕቢት ላይ ትዕቢት እየጨመረ በሄደ ቁጥር ቦታውን ሁለቱ ነበር።

የቶድሞ መልአክ ዘንዶው ውጊያውን በመላእክት ብቻ አላቆመም። ከመላእክት ጋር ባደረገው ትግል የሸንፈት ካባን ቢከናወኑም በምኞት በቀረው የትግል ውጤት ተስፋ አልቆረጠ ም። ለዕለተ እሑድ ከተፈጠሩ ከመላእክት ጋር ታግዬ ከተሸነ ፍሁና ከወደቅሁ በዕለተ ግርብ ከተፈጠረ ከአዳም ጋር መታገል አለብኝ ብሎ ወሰነ። የውጊያ ስልቱንም ቀየረ ከሚካኤልና

ከመላእክቱ ጋር ሲዋጋ ከሠራዊቱ ጋር ፊት ለፊት በመሠለፍ ነበር። ይህ ዓይነት የውጊያ ዘዴ ፍሬ አልባ መሆኑን ስለ ተገነዘበ አዳምን ፊት ለፊት አልተዋጋውም። መጥቼ ብሃለሁ ታጠቀ አላለውም። በእባብ ተሰውሮ ነው የሄደበት በሐሳብ የሚረዳው ጽኑ ሰው ወዳጅ መስሎ ነው የቀረበው።

ሰይጣን በእባብ አንደበት የተኮሰው ጥይት ግን አዳምን ሆነ ሔዋንን አልሳተም። አዳምንና ሔዋንን ጭንቅላት ጭንቅላታቸውን መትቶ ከቆሙበት ለእግዚአብሔር የመታዘዝ ስፍራ እየተወረወሩ እንዲወድቁ አደረጋቸው ሁለቱ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ ልጆቻቸው ሁሉ በዚህ ጥይት ሲቆሰሉና ሲሞቱ ኖሩ።

እባብና ዘንዶ የተባለ ሰይጣን የአዳምን ዘሮች ሲያቆስላቸውና ሲገድላቸው ከቆየ በኋላ ቀስላቸውን የሚፈውስና ደማቸውን የሚመልስ መድኃኔዓለም ክርስቶስ ወደቀራንዮ ወጣ። ከጥንት ጀምሮ ነፍስ ገዳይ የሆነውንና ዐመፀኛውን ዲያብሎስን በቀራንዮ በተተክለው መስቀሉ ግምባሩን ብሎ ከማቀሰሉም በላይ ዳግመኛ ሰውን እንዳያቆስልና እንዳይገድል ትጥቁን አስፈታው በአምላካዊ ሥልጣኑ አሰረው።

ይኸው ክፉ ጠላት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ከእስራቱ ተፈትቶ ትጥቁን አጠባብቆ ከሐሳዌ መሲሕ ጋር አንድ ወገን በመሆን ምእመናንን መውጋት ይጀምራል። ቀድሞ በእባብ ተሰውሮ አዳምንና ሔዋንን እንደወጋ ወደፊትም ነብርና ድብ አንበሳም በሚመስለው አውሬ በሐሳዌ መሲሕ ተሰውሮ ምእመናንን ይወጋል።

የዘንዶው ሥልጣን ለአውሬው

«ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው» ራእይ 13÷2 ይህን ምዕራፍ ማለትም ራእይ 13ን ከቁጥር አንድ ጀምረን ስናነብ ሐሰተኛው ክርስቶስ አውሬ ተብሎ እንደ ተገለጸ እንረዳለን። ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን በመስጠት የተገለጠው ዘንዶ ዲያብሎስ ሲሆን ይህን ሥጦታ በመቀበል የታወቀው አውሬ ሐሳዌ መሲሕ ወይም ሐሰተኛው ክርስቶስ ነው።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ ከአብ ጋር በሕልውና አንድ መሆኑን በአንድ ፈቃድ የሚሠራ መሆኑን ለመግለጽ «እውነት እውነት እላችኋለሁ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጅ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም» ዮሐ. 5÷19 ብሎ ነበር። ዳግመኛም «ኩሉ ዘበ ለአቡየ ዚእየ ውእቱ፤ ለአብ ያለው ሁሉ የኔ ነው» ዮሐ. 16÷15 በማለት በሚያስተምረው ትምህርትና በሚያደርጋቸው ተአምራት ሁሉ አብ የማይለየው መሆኑን ገልጾ ነበር በትክክል መድኃኔዓለም ክርስቶስ ከባሕርይ አባቱ ከአብ ጋርና ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ይሠራ ነበር። አሁንም ይሠራል።

የእውነተኛው ክርስቶስ ተቃራኒ ሐሰተኛው ክርስቶስም ከአባቱ ከዲያብሎስ ጋር የሚሠራ መሆኑ ይታወቅ ዘንድ ዘንዶ የተባለው ዲያብሎስ ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ይሰጠዋል። ክርስቶስ ነኝ ብሎአልና የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ምንም የሐሰት ሥራ ቢሆን ከእውነተኛው ክርስቶስ ጋር ለማወዳደር ይሞክራል።

እውነተኛው ክርስቶስ ከአብ ተለይቶ በራሱ ምንም ሊያደርግ እንደማይችል ሐሰተኛው ክርስቶስም ከዲያብሎስ ተለይቶ ምንም ሊያደርግ አይችልም። የእውነተኛው ክርስቶስ ትምህርት በአብ ፈቃድ እንደተመሠረተ የሐሰተኛው ክርስቶስ ትምህርትም በዲያብሎስ ፈቃድ ትመሠረታለች። የእግዚአብሔር አብ ኃይል በእውነተኛው ክርስቶስ እንደተገለጠ የዲያብሎስ ኃይልም በሐሰተኛው ክርስቶስ ይገለጣል።

እግዚአብሔር አብ ለእውነተኛው ክርስቶስ ሥልጣኑን እንደሰጠው ዲያብሎስም ለሐሰተኛ ክርስቶስ ሥልጣኑን ይሰጠዋል። ለአብ ያለው ሁሉ ለእውነተኛው ክርስቶስ እንደአለው ለዲያብሎስ ያለውም ለሐሰተኛው ክርስቶስ አለው። እውነተኛው ክርስቶስ የእውነት ታምራትን እንደሚያደርግ ሐሰተኛው ክርስቶስም የምትሐት ተአምራትን ያደርጋል። ያስመስላል። ለእውነተኛው ክርስቶስ የሐንስ መጥምቅ እንደመስከረለት ለሐሰተኛው ክርስቶስም ሐሰተኛው ኤልያሰ ይመስክርለታል።

ለእውነተኛው ክርስቶስ ስሙን የሚሸከሙ ቅዱሳን ሐዋርያት እንዳሉት ለሐሰተኛው ክርስቶስም ስሙንና የስሙን ቁጥር በቀኝ እጃቸው በግንባራቸው የሚሸከሙ ተከታዮች አሉት።

እነዚህን በመሰሉ ነገሮች ከእውነተኛው ክርስቶስ ጋር ለመወዳደር ሐሰትን ተመርኩዞ ይነሣል። ሐሰትን በእውነት ማዶ ያቆማታል። እነዚህን የማስመሰል ተግባሮች ለማከናወን ከጌታ ተሰልፎ አይዞህ የሚለው ያው የሐሰት አባት ዲያብሎስ ነው። ሐሳዌ መሲሕ የሚሠራው ሥራ ሁሉ ከግብር አባቱ ከዲያብሎስ የተገኘ ነው።

ነገር ግን የዲያብሎስ አባትነት የሚያሳፍር በመሆኑ በግልጽ ዲያብሎስ አባቱ ነው አይልም። በስርቆት የተደቀለ የዲቃላ ልጅ የአባቱን ስም እንደማያውቅ ቢያውቅም ስሙን ለመጥራት በስሙም ለመጠራት እንደሚያፍር ሐሰተኛው ክርስቶስም ዲያብሎስ በግብር ወልደኛል ለማሳትም ልክኛል ብሎ በግልጽ አይናገርም። በአባቱ ስም ያፍራል። ዲያብሎስም የኔ የዲያብሎስ የግብር ልጅ ነው ብሎ አይመሰክርለትም።

የአውሬው አድናቂዎች

«ምድርም ሁሉ አውሬውን እየተከተለ ተደነቀ። ለዘንዶውም ሰገዱለት። ለአውሬው ሥልጣንን ሰጥቶታልና ለአውሬውም አውሬውን ማን ይመስለዋል። እርሱንስ ሊዋጋ ማን ይችላል እያሉ ሰገዱለት።» ራእይ 13÷3-4። በዚህ ንባብ አውሬ የተባለው በውጫዊ አካሉና በውስጣዊ አካሉ ከአውሬ ጋር አንድ ዓይነት ቁመና ያለው ሐሳዌ መሲሕ /ሐሰተኛው ክርስቶስ ሲሆን ዘንዶ የተባለውም ለአውሬው ለሐሳዌ መሲሕ ሥልጣንን የሰጠው ከማኅበረ መላእክት ከነገደ መላእክት ተለይቶ ከአራዊት ጋር ማኅበርን አንድነትን የመሠረተው ርጉሙ ፍጡር ዲያብሎስ ነው። «ምድር ሁሉ አውሬውን እየተከተለ ተደነቀ» ማለትም ምድር በመባል የተገለጹት የሰው ዘሮች የሐሳዌ መሲሕ የሥራው አድናቂዎች ናቸው።

ሐሳዌ መሲሕ በዲያብሎስ ሐሰታዊ ጥበብ ታግዞ በሚያደርገው ምትሐታዊ ተአምር የሚማረኩ ሆደ ባሻዎች ተታላቶችና ፀረ ክርስቶሶች ክርስቶስ መሳዩን አውሬ ሐሳዌ መሲሕን ያደንቁታል። የአውሬው አድናቂዎች ሐሰተኛውን ክርስቶስን በአድናቆታቸው ወደ አምላክነት ደረጃ ከአሸጋገሩት በኋላም

የሰሐተት መርከባቸውን ከዚህ ላይ አያቆሟትም። በሐሳዌ መሲሕ ላይ ለሚነግሠው ለዲያብሎስ የሚቀርብ የምስጋና፣ የስግደት፣ የአክብሮት ግብርን በዚችው መርከብ ጭነው ጉዞአቸውን ይቀጥላሉ። የአንድ ኳስ ተጫዋች ቡድን ደጋፊዎች የሚደግፉት ቡድን ቢሸነፍ በሚደግፉት ቡድን መሸነፍ መናደዳቸውን መበሳጨተቸውን ትተው በአሸናፊው ቡድን ደስ እንደማይሰኙና ይልቁን የተሸነፈው ቡድን እንዲህ ባያደርግ አይሸነፍም ነበር እንዲህ እንዲህ ቢያደርግ ያሸነፍ ነበር በማለት ምክንያቶችን ከመደረደር ውጭ አሸናፊውን ቡድን እንደማያደንቁ ሁሉ የሐሳዌ መሲሕ አድናቂዎችም ሔኖክና ኤልያስ በሚያደርጉት ድነቅ ነገር አይደሉትም።

ሔኖክና ኤልያስ በሚያደርጉት ተአምር ውሃውን ደም በማድረጋቸው ከሰማይ እሳት በማውረዳቸው ሐሳዌ መሲሕ ቢደነግጥም፣ በመቅሠፍቱ ቢመታም፣ ሌላውን ለማዳን የተነሣ የሐሰት አምላክ ሐሳዌ መሲሕ ራሱን ማዳን ቢሳነውም አድናቂዎቹ ወደ እውነተኛው አምላክ ፊታቸውን አያዞሩም የአውሬው አድናቂዎች ለእውነት እንዳይታዘዙ እንደ ገላትያ ሰዎች አዚም የሚያደርግባቸው ማን ይሆን?

የአውሬው አድናቂዎች በእግዚአብሔር በግ መሥዋዕትነት ያልተፈወሱ ናቸው። «ከዓለምም ፍጥረት ጀምሮ በታረደው በግ ሕይወት መጽሐፍ ስሞቻቸው ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ ይሰገዱለታል» ራእይ 13÷8 የታረደው በግ ወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን የሕይወት መነሻና መድረሻም እርሱ ነው። የሰውን ማንነት ያለነጋሪ ጠንቅቆ በሚያውቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ዓለም ከመፈጠሩ በፊትም ሆነ ከተፈጠረ በኋላ የአውሬው አድናቂዎች ሕይወት የማይገባቸው የዲያብሎስ መንጋዎች መሆናቸው ይታወቃል።

«በታረደው በግ ሕይወት መጽሐፍ ስሞቻቸው ያልተጻፉ» ማለት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጌን በፈሰሰው ውሃ ያልተጠመቁ፣ ደሙን ያልጨለጡ፣ ሥጋውን ያልጎረሱ፣ በክርስቶስ ስም ያልተጠሩ፣ ከሰማየ ሰማያት መውረዱን፣ ከድንግል ማርያም መወለዱን የካዱ፣ ለሰው ልጅ ነጻነት ሲል ከቤተልሔም እስከቀራንዮ በመክራ መንገድ መጓዙን ያልተመለከቱ፣ ቸርነቱን ተጠምተው በቸርነቱ ውሃ ጉርሮአቸውን ያላለዘቡ፣ ለመንግሥተ

ሰማያት ያልታደሉ ርጉማን ናቸው። እነዚህ ሁሉ የአውሬው አድናቂዎች ይሆናሉ።

በተለይም እግዚአብሔር አብ ወደልጁ ሠርግ ማለትም ወደኢየሱስ ክርስቶስ ሰው መሆን ወደወንጌል የጠራቸው ነገር ግን የሠርጉ እድምተኞች ለመሆን ፈቃደኞች ያልሆኑ አይሁድ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘለዓለማዊ ሕይወት የሚገኝበትን የወንጌል ቃል ቢነገራቸው ጆሮ ዳበ ልበስ ልብም ድንጋይ ሁን ብለው የሕይወትን ቃል ለመስማት ያልወደዱ አይሁድ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ትምህርትና ተአምራት ባለመቀበላቸው «በዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሃቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ የመንግሥተ ልጆች ግን በውጭ ወደአለው ጨለማ ይጣላሉ» ማቴ.8÷11-12 ተብሎ የተነገረባቸው አይሁድ፣ ድኅነት ወደውስጣቸው እንዳይገባ ልባቸውን በምቀኝነትና በቅናት ቁልፎች አጥብቀው የቆለፉ አይሁድ፣ ለበሽተኞች መድኃኒት እንደሚያስፈልጋቸው ቢነገርም በሽተኞች ሆነው ሳሉ የዓለም መድኃኒት ክርስቶስን የማይፈልጉ አይሁድ የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ የቅርብ ተጠሪዎች ይሆናሉ።

በክርስቶስ ዘመን የነበሩ ክርስቶስን ሰቅለው የገደሉ አይሁድ፣ በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ባይኖሩም በሥጋም በግብርም የወለዱቸው የልጅ ልጆቻቸው ሐሳዌ መሲሕን አምላክ ነው ብለው ይቀበሉታል። የአውሬው አድናቂዎች ሕዝበ አይሁድ፣ አውሬውን የሚያክለውና የሚመስለው የሚያሸንፈውም እንደ ማይኖር አድርገው ከማገናዘብ በተራቆተና ዲያብሎሳዊ ነፋስ በመታው አእምሮአቸው ይገምታሉ። ለአውሬው ማዋረድና ማክበር መግደልና ማዳን ከሁሉ መድረስና ሁሉን መመልከት ሁሉንም መቆጣጠር የሚችል እግዚአብሔራዊ ሥልጣን ያለው ይመስላቸዋል።

የአውሬው አድናቂዎች እግዚአብሔርን ስለሚረሱና ስለሚዘነጉ እግዚአብሔርንም ከማምለክ ቀንበር አፈንግጠው ስለሚወጡ እግዚአብሔር ይለያቸዋል። ለክፉ መንፈስም አሳልፎ ይሰጣቸዋል። በረድኤቱ አይጠብቃቸውም ማለት ነው። «ስለዚህም ምክንያት በእውነት ያላመኑ ነገር ግን በዐመጽ ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ ፍርድን እንዲቀበሉ ሐሰትን ያምኑ ዘንድ

እግዚአብሔር የሰሐተትን አሠራር ይልክባቸዋል።» 2ተሰ. 2÷11-12 ምንጊዜም እግዚአብሔር ለሰው ልጆች መልካም ነገር ይሰጣል። የእግዚአብሔርን ሥጦታ ለመቀበል የማይፈቅዱትን እጃቸውን የማይዘረጉትን ግን አያስገድዳቸውም። በመብታቸው ላይ ተጽእኖ አያደርግም። የእግዚአብሔርን መልካም ነገር የመጥላትና ክፉውን የመምረጥ ነጻነት አላቸው። ይህን ነጻነት እግዚአብሔር አይቀማቸውም። በሐሰት በአመጽ ደስ ለሚሰኙት የሐሰትና የአመጽ ጌታ የሚሆን ሐሳዌ መሲሕን ይሰጣቸዋል።

የእውነተኛው ክርስቶስና የሐሰተኛው ክርስቶስ መሆን አይቻልም። አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መገዛት እንደማይችል በወንጌል ተነግሯል። ማቴ. 6÷24 ወደ ክርስቶስ እንዳይመለከቱ የእምቢተኝነት መጋረጃ የተጋረደባቸው ሁሉ ሐሳዌ መሲሕን ለመመልከት ያ መጋረጃ ይገለጥላቸዋል። ብርሃኑን ጨለማ ጨለማውን ብርሃን አስመስሎ ማሳየት የዕለት ተግባር ያደረገው ሰይጣን የቀን ጨለማ ሐሳዌ መሲሕን ፀሐይ አስመስሎ ያሳያቸዋል።

አውሬው ተሳዳቢ ነው

«ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው በአርባ ሁለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው» ራእይ 13÷5 አውሬው በአጋንንት ገበሬዎች ታርሶ የለሰለሰ የተለያዩ የተንኩልና የዐመጽ ዘሮችንም ለማብቀል የተዘጋጀ መሬት ነው። ከኃጢአት ዘሮችም ሰውን በማርከስ የታወቀው በሰዎች ልብ ማጎፀን ተጸንሶ በአንደበት የሚወለደው ስድብ ነው።

የልብ ጥላቻ በአንደበት ሲገለጽ ስድብ ይባላል። ስድብ የተሰደበውን ሰው ቆሻሻ የነካው ቁሳዊ ነገር አስመስሎ የሚያሳይ የግብዞች መስታወት ነው። ስድብ የሰውን ውሳጣዊ አካሉን የሚወጋ ጦር ነው። ስድብ የመግደል ትንሽ ወንድም ነው። ሰዎች እርስ በእርሳቸው ሲጣሉ፣ የስድብ ጦርነት ይገጥማሉ። ትንሹን ጦርነት ጀመሩ ማለት ነው። በሰዎች አንደበት የሚተኮሱ ጥይቶች ቢኖሩ የስድብ ቃላት ናቸው። እነዚህ ጥይቶች ባይገሉም እንኳ ያቆሰላሉ።

ስድብ ሲባል የተለያየ ስድብ አለ። ቀላል ስድብ አለ ከባድ ስድብ አለ። ሰውንና ተግባሩን መስደብ ቀላል ስድብ ሲሆን እግዚአብሔርንና ተገባሩን መስደብ ግን እጅግ ከባድ ስድብ ነው። «በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሠረይለ ታል። በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢኾን ወይም በሚመጣው አይሠረይለትም» ማቴ. 12፥32

ሐሰተኛው ክርስቶስ ሦስት ዓመት ከመንፈቅ የምትሐት ተአምራት በማድረግ ራሱን የሐሰት እግዚአብሔር አድርጎ እውነተኛውን እግዚአብሔርን ይሳደባል። ሰማይንና ምድሩን ባሕሩንና የብሱን ምንጮችንና ወንዞችን በሰማይና በምድር የሚኖሩትን ተንቀሳቃሽና ኢተንቀሳቃሽ ፍጥረታትን ሁሉ የፈጠርኩ እኔ ነኝ ይላል። የእግዚአብሔርን ኃይልና ችሎታ ይክዳል።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከቤተሌሌም እስከቀራንዮ ድረስ ለሠላሳ ሦስት ዓመታት ያህል የደረጋቸውን ተአምራት የሠራቸውን ትሩፋት ያስተማራቸውን ትምህርቶች የሰሐተት ድርጊቶች እንደሆኑ በመቁጠር አውሬው ለአድናቂዎቹ መልእክት ያስተላልፋል። የባሕርይ አምላክ ክርስቶስንም እሩቅ ብእሲ ወልደ ዮሴፍ፣ ፍጡር የዮሴፍ ልጅ ነው በማለት በክርስቶስ ላይ የስድብ በረዶን ያወርዳል «ታላቅ ንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው» የተባለ፣ ከዚህ የበለጠ ታላቅ ስድብ ስለሌለ ነው። ክርስቶስን ፍጡር ከማለት የበለጠ ታላቅ ስድብ የለም። የመጨረሻ መራራ መርገምን የተመላ አፍ ቢኖር ይህን ቃል የሚናገር አፍ ነው። «እግዚአብሔርንም ለመሳደብ ስሙንና ማደሪያውንም በሰማይም የሚያድሩትን ሊሳደብ አፉን ከፈተ» ራእይ 13፥6። የእግዚአብሔር ስም አምላክነትን የተገናኝፈ ሲሆን የአውሬው /የሐሳዌ መሲሕ/ ሐሳብ ይህን መገናኛፊያ ገፍ ራቁቱን ማቆም ነው።

ምዕራፍ ሦስት ሐሳዌ ኤልያስ ከምድር የወጣው አውሬ ሐሳዌ ኤልያስ ነው

ሐሳዌ ኤልያስ ማለት በኤልያስ ላይ በሐሰት የተነሣ፣ ኤልያስን የሚያሳብል፣ ኤልያስ ሳይሆን ኤልያስ ነኝ የሚል ራሱን በራሱ ኤልያስ ብሎ የሰየመ፣ በኤልያስ ስም የሚመጣ ሐሰተኛው ኤልያስ ማለት ነው። «ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ። የበግ ቀንዶችን የሚመሰሉ ሁለት ቀንዶችም ነበሩት። እንደዘንዶም ይናገር ነበር» ራእይ 13፥11

አውሬ የዓመፀኞች ሰዎች መጠሪያ የግብር ስም መሆኑን ከዚህ በፊት አይተናል። እግዚአብሔር የዓመፀ ንዳ የተንኮል በረንዳ የሆኑትን ሰዎች ለዮሐንስ በአውሬ መልክ አሳይቶ ታል። አሁንም ከላይ በተጠቀሰው ምዕራፍና ቁጥር «ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ» በማለት የገለጸው አውሬ ሐሳዌ ኤልያስ /ሐሰተኛው ኤልያስ/ ነው። እውነተኛው ኤልያስ ስለ እግዚአብሔር በእውነት የሚመሰክር እውነተኛ ነቢይ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስረዳል። ኤልያስ የእግዚአብሔር ቀን ዳግም ምጽአት ሳይደርስ አስቀድሞ ከእግዚአብሔር ተልኮ እንደሚመጣ ነቢይ ሚልክያስ በዓይነ ትንቢት አይቶታል ሚልክ. 4፥5

ኤልያስ እግዚአብሔር በዳግም ምጽአት ከመገለጡ አስቀድሞ የሚገለጥ ነቢይ መሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ አንባቢዎች ዘንድ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ያደረበትና መንፈስ ቅዱስ ያሳየውን የሚናገር ሰማይን እስከ መዝጋት ድረስ ልዩ ልዩ ተአምራትን ያደረገ በሕዝቡም በአሕዛቡም ዘንድ ታዋቂ ነቢይ መሆኑን ሁሉ ይረዳል። ስለሆነም ሐሰተኛው ኤልያስ እውቅና ባለው በእውነተኛው ኤልያስ ስም የስም ንግዱን ያጣጡፈዋል። ሐሰተኛው ኤልያስ ለሐሰተኛው ክርስቶስ የሐሰት ምስክር ለመሆን ራሱን በኤልያስ ስም ሰይሞ የማታለል ተግባሩን ለማከናወን ደፋ ቀና የሚል የሰይጣን መልእክተኛ ነው።

ይህ ሐሰተኛ ነቢይ ከሌሎቹ ነቢያት ለይቶ የኤልያስን ስም የሐሰቱና የዓመፀ ሽፋን ሊያደርገው የቻለው የእግዚአብ

ሔር ቀን ሳይደርስ አስቀድሞ እንደሚመጣ ትንቢት የተነገረ ለት ኤልያስ በመሆኑ ነው። ይህ ሐሰተኛ ነቢይ ሐሳዌ መሲሕን /ሐሰተኛው ክርስቶስን/ በእውነተኛው ክርስቶስ ስም ሸፍኖ ሰው ሮና ደብቆ ለሕዝብ ለማቅረብ ከሰይጣን ተልኮ የሚመጣ የሰይ ጣን መልእክት ተሸካሚ ነው። ስለሆነም እንዲሁ ዝም ብሎ የኤልያስን ስም በሽፋንነት ሳይጠቀም የሐሰተኛው ክርስቶስን /የሐሳዌ መሲሕን/ ነገር ቢሰብክና ቢያስተምር እውነተኛው ክር ስቶስ ከመምጣቱ በፊት ኤልያስ አስቀድሞ እንደሚመጣ ተነግ ሮአል። አንተ ማን ነህ? እንደሚባል ስለሚያውቅ የኤልያስን ስም ተከናኖ ይመጣል።

የአውሬው ሁለት ቀንዶች

«የበግ ቀንዶችም የሚመስሉ ሁለት ቀንዶች ነበሩት» የሐንስ ያየው አውሬ ሁለት ቀንዶች ያሉት አውሬ ነው። ይህ ባለሁለት ቀንድ አውሬ ሐሳዌ ኤልያስ ሲሆን ሁለት ቀንዶች የተባሉትም ሐሳዌ ኤልሳይስ እና ሐሳዌ አብድዩ ናቸው። ሐሳዌ ኤልሳይስ እና ሐሳዌ አብድዩ ማለትም ሐሰተኛው ኤልሳይስ እና ሐሰተኛው አብድዩ ማለት ነው። ኤልያስን ሳይሆን ኤልያስን ለመምሰል የሚጥረው ሐሰተኛው ነቢይ ለኤልያስ ሁለት ደቀ መዛሙርት እንደነበሩት ሁሉ ሁለት ደቀመዛሙርትን ያስከት ላል። የኤልያስ ደቀመዛሙርት ኤልሳይስ እና አብድዩ ነበሩ።

ሀ. ኤልሳይስ፣ ኤልሳይስ የኤልያስ መንፈስ እጽፍ ድርብ ሆኖ ያደረገበት የኤልያስ ደቀ መዛሙር ነው። ኤልሳይስ ነቢይ ኤልያስ ከእግዚአብሔር በተገለጠለት መሠረት ከጠራው በኋላ ጨርቁን ማቁን ሳይል ቤቱንና ንብረቱን ሁሉን ትቶ ኤልያስን ተከትሎ ከኤልያስ ጋር በመንፈሳዊ አገልግሎት የኖረ መንፈሳዊ ደቀመዛሙር ነው። 1ነገ. 19=16-21።

ኤልያስ በእሳት ሠረገላ ወደ ሰማይ ከተወሰደ በኋላ የኤ ልያስ መንፈስ በኤልሳይስ ላይ አድሮበት ኤልሳይስ ለረዥም ጊዜ በነቢይነት እግዚአብሔርን አገልግሏል። 2ነገ. 2=1-14 ኤልሳይስ የኤልያስ ደቀመዛሙር በመሆኑና ከኤልያስ ፅርገት በኋላም

የኤልያስ መንፈስ ስለአደረገበት ኤልያስ ያደረጋቸውን ራት ደግሞ በማድረጉ በመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቅና ያለው ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ቢሆንም የጠራውና መንፈሳዊ ያለማመደው ኤልያስ በመሆኑ የኤልያስ ደቀመዛሙር ለ እጅግ የጎላ ነው።

ስለሆነም ሐሰተኛው ነቢይ ኤልያስን ለመምሰል ገጫ ቢሆንን ብሎ እንደእርሱ ያለውን ሐሰተኛ ሰው እን ብሎ በመሰየም ደቀመዛሙር አድርጎ ያስከትለዋል።

ለ. አብድዩ- አብድዩም የአክሱስ የቤቱ አዛዥ ቢሆን እግዚአብሔርን የሚፈራ የኤልያስን ቃል የሚያከብር ሕግ ሲሆን እግዚአብሔርን የሚጠብቅ ከነአክሱስ ጋር ሆኖ በነአክሱስ መ ያልሄደ ደግ ሰው ነበር። ይልቁንም ኤልሳይስ የእግዚአብሔ ስንደት በአስገደለች ጊዜ መቶውን ነቢያት ወስዶ በዋሻ ሸሽጎ ሲመግብ የነበረ ኤልያስም ይወደው የበረና ወደአ የላከው ወደአክሱስ መልእክትን በመሸከም ኤልያስን ያ ትሕትና ያለው ሰው ነው 1ነገ. 18=1-16። በኋላም እንደ ሳይስ ኤልያስን ተከትሎ ሄዶ የኤልያስ ደቀመዛሙር ሆ ኤልያስን ለመከተል ምክንያት የሆነውን ነገር የሚከ ታሪክ ይገልጻል።

በአካዝያስ ዘመን መንግሥት የዝንብ መንጋ የሚያደ ሰዎች ነበሩ። አካዝያስ በታመመ ጊዜ የአቃሮንን አምላክ ልዜቡልን ጠይቁ ብሎ ወደካህነ ጣያቱ መልእክተኞችን የእግዚአብሔርም መልእክ ኤልያስን የሰማርያን ንጉሥ ለ ክተኞች ለመገናኘት ውጣና የአቃሮንን አምላክ ብዴልዜ ትጠይቁ ዘንድ የምትሔዱት በእሥራኤል ዘንድ አምላክ ስ ነውን? ስለዚህም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ትሞታለህ ከወጣህበት አልጋ አትወርድም በላቸው አለው። ኤልያስም መልእኩ እንደአዘዘው ነገራቸው። መልእክተኞችም ወደ ያስ ተመልሰው ኤልያስ የነገራቸውን ሁሉ ለአካዝያስ ነገሩ

አካዝያስም ይህን ነገር የነገራቸው ሰው መልኩ እንደሚመስል ጠየቀ። እነርሱም ሰውየው ጠጉራም ነው። ቡም ጠፍርታጥቆ ነበር አሉት። በእነዚህ ምልክቶች ኤ መሆኑን ተረዳ። ከዚህ በኋላ ትሞታለህ እንጂ ከወጣ

አልጋ አትወርድም ያለው የኤልያስ ቃል ያበሳጨው አካዝያስ ኤልያስን ወደእርሱ ያመጡት ዘንድ የሃምሳ አለቃውን ከሃምሳ ሰዎች ጋር ሰደደ። ኤልያስም ከሰማይ እሳት አውርዶ አቃጠላቸው። አካዝያስም ሌላውን የሃምሳ አለቃ ከሃምሳ ሰዎች ጋር ላከበት። ኤልያስም ለሁለተኛ ጊዜ የተላኩትን የሃምሳ አለቃውንና ሃምሳውን ሰዎች ከሰማይ እሳት አውርዶ አቃጠላቸው። አልሞት ባይ ተጋዳይ የሆነው አካዝያስ ሦስተኛውን የሃምሳ አለቃ ከሃምሳ ሰዎች ጋር ሰደደ። ሦስተኛው የሃምሳ አለቃ ግን አብድዩ ነበር። አብድዩ እንደሁለቱ የሃምሳ አለቃዎች በትዕቢት ወደ ኤልያስ አልቀረበም። በኤልያስ ፊት በጉልበቱ ተንበረከከና የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ነፍሴና የእነዚህ የሃምሳው ባሪያዎችህ ነፍስ በፊትህ የከበረች ትሁን ብሎ በትሕትና ለመነው።

ኤልያስም በሁለቱ የሃምሳ አለቃዎችና በሰዎቻቸው ላይ ያወረደውን እሳት በአብድዩና በሰዎቹ ላይ አላወረደም። መልአኩም ኤልያስን ከአብድዩ ጋር ይሔድ ዘንድ አዘዘው። ኤልያስ ከአብድዩ ጋር ሄደ። መጀመሪያ ለመልእክተኞች የነገራቸውን ቃል ለአካዝያስ ፊት ለፊት ነገረው። ትሞታለህ እንጂ ከወጣህበት አልጋ አትወርድም አለው። አካዝያስም ኤልያስ እንደተናገረ ሞተ። 2ኛጊ. 1÷1-18 ከዚህ በኋላ አብድዩ ኤልያስን ተከትሎ ሄዷል። በነቢይነት እግዚአብሔርን አገልግሏል። በአሥራ ሁለቱ ደቂቀ ነቢያት አንድ ተብሎ ተቆጥሮአል።

ራሱን በኤልያስ ስም ሰይሞ የሚመጣው ያ ሐሰተኛ ነቢይ የሰሕተቱ ደጋፊ የሆነውን ደቀ መዝሙሩን በአብድዩ ስም ይሰይመዋል። በአብድዩ ስም የተሰየመው የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀመዝሙርም ሐሰተኛው አብድዩ በመባል ይታወቃል። ኤልያስን ለመምሰል የሚፍጨረጨረውና የማስመሰያ ስልቶችን የሚጠቀመው ያ ሐሰተኛ ነቢይ ደቀመዝሙርቱን በኤልያስ ደቀመዝሙርት ስም ይሰይማቸዋል። የእውነተኛው ኤልያስ ደቀመዝሙርት ኤልሣዕና አብድዩ እንደተባሉ ሁሉ የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀ መዝሙርትም ሐሰተኛው ኤልሣዕ እና ሐሰተኛው አብድዩ ይባላሉ።

የሐሰት ምስክር ለሐሰተኛ

ለሐሰተኛ ሰው እውነተኛ ሰው ሊመሰክርለት አይችልም። የሐሰተኛ ሰው ምስክር ሐሰተኛ ነው። የእውነተኛ ሰው ምስክርም እውነተኛ ነው። እውነተኛ ከሐሰተኛ ጋር ስምምነት የሌለውም። ሐሰተኛ ሰው የሚያስበውንና የሚናገረውን እውነተኛ ሰው አያስበውም። አይናገረውምም። ሁለቱ እርስ በእርሳቸው አይፈላለጉም።

የሐሰተኛው ክርስቶስ ምስክር ሐሰተኛው ኤልያስ ነው። የሐሰተኛው ኤልያስ ደመዛሙርትም ሐሰተኛው ኤልሣዕ እና ሐሰተኛው አብድዩ ናቸው። የእነዚህ ሁሉ እራስ የበላይ ጠባቂ የሐሰት አባት የተባለው ዲያብሎስ ነው። ለሐሰተኛው ክርስቶስ እውነተኛው ኤልያስ ምስክር ሊሆን አይችልም። ምስክር ይሁን ከተባለም በሐሰት መጋረጃ የተጠለለ ማንነቱን ይገልጥበታል። በሰይጣን አማካሪነት የተቆለለ አምላክ ነኝ የማለት ቁልፍንም እንደ እንባይ ካብ ይንድበታል። በእቅዱና በዓላማው ላይም ድንገተኛ መቅደፍት ይሆንበታል። እንዲህ ስለሚሆን እራሱ ሐሰተኛው ክርስቶስ እውነተኛው ኤልያስን ለምስክርነት አይገባውም /አይፈልገውም/።

ለሐሰተኛው ኤልያስም እውነተኛው ኤልሣዕ እና እውነተኛው አብድዩ ደቀመዝሙርቱ ሊሆኑ አይችሉም። ምክንያቱም ከእሾህ ግደንን ከኩርንችትም በለስን መልቀም እንደማይቻል ጌታ በወንጌል ተናግሯል። ማቴ. 7÷16 ክፉ ዛፍም መልካም ፍሬ ማፍራት እንደማይቻለው የተገለጸው ከሐዲ መምህር ሃይማኖታዊ ደቀመዝሙርን ማፍራት የማይቻለው መሆኑን አመሥጥሮ ለመንገር ነው።

እውነተኛው ክርስቶስም እነዚህን የሐሰት ቤተሰቦች መመሥረት ወይም መምራት አይፈልግም። እርሱ የእውነት አምላክ ነው እንጂ የሐሰት አምላክ አይደለምና። እርሱ ሐሰትን ተተክላ ቢያገኛት ነቅሎ ይጥላታል እንጂ ውኃ አያጠጣትም።

«በፊተኛውም አውሬ ሥልጣን በእርሱ ፊት ሁሉን ያደርጋል» ራእይ 13÷12 የፊተኛው አውሬ ሐሳዌ መሲሕ ነው። ሐሳዌ ኤልያስ /ሐሰተኛው ኤልያስ/ በፊተኛው አውሬ

በሐሳዌ መሲሕ ፊት ብዙ ምልክቶችን ያደርጋል። ብዙ ምልክቶችን ማድረግ የሚችለው በሐሳዌ መሲሕ ስለአመነ እርሱንም ስለአመለከ እንደሆነና የምልክቶችም ክስተት በሐሳዌ መሲሕ ሥልጣን የሚተገበር መሆኑን በመግለጥ ብዙ አባላትን ወደ አምልኮተ ሐሳዌ መሲህ ይሰበስባል። ከራስ ምስክርነት ይልቅ የሌላ ሰው ምስክርነት በተመልካችና በነገር ገምጋሚዎች ዘንድ እጅግ ተቀባይነት እንዳለው ያረጋገጠው ሐሰተኛው ክርስቶስ /ሐሳዌ መሲሕ/ እራሱ ለራሱ ምስክር ሆኖ ክርስቶስ ነኝ ተቀብሎኝ ቢል «ለራስ ሲቆርሱ አያሣንሱ» የማን እራስ ወዳድ ነህ እንደሚባል ስለሚያውቅ የሐሰቱ ተባባሪ የሚሆን ሌላ ምስክር መፈለግ ግድ ይሆንበታል። ያው በእርሱ ላይ አድሮ አምላክ ነኝ እንዲል ይህን መጥፎ ሐሳብ በልቦናው አስረግዞ የሚያስወልደው የሐሰት አባት ዲያብሎስ ከተከታዮችህ አንዱን ምረጥና በኤልያስ ስም ሰይመው እኔ የምትሆኑት ተአምራት የሚያደርግ በትን ሥልጣን እስጠዋለሁ በፊትህ ድንቅ ድንቅ ነገሮችን ያደርጋል ሲል ሹክ ይለዋል።

ሐሰተኛው ክርስቶስ ከአባላቱ አንዱን መርጦ ኤልያስ ብሎ ይሰይመዋል። ዲያብሎስም በገባው ቃል ኪዳን መሠረት የመለዋወጥና የማስመሰል ኃይሉን ይሰጠዋል። ከዚህ በኋላ ሐሰተኛው ክርስቶስ አድርግልኝ ያለውን የምልክት ዓይነት ሁሉ ሐሰተኛው ኤልያስ ያደርጋል።

ሐሰተኛው ኤልያስና ሐሰተኛው ክርስቶስ በመተባበር ሐሰትን እውነት ለማስመሰል ይታገሉታል። ሐሰተኛው ክርስቶስ በዝሙት ተወልዶ ሳለ እውነተኛውን ክርስቶስን ለመምሰል በሕቱም ድንግልና ተጸንሼ በሕቱም ድንግልና ተወልጄአለሁ ሲል ሐሰተኛው ኤልያስ ደግሞ ኤልሳይድና አብድዩ የሚባሉ ደቀመዛሙርት አሉኝ በማለት እውነተኛው ኤልያስን ለመምሰል ይፍጨረጨራል። ይሁን እንጂ እውነት ግን ወደ እነርሱ አትጠጋም። ሐሰተኛው ሰው ለአለ-ታዊ ዓላማው ብዙ ምስክሮችን ቢያገኝም እውነትን ግን ማግኘት አይችልም። ምስክሮችም እንደእርሱ ሐሰተኞች ይባላሉ እንጂ የተሳሳተ ሐሳቡን ስለደገፉ እውነተኞች አይባሉም። ይልቁንም በሰዎች ብዛት ቁጥር ስሕተት እየጉላች ትሄዳለች። በደጋፊዎች ብዛት ሐሰት እውነት መሆን ብትችል ኖሮ የዲያብሎስ ፈጣሪነት እውነት በሆነች

ነበር። ዲያብሎስ ፈጣሪ ነኝ ባለ ጊዜ አባባሉን የደገፉ መላእክት ብዙ ነበሩ። ሆኖም የሐሰት አባላት ተብለው ከሐሰት አባት ከዲያብሎስ ጋር ወደ ምድር ተጣሉ እንጂ በእነርሱ ድጋፍ ዲያብሎስ አምላክ አልሆነም።

አንድ ሰው በሐሰተኞች ምስክርነት ቢሞት እንኳ ሐሰት በሰዎች ልቡና ውስጥ ተደብቃ ተሰውራ የምትገልጥበትን ጊዜ ትጠብቃለች እንጂ ተለውጣ እውነት አትሆንም። ሰዎች በአንደበታቸው ሐሰትን እውነት ቢሉአትም ልባቸው ግን ያቸው ሐሰት እንደሆነች ያውቃል። ልባቸው የሚመለከተው ገፅታ ያው የሐሰት ገፅታ ነው።

ሐሰተኛው ክርስቶስም እራሱን ክርስቶስ አሰኝቶ ሲመጣ ክርስቶስ አለመሆኑን በትክክል ያውቃል። ሰማይንና ምድርን በውስጣቸው የሚገኙትንም ፍጥረታት እንደፈጠረ ሲናገር ከእንስሳት ትንኝን ከፀዋት ችፍርግን ያልፈጠረ መሆኑን አይዘነጋውም። ሆኖም ግን ከደረጃዎች ሁሉ በላይ የሆነውን የአምላክ ነትን ክብር የማግኘት ምኞት ልቡን የማረከው ሐሳዌ መሲሕ ፈጣሪ አለመሆኑን ከደ ፈጣሪ መሆንን ለማመን ከዝልብ ልቡ ጋር በቆራጥነት ይታገላል። አምላክ እንደሆነ ልቡ ቢያምንለትም ከፍተኛ ደረጃ ያለው የአምላክነት ክብር እንዳያመልጠው ከሐሰት ጋር ይቆራኛል። የሐሰትን መልክ እውነት ለማስመሰል የማስመሰያ ቀለሞችን ይቀባባታል። ከተከታዮቹ አንዱን ኤልያስ ብሎ መሠየም በምትሆኑት ፀሐይን የያዘ መስሎ መታየት እነዚህን የመሰሉ የማታለያ ቁሳቁሶችን ይሰበስባል።

የአውሬው መቆሰልና መፈወስ

«ለሞቱ የሆነውም ቁስል ተፈወሰለት» ራእይ 13÷12 ለዚህ ንባብ መተርጉማን ተስማሚ የሆነ ትርጓሜ ሰጥተውታል። ቁስሉ ተፈወሰለት የተባለው፣ በሐሳዌ መሲሕ አድሮ የሚመለከው የቀደመው አውሬ ዲያብሎስ ነው። ቁስሉ መቼ እንደ ቆሰለና ቁስል የተባለው ምን እንደሆነ ደግሞም መቼ እንደ ተፈወሰ በትርጓሜ መገለፅ የሚገባው ጉዳይ ነው። ከተፈወሰበት የቆሰለበትን ጊዜ ብንፈልግ መቅደም የሚገባው ነገር ሳይሆን አይቀርም።

ይህ ክፉ አውሬ የቆሰለበት መሣሪያ የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ሲሆን ቦታው ቀራንዮ እለቱም እለተ ዓርብ ነው። ይህም ንባብ በቆላ. 2÷14-15 ካለው ንባብ ጋር ይዛመዳል። በራእይ 20÷2 ካለው ንባብ ጋርም ይተባበራል። «የቀደመውን እባብ ዘንድውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው ሺህ ዓመትም አሰረው ወደ ጥልቅም ጣለው» ይህ ንባብ የዲያብሎስን መታሰር የሚያመለክት ሲሆን ጊዜውን አይጠቁምም። ይሁን እንጂ ዲያብሎስ የታሰረው፣ ወደውጪም የተጣለው ኃይሉን ያጣውና የደከመው በክርስቶስ መስቀል መሆኑ ግልጽ ነው። በመስቀል ተጠረቀ፣ ሺህ ዓመት ታሰረ፣ ወደ ውጪ ተጣለ፣ ቆሰለ የሚሉ ንባባት ወይም ቃላት ሁሉ አንድ ዓይነት ትርጉም የያዙ ሲሆኑ ትርጉማቸውም የሚገልጸው ዲያብሎስ በክርስቶስ መስቀል ድል የተነሣ መሆኑን ነው።

ይህ አውሬ የቆሰለበት ጊዜ የክርስቶስ ደም የፈሰሰበት ጊዜ መሆኑን ከተረዳን ከቁስሉ የተፈወሰበት ጊዜ መቼ ነው ወደሚለው ፍሬ ሐሳብ እንሔዳለን። በክርስቶስ መስቀል የቆሰለው ዲያብሎስ ይፈወሳል ሲባል ሕይወት ያገኛል ይቅርታ ይደረግለታል ማለት አይደለም። የማሳት ኃይሉ በክርስቶስ መስቀል ደክሞ ሲኖር በሐሳዌ መሲሕ ዘመን የተጠናከረ የማሳት ተግባርን ያሳያል ማለት ነው። በራእይ 20÷2-3 ባለው ንባብ ላይ ሰይጣንን ያዘው፣ ሺህ ዓመትም አሰረው ካለ በኋላ ለጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል ይላል። ይህም ጥቂት ጊዜ ሐሳዌ መሲሕ የሚነግሥበት ሰይጣን የሚሰለጥንበት ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ነው።

ዲያብሎስ በክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞት ከመታሰፍና ከመቁሰሉ በፊት ለእርሱ ያልተሳካለትን አምላክ የመሆን ምኞት በአዳምና በሔዋን ልቡና አስጸንሶ አስወልዷል። ሆኖም ከአዳምና ከሔዋን የተወለደው ምኞት የተባለው ሕፃን በተወለደ ጊዜ እንደ አርዌ ገሞራዊት ልጆች አባቱንና እናቱን ከገደለ በኋላ እርሱም በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል የሞት ጽዋን ጠጥቷል።

ዲያብሎስ ይህን ዲቃላውን በክርስቶስ መስቀል ተቀሥፎበት ቢያጣውም በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ሕያው ሆኖ ያገኘዋል። በአጭሩ በዲያብሎስ ቀስቃሽነት ተግባራዊ የሆነ የአዳምና

የሔዋን ኃጢአት በክርስቶስ ሞት ከተደመሰሰ በኋላ እንደገና በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ተግባራዊ ይሆናል ማለት ነው። ዲያብሎስ ለሁለተኛ ጊዜ ሐሳዌ መሲሕን ይቀሰቅሳል። አምላክነትን በመመኘት የመጣው የአዳም ኃጢ አት መደምሰስ የዲያብሎስ መቁሰል ሲሆን ሐሳዌ መሲሕን የሐሰት አምላክ አድርጎ ማሰነ ሳቱ ደግሞ የቁስሉ ፈውስ ተብሏል። ዲያብሎስ የሰዎች ኃጢ አት ሲደመሰስ የሚቆስል የሰዎች ኃጢአት ሲስፋፋ ከቁስሉ የሚፈወስ ተቃራኒ ፍጡር መሆኑን ንባቡ ይጠቁማል። የአዳምና የሔዋን የልጆቻቸውም ቁስል የተፈወሰው ዲያብሎስ የተከላቸ መላውን አካላቸውን ያደማቻቸው ያቺ የኃጢአት እሾህ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ምሳር /መጥረቢያ/ ተቆርጣ በወደቀች ጊዜ ነው። ነገር ግን የኃጢአት መቆረጥ ለሰው ልጆች ፈውስ ሲሆን ለዲያብሎስ መድማትና መቁሰል ነበር። ኃጢአት ተነቅላ የወደቀችበት ቀን ለዲያብሎስ የመከራና የኃዘን ቀን ነው። ቆሰለ የተባለውም በዚሁ ጊዜ ነው።

«ለሞቱ ከሆነው ቁስል ተፈወሰ» የሚባለውም የሰውን ዘር በሙሉ አቁስላ የነበረችውን አምላክ ልሁን የማለት ዓመፅ አሜኬላን በሐሳዌ መሲሕ ንጭ ዘርቶ ባበቀለ ጊዜ ነው። ዲያብሎስ በአዳምና በሔዋን ያደረገውን በሐሳዌ መሲሕ ሲደገም ማለትም አምላክነትን በመመኘት ቀለም በአዳምና በሔዋን በልብ ብራና ላይ የጻፈው መጽሐፈ ዕዳ በክርስቶስ ደም ታጥቦ ከተደመሰሰ በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ በሐሳዌ መሲሕ የልብ ብራና ላይ ሲጽፈው ከእስራቱ ተፈትቷል፣ ከቁስሉም ተፈውሷል ማለት ነው። በቀራንዮ የሞተችው የአዳም ኃጢአት በሐሳዌ መሲሕ ሕይወት ስታገኝ የዲያብሎስ የቁስል ፈውስ ትባላለች። አውሬው ዲያብሎስ ለጥቂት ጊዜ ከእስራቱ ተፈታና ከቁስሉ ተፈወሰ ቢባልም እንደገና ታስሮ ወደ እሳት ባሕር ይጣላል። በማትድን ቁስልም ተይዞ ለዘለዓለም ሲቃጠል ይኖራል።

የአውሬው ስብከት ለአውሬው

«ለፊተኛው አውሬ ምድርና በእርሱ የሚኖሩት እንዲ ሰግዱለት ያደርጋል» ራእይ 13÷12 ከአውሬ ጋር የሚውልና የሚያድር የአውሬ ጎረቤት በመልክም በግብርም አውሬን

የሚመስል ያው አውሬ ነው። የበግ ቀንዶች የሚመስሉ ሁለት ቀንዶች ያሉት አውሬ ሐሰተኛው ኤልያስ መሆኑ ተገልጿል። አውሬው ሐሳዌ ኤልያስ የፊተኛው አውሬ የሐሳዌ መሲሕ ሰባ ኪ ነው። አውሬነቱን ደብቆ አውሬዎች ከሚኖሩበት ዋሻ አውጥቶ በመንበረ ጸባዎት እንዳለ አድርጎ በሐሰታዊ ስብከት መስታወት እንዲታይ የሚያደርገው ሐሳዌ ኤልያስ ነው። የጨፈገገ ውስጣዊ ገጽታውን የአጥቢያ ኮከብ አስመስሎ ለሕዝብ የሚያቀርበው ሐሰተኛው ኤልያስ እንደሚሆን ዮሐንስ ይገልጻል።

ሐሰተኛው ኤልያስ የሐሰተኛው ክርስቶስ ሰባኪ እንደመሆኑ አምላክነቱን አስፍቶ፣ አምልቶ አጉልቶ በመግለጽ በምድር ላይ የሚኖሩት ሁሉ ለሐሳዌ መሲሕ እንዲሰግዱለትና የክብር ምስጋና እንዲያቀርቡለት ያደርጋል። ሐሰተኛው ኤልያስ እርሱ ኤልያስ ተብሎ የተሰየመ ሌላ ሰው እንጂ ኤልያስ አለመሆኑን ስለሚያውቅ ክርስቶስነቱን የሚሰብክለት ሐሳዌ መሲሕም ክርስቶስ እንዳልሆነ ሳያውቅ አይቀርም። በጊዜያዊ ጥቅም ተስቦ የዲያብሎስም አሽከርካሪነት ተጨምሮበት ያልሆነውን ሆነ ያላደረገውን አደረገ በማለት አምላክነት የሌለውን እንዳለው አድርጎ ቢቀባጥርም አንዳንድ ጊዜ የገዛ ሕሊናው ሳይወቅ ሰው እንደሚቀር ይታሰባል።

በየትኛው ነቢይ ቃል ክርስቶስነቱን ያረጋግጣል። የትኛውን ሰባጭ ቆጥሮ ልቡናውን ያስረዳዋል? እውነተኛውን ክርስቶስን እንዳይቀበሉ የአይሁድን ልቡና የዘጋ ያርኩስ መንፈስ ዲያብሎስ እንደበቱንም ልቡንም ተቆጣጥሮ የሐሳዌ መሲሕን አምላክነት የሚሰብክ ቢሆንም አንዳንድ ጊዜ ወደልቡ መለስ ብሎ ከራሱ ጋር መከራከሩ የማይቀር ጉዳይ ነው። በአጋንንት አእምሮውን ያጣ ሰው አልፎ አልፎ ፍሬ ነገር ጣል ያደርግ የለ? ዛር ተቆራኝቶ የሚያስጓፊው ሰውም በሚያጓፊበት ጊዜ የሚናገረውን ባያውቅም እንኳ መናፍስቱ ለቀቅ ሲያደርጉት በሌላ ኃይል ቁጥጥር ውስጥ እንደነበረና እንደቆየ ይገነዘባል። ለመናፍስቱ መሥዋዕት የሚሆኑ ነገሮችን ሲገዛ እግዚአብሔር የማይወድለት መሆኑን እግዚአብሔር በሰጠው አእምሮ ያውቃል። የሚያስፈርድበትም ይኸው እያወቀ ለመናፍስት መገዛቱ ነው።

ሐሳዌ አልያስም /ሐሰተኛው ኤልያስ/ እግዚአብሔር ሰብአዊ አእምሮ ሰጥቶ የፈጠረው ፍጡር እንደመሆኑ እርሱ ኤልያስ እንዳልሆነ ኤልያስ ከመባሉ በፊት ሌላ ሰው እንደበረው ኤልሳሳ አብድዩ ብሎ የሰየማቸው ደቀመዛሙርትም በእውነት ኤልሳሳ እና አብድዩ እንዳልሆኑ ክርስቶስነቱን የሚሰብክለት ያርጉም ፍጡርም ክርስቶስ እንዳልሆነ እግዚአብሔር በሰጠው ሰብአዊ አእምሮ በትክክል ያውቃል። ከአውሬው ጋር ተይዞ በዲን ወደሚቃጠል የእሳት ባሕር እንዲጣል የሚያደርገውም ይኸው እያወቀ የሚፈጽመው ስሕተት ነው። ራእይ 19÷20

አውሬው ምልክቶችን ያደርጋል

«እሳትንም እንኳ ከሰማይ ወደምድር በሰው ፊት እስኪያወርድ ድረስ ታላላቆች ምልክቶችን ያደርጋል» ራእይ 13÷13 ሐሰተኛው ኤልያስ እውነተኛውን ኤልያስን ለመምሰል ብዙ ማስመሰያ ነገሮችን ይጠቀማል። ይህ ሐሰተኛ ነቢይ ኤልያስ ነኝ ብሎአልና ይህን አባባል በሰዎች አእምሮ ለመቅረጽ ኤልያስ ያደረጋቸውን ተአምራት ሊያደርግ ይፍጨረጨራል። በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጻፉት ኤልያስ ካደረጋቸው ምልክቶች ጋር የሚመሳሰሉ ምልክቶችን በምትሐት /በማስመሰል/ ያደርጋል። ነገሮችን የመለዋወጥና የማስመሰል ችሎታን ያው ያደረገበት ርኩስ መንፈስ ይለግሰዋል። ርኩስ መንፈስ ዲያብሎስ ከእስራቱ በተፈታበት በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ይቅርና ዛሬ እንኳን በክርስቶስ ደም መፍሰስ ስንሰለት በታሰረበት ዘመን ለመተኛች /ለጠንቋዮች/ የማስመሰልና የመለዋወጥ ኃይልን ሲያለብሳቸው ይታያል።

መተኛች ወይም ጠንቋዮች በመሰበወርቅ መና /እንጀራ/ ከሰማይ እናወርዳለን የሚሉበት ጥበብ፣ ባሕሩን ማዳ ማዳውን ባሕር እናደርጋለን የሚሉበት ጥበብ፣ በደመና ተጭነን ከቦታ ወደቦታ እንዘዋወራለን የሚሉበት ጥበብ፣ በጠላታችን ላይ የደንጊያ በረዶ ከሰማይ እናዘንብበታለን የሚሉበት ጥበብ በወዳጅነት በስምምነት ከሰይጣን የቀበሉት ቢሆንም ጥንተ ሀብትነቱ የሰይጣን ሀብት ነው።

ሰይጣን የመለዋወጥ ችሎታ እንዳለው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይገልጻል። «ሰይጣን ራሱ የብርሃን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና» 2ቆሮ. 11÷14 ሰይጣን ይህን መስሎ የመታየት ሀብቱን ለወዳጆቹ እንደየፍላጎታቸው ያሸክማቸዋል። ለሐሰተኛው ነቢይም ይህን ስጦታ የፈለገውን ያህል አትረፍርፎ ይሰጠዋል። ሐሰተኛው ነቢይ ወዳጁ ከመሆን አልፎ የሥራ ባልደረባው ነውና። ሐሰተኛው ነቢይ ፍላጎትህ ምንድን ነው ተብሎ በሰይጣን ለሚጠየቀው ጥያቄ ኤልያስን መምሰል ነው ብሎ ይመልሳል።

የመምሰልን ተግባር በጥሩ ሁኔታ ለማከናወን ብቁ የሆነ ችሎታ ያለው ሰይጣን ኤልያስን ለመምሰል ኤልያስ ካደረጋቸው ምልክቶች /ድንቅ ነገሮች/ ጋር የሚመሳሰሉ ምልክቶችንና ድንቅ ነገሮችን ማድረግ ነዋ ይለዋል። ይህን ምክር ተቀብሎ ሥራውን ይጀምራል።

ሐሰተኛው ኤልያስ እውነተኛው ኤልያስ ያደረጋቸውን ምልክቶች ሲመረምር ከሰማይ እሳት አውርዶ በጠላቶቹ ላይ እንዳሸነፈ ይታወቅዋል 2ነገ. 1÷10-11 የኤልያስን ስም ከነታሪኩ ከነተአምራቱ ካልነጠቀ እንዲሁ በስሙ ብቻ ኤልያስ ተብሎ ቢጠራ በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነቱ እንደሚቀዘቅዝ የተረዳው ሐሰተኛው ነቢይ ሞቅ ደመቅ ያለ የሕዝብ ድጋፍን ለማግኘት በሚሰብካቸው ሕዝቦች ፊት በሰይጣን ምትሐታዊ ኃይል ታግዞ ከሰማይ እሳት ያወርዳል።

በዚህም ምትሐታዊ ተአምር የተደናገጠ የሕዝብ ልቡና በመጽሐፈ ነገሥት የተጻፈውን የኤልያስን ታሪክ በማስታወስ ይህን ከሰማይ እሳት አውርዶ ሁለቱን የሃምሳ አለቃዎች ከነ ሰዎቻቸው /ከነሠራዊታቸው/ እንዳቃጠላቸው የተጻፈለት በትክክል ኤልያስ ነው ብሎ እንዲያምን ያደርጋል።

ምንጊዜም ቢሆን የሰውን ልቡና አዲስ ነገር ይስበዋል። እንግዳ ነገር ይማርከዋል። አንድ የታክሲ ሹፌር የሚያሸከረክ ራትን ታክሲ አስገልጽን አስለቅቆ በአየር ላይ ሲያበራት ቢታይ መንገደኛው ሁሉ መንገዱን ትቶ እርሱን ነበር የሚመለከተው። አውሮጳን ሲበር ግን ቀና ብሎ የሚያየው የለም። የአውሮጳን በአየር ላይ መብረር የተለመደ ጉዳይ ነዋ። ታክሲ ግን በአስገልጽ ላይ መሸከርከር እንጅ እንደአሞራ በአየር ላይ

የመክንፏ ጉዳይ አልተለመደም። የዚያች ታክሲ ሹፌር ታክሲን በአየር ላይ በማብረር ብቸኛ ከሆነ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ደፍሮ ቢናገር እንኳ ለማምለክ የሚከፏሉ አይጠፉም።

በምሳሌው እንደተመለከትነው ከሰማይ እሳትን ማውረድ በኅብረተሰቡ ያልተለመደ ድንቅ ነገር ነው። በሰብአዊ ጥበብ ተደርጎ የማይታወቅ በአምላካዊ ጥበብ ኃይል ብቻ የሚተገበር እንደሆነ ይታመናል። ስለሆነም ብዙ ሰዎች ይህ ሐሰተኛ ነቢይ ከእግዚአብሔር የተላከው ኤልያስ መስሎአቸው ይሰናከሉበታል። በተለይም መድኃኒታቸው ክርስቶስን ሰቅለው የገደሉ የአይሁድ የልጅ ልጆቻቸው በዚህ የመሰናከያ ደንጊያ ላይ ወድቀው ይሰበራሉ።

አውሬው በምልክቶች ያስታል

«በአውሬውም ፊት ያደርግ ዘንድ ከተሰጡት ምልክቶች የተነሣ በምድር የሚኖሩትን ያስታል» ራእይ 13÷14 አውሬ የሚለው ንባብ ሐሰተኛው ክርስቶስንና የሐሰት አባት ዲያብሎስን ያስተረጉማል። የአውሬ ተመሳሳይ ተግባር ያላቸው ሁለቱን ስሑታን ፍጡራን በትርጓሜ የያዘ ንባብ ነው። እንዲህ ከሆነ ሐሰተኛው ኤልያስ ምልክቶችን የሚያደርገው በየትኛው አውሬ ፊት ነው? የሚለው ጥያቄ መልስ የሚያስፈልገው ጥያቄ ነው።

አንደኛው አውሬ ማለትም ሐሰተኛው ክርስቶስ ከአራቱ ባሕርያት የተፈጠረ የእለተ ዓርብ ፍጡር ሰው እንደመሆኑ በግዘፈ አካል በሕዝብ ፊት የሚገለጥ እንደማናቸውም ሰው በዐይነ ሥጋ የሚታዩ ሕዋሳት ያሉት ግዙፍ ፍጡር ነው። ሁለተኛው አውሬ ዲያብሎስ ግን ተፈጥሮው መልአካዊ እንጂ ሰብአዊ ባለመሆኑ በዐይነ ሥጋ የሚታይ ግዙፍ አካል የለውም። ረቂቅ መንፈስ ስለሆነ ለማሳት በሰዎች መካከል ሲገኝም ተግባሩ እንጂ አካሉ አይገለጥም። ስለሆነም ሐሰተኛው ኤልያስ ምልክቶችን የሚያደርገው በግዘፈ አካል በሚገለጠው አውሬ በሐሰተኛው ክርስቶስ ፊት ሲሆን ረቂቁ አውሬ ዲያብሎስም በሐሰተኛው ክርስቶስ ላይ በማደር በመንፈስ ይገኛል።

ሰዎች ሐሰተኛው ነቢይ በሚያደርጋቸው ምልክቶች ተሰበው ክርስቶስ ተብሎ ለተሰየመው አውሬ የሚያቀርቡትን ስግደት በግዙፉ አውሬ ላይ ያደረገው ረቂቁ አውሬ ዲያብሎስ ይቀበለዋል። ሁለቱ አውሬዎች ግዙፉ አውሬ ሐሳዌ መሲሕና ረቂቁ አውሬ ዲያብሎስ በአንድ ቦታ ላይ ይገኛሉ። ሐሰተኛው ነቢይ ምልክቶችን የሚያደርገው በሁለቱ አውሬዎች ፊት ነው። ተገልጦ በዐይነ ሥጋ የሚታይ ግዙፉ አውሬ ሐሳዌ መሲሕ ብቻ ቢሆንም በዐይነ የማይታይ ነገር ግን ከግዙፉ አውሬ የማይለይ ረቂቁ አውሬ አብሮ አለ። በሐሰተኛው ነቢይ ከተሰበኩት ተሰብከውም ከአመኑት ሰዎች የሚቀርበውም የስግደት የምስጋና የአክብሮትና የአምልኮት ግብርን በይገባኛል ባይነት ለመቀበል እጆቹን ይዘረጋል። በጥንተ ፍጥረት ተመኝቶት የነበረውን አምላክነት ያገኘሁት መስሎት በመጎምጀት ሐሰተኛው ነቢይ ያሳታቸው ሰዎች እንዲንበረከኩለት ያደርጋል።

አምልኮትና ስግደት ምስጋናም ሰማይንና ምድርን የብሱንና ባሕሩን መላእክትንና ደቂቀ አዳምን እንስሳትንና አራዊትን አወቀትንና አዕባንን /ደንጊያዎችን/ በአጠቃላይ ተንቀሳቃሽንና ኢተንቀሳቃሽ የሆኑ ፍጥረታትን ለፈጠረ ሁሉን ማድረግ ለሚቻለው ብቸኛ ለሆነው አምላክ የሚቀርቡ ሲሆን በሐሰተኛው ነቢይ ስብከት የተሳሳቱ ሰዎች ለአውሬው ለሐሳዌ መሲሕ ያቀርቡለታል። እነዚህ ሰዎች ወደ እውነት የሚያደርሰውን መንገድ ትተው እሾህና እንቅፋት በሞላበት ዋሻ እየወደቁና እየተነሱ እየደሙና እየቆሰሉ እንዲጓዙ ሐሰተኛው ነቢይ የሚመራቸው ሰዎች ናቸው። እንግዳ በሆኑ ነገሮች ተደናግጠው በምልክቶች ተማርከው የስሕተት ሰለባዎች የሚሆኑ ሰዎች ናቸው።

ከነጋዴዎች መካከል እራስ ወዳድነት ያሸነፋቸውና ለሌላው ሰው ሕይወት የማይጨነቁ ነጋዴዎች፣ መዳቡን ወርቅ ነው ብለው ድንችና ሙዝን ከቅቤ ጋር ቀላቅለው፣ የሸክላውን ዱቄት ከበርበሬ ጋር ጥቁር አሸዋን ከኑግ ጋር በመቀላቀል ወዘተ... ተመሳሳይ ነገሮችን ሁሉ በማሰባሰብ የየዋሁን ሕዝብ ልቡና እንደሚያታልሉ ሁሉ ሐሰተኛው ነቢይም ርጉሙን ፍጡር ፈጣሪ ነው ብሎ ሐሰተኛውን እውነተኛ ኃጢአተኛውን ጸድቅ አስመ

ስሎ የተለያዩ ምልክቶችን ለማስመሰል ተግባሩ ማበረታቻ በማድረግ ብዙ ሰዎችን ወደ ስሕተት ገደል ገፍቶ ይጥላቸዋል።

መቼም መዳብ መሆኑን እያወቀ በወርቅ ዋጋ መዳብን የሚገዛ ሙዝና ድንች የተቀላቀለበትን ቅቤና አሸዋ የተቀላቀለ በትን ኑግ እያወቀ በዚያው በኑጉና በቅቤው ዋጋ የሚገዛ ሰው አይኖርም። ይልቁንም ይህ ዘዴ የገባው ሰው አታላዩን ነጋዴ በወንጀል ከሶ ያሳስረዋል። ይህን ተንኮሉን ለደንበኞቹ ግልጽ አድርጎ የሚቀርብ ነጋዴም አይኖርም። ሐሰተኛው ነቢይ እንደዚህ ባለ ስግብግብ ነጋዴ ቢመስል ዓይነተኛ ምሳሌ ሳይሆን አይቀርም። ሐሰተኛው ነቢይ የራሱን ስሕተትና አምላክ እንደሆነ የሚናገርለትን ሰው ስሕተት ገልጾ ቢናገር ተንበርክኮ የሚሰግድ ይቅርና ትምህርቱን የሚሰማ አይገኝም ነበር። በተለይም የሚሰግዱለት ሰዎች ሐሳዌ መሲሕ የሰይጣን ማደሪያ መሆኑን ቢረዱ ኖሮ እያማተቡ እሩጫቸውን በተያያዙት ነበር። ከብዙ ወተት ጋር ጥቂት መርዝ ተጨምሮ የተሰጣቸው ሰዎች የወተቱን መልክ በማየት እና ጣዕሙን በማጣጣም ሳያውቁት የጨለጡት መርዝ ወደ ሆዳቸው ከገባ በኋላ መርዝነቱን አስታውቆ እንደሚገድላቸው በሐሰተኛው ነቢይ ምልክቶች ተታለው ለሐሳዌ መሲሕ የሚሰግዱ ሰዎችም ለፍጡር በመስገዳቸው ተፈርዶ ባቸው ከሰገዱለት ፍጡር ጋር ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

ስሕተት ስሕተት መሆኗን ሳያውቁ በሐሰተኛው ነቢይ ስብከት ተታለው ለሐሰተኛው ክረስቶስ የሰገዱትና ያመለኩት ሰዎች ለምን ወደ ገሀነም ይወርዳሉ? ለምንስ ይፈረድባቸዋል? ተብሎ ይጠየቅ ይሆናል። መልስ - እነዚህ ሰዎች ከእውነተኛው አምላክ ሕግ አፈንግጠው የወጡ ሰዎች ናቸው። መልካሚቱንና ወደ ሕይወት የምትወስደውን መንገድ አምልኮተ እግዚአብሔርን ትተው ራሳቸው በጠረጉት መንገድ የሚጓዙ ሰዎች ናቸው። ሰዎች እግዚአብሔርን ሲተው እግዚአብሔርም ይተዋቸዋል። «እንደ ልባቸው ሥራ ተውኋቸው በልባቸውም አሳብሏል። ሕዝቤስ ሰምቶኝ ቢሆን እስራኤልም በመንገዴ ሄደው ቢሆን ጠላቶቻቸውን ፈጥኜ ባጠፋሁላቸው ነበር» መዝ.80=12-16 በእነዚህ ሰዎች ላይ አታላዩንና ዐመፀኛውን መምህር ሐሳዌ ኤልያስን የሚያመጣባቸው የመጀመሪያው እምቢተኛነታቸው

ነው። ምንጊዜም ቢሆን የመጀመሪያው ኃጢአት ለሁለተኛው ኃጢአት መንገድ ነው የሚሆነው።

ምስል ማሠራቱ

«የሰይፍም ቁስል ለነበረውና በሕይወት ለኖረው ለአው ሬው ምስልን እንዲያደርጉ በምድር የሚኖሩትን ይናገራል» ራእይ 13÷14 ከዚህ በፊት እንዳየነው አውሬ የሚለው ንባብ ዲያብሎስንም ሐሳዌ መሲሕንም ያስተረጉማል። ይህ አውሬ የሰይፍ ቁስል እንደነበረውና ከቁስሉ ተፈውሶ በሕይወት እንደ ሚኖር ባለራእዩ የሐንስ ደጋግሞ ገልጸታል። አውሬ የሚለው ንባብ ዲያብሎስ ተብሎ ሲተረጎም የዲያብሎስ ቁስል ምን እንደነበረ፣ መቼ እንደቆሰለና መቼ እንደሚፈወስ ከዚህ በፊት አይተናል። ሁለተኛ የቁስሉን ምንነትና ፈውስ የተባለውን ለማብራራት መሞከር የቃላት ድግግሞሽን መከመር ስለሚሆን በዚህ እንተወዋለን።

ሐሰተኛው ነቢይ በሥራ አስፈጻሚነት ከሚያከናውናቸው የሥራ ዘርፎች አንዱ ለአውሬው ለሐሳዌ መሲሕ ምስል ማሠ ራት ነው። ረቂቁ አውሬ ዲያብሎስ ከግዙፉ አውሬ ከሐሳዌ መሲሕ ስለማይለይ የሚሳለው ሥዕል የሚመስለው ምስል በግ ዙፉ አውሬ በሐሳዌ መሲሕ መልክ እይታል። ተፈጥሮው ሰው ሲሆን ግብሩ ከአውሬ እንጂ ከሰው የማይስማማ በመሆኑ በባለ ራእዩ በየሐንስ ሰያሚነት አውሬ ተብሎ የተሰየመው ሐሳዌ መሲሕ ከደቂቀ አዳም የክብር ደረጃ ባለመድረሱ ደረጃው በአራዊት ደረጃ ልክ ሆኖ ሳለ በሐሰተኛው ነቢይ አንደበት ግን አምላክ እንደሆነ ይነገርለታል።

ሐሰተኛው ነቢይ ምስል የመመስልና ቅርጽ የመቅረጽ ችሎታ ያላቸው ጠበብቶችን በማሰባሰብ አምላክነቱን የሚመስ ክርለትን የሐሳዌ መሲሕን ምስል አሠርቶ ያቆማል። የሐሳዌ መሲሕ ምስል እንዴት ሆኖ መሠራት እንዳለበት መመሪያ የሚሰጥና የሚከታተል ያው ሐሰተኛው ነቢይ ነው።

ምስል ማለት ዋናውን ባለቤቱን የሚመስል የሚመስልለ ትን የባለቤቱን መልክ እየሚገልጽ ባለቤቱን ተክቶ የሚቆምና

የሚታይ ማለት ነው። የሐሳዌ መሲሕ ምስል በትክክል ይሠራ ከተባለ ባለራእዩ የሐንስ እንዳየው አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ያሉት አውሬ ሆኖ መቀረጽ ነበረበት። በራሶቹም ላይ የሰድብ ስም ሊኖርበት ይገባ ነበር። ገጽታው ነብር የሚመስልና እንደጅብ እግሮች ያልተስተካከሉ እግሮች ያሉት እንደ አንበሳ አፍ ከመጠን በላይ ሰፊ የሆነ አፍ ያለው ደም የምትመስል አንዲት ዓይን ብቻ ያላቸው አውሬ አይሉት ሰው ሰው አይሉት አውሬ ጉዳጉድ ነገር ሆኖ መሠራት ነበረበት።

ነገር ግን ሐሰተኛው ነቢይ እንዲህ አድርጎ አያሠራ ውም። ይህን ያህል ጉድ የተሸከመ ምስል አሠርቶ የአምላካችን መልክ ይህን ይመስላል ብሎ አያስተዋውቀውም። «አባቴ ታናሽ ነው ሃይማኖቴ ግብዝ ነው የሚል የለም» ይባል የለ? መቼም አምላክነቱን እየሰበከ ከአውሬ ጋር ያለውን ዝምድና አይገልጽበ ትም። «ባለቤቱ ያቃለለውን አሞሌ ባለእዳ አይቀበለውም» እንዲሉ። ጅብ የሚመስል አምላክ ተቀበሉ ቢል ማን ያዳምጠ ዋል፤ ጥሩ የሆነ ምስል እንደሚያሠራለት ይገመታል። አውሬነ ቱን ከገለጸማ ነቢዩም ነቢየ ሐሰት መባሉ ቀርቶ ነቢየ ጽድቅ በተባለ ነበር። አውሬነቱን ቢገልጽስ የሰገዱለትን ሰዎችም አሳሳተ ባልተባለም ነበር። እንደ እባብ መርዙን በውስጥ ቀብሮ ውጫዊ አካሉን አለስልሶ ያሳስታቸዋል እንጂ። በምልክቶች ውዥምብር እያናወጠ የሚያርፉበትን ቦታ በማሳጣት እርሱ ወደፈለገው አቅጣጫ የሚነዳቸውን ሰዎች በክሕደት ጉድጓድ ውስጥ ይቀብራቸዋል እንጂ።

ምስል ማናገሩ

«የአውሬው ምስል ሊናገር እንኳ ለአውሬውም ምስል የማይሰግዱለትን ሁሉ ሊያስገድላቸው ለአውሬው ምስል ትንፋሽ እንዲሰጠው ተሰጠው» ራእይ 13÷15 ይህ ንባብ በጠበብቶች ጥበብ የተሠራውን የሐሳዌ መሲሕን ምስል ወይም ስዕል የማና ገር ችሎታ ለሐሰተኛው ነቢይ እንደሚሰጠው ይገልጻል። የሐ ሳዌ መሲሕን ስዕል ወይም ምስል ማናገር ሐሰተኛው ነቢይ ከሚያደርጋቸው ምልክቶች አንዱ ነው። ምስልን ወይም ስዕልን

የማናገር ችሎታ ለሐሰተኛው ነቢይ ማን ሰጠው ተብሎ ቢጠየቅ ከሰማይ እሳት የማውረድ ችሎታን ማን ሰጠው የሚለው ጥያቄ ይከተለዋል።

ሆኖም በጥያቄ ላይ ጥያቄ ተጨመረ እንጂ የመጀመሪያው ጥያቄ መልስ አላገኘም። ለሁለቱም ጥያቄዎች መልስ ሊሆናቸው የሚችል ኃይለ ቃል ቢኖር ምልክቶችን የማድረግ ችሎታ ያለው ረቂቁ መንፈስ ዲያብሎስ ነዋ የሚለው ኃይለ ቃል ይሆናል። ነገሮችን በማስመሰል የብዙ ሺህ ዓመታት የሥራ ልምድ ያለው ዲያብሎስ ሐሰተኛው ነቢይ በአሳለው የሐሳዌ መሲሕ ስዕል ጠጋ ብሎ የተፈለገውን ነገር መናገርና ስዕሉ የተናገረ ማስመሰል እንደማያቅተው ለአንባቢያን ግልፅ ነው። ሐሰተኛው ነቢይ ከሐሰት አባት ከዲያብሎስ ጋር አብሮ ስለሚሠራ የሐሳዌ መሲሕን ምስል ወይም ስዕል ትንፋሽ የሚተነፍስ ዓይኑ የሚቀለጨለጭ ሲጠይቁት መልስ የሚሰጥ ሕይወት ያለው ነገር ያስመስለዋል።

ለስዕሉ በማይሰግዱት የሚወሰድ እርምጃ

ሐሰተኛው ነቢይ በሰይጣናዊ ምትሐት የሐሳዌ መሲሕን ስዕል ከአናገረ በኋላ በምድር የሚኖሩት ሁሉ ለዚህ ስዕል እንዲሰግዱለት ጽኑ እዳዎች ያውጃል። የስዕሉ መናገር የአምላካዊ ኃይል መገለጫ መስሎ የታያቸው፣ የእግዚአብሔር ማኅተም በግንባራቸው የሌላቸው፣ የያዙትን ለመልቀቅና ያልያዙትን ለመቀበል ፈጣኖች የማያገናዝቡ፣ በምልክቶች የሚታለሉ መሠረተ እምነት የሌላቸው ሰዎች ለሐሳዌ መሲሕ ስዕል ይሰግዳሉ።

በአንጻሩ ደግሞ ሰይጣን የተለያዩ ምልክቶችን ማድረግ እንደሚችል እውነት የሚመስሉ የማሳሳቻ ዘዴዎችን እንደሚጠቀም የተረዱ፣ በእውነተኛው ክርስቶስ ስም ሐሰተኛው ክርስቶስ እንደሚመጣና የእርሱን ነገር የሚሰብክ በእውነተኛው ኤልያስ ስም ሐሰተኛ ኤልያስ እንደሚያስነሳ ከቅዱሳት መጻሕፍትና ከመምህራን ያገኙትን እውቀት በአግባቡ የሚተረጉሙ ሰዎች ለሐሰተኛው ክርስቶስ ስዕል አይንበረከኩም። ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ ሲመጣ ሕዝብ በመሰብሰብና ተአምራት በማድረግ

እንደማይመጣ በወንጌል የተነገረውን ያልዘነጉና በምልክቶች የማይታለሉ በሰዎች ላይ የሃይማኖት ድርቅን የሚፈጥር ዲያብሎሳዊ ነፋስ በነፈስ ጊዜ ሊገለባብጣቸው ሲሞክር አምልኮተ እግዚአብሔርን ሙጭጭ አድርገው የያዙ ምእመናን ለዚያ ርኩስ ስዕል አይሰግዱም። የስዕሉ መናገርም አያስደንቃቸውም። የሐሰተኛው ኤልያስና የሐሰተኛው ክርስቶስ ጉራም አያስደነግጣቸውም።

ሐሰተኛው ነቢይ ለሐሳዌ መሲሕ ስዕል አንሰግድም በሚሉት ምእመናን ላይ የተለያዩ የቅጣት እርምጃዎችን ይወስዳል። በእስራት፣ በግርፋት በሌሎችም እነዚህን በመሰሉ በሚያስጨንቁ ሥቃዮችና መከራዎች ውስጥ እንዲገቡ በማድረግ ወደአምልኮተ ሐሳዌ መሲሕ ለማምጣት ይሞክራል። ምእመናን ግን «ሥጋችሁን የሚገድሏችሁን አትፍሩአቸው ነፍሳችሁን ግን መግደል አይቻላቸውም» የሚለውን የጌታቸውን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃል መሠረት በማድረግ በሐሰተኛው ክርስቶስ እጅ የሚቀዳውን የመከራ ጽዋ በድፍረት ይጉነጨታል እንጂ ለስዕሉና ለምስሉ አይንበረከኩም።

የሐሳዌ መሲሕን አምላክነትና የእርሱን ምትሐታዊ ምልክት በማቃለላቸው የተናደደው ሐሳዌ ኤልያስ በሐሳዌ መሲሕ ቤተ መንግሥት ውስጥ በሚገኘው የጦር ኃይል ምእመናንን ያስገድላቸዋል በሰይፍ ያስቀላቸዋል፣ ያሳርዳቸዋል።

ሐሳዌ መሲሕ ኃላፊ ጠፊ ፍጡር መሆኑን ሐሳዌ ኤልያስም ሆነ ራሱ ሐሳዌ መሲሕ ሳይረዱት አይቀሩም። የዘለዓለማዊነት ተስፋ ቢኖረው ኖሮ ያላመኑበትን ሰዎች ኋላ በገሃነመ እሳት ዘለዓለማዊ ቅጣት እቀጣቸዋለሁ ባለ ነበር። ወይም በእኔ ካላመናችሁ ዘለዓለማዊ ሕይወት የላችሁም በማለት የቀቢጸ ተስፋ /ተስፋ የማስቆረጥ ድምፅን አሰምቶ በተዋቸው ነበር። ወይም ልትድኑ ትወዳላችሁን? በማለት ፈቃደኞችን ብቻ በተቀበለ ነበር። ወይም ለእኔ መንግሥት የተመረጡ ጥቂቶች ናቸው በማለት በተወሰኑ አማኞች በረካ ነበር። ወይም ሰዎች በትምህርቱ ተመስጠው በተአምራቱ ተሰበው በአምላክነቱ እስኪያምኑ ድረስ በታገላቸው ነበር።

ነገር ግን ያለው እንቅስቃሴ ሁሉ በሞት እንደሚገታና ከሞተም በኋላ በጠላቶቼ ላይ መፍረድ ይቅርና ሕልውናውን

ማግኘት እንደማይቻለው ስለሚያውቅ አምላክ ነኝ ማለቱም ሰዎችን ለማታለል እንጂ ስንኳን የባሕርይ አምላክነት «አንሰ እቤ አማልክት አንትሙ፤ እኔ አማልክት ብያችኋለሁ» እንደ ተባሉ እንደቅዱሳን የጸጋ አምላክነት የሌለው ከጸጋ እግዚአብሔር የተራቆተ ፍጹም ድሀ መሆኑን ስለሚረዳ ለጊዜው በሠራዊቱ እጅ ባገኘው ሰይፍና ጦር ምእመናንን ይበቀላል።

ይህ ፍሬ ሐሳብ በአጭር ዓረፍተ ነገር ሲገለጽ፡- ሐሳዌ መሲሕን አምላክ አይደለም መባሉ የሚያበሳጩው አምላክ አለመሆኑን ስለሚረዳ ነው። አንድ አስተዳደር የማይችልን ሰው በሥልጣን ላይ እያለ አስተዳደር አትችልም ቢሉት በጣም ይናደዳል። ቁስሉ ተነክቶበታልና ይጠዘጠዘዋል። የሚያስተዳድሩ ራቸው ሰዎችም ይህን ቢሰሙ የሚገባውን ስድብ አገኘ የማለት ምስክርነታቸውን ለመስጠት ራሳቸውን ይነቀንቃሉ። ችሎታ ያለው ሰው የዚህን ዓይነት ስድብ ቢሰደብ ግን ተሳዳቢውን መገምገም እንደማይችል እንዳላዋቂ በመቁጠር ይንቀዋል እንጂ በስድቡ አይናደድም። ስድቡን የሰሙ ሰዎችም ይህ ዓይነቱ አነጋገር ከጥላቻ የመነጨ እንደሆነ ይገነዘባሉ እንጂ ራሳቸውን አይነቀንቁበትም። የሐሳዌ መሲሕ ርኩስ ተግባር የመጀመሪያውን ሰው ምሳሌ የያዘ ሲሆን የእውነተኛው ክርስቶስ ቅዱስ ተግባር ደግሞ የሁለተኛውን ሰው ምሳሌ የያዘ ይሆናል።

ክርስቶስ ወደ ምእመናን የቀረበበት መንገድ

ክርስቶስ ወደ ምእመናን የቀረበበት መንገድ ሐሳዌ መሲሕ ከሚቀርብበት መንገድ እጅግ የተለየ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ በጦርና በሰይፍ የታጀበ ወንጌልን አልሰበከም። የተአምራቱ ኃይልም በሠራዊት ኃይል አልታዘም። ያላመኑበትንም በመጨረሻው ዘመን ፍርድ እንደሚጠበቃቸውና ዘለዓለማዊ ሕይወት እንደማይኖራቸው አስጠነቀቃቸው እንጂ የአምላክነቱን ኃይል ሊገልጥባቸው አልፈለገም። በተአምራቱ ከደዌ ሥጋ በትምህርቱ ከደዌ ነፍስ ያዳናቸውን ሰዎችም ልትድኑ ትወዳላችሁ? ብሎ በመጠየቅ አስወድዶ አስፈቅዶ አዳናቸው እንጂ አላስገደዳቸውም። የተጠማ ቢኖር ወደእኔ ይምጣ የሕይወትንም

ውሃ ይጠጣ አለ እንጂ የሕይወት ውኃን የተጠሙትን እንደ መንፈቅ ሕፃን ያለውድ በግድ አልጋታቸውም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እርሱ የሚመጡትን ሰዎች ከልባቸው ጋር እንጂ በእግራቸው ብቻ እንዲመጡ አልፈለገም። ላያምኑበት ጊዜያዊ ጥቅም ፈልገው ወደ እርሱ የመጡትን ሰዎች ራሱን ጉድጓድ ካላቸው ቀበሮችና መጠለያ ካላቸው ወርቆች በማሳነስ እነርሱን መቀበል እንደማይፈልግ ነግሮ አሰናብቷቸዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ ነጻነቱን በሰይጣን የተገፈፈውንና የተራቆተውን የአዳም ዘር ሁሉ የቀደመ ልብሱን /ልጅነትን/ በማልበስና በሞቱ የተገኘ የጸጋውን ካባ በመደረብ ወደ ክብረ መንበሩ ለመመለስ መጣ እንጂ አምላካዊ ግብሩን ገልጦ ከሰዎች ክብርን ለመቀበል አልመጣም።

ስለሆነም በግድ እመኑብኝ አላለም። አምላክነቱን ባልተቀበሉት ሰዎች አልተበሳጩም። ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ቢያምኑ በአምላክነት ክብሩ ላይ የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል ክብር አይጨምሩም። ባያምኑም ከአምላካዊ ክብሩ ይችሉ ቅንጣት ታህል አይቀንሱም። የሰዎች ማመንና አለማመን የራሳቸውን ክብር በማሳደግና በማሳነስ ላይ ብቻ የተመሠረቱ ናቸው። እውነተኛው ክርስቶስ ሰዎችን ለመቅጣት አይቸኩልም የሰደቡትንም ቢሆን፣ ደንጊያ የወረወሩበትንም ቢሆን፣ ከሰው በጸላጦስ አደባባይ ያቆሙትንም ቢሆን፣ በሐሰት የመሰከሩበትንም ቢሆን፣ የሰቀሉትንም ቢሆን፣ እንደተበቀሉኝ ልበቀላቸው አላለም። 1ጴጥ. 2=23 ሥልጣኑ ዘለዓለማዊ ስለሆነ የሥልጣኔ ዘመን ሳያልፍ እርምጃ ልውስድባቸው አይልም። ነገሮችን የሚያገናዝቡበት ዕድሜ በእውነት መንገድ ላይ ተጉዘው ወደእምነት የሚደርሱበት ዕድሜ ንስሐ የሚገቡበትና የሚመለሱበት ዕድሜ ይሰጣቸዋል እንጂ ፈጥኖ አይፈርድባቸውም። የክርስቶስ መገለጥ ይህን ሲመስል ሐሳዌ መሲሕ ግን ትንሽ ያላት እንቅልፍ የላት እንዲሉ ባለቸው ትንሽ ኃይል እርምጃ ለመውሰድ የሚቸኩል በመሆኑ ፍጡርነቱን በተግባሩ ያንጸባርቃል።

«ታናናሾችና ታላላቆችም ባለጠጋዎችና ድሆችም ጌታዎችና ባሪያዎችም ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክትን እንዲቀበሉ ያደረጋል» ራእይ 13=16 የሐሳዌ ኤልያስ /የሐሰተኛው ኤልያስ/ የሥራ ድርሻው ሐሳዌ መሲሕን

/ሐሰተኛው ክርስቶስን/ በአምላክነት ደረጃ ለሕዝብ ማስተዋወቅና ስዕሉን ማሳል ምስሉን ማስመሰል ላስመሰለው ምስልና ላሳለው ስዕል ሰዎች እንዲሰግዱለት መልእክት ማስተላለፍ ነው። በተጨማሪም በሐሳዌ መሲሕ ግዛት ውስጥ የሚኖሩትን ሰዎች ከሽማግሌዎች እስከ ልጆች ከባለጸጋዎች እስከ ድሆች ድረስ የሐሳዌ መሲሕን የስሙን ምልክት በግምባራቸው ወይም በቀኝ እጃቸው እንዲቀበሉ ማድረግ ነው። ሐሳዌ መሲሕን አምላኪያ ፈጣሪ ብሎ የተቀበለው ሁሉ የስሙን ምልክት በግምባራ ወይም በቀኝ እጁ እንዲጽፍ ሐሰተኛው ነቢይ በትጋትና በንቃት ያስተምራል።

እንዲሁም የሚያደርገው ሐሳዌ መሲሕ በዓይኑ ከሚያየውና በጀሮው ከሚሰማው በቀር የተሰወረውንና የተደበቀውን ነገር የማያውቅ ግብዝ ደንቆሮ ፍጡር ስለሚሆን ነው። አምላክ ነቱን የተቀበሉትንና ያልተቀበሉትን ለይቶ ማወቅ ስለማይችል አማኞች የስሙን ምልክት በግምባራቸውና በቀኝ እጃቸው እንዲጽፉ ግዴታዊ ትእዛዝ ስለሚያስተላልፍ ነው። ዕውቀቱ የተወሰነ ክልሎችን በማየትና የተወሰኑ ኢንፎርሜሽኖችን በማሰባሰብ የተገታ ዓይኑን ተራራ የሚጋርደው ከተራራ ወዲያ ያለውን የማያይ ጀሮውም ካለበት ግንብ በስተጀርባ የተነገረውን የማይሰማ እንደማናቸውም ሰው በአካባቢው ያለውን ብቻ በማየትና በመስማት የተወሰነ ውሱን ፍጡር በመሆኑ አማኞቹን ለማወቅ የስሙን ምልክት በግምባራቸውና በእጃቸው ከማጻፍ ሌላ አማራጭ የለውም።

ተከታዮቹ በአንደበታቸው እያመሰገኑ በልባቸው ቢነቅፉት፣ በአንደበታቸው ስለአምላክነቱ እያወሩ በውስጣቸው ስለፍጡርነቱ ቢወያዩ፣ አንደበታቸው ስለ ኃይልነቱ ሲቀባጥር ልባቸው ስለደካማነቱና አስመሳይነቱ ቢያጉረመርም ምን ታስባ ላችሁ ብሎ የማይጠይቅ ግብዝ ነው።

«የአውሬውም ስም ወይም የስሙ ቁጥር ያለው ምልክት የሌለበት ማንም ሊዝ ወይም ሊሸጥ እንደማይችል ያደርጋል» ራእይ 13÷17 ሐሰተኛው ነቢይ ሰዎችን ወደ ሐሰተኛው ክርስቶስ ለማምጣት ምትሐታዊ ምልክት ማድረግ እምቢተኞችን በሰይፍና በጦር ማስገደል ሰፊ መንገድ አይደለም ሊበቃም አይችልም በማለት ሌላ መንገድ ያስጠርጋል። ሰዎች ያለውድ

በግድ የሐሳዌ መሲሕን አምላክነት እንዲቀበሉ ለማድረግ ውጤታማ የሚሆነው ዘዴ የኑሮአቸውን መንገድ ማጥበብ ብቻ ነው ይላል። መቼም ሰው በዚህ ዓለም ሲኖር የሥራ ውጤቱን በመሸጥና ለሥጋዊ ሕይወቱ አስፈላጊ የሆነውን ነገር በመግዛት ኑሮውን የሚገፋ መሆኑ ይታወቃል። ነጋዴም ሆነ የቢሮ ሥራ ያለው ሰው ካልሸጠ ካለወጠ ቤተሰቦቹንና ራሱን በትክክል ሊመራ አይችልም። ገበያ ያዘመረችውን የማያጭድ የለም። ስለሆነም ሰዎችን አስጨንቆ፣ አስጠብቦና መፈናፈኛ አሳጥቶ በክሕደት አጥር ውስጥ እንዲቆዩ ለማድረግ የፈለገው ሐሰተኛው ነቢይ የአውሬው ስም ወይም የስሙ ቁጥር ምልክት በግምባራ ላይ ወይም በቀኝ እጁ የሌለበት ሰው ወደገበያ ወጥቶ መሸጥ መለወጥ እንዳይችል ጽኑ አዋጅ ያውጃል።

ገበያ የሰዎች ጥቅም መግቢያ ዋና በር መሆኗን የተረዳው ይኸው ሐሳዌ ኤልያስ ወደ አምልኮተ ሐሳዌ መሲሕ ያላ ዘነበሉትን ሰዎች ገበያ ከምታስገኘው በረከት ሁሉ ይለያቸዋል። የአውሬው ምልክት የሌለበት ሰው ወደገበያ ወጥቶ ከትገኘ የያዘውን ንብረት በሙሉ ተወርሶ ወደ ወህኒ ቤት እንዲወርድ ይደረጋል። እንደ ሌባ እንደወንበዴ በመቆጠር በሐሳዌ መሲሕ ፖሊሶች ይደበደባል። የሥቃይና የመከራ ጽዋን ይቀምሳል።

ሐሰተኛው ነቢይ በዚያ ዘመን ተወልደው የተገኙትን የሰው ዘሮች የአእምሮ ደካማዎቹን በምልክቶች በሠራዊተ አጋ ንንት ኃይል የጉልበት ደካማዎቹን በሰይፍ፣ በጦር በሐሳዌ መሲሕ የጦር ኃይሎች እያስነዳ በሐሳዌ መሲሕ አምልኮተ ግቢ ውስጥ ይመላቸዋል። የሰው ነጻነት እንደጭራ የቀጠነበት እንደድንክ ያጠረበት እንደበጋ የውኃ ምንጭ የነጠፈበት ዘመን ቢኖር የሐሳዌ መሲሕ ዘመን ነው። የመንግሥቱ ዘመንም በአጭር የሚቀጨው ከተንኮሉ ብዛት የተነሣ ነው «እነዚያ ቀኖችስ ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር። ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ» ማቴ. 24÷22 ከሰው ልጅ አእምሮ አውድማ የእውነትና የነፃነት ምርትን ጠራርጌ ካስወጣ በኋላ በምትኩ የሐሰትና የጭንቀት ገለባን የሚቆልልበት የዲያብሎስና የሐሳዌ መሲሕ መልእክተኛ /ሠራተኛ/ የሆነው በኤልያስ ስም የሚነገደው ሐሳዌ ኤልያስ ነው።

የሐሰተኛው ኤልያስ ዋጋ ምን ይሆን?

ሐሰተኛው ኤልያስ የሐሳዌ መሲሕን አምላክነት ለማንጸባረቅ ደፋ ቀና የሚለው በምን ያህል ዋጋ ተገዝቶ ይሆን? መቼ ም ቢሆን የሰው ልጅ እንደነፋስና እንደውኃ ሌሎችን ለመጥቀም ብቻ እንደማይንቀሳቀስ የታወቀ ነው። ሰው ሲባል ችሎታው በደረሰበት ልክ እራሱን ለመጥቀም የሚወጣ የሚወርድ ፍጡር ነው። ለሰዎች ጥቅም ብቻ ሲል እንደሻማ አይቀልጥም እንደፋና አይከስልም።

የሀገር ዳርድንበር የሚጠብቁ ወታደሮች እግራቸውን ለጠጠር ደረታቸውን ለጦር ሰጥተው የሚዋጉት ከባለሥልጣኖች ሹመት ሽልማት ፈልገው ነው። በፖለቲካዊ መድረክ ተሰልፈው የሚተጋተጉትም እንዲሁ ራሳቸውን ለማብለጥና አንደኛውን ደረጃ ለመያዝ ነው። ወላጆች ልጆቻቸውን ተንከባክበው የሚያሳድጉ የሚያስተምሩ ጳላ ጉልበታችን ሲደክም ይረዱናል ይንከባክብናል ብለው ነው። በተስፋ የሚጠባበቁት ጥቅም አለ ማለት ነው። አንዳንድ ጊዜ እንኳ ልጆቻቸው የማይረዱባቸው ወላጆች የወላድ መካን እንደሆኑና ድካማቸው በከንቱ እንደቀረ ሲገልጹ ይደመጣሉ።

ጸድቃን በገዳም ድምፀ አራዊቱን ግርማ ሌሊቱን ታግሰው ጤዛ ልሰው ድንጋይ ተንተርሰው የሚኖሩት የማታልፈውን መንግሥተ ሰማያትን ለመውረስ ነው። የሌለውን እንዳለ የምታደርግ ተስፋን ተመልተው ነው። ሰማዕታት ወደነደደ እሳት የሚገቡት በተሳለ ስለት የሚቀሉት የደማቸውንና የድካማቸውን ዋጋ ከፈጣሪያቸው ዘንድ በመጠባበቅ ነው። የሚያከብራቸው እግዚአብሔር ክብር የማያልቅበት ባዕል ጸጋ መሆኑን ስለተረዱና በቸርነቱ ስለሚተማመኑ ነው።

ሐዋርያት ዓለምን ዙሪው ያስተማሩ መንግሥተ ሰማያትን በዓይነ ተስፋ እየተመለከቱ ነው። ዋጋቸው እንደማይቀርባቸው ተነግሮአቸዋል። በማቴ.19÷27-30 ዋጋቸውን ደሞዛቸውን በተመለከተ «እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከትለነሃል እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን» በማለት በጴጥሮስ አንደበት ላቀረቡት ጥያቄ በ12ቱ ነገደ እስራኤል ለመፍረድ በ12 ዙፋን

እንደሚቀመጡና ስለሰሙ ቤቶቻቸውን ወንድሞቻቸውን እገታቸው ከሚስታቸው ጋር መላውን ቤተሰባቸውን መረባቸውን እርሻቸውን ትተው የተከተሉት መቶ እጥፍ እንደሚቀበሉ የዘለዓለምን ሕይወት እንደሚወርሱ በመግለጽ ጌታ የመለሰቸው መልስ አርክቷቸዋል። ጨክነው መከራውን እንዲቀበሉ ያደረጋቸውም ይኸው የተስፋ ቃል ነበር።

የሰው ልጅ ወደና ፈቅዶ በመከራዎች ውስጥ የሚልፈውና ለሥጋዊም ሆነ ለመንፈሳዊ ተግባር የሚሮጠው ልካሰበው ግብ ለመድረስ ነው። ያለጥቅም ያለተስፋ ወደ አንድ አቅጣጫ እግሩን የሚያነሳ ሰብአዊ ፍጡር አይኖርም። በዚህ ዓለምም ሆነ በወዲያኛው ዓለም የሚያገኘው አንዳች ነገር ሳይኖር የደከመ ለሰው ልጅ ቤዛ ራሱን ለሕማም ለሞት አሳልፎ የሰጠ ክርስቶስ ብቻ ነው። እንዲህ ከሆነ ሐሰተኛው ኤልያስም የሰው ዘር ሥጋና ደም ያሉት በመሆኑ በዚህ እራጫው ሊያገኘው ተስፋ ያደረገው ወይም ከመሮጡ በፊት የጨበጠው አንድ ነገር እንደሚኖር አንጠራጠርም።

ሐሰተኛው ኤልያስ የሐሳዌ መሲሕ አምላክነት ተቀባይነትን እንዲያገኝ የሚጥረው፣ የሐንስ አውሬ በማለት የገለፀውን ከሐዲ ክርስቶስ አሰኝቶ ሲሰብክ እራሱንም ኤልያስ አሰኝቷልና ለኤልያስ ተለክቶ የተሰፋውን የክብር ካባ የራሱ አስመስሎ ለመጎናጸፍ ፈልጎ ይሆናል። ወይም በሐሳዌ መሲሕ ቤተ መንግሥት ውስጥ የሚገኘው የወርቁና የብሩ ሽልማት አስጎምጅቶት ይሆናል። ወይም ሐሳዌ መሲሕ ከእኔ በታች ያለውን የቤተ መንግሥት ሥልጣን እስጥሀለሁ በሕዝብም ላይ እሾምሀለሁ ስለሚለው ይሆናል። ወይም ባላቅ መተተኛውን በላዓምን «እስራኤልን እረግመህ ብታጠፋልኝ ክብርህን እጅግ ታላቅ አደርገዋለሁ የተናገርኸውንም ሁሉ አደርግልሀለሁ» ዘኁ. 22÷1-41፤ 23÷1 እንዳለው ይህን የመሰለ ተስፋ በሐሳዌ መሲሕ አንደበት ይነገረው ይሆናል። ወይም ምትሐታዊ ምልክትን በማድረግ የመተተኝነትና የአስማተኝነት ችሎታውን ለማንጸባረቅና ለመደነቅ ፈልጎ ይሆናል። ወይም በሚያደርጋቸው ምልክቶች ከተሳቡትና ከሚያደንቁት ሰዎች አንደበት የውዳሴና የክብር ቃላት እየመነጨ ወደ እርሱ ሲፈሱ አይቶ ሊጨልጣቸውና ሊረከባቸው ፈልጎ ይሆናል። ወይም መሐመዳዊ መንፈስ

አድርጎት ሰዎችን በማስጨነቅና በማስገደል የምጸድቅና የምከብር መስሎት ይሆናል። የሐሳዌ ኤልያስ ምኞቶችና ተስፋዎች ከተዘረዘሩት የዘላለም ያለፉ አይሆኑም። ውኃ የተጠማ እንስሳ ውኃ ወደሚያገኝበት እንደሚገሰግስ የፈለገውን ካላገኘም እንደማይመለስ ሐሳዌ ኤልያስም የተዘረዘሩት ነገሮች ሁሉ ጥማተኛ ስለሚሆን እስኪያገኛቸው ድረስ ወደ ምንጩ ያደርሰኛል ብሎ በመረጠውና በመነበት መንገድ እሩጫውን ይቀጥላል።

ሐሳዌ ኤልያስ ወደ ተዘረዘሩት ነገሮች የሚሮጥበት ኃይል

ሐሳዌ ኤልያስ እነዚህን የተዘረዘሩ ተስፋዎች ለመጨበጥ የሚሮጥበት ኃይል ዲያብሎሳዊ ኃይል መሆኑ ግልጽ ነው። ሆኖም ግን ሰው በዲያብሎሳዊ ኃይል ብቻ ተቀስቅሶ ወይም ተንቀሳቅሶ ስሕተትን ይፈጽማል ማለት አይቻልም። ሰው ራሱ ለሥጋዊ ነገር በሥጋዊ ፍላጎት የሚሸነፍ ፍጡር ነው። የመጀመሪያውን ኃጢአታዊ እርምጃ የሚራመደው ወደ ኃጢአት የሚያዘነብል ባሕርይ ያለው ሰው እራሱ ነው። በሥጋዊ ፍላጎት ኃይል ላይ ሰይጣናዊ ኃይል ሲጨመር ግን ረጋ ባለ ሁኔታ ከመራመድ ወደ መሮጥ ይሸጋገራል ማለት ነው። መንፈሳዊ ፍላጎትና ሥጋዊ ፍላጎት በሰው ባሕርይ ከተማውስጥ የመኖር ነፃነት አላቸው። ወደ ኃጢአት ወይም ወደ ጽድቅ የማዘንበል ችሎታ የሰው ተፈጥሮአዊ ሀብቱ ነው። ያዝንባሌ ወደ ኃጢአት ከሆነ ዲያብሎስ ወደዚያ ሰው ይጠጋል። ዝንባሌውንም ያጠናክራል ያዝንባሌ ወደ ጽድቅ ከሆነ ግን የሰይጣን መንገድ ተዘጋ ማለት ነው። በዚህ መንገድ የሚሄደው መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስና ሰይጣንም በአንድ መንገድ አይሄዱም። ሰውም የጌታን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ መጠጣት እንደማይችል፣ የጌታኝ ማዕድ እና የአጋንንትን ማዕድ መካፈል እንደማይችል ተነግሮታል። 1ቆሮ. 10÷21-22

ውሻ ጌታው ሲጠራው እየበረረ ካለበት እንደሚመጣ ሁሉ የሰው ወደ ኃጢአት ያለው ዝንባሌም የሰይጣን መጥሪያ ቋንቋ ነው። ቆሻሻ ባለበት ቦታ ዝንቦች እንደሚከማቹ ቦታውም

እንደማይሰወራቸው አሸትተው እንደሚወሩት በኃጢአት የቆሻሻውን ሰውም አጋንንት ይወሩታል ያለበት ቦታም አይሰወራቸውም። የኃጢአት ማግኔት በእጃቸው አለ ዲያብሎስ ሰውን ወደመጥፎ አቅጣጫ የሚነዳው የፍላጎቱን ሞተር በማንቀሳቀስ ነው። ዲያብሎስ ወደሰው ልብ የሚገባው እራሱ ሰውየው በተፈጥሮአዊ ዝንባሌ መንገዱን ጠርጎ ሲቆየው ነው። ወደ ኃጢአት በመመልከት መጀመሪያ መንገድን የሚያዘጋጀው እራሱ ሰው ነው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም ለገላትያ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ የሚከተለውን ቃል ተናግሯል «ተቆጡ ኃጢአትንም አታድርጉ በቁጣችሁ ላይ ፀሐይ አይገባ ለዲያብሎስም ፋንታ አትሰጡ» ኤፌ. 4÷26-27

ሐዋርያው ጳውሎስ ሰው ቁጣ የሚሰማውን ባሕርይ የተሸከመ ፍጡር ስለሆነ ከቁጣ መራቅ እንደማይቻለው ከገለጸ በኋላ ፀሐይ ሳይገባ ከተጣላው ሰው ጋር መታረቅ እንደሚገባ ያመለክታል። ለዲያብሎስ ፋንታ አትሰጡት በማለቱም መታረቅ የመንፈስ ቅዱስ ፈንታ ሲሆን አለመታረቅ የዲያብሎስ ፈንታ መሆኑን ያስረዳል። የተጣሉ ሰዎች ፈጥነው ካልታረቁ ዲያብሎስ መኮራረፋቸውን መንገድ በማድረግ ወደ እነርሱ ገብቶ እስከመጋደል ያደርሳቸዋል ማለት ነው። ተንኮልን ኃጢአትን መጀመር የሰው የተፈጥሮአዊ ባሕርይ ድርሻ ሲሆን ማጠናከርና ማስፈጸም የዲያብሎስ ድርሻ ነው። ነገሩ እንዲህ ከሆነ ሐሳዌ ኤልያስ የሐሰተኛውን ክርስቶስን አምላክነት በማስተማር ወደ ስሕተት ወደ ክሕደት የሚገባው በሥጋዊ ፍላጎቱ ኃይል ስለሚሸነፍ ነው። ለምትብላጩለጩ ዓለም ስለሚንበረከክ ነው። በእርግጥ ይህን ትልቅ ስሕተት ብቻውን አይፈጽመውም። ዝንባሌውን ምክንያት በማድረግ በዚያ ወራት ከእስራቱ የሚፈታው ሰይጣን ይጨመርበታል። በትንኝ መጠን የነበረችውን ኃጢአት በግመል መጠን ያደርጋታል።

ምዕራፍ አራት ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት

ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ኮምፒዩተር ነውን?

«ጥበብ በዚህ አለ አእምሮ ያለው የአውራጃውን ቁጥር ይቆጠረው። ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ቁጥሩም 666 ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት ነው» ራእይ 13÷18 የአውራጃውን ቁጥር ሊያውቀው የሚችለው ምን ዓይነት ጥበብ ያለው ሰው ነው? ይህ ጥበብ ሥጋዊ ጥበብ መሆን የለበትም የሥነ ከዋክብት ተመራማሪዎች ወይም የጠፈር ተመራማሪዎች የአውራጃውን ቁጥር ሊቆጥሩት አይችሉም። የተለያዩ ፈላስፋዎችም በፍልስፍናቸውና በምርመራቸው አይደርሱበትም።

ይህ ቁጥር የሐሳብ ስሌቶችን የማስላት ልምድ ባላቸው ሰዎች ሊታወቅ አይችልም። ወይም ግምታዊ በሆነው በጠንቋዮች ጥበብና በመተኮኞች ማስመሰል የሚሰጠው ትርጓሜ ትክክለኛ ትርጓሜው አይሆንም። በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት በሆነው በዚህ ዓለም ጥበብ ተመርምሮ የአውራጃው ቁጥር አይታወቅም። የዚህ ዓለም ጥበብ ያላቸው አወቅን ተራቀቅን የሚሉ ሰዎች እንተርጉመው ካሉ የተሳሳተ ትርጉም ይለጥፉበታል እንጂ ውስጠ ምሥጢሩን አያገኙትም።

አሁንም በዘመናችን እንተረገማለን ብለው የሚሳሳቱ ብዙዎች ናቸው። ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት /666/ የተባለው የአውራጃው ቁጥር ኮምፒዩተር ነው የሚሉ ሰዎች እንዳሉ ይነገራል። እንዲህ ዓይነት ግምት የሚሰጡ ሰዎች ካሉ ፍጹም ስሕተት ተሳስተዋል። ደምረው ሆነ ቀንሰው አባዝተውም ሆነ አካፍለው ያገኙትን 666 /ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት/ ቁጥር የኮምፒዩተር ቁጥር ነው ካሉት አውራጃውን ምን ሊሉት ነው? ይህ ቁጥር የአውራጃው ቁጥር እንደሆነ ተገልጿል። አውራጃው የተባለውም ኮምፒዩተር ነው ይሉ ይሆን? ኮምፒዩተር የዘመኑ ጥበባዎች በጥበባቸው የሠሩት መገልገያ ዕቃ አይደለምን?

አውራጃው ግን በዮሐንስ ራእይ በምዕራፍ 13 ቁ. 2 ላይ ነብር እንደሚመስል እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች እንደሆኑ አፋም እንደአንበሳ አፍ እንደሆነ ተገልጿል። ተፈጥሮው በሰብአዊ ተፈጥሮ የከኛውን ሲሆን ስለክፉ ሥራው ስለተንኮሉ በአውራጃው መልክ የተገለጸ ፍጡር ነው። ስለዚህ የሰዎች የእጅ ሥራ የሆነው ኮምፒዩተር ከአውራጃው ጋር ምንም ግንኙነት ወይም ተመሳሳይነት አይኖረውም።

ዳግመኛም በዚህ በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ 19 ቁ. 20 ላይ አውራጃው እንደሚያዝ በአውራጃው ፊት ምልክትን የሚያደርገው ሐሰተኛው ነቢይም እንደሚያዝና ሁለቱም በዲን ወደ ሚቃጠል ወደ እሳት ባሕር እንደሚጣሉ በግልጥ ተነግሮአል። አውራጃው የተባለው ኮምፒዩተር ነው ካልን በየመሥሪያ ቤቱ ያሉትኮምፒዩተሮች ሁሉ ተሰብስበው ወደ እሳት ባሕር ይጣላሉ ማለታችን ነው። ወደፊት ይጣሉ ይሆናል እንዳንል እንኳ አውራጃውና ሐሰተኛው ነቢይ በሕይወት ሳሉ ተጣሉ ይላል። ኮምፒዩተሮች ሕይወት አላቸውን? እንዲህ ዓይነት አተረጓጎም ከአስተዋዮች ልቡና አይመነጭም። የመጻሕፍትን ምሥጢር በሚያውቁ ሰዎች አንደበትም አይነገርም። የአውራጃው ቁጥር የኮምፒዩተር ቁጥር ነው ማለትም ፍየል ባሌ ቁዝምዝም ሰላሌ እንደሚባለው ያህል ነው።

ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት የተባለው የአውሮው ቁጥር የሰዎች መገልገያ በሆኑ እቃዎች ላይ ይጻፋል አልተባለም። ይህ ቁጥር አውራጃው ሐሳዌ መሲሕ በነገሠ ጊዜ ወይም ራሱን በክርስቶስ ስም ሰይሞ በተገለጠ ጊዜ በተከታዮቹና በአማኞቹ በግምባራቸው በቀኝ እጃቸው የሚጻፍ ቁጥር ነው። ይህ ቁጥር የአውራጃው የሐሳዌ መሲሕ የስሙ ቁጥር ሲሆን ትርጉም ያለው ቁጥር ነው። ባለራእዩ ዮሐንስ ጥበብ ያለው፣ አእምሮ ያለው የአውራጃውን ቁጥር መቆጠር እንደሚችለው ገልጿል። ጥበብ የተባለው ግን ሥጋዊ ጥበብ፣ ሥጋዊ ፍልስፍና፣ ሥጋዊ እውቀትና ሥጋዊ ምርምር እንዳይደለ ከዚህ በላይ ስለተገለጠ ይህ ጥበብ መንፈሳዊ ጥበብ መሆን አለበት።

መንፈሳዊ ጥበብ ምንድን ነው?

መንፈሳዊ ጥበብ እንደሥጋዊ ጥበብ በምርምር፣ ወይም ከጥበቦች በመማር፣ ወይም የጥበቦችን መጻሕፍት በማንበብ የሚገኝ ጥበብ አይደለም። ጥሩ አድርጎ በማሰብ ከአንጉል የሚመረት የአንጉል ውጤት አይደለም። መንፈሳዊ ጥበብ፣ በሃይማኖቱ ጠንክሮ ለቆመ እንዲሁም ከቅንነት ጋር ሰፊ ትዕግሥት ላለውና ማራኪ ትሕትናን ለተገናኝ ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚሰጥ ትልቅ ሀብት ነው።

በዚህ ሀብት የበለጸገ ሰው ሥውር ነገሮችን ሁሉ ያውቃል «መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል ራሱ ግን በማንም አይመረመርም» 1ቆሮ. 2÷15። መንፈሳዊ ጥበብ የነበራቸው አባቶች የረቀቀውን አጉልተው የራቀውን አቅርበው የተሰወረውን ገላልጠው አብራርተው ተናግረዋል።

መንፈሳዊ ጥበብ የተሰጣቸው አባቶች፡-

1. ዮሴፍ፡-

ዮሴፍ መንፈሳዊ ጥበብን የተመሳ እንደመሆኑ በሥጋዊ ጥበብ የበለጸጉ የተደበቀውን እንገልጣለን ለወደፊት የሚሆነውንም እንተነብያለን ንባብ እንተረገማለን እናመሠጥራለን ከሚሉ ከግብጽ ጥበቦች የተሰወረውን የፈርዖንን ሕልም መተርጎም ችሏል። ራሱም ፈርዖን «እንደአንተ ያለ ብልህ አዋቂም ሰው የለም። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ገልጦልህልና» በማለት የዮሴፍ ጥበብ ከእግዚአብሔር የተገኘ መሆኑን መስክሮለታል። በግብፅ ከሚገኙት ጥበቦች በላይ ስለሆነም አልቆ ሾሞታል። ዘፍ. 41÷1-40

2. ዳንኤል፡-

ዳንኤል ከባቢሎን ጥበቦች እጅግ የላቀና የበለጠ ጥበቦች የሆነው ከእግዚአብሔር ባገኘው መንፈሳዊ ጥበብ ነው። ለአናንያ ለአዛርያና ለሚሳኤል ለዳንኤልም ጥበብንና ማስተዋልን የሰጠ እግዚአብሔር ነው። ዳን. 1÷17 ከከለዳውያን ጥበቦች አስማተኞችና መተተኞች ከሕልም ተርጓሚዎች የናቡከደነፆርን ሕልምና ትርጓሜ ሊያገኝ የተቻለው አልነበረም።

የናቡከደነፆር ሕልም ትርጓሜው ብቻ ሳይሆን ራሱ ሕልሙ ንባቡ መጥፋቱ ከለዳውያን ጥበቦች በተመሳሳይ ትርጓሜ ንጉሡን እንዳያታልሉ መንገድ ዘግቶባቸዋል። ሌላ ተመሳሳይ ነገር ፈጥረው ሕልምህ ይህ ነው እንዳይሉትም ትዝታው በውስጡ ነበረ። በልቡናው ይወጣል ይወርዳል አእምሮው መዝግቦታልና አይቀበላቸውም። ሥጋውያን ጥበቦች ናቸውና የእግዚአብሔርን ምሥጢር ሊያውቁ አልቻሉም። ማስተዋልን እግዚአብሔር የለገሠው ዳንኤልም የንጉሡ ሕልም በሥጋዊ ጥበብ ወይም እውቀት እንደማይተረጎም በሚከተለው ንባብ አስረድቷል።

«ዳንኤልም በንጉሡ ፊት መልሶ እንዲህ አለ ንጉሡ የጠየቀውን ምሥጢር ጠቢባንና አስማተኞች የሕልም ተርጓሚዎችና ቃላተኞች ለንጉሡ ያሳዩ ዘንድ አይችሉም። ነገር ግን ምሥጢር የሚገልጽ አምላክ በሰማይ ውስጥ አለ እርሱም በኋለኛው ዘመን የሚሆነውን ለንጉሡ ለናቡከደነፆር አስታውቋል» ዳን. 2÷27-28 የአምላካዊ ጥበብ ነጻብራቅ የድንቁርና ጨለማን የገፈፈለትና ጸጋ እግዚአብሔር ፀሐይ ሞቅ ያደረገው ዳንኤል የናቡከደነፆርን ሕልም ንባቡን ከነትርጓሜው ትርጓሜውን ከነንባቡ እንደማግኘት ከተሰወረበት ስቦ አወጣው ዳን. 2÷1-49

ዳግመኛም ዳንኤል በብልጣሶር ቤት ተጽፎ የተገኘውን ንባብ ተርጉሟል። ብልጣሶር በቤተ መንግሥቱ የሚገኙትን መኳንንቱን መሳፍንቱን ከእርሱ በታች የሆኑ ባለሥልጣኖቹንና ቤተሰቦቹን ሰብስቦ የመጠጥ ግብዣ አድርጎ ሳለ በቤቱ ግንብ ላይ ጽሕፈት የምትጽፍ እጅ ታያቸው። ጽሕፈቱም ማኔ ቴቄል ፋሬስ የሚል ነበር። በቤቱ ግንብ ላይ ስትጽፍ የታየቸው አንዲት እጅ ብቻ ነበረች እንጂ ሌላ የሚታይ ነገር አልነበረም።

ጽሕፈቱም የተሰወረ ነበር። ንጉሡም የሚተረጎምለት አጥቶ በድንጋጤ ባሕር ውስጥ ብቅ ጥልቅ ሲል አይቶ ዳንኤል እንዲህ ብሎ ተረጎመለት «እግዚአብሔር መንግሥትህን ቆጠረው ፈጸመው በሚዛን ተመዝኖ ቀልለህም ተገኘህ መንግሥትህም ተከፈለ። ለሚደንና ለፋርስ ሰዎችም ተሰጠ» ዳን. 5÷25-28 ዳንኤል ከባቢሎን ጥበቦች ከአዋቂዎች በልጦ የተገኘውና የተሰወሩ ነገሮችን ሊገልጥ የቻለው ከእግዚአብሔር በተሰጠው መንፈሳዊ ጥበብ ነው።

3ኛ. ኤልሣዕ

የሶርያ ንጉሥ ከእስራኤል ጋር በሚዋጋበት ጊዜ እንዴት ማሸነፍ እንዳለበት ከሠራዊቱ ጋር መከራ። የሶርያ ንጉሥና ሠራዊቱ የመከራት ምክር በሰው ሰታ መደበቅ እንዳለባቸውና እስራኤላውያንን አሸንፈው ድሉን ለመጉናጸፍ ነበር። ነገር ግን የሶርያ ንጉሥና ሠራዊቱ በእልፍኛቸው በጓዳቸው ሆነው የመከራትን ምክር በመንፈስ ቅዱስ የተረዳው የእግዚአብሔር ሰው ኤልሣዕ «ሶርያውያን በዚያ ተደብቀዋልና በዚያ ሥፍራ እንዳታልፍ ተጠንቀቅ» ብሎ ወደ እሥራኤል ንጉሥ በመላክ የእሥራኤልን ንጉሥ ከሶርያውያን አጅ አድኖታል። ኤልሣዕ ሶርያውያን የመከራትንና የተደበቁበትን ቦታ ማንም ሳይነግረው ሊያውቅ የቻለው ከእግዚአብሔር በተሰጠው መንፈሳዊ ጥበብ ነው። 2ነገ. 6-8-11

4ኛ. ቅዱስ ጴጥሮስ

ቅዱስ ጴጥሮስም ከእግዚአብሔር በተሰጠው መንፈሳዊ ጥበብ የሐናንያንና የሚስቱን የሰጺራን ተንኮል በውስጣቸው የተደበቀውንም ሐሰት ማንም ሳይነግረው ገልጠባቸዋል። ቃሉን በማሰማት ብቻ የሞት ቅጣት ቀጥቷቸዋል ሐዋ. 5-1-11

5ኛ. ዮሐንስ አፈወርቅ

ዮሐንስ አፈወርቅ በሁለቱ አላውያን ነገሥታት ማለትም በዲዮቅልጥያኖስና በመክስምያኖስ ዘመነ መንግሥት አብያተ ክርስቲያናት ሲተኮሱ ምእመናን ሲፈልሱ በመጸሕፍት ላይ በደረሰው የመቃጠልና የመዘረፍ አደጋ ምክንያት የዮሐንስ ራእይ ጠፍቶ ቀርቶ ነበርና በጸሎት ወደ እግዚአብሔር በማመልከት የሐንስ ወንጌላዊ ያየው ራእይ ሳይቀንስበት ሳይጨመር በት ለዮሐንስ አፈወርቅ ተገልጸለት ጽፎታል። ከእግዚአብሔር ዘንድ በተሰጠው ጸጋ የጠፋውን ራእይ በማግኘቱ የጠፋውን የናቡከደነፆርን ሕልም አግኝቶ ከተረጎመው ከዳንኤል ጋር ስለ ተነጻጸረ ሐዲስ ዳንኤል ተብሏል። የዘመነ ሐዲሱ ዳንኤል ማለት ነው።

ሥጋውያን ጥበቦች ካልደረሱበት የዕውቀት ደረጃ መንፈሳዊያን ጥበቦች እንደሚደርሱ እስከ አሁን በጠቀስናቸው

አባቶች አረጋግጠናል። በሰዎች ፍልስፍና ከተገኘ እውቀት ይልቅ በእግዚአብሔር ገላጭነት የታገዘ እውቀት እጅግ አመርቂና አስተማማኝ ውጤት ይገኝበታል።

ሥጋውያን ፈላስፎች ወይም ጥበቦች እርስ በእርሳቸው ይለያያሉ። ጳለኞች ፈላስፎች ፊተኞች ፈላስፎችን ይነቅፏቸዋል። የመጀመሪያዎቹ የመኑበትን የጳለኞቹ ይክዱታል። ሐሳባቸውን ፍጹም ስሕተት ያደርጉታል። የጳለኞቹ ፍልስፍና የመጀመሪያውን ፍልስፍና ይቃወማል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ አንዱ ፈላስፋ አዲስ ሐሳብ ባገኘ ጊዜ የመጀመሪያውን ፍልስፍናውን ያፈርሰዋል። ይለውጠዋል። ተሳሰቼ ነበር ይላል፤ እራሱን በእራሱ ይቃወማል።

መንፈሳዊያን ጥበቦች ግን በእንዲህ ያለ መንገድ አይሄዱም። ምሥጢሩን የሚገልጽላቸው መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ አይሳሳቱም፤ ቃላቸውን አይለውጡም እርስ በእርሳቸውም አይለያዩም። ነቢያት አበውን አይነቅፉም፤ ሐዋርያትም ነቢያትን አይነቅፉም ሊቃውንትም ሐዋርያትን አይነቅፉም። ይልቁንም ለትምህርታቸው ማጠናከሪያ እንዲሆን ጳለኞች የፊተኞችን ቃል ይጠቅሱታል።

መንፈሳዊ ጥበብ ከሥጋዊ ጥበብ እጅግ የራቀ ነው። ሥጋዊ ጥበብን በሽክላ መደብ ብናስቀምጠው መንፈሳዊ ጥበብን በወርቅና በዕንቁ መደብ እናስቀምጠዋለን። ሥጋዊ ጥበብ የሽክላውን ምሳሌ ሲይዝ መንፈሳዊ ጥበብ የወርቁንና የዕንቁን ምሳሌ ቢይዝ ለመንፈሳዊ ጥበብ ያንስበታል እንጅ አይበዛበትም።

የአውሬውን ቁጥር ትርጉም የሚያውቀው ማን ነው?

የአውሬውን ቁጥር ትርጉም ሊያውቀው የሚችለው፡-
1. እንደዮሴፍና እንደዳንኤል፤ እንደኤልሣዕና እንደጴጥሮስ እንደዮሐንስ አፈወርቅ እንደሌሎችም የእግዚአብሔር ወዳጆች ምሥጢራትን የማወቅ ጸጋ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላገሰው ሰው ነው።

2. የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው ተብሎ እንደተጻፈ መዝ.110=10 እግዚአብሔርን የመፍራት ጥበብን በውስጡ ያበቀለ እንደደጋ ዛፍ የለመለመ የጽድቅን ፍሬ ያነገበ እግዚአብሔርን የመደፋፈር እሾህን ከልቡናው ነቅሎ የጣለ እንደአቤል የዋህ የሆነ ሰው ነው።
3. ከሁሉም ነገር አስቀድሞ ጥበብንና ማስተዋልን ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደለመነ እግዚአብሔርም ልመናውን ሰምቶ በምድር ላይ ከሚኖሩ ሰዎች አብልጦና አልቆ ጥበብንና ማስተዋልን እንደሰጠው እንደሰሎሞን 1ነገ. 3=5-15። የማስተዋልና የጥበብ ጸጋ የተትረፈረፈለት ሰው ነው።
4. እንደቁርሎስ እንደዮሐንስ አፈወርቅ እንደአትናቴዎስ እንደባሰልዮስ ሀብተ-ትርጓሜ የመተርጎምን ሀብት መንፈስ ቅዱስ የሰጠው ሰው ነው።

ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና፤

ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ማለት ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት የአውሬው ቁጥር በሰው ሥሮች ቁጥር ልክ ነው ማለት ነው። ዋና ዋና የሰው ሥሮች ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት እንደሆኑ መንፈሳውያን አባቶችና የትርጓሜ መጻሕፍት ይናገራሉ። ወንጌላዊው ዮሐንስ ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነው። ይኸውም ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ነው በማለቱ የአውሬውን የሐሳዌ መሲሕን ፍጡርነቱን፣ ውሱንነቱን፣ ምድራዊነቱንና አዳማዊ ባሕርዩን ገልጸዋል።

ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ አሥራው ወይም ሥሮች ያሉት ሰብአዊ ፍጡር ደካማ አስተሳሰቡ ጠማማ ዓቅጦ በሰ የሚፈረስ የሚበሰብስ፣ ኃላፊ ከነተከታዮቹ ጠፊ መሆኑንም ያመለክታል። የተገጣጠሙ የአጥንቶችና የስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ሥሮች እንደነት ውጤት እንዲሁም በሥጋዊና በደማዊ ኃይል ጸንቶ ለተወሰነ ጊዜ በዚህ ዓለም የሚቆይ ዘርዓ አዳም የአዳም ዘር /ልጅ/ እንጂ በሰማይና በምድር የመላ የሰማይና የምድር ንጉሥ አሸናፊዎችን የማሸነፍ ችሎታ ያለው የፍጥረታት ባለቤት አምላክ አለመሆኑንም በዚህ ባስቀመጠው ቁጥር ያስረዳል።

ወንጌላዊው ዮሐንስ ገና ወደፊት ዘመን የሚያበቅለውን ሐሰተኛውን ክርስቶስ ከአውሬ ጋር በማንጸጸር የተንኮሉን መልክ የገለጸ ሲሆን ቁጥሩ በሰው ጅምቶች /ሥሮች/ ቁጥር ልክ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ መሆኑን በመግለጹ ከዓቅጡ በላይ የሚከናወነውን የሐሰት አምላክነት ክንንብ ገልጸ ለብዙዎች ድብቅ የሚሆነውን የሰብአዊ ባሕርዩን ገጽታ አገልጽ ቶና አድምቆ ያሳያል። በአማርኛው ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ተብሎ የተገለጸው በግዕዙ እስመአምጣን እንደሚሆነው ውሳኔ ተብሎ ተገልጿል። መጠኑ ልኩ የሰው መጠን የሰው ልክ ነው ማለት ነው። ወይም ባሕርዩ መዋቲ የሆነ የሰው ባሕርይ ነው ማለት ነው።

እንደሚሆነው ማለት ሰብአዊ፣ አዳማዊ፣ ምድራዊ፣ መሬታዊ ፍጥረት ማለት ነው። እንደሚሆነው የሚለው ንባብ /ቃል/ ሰባት ፊደሎች አሉት። የአውሬው ቁጥር በእንደሚሆነው መጠን ነው ማለት አውሬው ሐሳዌ መሲሕ ከአውሬው ባሕርዩ ተሥጋ ከሆነቱ ባሕርዩ ነፍስ ማለትም ከሰባቱ ባሕርዩት የተፈጠረ ሰብአዊ ፍጡር ነው እንጂ አምላክ አይደለም ለማለት ነው። አስተዋይ ልቡና ላለው ሰው በአማርኛም ይጻፍ በግዕዝ ወይም በሌላ ቋንቋ የአውሬው ቁጥር የያዘው ትርጉም አውሬውን ሐሳዌ መሲሕን ከአምላክነት ደረጃ አውርዶ በሰዎች ደረጃ ከዚያም በታች ለማስቀመጥ ሰብአዊ ፍጡርነቱን የሚገልጽ ቁጥር ነው።

መርምያዋያስ

አውሬውን ሐሳዌ መሲሕን በአምላክነት ደረጃ በሚቀበሉትና በሚሰግዱለት በተከታዮቹ በአማርኛ፣ በግምባራቸውና በቀኝ እጃቸው የሚጻፈው የአውሬው የሰው ቁጥር መርምያዋያስ የሰማይ ነው። መርምያዋያስ ከሚለው ንባብ /ቃል/ ሰባት ፊደሎችን እናገኛለን። የዚህ ንባብ /ቃል/ ፊደሎች እያንዳንዳቸው የራሳቸው የሆነ መለያ ቁጥር አላቸው። የሚቆጠሩትም ፊደሎች የዕብራይስጥ ፊደሎች ናቸው። የዕብራይስጥ ፊደሎች እንደሚከተለው ይቀርባሉ።

አሌፍ፣ ቤት፣ ጋሜል፣ ዳሌ፣ ሄ፣ ዋው፣ ዛይ፣ ሔት፣ ጤት፣ ዮድ፣ ካፍ፣ ላሚድ፣ ሚም፣ ኖን፣ ሳምኪት፣ ዔ፣ ፌ፣ ጸዴ፣ ቆፍ፣ ሬስ፣ ሳን፣ ታው፣ ሃያ ሁለት ናቸው።

የራሳቸው የሆነው የእያንዳንዳቸውም መለያ ቁጥር እንደሚከተለው ይገለጻል። አሌፍ 1፣ ቤት 2፣ ጋሜል 3፣ ዳሌ፣ 4፣ ሄ 5፣ ዋው 6፣ ዛይ 7፣ ሔት 8፣ ጤት 9፣ ዮድ 10፣ ካፍ 20፣ ላሚድ 30፣ ሚም 40፣ ኖን 50፣ ሳምኪት 60፣ ዔ 70፣ ፌ 80፣ ጸዴ 90፣ ቆፍ 100፣ ሬስ 200፣ ሳን 300፣ ታው 400፣ የዕብራይስጥ ፊደል ቁጥር ይህ ነው። ከዳነወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት ይመልከቱ፣ አስረስ የኔ ሰው በ1951 ዓ.ም ባሳተመው የካም መታሰቢያ ገጽ 163ም ይመልከቱ።

መርምያዋያስ የሚለው ንባብ /ቃል/ የመጀመሪያው ፊደል መ፣ ሁለተኛው ር፣ ሦስተኛው ም፣ አራተኛው ያ፣ አምስተኛው ዋ፣ ስድስተኛው ያ፣ ሰባተኛው ስ ናቸው። እነዚህን ሰባት ፊደሎች በዕብራይስጥ ፊደል ቁጥር ስንቆጥራቸው ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ይሆናሉ።

እንደ መ ሆኖ የሚነበበው የዕብራይስጥ ፊደል ሚም ቁጥሩ፣ አርባ ነው።

- እንደ ር ሆኖ የሚነበበው ሬስ፣ ቁጥሩ ሁለት መቶ ነው።
- እንደ ም ሆኖ የሚነበበው ሚም ቁጥሩ አርባ ነው።
- እንደ ያ ሆኖ የሚነበበው ዮድ ቁጥሩ አሥር ነው።
- እንደ ዋ ሆኖ የሚነበበው ዋው ቁጥሩ ስድስት ነው።
- እንደ ዔ ሆኖ የሚነበበው ዔ ቁጥሩ ሰባ ነው።
- እንደ ሄ ሆኖ የሚነበበው ሳን ቁጥሩ ሦስት መቶ ነው።
- እነዚህን ስብስቦችን ብንደምራቸው ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ይሆናሉ።

እነዚህ እያንዳንዳቸው ቁጥር ያላቸው የዕብራይስጥ ፊደሎች ማለትም ሚም፣ ሬስ፣ ሚም፣ ዮድ፣ ዋው፣ ዔ፣ ሳን፣ በመባል የተዘረዘሩት ፊደሎች መርምያዋያስ ተብለው እንደሚነበቡ አስተውሉ። መርምያዋያስ በሚለው ንባብ የሚገኙ ሰባት ፊደሎች ሲመረመሩ ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት /666/ ቁጥርን ይዘው ይገኛሉ። በንባቡ ውስጥ የተደበቀው ምሥጢር ሲተረጎም የሐሳዌ መሲሕን ውስጣዊ ማንነት የተሸከመ ነው።

ሆኖም በሐሳዌ መሲሕ ጀሌዎች ወይም ተከታዮች በቀኝ እጃቸውና በግምባራቸው የሚጻፈው መርምያዋያስ በሚል ንባብ /ቃል/ የሚገለጸው ጽሑፍ የያዘው ትርጓሜ ለሁሉ ግልጽ አይሆንም።

ጠንቋዮች የዓስማት ዓይነት በብራና ወይም በወረቀት ጽፈው በቆዳ ወይም በልብስ ቁራጭ ጠቅልለው በአንገታቸውና በክንዳቸው ያንጠለጠሉላቸው ሰዎች ያንጠለጠሉትን ነገር ገልጦን እንደ ሳይሉና ምንም እንደሆነ ሳያውቁ ምኞታቸውና ፍላጎታቸው በዚያ እንደሚፈጸምላቸው አምነው እንደሚኖሩ ሁሉ የሐሳዌ መሲሕም ተከታዮች በግምባራቸውና በቀኝ እጃቸው የሚጻፈውን የሐሳዌ መሲሕን የሰሙን ቁጥር እንዲሁ ይሸከሙታል ያንጠለጠሉታል እንጂ ትርጉሙ ምን እንደሆነ አይረዱትም።

የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ ስም በውስጡ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርን የያዘ በትርጉሙም የሐሳዌ መሲሕን ፍጡርነት ደካማነትና ኃላፊ ጠፊነት የሚገልጽ መሆኑን የሚጠቁማቸው አይኖርም።

በተጨማሪም በሐሳዌ መሲሕ ዘመን የሚፈነዳው እሳተ ገሞራ ዲያብሎስ ማስተዋላቸውንና መንፈሳዊ አመለካከታቸውን ገለባብጠና ናንዶ እንደሚጥልባቸው ከመንፈሳዊ ጥበብ ከተማቸውም አስወጥቶ እንደሚያሳድዳቸው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ሳያመለክት አላለፈውም። 2ተሰ. 2፡11-12

ማስተዋላቸውን በዲያብሎስ ተገፊው ራቁታቸውን የሚቆሙት የሐሳዌ መሲሕ አማኞች በግምባራቸውና በቀኝ እጃቸው የሚጻፈውና ተሸክመውት የሚዞሩት መርምያዋያስ በመባል የሚገለጸው ቃል /ንባብ/ ከክፉ ነገሮችና አደጋዎች ከመቆጣጠራቸውም የሚጠብቃቸው ሳይመስላቸው አይቀርም።

የሕይወታቸው ሕንፃ የቆመበት መሠረት በሰውነታቸው የተቀረጸው የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ የሰሙ ቁጥር እንደሆነና ያ ጽሑፍ ከሰውነታቸው ከተፋቀ ግን ሕይወታቸው እንደምታልፍ አድርገው ከእንስሳዊ አእምሮ ባልተሻለ አእምሮ ያስቡ ይሆናል።

ሕፃናት ከፊታቸው ያገኙትን ሰውነታቸውን የሚጎዳ ስለት ነገር ከያዙ በኋላ ልቀቁ ቢሉአቸው ሞጭጨው ይዘው

ከማልቀስ በስተቀር ወደውና ፈቅደው እንደሚይሉቁት ልቀቁ የሚላቸውን ሰውም እንደ ክፉ ጠላት እንደሚመለከቱት ሁሉ የሐሳዌ መሲሕም ደጋፊዎች ሕፃናተ አእምሮ እንደመሆናቸው መጠን ስለሐሳዌ መሲሕ ከሀዲነትና አታላይነት የሚነግራቸውን ሰው የቻሉትን ያህል ከመበቀል በስተቀር ትምህርቱንና ምክሩን ሰምተው የሕይወታቸው መቅሠፍት የሆነውን የያዙትን ከንቱ ነገር ለመልቀቅ አይሞክሩም። ሞኝና ወረቀት ያስያዙትን አይልቅም ይባል የለ? አንዳንድ ጊዜ የሰው አእምሮ እንደማስ ቲሽ ያለ ነው። ዛሬ እንኳን በዓለማችን አንዳንድ ቡድኖች ሃይማኖት ብለው የያዙላቸው ነገሮች እንደቀልድ፣ እንደጨዋታ ይመስላሉ። እነርሱ ግን በልምድ ስለያዙላቸው ነገሮች እስከ ሞት ድረስ ይጋደሉላቸዋል።

ፀረ-ዊ

የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ የሰሙ ቁጥር በዕብራይስጥ ቋንቋ መርምያዎያስ ተብሎ የተገለጸ ሲሆን በግዕዝ ቋንቋም ፀረ-ዊ ተብሎ እንደሚገለጽ መምህራን ቤተክርስቲያን ያስረዳሉ። ፀረ-ዊ ማለትም ክፉ ጠላት ነው። ይኸውም ፀረ-ዊ የሚለው ንባብ /ቃል/ ሦስት ፊደሎችን የያዘ ሲሆን ሦስቱ ፊደሎችም ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርን የያዙ ናቸው።

ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርም ከዚህ በፊት እንደተገለጸው የሐሳዌ መሲሕን ፍጡርነት መዋቲነት ያስረዳል። ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ሥሮች ወይም ጅማቶች ያሉት የአዳም ዘር ከዘርአ አዳም አባቱና ከዘርአ ሔዋን እናቱ አዳማዊ ባሕርይን ወርሶ የተወለደ ደካማ ፍጡር መሆኑንም ያመለክታል።

መርምያዎያስ በሚለው ንባብ /ቃል/ የተገኙ ሰባት የዕብራይስጥ ፊደሎች እያንዳንዳቸው ተቁጥረው ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርን ይዘው እንደተገኙ ሁሉ ፀረ-ዊ በሚለው የግዕዝ ንባብ /ቃል/ የሚገኙ ሦስት ፊደሎችም እያን ዳንዳቸው ሲቁጠሩ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርን ይዘው ይገኛሉ። የዕብራይስጥ ፊደሎች እያንዳንዳቸው መለያ ቁጥር እንዳላቸው ሁሉ የግዕዝ ፊደሎችም ለእያንዳንዳቸው

መለያ ቁጥር አላቸው። የግዕዝ ፊደሎች ቁጥር እንደሚከተለው ይቀርባል።

- ሀ. አንድ፣ ለ. ሁለት፣ ሐ. ሦስት፣ መ. አራት፣ ሠ. አምስት፣ ረ. ስድስት፣ ሰ. ሰባት፣ ቀ. ስምንት፣ ቤ. ዘጠኝ፣ ተ. አሥር፣ ኀ. ሀያ፣ ኘ. ሠላሳ፣ አ. አርባ፣ ከ. ሃምሳ፣ ወ. ስልሳ፣ ዐ. ሰባ፣ ዘ. ሰማኒያ፣ የ. ዘጠና፣ ደ. መቶ፣ ገ. ሁለት መቶ፣ ጠ. ሦስት መቶ፣ ጸ. አራት መቶ፣ ጸ. አምስት መቶ፣ ፀ. ስድስት መቶ፣ ፊ. ሰባት መቶ፣ ፐ. ስምንት መቶ፣ ይሆናል።

የግዕዝ ፊደሎች ቁጥር ስምንት መቶ መሆኑን ሊቃውንት ቤተክርስቲያን ይገልጻሉ። በዚህ የአቆጣጠር ስልት ፀረ-ዊ በሚል ንባብ /ቃል/ የሚገኙ ሦስት ፊደሎችን እንቆጥራለን። የፊደሎች ቁጥር ከዚህ በፊት እንደተገለጸው ሲቆጠር ፀ. ስድስት መቶ፣ ረ. ስድስት፣ ወ. ስልሳ፣ ስንደምራቸው ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ይሆናሉ። ፊደሎች እንዴት እንደ ሚቆጠሩ በአስረስ የኔሰው በ1951 ዓ.ም. የታተመው የካም መታሰቢያ ገጽ 17 ተመልከት።

የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ ወይም የሐሰተኛው ክርስቶስ የሰሙ ቁጥር በዕብራይስጥም ሆነ በግዕዝ ቢጻፍ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥርን በውስጡ ሰውሮ የያዘ የሰይጣናዊ ምሥጢር ጓዳ መሆኑን መምህራን ቤተክርስቲያን ይገልጻሉ። ሐሳዌ መሲሕ ማንነቱን በሐሰት መቃብር ውስጥ ቀብሮ ሊሆን የሚመኘውን ማንነት መስሎ ብቅ ቢልም ማስተዋል ለተሰጣቸው ሰዎች ማንነቱ ይገለጣል «የማይገለጥ የተከደነ የማይታወቅ የተሰወረ ምንም የለምና» ማቴ. 10=26።

የአውሬው ቁጥር ምሥጢር መገለጥ

አውሬው ሐሳዌ መሲሕ በተገለጠ ጊዜ የመገለጡ መታወቂያ ልዩ ነገር እንዳለው የሐንስ ወንጌላዊ በስፋት ይገልጻል። በዓለም ላይ የአውሬው የሐሳዌ መሲሕ አገላለጥ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስኪፈጸም ድረስ ወደዓለም ከመጡና በዓለም ላይ ከተገለጡ ወደፊትም ከሚገለጡ የአዳም ዘሮች አመጣጥና አገላለጥ እጅግ የተለየ ነው። ሰዎች እንዲያመልኩላቸውና

እንዲሰግዱላቸው መልእክት በማስተላለፍ ራሳቸውን ወደአምላክነት ደረጃ እያደረሱ የተመኩ አንባገነኖች ነገሥታት እንደነበሩ በታሪክ የተወሱ ሲሆን የሰማቸውን ቁጥር በሰዎች ግምባርና ቀኝ እጅ ላይ እየጻፉ የመጡ ነገሥታት ግን አልነበሩም። እንዲህ ያለ ከስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥር ጋር የተያያዘና የተቆራኘ ታሪክም ተፈጽሞአል ተብሎ በመጽሐፍ ላይ አልተጻፈም።

በሰዎች ግምባርና ቀኝ እጅ ላይ የሰሙን ቁጥር ማጻፍ የሐሳዌ መሲሕ ብቻ ልዩ የጣዖታዊነቱ መገለጫ ነው። ሐሳዌ መሲሕ የሰሙን ቁጥር በሰዎች ግምባርና ቀኝ እጅ ላይ እንደሚያጽፍ ምስሉን እንደሚያስመስል ስዕሉን እንደሚያስል እነዚህ የሰሙ ቁጥር ምስሉና ስዕሉ የመምጣቱ ምልክቶች እንደሚሆኑ የገለጸልን የሐክንስ ወንጌላዊ ነው።

የሰሙም ቁጥር ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ መሆኑንና ይኸውም ቁጥር ስብአዊ ፍጡርነቱን እንደሚገልጽበት ግልጽ በሆነ ኃይለቃል ነግሮናል። የሐክንስ ወንጌላዊ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ በማለት የገለጸውን የአውሬውን ቁጥር ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን በዕብራይስጥ መርምረው ለግዕዝ ፀረ-ዊ ተብሎ እንደሚነበብና ትርጉሙም ክፉ ጠላት ማለት እንደሆነ ከመግለጻቸውም በላይ የዕብራይስጡን ንባብ ወይም ቃል በዕብራይስጥ ፊደል የግዕዙን ንባብ ወይም ቃል በግዕዝ ፊደል በመቁጠር በንባቡ ውስጥ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ቁጥር እንዳለ ወይም ይህን ቁጥር የያዘ ንባብ እንደሆነ በየጉባኤ ቤቱ ለደቀመዛሙርት በማስተማር ላይ ይገኛሉ።

በመተርጎምና በማመሥጠር የሐክንስ ወንጌላዊን መሠረት ያደረጉ ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን የአውሬውን የሐሳዌ መሲሕን የሰሙን ቁጥር ምሥጢር በመተንተንና በማብራራት ጥልቅ ሐሳባቸውን ገልጸዋል። የአውሬው የሰሙ ቁጥር ፊደሎችን ተከናኝቦ እንደማይታይ ከአመለካቱ በኋላ የተከናኘባቸውን ፊደሎች በመግለጥ ስድስት መቶ ስልሳ ስድስት /666/ ጉዳን ብቅ አድርገውበታል።

የአውሬው ቁጥር ምሥጢር መገለጥ የሚሰጣቸው አገልግሎቶች

1. በሐሳዌ መሲሕ ዘመን የሚኖሩ ምእመናን ሐሳዌ መሲሕ በሚያስተምጠው የመሰናከያ ደንጊያና በሚተክለው እሾህ ተመተውና ተወግተው እንዳይቆሱሉ የአውሬው ምሥጢር መገለጥ ደንጊያውንና እሾሁን ያመለክታቸዋል ወይም ይረቁማቸዋል።
2. አንዳንድ ጭካኔን የተመሉ የሀገር አስተዳዳሪዎች /መሪዎች/ በዓለም ላይ ብቅ ባሉ ጊዜ ያ የጥፋት ልጅ የዓመጽ ስዕ ሐሳዌ መሲሕ የሚነሳበት ጊዜ ደርሶ ይሆን በማለት ከመደንገጥና ከመደናገር ያድናል።
3. አውሬው ሐሳዌ መሲሕ በተገለጠ ጊዜ በየሐክንስ ወንጌላዊ በሌሎች ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን የተገለጠው የአውሬው ቁጥር ምሥጢር እሱነቱን /አውሬነቱን/ ቁልጭ አድርገው የሚያሳይ መስታወት ይሆናል።

ምዕራፍ አምስት ሁለቱ ወይራዎች

ሁለቱ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች፣ ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረቦች በመባል ተገልጸዋል። በራእዩ ዮሐንስ 11÷3-4 ስናነብ የሚከተለውን ንባብ እናገኛለን። «ለሁለቱም ምስክሮቹ ማቅ ለብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ስልሳ ቀን ትንቢት ሊናገሩ እሰጣለሁ። እነዚህ በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረቦች ናቸው» ፍሬ ሐሳቡን በጥሩ ሁኔታ ለመጨበጥ ራእይ 11÷3-12 እንብብ።

ወይራ ዘይት /ቅብዓት/ የሚመረትበት እንጨት ነው። በእስራኤል አገርና በደቡብ አውሮፓ የሚገኝ ወይራ ቁመቱ ልክኛ ፍሬው ወፍራም ቅብዓት የሞላው ነው። ከዚህ ወይራ የሚገኝ ዘይት ለምግብ ለመድኃኒትና ለቅብዓት ይጠቅማል። የመ.ቅ.መዝ. ቃላ. ገጽ 186 ይመልከቱ።

መቅረዝ የመብራት መስቀያ ወይም ማብሪያ ማቴ. 5÷15 መቅረዝ የመብራት ዕቃ የቀንዲል የፋና ማኖሪያ የሚቆም የሚተክል ወይም የሚሰቀል የሚንጠለጠል ባለሰባት አጽቅ ሦስቱ በጌን ሦስቱ በጌን አንዱ በመካከል እንዲወጣ ሆኖ የተሠራ ዘጸ. 25÷31-40 ኪዳ. ወል ክፍ. መዝ. ቃላ. ገጽ 786 በብሉይ ኪዳን ከቤተ መቅደስ ዕቃዎች አንዱ እንደነበር በእግ ዚኦብሔር ማደሪያ በቅድስቱ በስተግራ በኩል ከወርቅ የተሠራ ሰባት ቅርንጫፍ ያለው መቅረዝ እንደነበርና ካህናት በወይራ ዘይት ከማታ እስከማለዳ ድረስ ያበሩበት እንደነበር በሚከተሉት ጥቀሶች ተገልጿል። ዘጸ. 25÷31-40፣ 40÷24፣ ዘጸ. 27÷20፣ 21፣ ዘሌ. 24÷2-4፣ 1ሳሙ. 3÷3 ሰሎሞንም ለቤተመቅደስ አሥር መቅረቦችን እንደሠራ በ1ኛነገ. 7÷29 ላይ ተገልጿል።

የወይራና የመቅረዝ ትርጉም በመጠኑ ከተገለጸ ሁለት ወይራዎችና ሁለት መቅረቦች የተባሉ እነማን ናቸው ወደሚለው ጥያቄ መሄድ አስፈላጊ ይሆናል። ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረቦች በመባል የተገለጹት ሁለቱ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ሔኖክና ኤልያስ ናቸው። የሔኖክና የኤልያስ መንፈሳዊ ተግባር እንዲንጸባረቅና ማንነታቸው እንዲታወቅ ወይራና

መቅረዝ የሔኖክና የኤልያስ መገለጫዎች ሆነዋል። ወይራና መቅረዝ የሔኖክና የኤልያስ መገለጫ የሆኑበት ምሥጢር።

1ኛ. በወይራ የተገለጹበት ምሥጢር፡- ወይራ ዘይትን ቅብዓትን የተመላ የዘይት ማምረቻ እንጨት መሆኑ ተገልጿል። የሔኖክና የኤልያስም የሰማቸው ትርጉም ከዘይት ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው የትርጓሜ መምህራን በማመስጠር ያስረዳሉ።

ሀ. ኤልያስ፡- ኤልያስ ማለት ዕፀ ዘይት ፍሬ ዘይት ቅብዓ ዘይት ማለት ነው። ኪዳንወልድ ክፍሌ መዝ. ቃላ. ገጽ 223 ኤልያስ ከዘይት ጋር በስም ብቻ ሳይሆን በግብርም ይሰማል። ዘይት ቁስል ያለዝባል ሉቃ. 10÷34 ዘይት የበሽተኛ መፈወሻ መድኃኒት ነው። ያዕ. 5÷14 ዘይት ነገሥታት ተቀብተው የሚነግሡበት የከበረ ቅብዓት ነው። 1ሳሙ. 10÷1 ሰዎችና ዕቃዎች ለእግዚአብሔር አገልግሎት ሥራ ሲለዩ ዘይት ይቀቡ ነበር። ዘጸ. 30÷22-29፣ 30÷30፣ 1ኛነገ. 19÷16 ዘይት በብሉይ ኪዳንም ሆነ በሐዲስ ኪዳን መብራት በመሆን የቤተመቅደስ መገልገያ ነበር። ዛሬም የኤሌትሪክ መብራት በሌለበት በገጠር በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት በመብራትነት ያገለግላል።

• ዘይት ቁስል እንደሚያለዝብና የበሽተኛ መፈወሻ መድኃኒት እንደመሆኑ ኤልያስም በትምህርቱ በትንቢቱ የኃጢአት ቁስል የጸናባቸውንና በአምልኮተ ጣዖት በሽታ ተይዘው የሚማቅቁትን ቁስላቸውን የሚያለዝብ በሽተኞችን የሚፈውስ መንፈሳዊ መድኃኒት ነው።

• ዘይት ነገሥታት ተቀብተው የሚነግሡበት ካህናት ተቀብተው እግዚአብሔርን የሚያገለግሉበት ዕቃዎችም ተቀብተው የሚከበሩበት የከበረ ቅብዓት እንደመሆኑ ኤልያስም በንጽ ሕና በድንግልና በቅድስና የከበረ ሰማይና ምድር የሚታዘዙ ሁለት አምላካዊ ኃይልን በጸጋ የተጌናጸፈ ለሰራጽታዊቷ ሴት ሥጋዊ በረከትን ለኤልሳዕ መንፈሳዊ በረከትን የለገሠ በእግዚአብሔር ጸጋ የከበረ ታላቅ ነቢይ ነው።

■ ዘይት መብራት በመሆን ጨለማን የሚያርቅ ብርሃንን የሚፈነጥቅ እጅግ ተወዳጅ ምርት እንደመሆኑ ኤልያስም በአስተማሪው ትምህርትና በአደረጋቸው ተአምራት በአም ልኩተ ጣዖት ጨለማ ተውጦ በነበረው ሕዝብ ላይ አምልኮተ እግዚአብሔርን ያንጸባረቀ አክላብንና ኤልሳቤልን ከስምንት መቶ ሃምሳ /ከ850/ የሐሰት ነቢያትና የጣዖት ካህናት ጋር በድቅድቅ የሐፍረት ጨለማ ውስጥ አስገብቶ በአንጻሩ በኃጢአትና በመቅደሱ ጉድጓዶች ተደፍነው የነበሩ ሕዝብ እስራኤልን እግዚአብሔርን ወደማየት አፋፍ ብቅ ያደረገ ታማኝ የእግዚአብሔር አገልጋይ እውነተኛ ነቢይ ነው። የቤተክርስቲያን ሊቃውንት የኤልያስን መንፈሳዊ አገልግሎት ከዘይት አገልግሎት ጋር በማነጻጸር በማመሳሰል ኤልያስ ማለት ዘይት ማለት ነው ይላሉ።

ለ. ሄኖክ:- ሄኖክም ማለት ሐዲስ ቅዱስ ማለት ነው። ኪዳ. ክፍ. መዝ.ቃላ. 452 ይመ. ያረጀውን ጥቅርሻ ያጠቆረውን ያደፈውን ዕቃ በዘይት ወልውለው ሰንገለው አዲስ ያደርጉታል። ያረጀ ዕቃ የሚታደሰው በዘይት ነው። የሰው ልጅም ካረጀ ከፈረሰ ከበሰበሰ በኋላ ታደሶ እንደሚነሣ ለሞት ባልተገኘው በሄኖክ ታውቋል። ሄኖክ እርጅናን ድል አድርጎ አዲስ በሆነ ሰውነት የኖረ ሰው ነው። ስለዚህም የወይራ ዘይት ሊባል ችሏል።

አዳም እንዲሸከመው የተነገረው ከባድ የሞት ሽክም በአቤል ራስ ላይ በመታየቱ አቤልን ያየና የአቤልን ታሪክ የሰማ የአዳም ልጅ ሁሉ ሲፈራና ሲደነግጥ ይኖር ነበር። ኋላ ግን ሄኖክ ለሞት ባለመገኘቱ ከሞት በማምለጡ ሞትን ማሸነፍ እንደሚቻል ታወቀ። ሕይወትን የማግኘት ተስፋው ጨልሞበት ለነበረ የአዳም ዘርዕ ሁሉ የተስፋው ብርሃን ብልጭ አለለት። በሕሊናው ተሸክሞት የነበረው የጭንቀት ሽክም ጥቂት ቀለለለት። ዮሐንስ አፈወርቅም ስለሄኖክ በሕይወት የመኖር ምስጢር የሚከተለውን ጽፏል። «በአቤል አፍርሆሙ ወበሄኖክ አንቅሆሙ. ትርጉም: በአቤል አስፈራቸው በሄኖክ ግን አስደሰታቸው» ዮሐ.አፈ.ድር.22+160 በአቤል ሞት የደነገጡና

ያዘኑ የአዳም ዘርዕ ሁሉ በሄኖክ ሕይወት ተረጋግተው ደስተኞች ሆነዋል።

የሞት መኖር የሞትን ጽዋዕ ከሁሉ አስቀድሞ በቀመሰው ወይም የሞት ጀምሮ በሆነው በአቤል የተረጋገጠ ሲሆን የሕይወት ወይም የትንሣኤ መኖር ደግሞ በሄኖክ ተረጋግጧል። ስለዚህ ሄኖክ አዲስ የትንሣኤ ነገር የተገለጸበት የታወቀበት የሕይወት ተስፋን አብሣሪ ሰው በመሆኑ መምህራን የሰሙን ትርጉም ከግብሩ ጋር በማስተባበር ሄኖክ ማለት ዘይት አዲስ ቅዱስ ማለት ነው ይሉታል።

ወይራ ከዘይትነቱም በተጨማሪ በጥንካሬውና በዕድሜአ ማነቱ ሄኖክና ኤልያስን ይገልጻል። ወይራ በምድር ላይ ከሚገኙ ዕቃዎች ወይም እንጨቶች ሁሉ በጥንካሬው የታወቀ ዕዕ /እንጨት/ ነው። ወይራ ጠንካራ ከመሆኑ የተነሣ የሰዎች ጥንካሬ መገለጫ ሆኖ ይነገራል። ዕገሌ ወይራ ነው ይባላል። ጉልበታም ነው ጠንካራ ነው ለማለት።

ወይራ እንደሌሎች እንጨቶች ፈጥኖ አያድግም። ብዙ ዓመታትን ወስዶ ያድጋል በብዙ ዓመታት ውስጥ ካደገ በኋላ ፈጥኖ አያረጅም ቶሎ አይወድቅም ብዙ ዘመን ይቆያል። ሄኖክና ኤልያስም በሐሳዌ መሲሕ ሥጋዊ ኃይል የማይንበረከኩ በሚያደርጉት ምልክት ወይም ተአምር የሐሳዌ መሲሕን የምትሐት ምልክት ከንቱ የሚያደርጉ ከቆሙባት የሃይማኖት ሥፍራ የማይነቃነቁ መንፈሳውያን አርበኞች ጠንካሮች በመሆናቸውና ለሞት ሳይገኙ ለብዙ ዘመናት እስከዕለተ ምጽአት ድረስ በሕይወተ ሥጋ በመኖራቸው ጥንካሬያቸውና የዕድሜአቸው ርዝመት ይገለጽ ዘንድ ወይራዎች ተብለዋል። በንባብ ሁለቱ ወይራዎች የተባሉት በትርጓሜ ሄኖክና ኤልያስ ተብለዋል።

2ኛ. መቅረዝ የተባሉበት ምስጢር:- መቅረዝ መብራትን በመሸከም የመብራቱን ብርሃን አገልግሎት እንዲሰጥ ማድረግ የሚችል ዕቃ ነው። መብራት ከዝቅተኛ ቦታ ወይም ከንዳ ወይም በወንጌል እንደተገለጸው ከዕንቅብ በታች ማቴ. 5÷15 ቢቀመጥ ተፈላጊውን አገልግሎት መስጠት አይችልም።

ስለሆነም መብራት በመቅረዝ ላይ ሆኖ በአንድ ቤተ መቅደስ ውስጥ ያለውን ጨለማ በማስወገድ ተገቢ የሆነውን

አገልግሎት እንዲሰጥ ይደረጋል። ሄኖክና ኤልያስም በሐሳዌ መሰረት ዘመን ለሚኖሩ ምእመናን መብራት የተባለውን የእግ ዚኦብሔርን ቃል በመሸከም የአምልኮተ እግዚአብሔርን ብርሃን ጨረር ይነዛል። ያንጊዜ ትክክለኛዋ የወንጌል ትምህርት መብራት የምትታየው በሄኖክና በኤልያስ እንደበት ላይ ነው። ሰይጣን ካለሰራቱ በሚፈታበት ወራት ፀሐይ ሳትገባ ዓለሙን የሚውጠውን ድቅድቅ ጨለማ ሐሳዌ መሰረትን ድል ለማድረግና እንደሌላ ይህንኑ ጨለማ ተገን በማድረግ ወደ ምእመናን ጓዳ የሚገባውን የሐሰተኛውን ኤልያስን ስህተታዊ ትምህርት ገላልጠው ለማሳየት እውነተኛውን ብርሃን ዓለም ክርስቶስን ተሸክመው የሚታዩ ኤልያስና ሄኖክ ናቸው። ስለዚህ ኤልያስና ሄኖክ መቅረዝ ተብለዋል። መብራትን በሚሸከሙ መቅረቦች ተመስለዋል መቅረቦች ተብለው ተገልጠዋል።

ሄኖክና ኤልያስ ለምን አልሞቱም?

ሄኖክና ኤልያስ የአዳምን ልጆች እንደዱር እንስሳት በሚያደናቸው ቆላ ቢወርዱ ቆላ ወርዶ ደጋ ቢወጡ ደጋ ወጥቶ ቦታ ቢያቀይሩ ቢሸሹ ተከትሎ ሂደት። ከገቡበት ገብቶ እያነቀ በሚይዛቸው በሞት ወጥመድ አልተያዙም። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደሮሜ ሰዎች በላከው መልእክቱ ሞት ጻድቃንንም ኃጥአንንም አንድ አድርጎ እንደገዛቸው በሚከተሉት ንባባት ግልጽ አድርጎ ያስረዳል። «ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ ንጢአትን ባልሠሩት ላይ እንኳ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ሞት ነገሠ» ሮሜ. 5-14

ሐዋርያው ሞት በአዳም ልጆች ላይ እንደሠለጠነና እንደነገሠ ከመሠልጠኑም የተነሣ ከአዳም ጀምሮ በአዳም ልጆች ላይ ጅምላ ጭፍጨፋ እንዳካሂደና ሁሉንም ቁስለኞች እንዳደረጋቸው ቢገልጽም ሄኖክና ኤልያስ ግን ከሞት ሕግ በታች አልነበሩም። የሰው ዘሮች በሙሉ አባት እናት ከልጆቻቸው ልጆችም ከወላጆቻቸው ከወንድመቻቸውና ከእናቶቻቸው በመለየት የሞት ምርኮኞች ሲሆኑ ሄኖክና ኤልያስ መንፈሳውያን አርበኞች እንደመሆናቸው ለማረኪው ሞት እጃቸውን አልሰጡም።

ሄኖክና ኤልያስ ሥጋና ደምን የተዋሀዱ ምንም ጉድለት የሌለበት ሰብአዊ ባሕርይ ያላቸው የአዳምና የሔዋን ዘሮች መሆናቸው ጥርጣሬ የሌለበት እውን ሆኖ እያለ በሥጋ ላይ ለሠለጠነው ለሞት ያልተገቡበት ምክንያት ምንድን ነው? የሚለው ጥያቄ በውስጣችን መጸነሱ አይቀርም።

ሄኖክና ኤልያስ ለሞት ያልተገኙት በልባቸው ቅንነት በሃይማኖታቸው ጽንዓት ይሆን? ወይስ ጽድቃቸው ከጽድቃን ከነቢያት ስለበለጠ ይሆን? ለጥያቄያችን መልስ የሚሰጡልን ከሆነ እስኪ የሄኖክና የኤልያስን የቀና ሃይማኖታቸውን መንፈሳዊ አገልግሎታቸውን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተለገሠ ጸጋቸውን የሚገልጹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን እንያቸው እንመርምራቸው።

1ኛ. ስለሄኖክ የተጻፉትን እንይ፤ ሄኖክም የኖረበት ዘመን ሁሉ ሦስት መቶ ስልሳ አምስት /365/ ዓመት ሆነ «ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስለአደረገ አልተገኘም እግዚአብሔር ወስዶታልና» ዘፍ. 5-23-24 በዚህ ምዕራፍ ከቁጥር አንድ ጀምሮ የአባቶችን ሞት እየተናገረ መጥቶ ከሄኖክ ሲደርስ ሄኖክን ሞተ አለማለቱን ልብ እንበል። ሄኖክ ያልተገኘው ለሞት ነው። እግዚአብሔር ወሰደው ማለትም ከዚህ ሞት ከነገሠበት ዓለም አሸሽቶ ወደ ብሔረ ሕያዋን ወሰደው ማለት ነው።

ሄኖክ በጽኑዕ ሃይማኖቱና በመልካም ሥነ ምግባሩ እግ ዚኦብሔርን ደስ አሰኝቶ ሞትን ሳይይ ከዚህ ዓለም ተለይቷል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም በዕብራውያን መልእክቱ ስለሄኖክ የሚከተለውን ጽፏል። «ሄኖክ ሞትን እንዳይይ በእምነት ተወስዶ እግዚአብሔርም ስለወሰደው አልተገኘም። ሳይወስድ እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመስክሮለታልና ያለእምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልምና» ዕብ. 11-5-6 በእነዚህ ጥቅሶች እንደተመለከትነው ሄኖክን የሃይማኖቱና የመልካም ሥነ ምግባሩ ውጤት ያልሞት በሕይወት እንዲኖር አድርጎታል።

2ኛ. ስለኤልያስ የተጻፉትን እናያለን። ኤልያስ በብሉይ ኪዳን ከነበሩት ከታወቁት ነቢያት አንዱ ነው። ኤልያስ በጣዖት አምላኪዎች በእኩልነትና በኤልሳቤል ዘመን ስለነበር ጣዖታውያኑ አከላብና ኤልሳቤል ጣዖታቸውን እንዲለቁ ከኃጢ

አታቸው እንዲመለሱ ይመክራቸውና ያስተምራቸው ነበር። በጣዖትና በኃጢአት ፍቅር ባሕር የሰጠሙ አክላብና ኤልሳቤጥ ከሰጠሙበት ባሕር መውጣት በተሳናቸው ጊዜ ለአምልኮት እግ ዜክብሌር ተናተኛ በመሆኑ ሰማይ ዝናብ ለዘር ጠል ለመክር እንዳይሰጥ ምድርም የዘፍባትን እንዳታበቅል የተከልባትን እንዳታጸድቅ ሰማይንና ምድርን አወገዘ እንደቃለም ሆነለት። 1ነገ.17=1 ሦስት ዓመት ከስድስት ወር አክላብና ኤልሳቤጥ ከነሠራዊታቸው በረሀብ አለንጋ ከገረፋቸው በኋላ እንደገና ጸልዮ ዝናብ እንዲዘንብ ምድርም እንድታበቅል አደረገ 1ነገ. 18=42-45 ያዕ. 5=17-18

ዝናብን በተሸከመ ደመናና ደመና በተሸከመው ዝናብ ላይ ሥልጣን የተሰጠው ኤልያስ ደመናው እንዳይዳምንና እን ዳዳምን ዝናቡን እንዳይዘንብና እንዳይዘንብ ማድረግ ችሎአል። ሆኖም የኤልያስ ጸጋ በዚህ ብቻ የተገታ አይደለም። የጣዖት አምላኪው የእካዚያስ መልእክተኞች በትዕቢትና በቁጣ በሂዱ በት ጊዜ በኤልያስ ቃል ከሰማይ እሳት ወርዳ ሁለት የገምሳ አለቃዎችንና መቶ ሠራዊቶቻቸውን በልታለች። 2ነገ.1=10-13

ከዚህም ሌላ በመገናኛሪያው ባሕሪ የርዳናስን በመታው ጊዜ የየርዳናስ ባሕር ከሁለት ተከፍሎ ከደቀመዝሙሩ ከኤልሳብ ጋር በደረቅ መሬት ተሻግሮአል። 2ነገ. 2=8 ኤልያስ የነቢይነ ቱን አገልግሎት በትጋትና በትንንት ከፈጸመ በኋላ በሥጋ ላይ ሞት ሕይወ ሆኖ በእሳት ሠረገላ ወደ ሰማይ ተወስዷል። 2ነገ. 2=11 ከቁጥር 1-12 አንብብ። የኤልያስን የሕይወት ታሪክ በእነዚህ ጥቅሶች እንደተመለከትነው ሰማይም ደመናውም ባሕ ፍም የብሱም ለኤልያስ የታዘዙለት፡- ኤልያስ በገይማኖቱ በንጽ ሕናው በቅድስናው በቅንነቱ በመልካም ሥነ ምግባሩ በድንግል ናው እግዚአብሔርን ደስ ስለአሰኘው መሆኑ ግልጽ ነው። በመጨረሻም ሞትን ሳይይ በእሳት ሠረገላ ለመወሰድ በቅቷል።

ሂናክና ኤልያስ በዕኑዕ ሃይማኖታቸው በመልካም ሥነ ምግባራቸው ሰይጣንን ያሳዘኑ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙ ታማ ችኝ የእግዚአብሔር አገልጋዮች እግዚአብሔርን የሚወዱ እግዚአብሔር የሚወዳቸው ምርጥ ዘሮች መሆናቸው ከረዥሙ በአጭሩ ከብዙው በጥቂቱ ከምሉው በክፍሉ ተገልጿል።

ሆኖም ሂናክና ኤልያስ ለምን አልሞቱም የሚለው ጥያ ቄ አሁንም መልስ በመጠባበቅ ላይ ይገኛል። ሂናክና ኤልያስ ለምን አልሞቱም ለሚለው ጥያቄ ሂናክና ኤልያስ የእግዚአ ብሔር ባለሟሎች ሕጉን ጠባቂዎች ትእዛዙን አክባሪዎች ስለሆኑ ነው ተብሎ ቢመለስ ጥያቄውን በከፊል ሊመለሰው ይችላል። ምክንያቱም ለብዙ ዘመናት በሕይወተ ሥጋ መኖር የጽድቅ መለኪያ አይደለም እንዳይባል እግዚአብሔር ነፍሱ ገዳዩን ቃኤልን አቤልን በገደለበት ድንጋይ በላላም እጅ እንዲሞት አደረገው እንጂ በሕይወተ ሥጋ አላኖረውም። በዘፍ. 4=19-24 ላላም ሰውን እንደገደለ ተጠቅሷል። ላላም የገደለው ሰው ቃኤል እንደሆነ ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን ይናገራሉ። ጨካ ችንና ከሃዲውን ፈርዖንንም በባሕሪ ኤርትራ አሰጠመው እንጂ በሕይወተ ሥጋ አላኖረውም። በዘ.14=26-31 የእስራኤል ሴቶ ችን ልጆች አልባ ያስቀረ ጨካኝን አጋግንም በሳሙኤል እጅ መራራ ሞትን አቀመሰው እንጂ በሕይወተ ሥጋ አላኖረውም። 1ሳሙ.15=32-33 ጣዖት አምላኪዋንና ነፍሱ ገዳዩዋን ኤልሳ ቤልንም ከግምብ ላይ ተወርውራ እንድትወድቅና ሥጋዋን ውሾ ች እንዲበሉት አደረገ እንጂ በሕይወተ ሥጋ አላኖራትም። 2ነገ. 9=30-37

በእግዚአብሔር ላይ አፉን የከፈተውንና ትዕቢተኛውን ሰናክሬምንም ከጣዖቱ ፊት በልጆቹ ሰይፍ እንዲሞት አደረገው እንጂ በሕይወተ ሥጋ አላኖረውም። ኢሳ. 37=36-38 ለምሳሌ ያህል እነዚህ አምስት ሰዎች ተጠቀሱ እንጂ ብዙ ኃጢአተኞች በመቅሠፍት ሞተዋል። ሕገ ወጦች እንደሂናክና እንደኤልያስ እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ በሕይወተ ሥጋ መኖሩ ይቅርና በሰባና በሰማኒያ የተወሰኑት ዕድሜያቸውን እንኳ ሳይጨርሱ ነው የኃጢአታቸው ደመወዝ ሞት የሚከፈላቸው። እግዚአብ ሔር ለብዙ ዘመናት በሕይወተ ሥጋ የሚያቆያቸውን ሰዎች ከሕግ ጠባቂዎች መካከል እንጂ ከሕገ ወጦች መካከል አልመረጠም።

ነገር ግን ሂናክና ኤልያስ ለምን አልሞቱም ለሚለው ጥያቄ የሂናክና የኤልያስ ጽድቅ ሞትን ከእነርሱ ማራቅ ስለቻለ ነው ተብሎ ቢመለስ በቂ መልስ ሊሆን አይችልም። ጥያቄው

የማያዳግም መልስ እገኘ አይባልም። ሂደቱና ኢልያስ ከሌሎች የአዳም ዘርች በተለየ ሁኔታ በሥጋቸው ሞትን ሳያዩ በሕይወተ ሥጋ እንዲኖሩ የሆኑበት ትልቁ ምክንያት ምንድን ነው ለሚለው ጥያቄ የጽኑ ሃይማኖታቸው፣ የመልካም ሥነ ምግባራቸው በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አገልግሎታቸው ውጤት ብቻ ነው ብለን ብንመልስ ዳግመኛ የሚከተሉት ጥያቄዎች ለአንባቢያን ብልጭ ማለታቸው አይቀርም።

1ኛ. ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር በራይ ያነጋገረው ከጣዖት አምላኪዎች ጋር እንዳይኖር ከከላውዴዎን ወደካራን ከካራን ወደ ከነአን የጠራው ዘፍ. 12÷1-9 ልጁን ይስሃቅን እስከመሰዋት ድረስ ታማኝነቱንና ታዛዥነቱን የገለጸ። ዘፍ. 22÷1-18 እምነቱ ጽድቅ ሆኖ እንደተቆጠረለትና የምእመናን ሁሉ አባት እንደ ተባለ ሐዋርያት የመሰከሩለት ያዕ. 2÷23፣ ሮሜ. 4÷1-25፣ ገላ. 3÷6-7 ደጉ ጽድቁ አባት አብርሃም ለምን ሞተ?

2ኛ. ፈጣሪው እግዚአብሔር ባሪያዬ አገልጋዬ በማለት በትንንት ላይ የተመሠረተ አልግሎቱን ያንጸባረቀለት፣ በምድር ላይ እንደእርሱ ፍጹምና ቅን እግዚአብሔርንም የሚፈራ ከክፋትም የራቀ ሰው የለም። ኢዮ. 1÷8 ብሎ ታማኝነቱንና ጽድቅነቱን የመሰከረለት፣ ሰይጣን ፈጣሪውን ሊያስከደው በፈተ ናው ጊዜ ሰይጣንን ድል ያደረገ ያሸነፈ፣ ባሪያዬም ኢዮብ ስለእናንተ ይጸልያል። ኢዮ. 42÷8 በማለት ስለኃጢአተኞችም ለመጸለይ የበቃ ጽድቅ መሆኑን የጽድቅ ባለቤት እግዚአብሔር የመሰከረለት ጽድቁ ኢዮብ ለምን ሞተ?

3ኛ. ባሕሪ ኤርትራን ከፍሎ እስራኤልን ያሻገረ፣ ዘጸ. 14÷21 በምድር ከሚኖሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሑት የነበረ፣ ወንድሙ አሮንና እናቱ ማርያም በነቀፉት ጊዜ እነሱን እግዚአብሔር የነቀፈለት የገሰጸለት በመካከላችሁ ነቢይ ቢኖር እኔ እግዚአብሔር በራይ እገልጻለሁ ወይም በሕልም እናገረዋለሁ ባሪያዬ ሙሴ ግን እንዲህ አይደለም እርሱ በፊት ሁሉ የታመነ ነው። እኔ አፍ ለአፍ በግልጥ እናገረዋለሁ በምሳሌ አይደለም። የእግዚአብሔርንም መልክ ያያል ዘኑ. 12÷1-16 ብሎ ሁሉን የሚመረምር እግዚአብሔር ታማኝነቱንና ቅንነቱን የተናገረለት ሙሴ ለምን ሞተ?

4ኛ. በሆድ ሳልሠራህ አውቁሃለሁ ከማገፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ ለአሕዛብም ነቢይ አድርጌሃለሁ ኤር. 1÷5 በማለት ንጽሕናውን ቅድስናውን ለአገልግሎት መመረጡን ራሱ እግዚአ ብሔር የመሰከረለት ኤርምያስ ለምን ሞተ?

5ኛ. እውነት እላችኋለሁ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም ማቴ. 11÷11 በማለት ከሰው ልጆች የሚበልጠው እንደሌለ የጽድቅ ባለቤት ኢየሱስ ክርስቶስ የነቢያት ሁሉ ራስ መሆኑን በገባኤ ያሳወቀለት የሐንስ መጥምቅ ለምን ሞተ?

ይህን ሐሳብ ለማስረዳት እነዚህ አምስት ቅዱሳን ተጠ ቀሱ እንጂ በሃይማኖታቸው በጽድቃቸው በአገልግሎታቸው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙ ቅዱሳን ነቢያት አበው ጻድቃን ብዙ ናቸው። ነገሩ እንዲህ ከሆነ የሂኖክና የኤልያስ በሕይወተ ሥጋ መኖር የአገልግሎት ዋጋ ነው ብለን ብንደመድም የሌሎቹ ቅዱሳን አገልግሎት ያለ ዋጋ በክንቱ የቀረ ያስመስልብናል። የሂኖክና የኤልያስ ጽድቅ በሕይወተ ሥጋ ለመኖራቸው መሠረቱ ቢሆን እንጅ ጉልላቱ ወይም ቁንጮው ሊሆን አይችልም። ሂኖክና ኤልያስ በሕይወተ ሥጋ ስለመኖራቸው ለሚነሣው ጥያቄ የሚሰጡ የማያዳግሙ መልሶች ከአሁን በፊት ካኖናቸው ሐሳቦች ለየት ያሉ ይሆናሉ። እንደሚከተለውም ይቀርባሉ

1. የሕይወትና የትንሣኤ ምልክቶች ሊሆኑ፡-

1.1 የሞትና የሕይወት ወሬ ለአዳም

እግዚአብሔር አምላክ በምድር ላይ ከሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ አልቆና አብልጦ የፈጠረው አዳም ትእዛዙን በማፍረስ ዕዕ በለስን በመጥረስ በዘማዊት ዓይኑ ወደ አምላክነቱ ወደመንግ ሥቱ በተመለከተ ጊዜ ከሞተ ሥጋ ጋር ሞተ ነፍስን ክርደተ መቃብር ጋር ርደተ ሲክልን /ወደመቃብር ከመውረድ ጋር ወደሲኦል መውረድን/ ፈረደበት። ሆኖም ግን አዳም እንደዲያ ብለው በትዕቢት ልቡን ያላጸና ትሑት ፍጡር በመሆኑ በሕገ ወጥነቱ ተጸጽቶ ቢያለቅስና መሥዋዕት ቢያቀርብ መግቱ የራቀ ምሕረቱ የበዛ እንደሆነ የተነገረለት ፈጣሪው እግዚአብሔር በሞት ማዶ ሕይወትን አሻግሮ እንዲያይ አደረገው። ለ አዳም

መሬት አንተ ወትጉበእ ውስተ መሬት፡ አዳም ሆይ መሬት ነህ ወደመጣህባት መሬት ትመለሳለህ ዘፍ. 3-19 ብሎ በተናገረበት አንደበቱ በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትክ ወእድህክ ውስተ መርሀብክ ወእትቤዘወክ በሞትዮ ወበመስቀልዮ፡ ትርጉም በአምስት ቀን ተኩል ማለትም 5500 ዘመን ሲፈጸም ከልጅ ልጅህ እወለዳለሁ በምድርህ እመላለሳለሁ በመስቀልም ተሰቅዬ ሞቼ እድንገለሁ የሚል የተስፋ መልእክትን አስተላለፈለት።

አዳም የሞት ድምፅን በሰማበት ጆሮው የሕይወትን ድምፅ ሰማ። በኃዘን በመከራ ደርቆ የነበረው የአዳም ልቡና ከእግዚአብሔር አንደበት በመረዳት በዚች የተስፋ ጠብታ ረሰረሰ። ነገር ግን አዳም ይህን የሕይወት ተስፋ ቢገናኝም ስለ ድንኩቱ ከተነገሩ ቃላት የልት ስለሞቱ የተነገሩ ቃላት ሲተገበሩ በተግባር ሲገለጡ ይመለከት ነበር። ስለሆነም የተነገሩት የመርገም ቃላት ሳይፈጸሙ እንደማይቀሩ አረጋግጧል። አዳም ብቻ ሳይሆን ልጆቹም በዚህ የጭንቀት ትውፊት ተውጠው ይኖሩ ነበር።

- 1.2 አዳም የሞትን ተግባራዊነት ያረጋገጠባቸው ነገሮች፡-
 - 1.2.1 የጸጋ ልብሱን ተገፎ በበለስ ቅጠል እስከ መጠለልና ከፈጣሪው ከእግዚአብሔር እስከመሠወር እስከ መሸሸግ ደርሶ መራቆቱ።
 - 1.2.2 ለሰባት ዓመት ያህል በውስጡ ላሉት ፍጥረታት ሁሉ ገዥ ሆኖ ያለህዘን ያልችግር በተደላ በደስታ ከኖረ ባት ገነት መባረሩ።
 - 1.2.3 ከዕድ በለስ በቀር ለምግብነት ከተሰጡት በገነት ውስጥ ከሚገኙ አትክልት ዕፀዎት ከመግዛቸው ከጣዕማቸው ተለይቶ እሾህና አሚከላ ታብቅልብህ የተባለችው ምድር በእሾሕና በአሚከላዋ እያደማችውና እያቆሰለችው ሥጋዊ ምግብን ለማግኘት ወዙን እያበሰ መንከራተቱ።
 - 1.2.4 የአባቱን ትእዛዝ በመፈጸምና እግዚአብሔርን በመፍራት ጽድቅን በውስጡ ያበቀለ የሚወደው ልጅ አቤል ሰይጣን የመጥፎ ምክሩ ተሳታፊ ባደረገው በቃኤል እጅ በተወረወረ ድንጋይ ሞቶ ማየቱ።

እነዚህ የሞት ተግባር ውጤቶች በአዳምና በልጆቹ አእምሮ ውስጥ ሰፊውን ስፍራ ይዘው በመገኘታቸው የሕይወትን ገጽታ ማየት አልተቻለም ነበር። የሚያሳዝንና የሚያስጨንቅ ክፉ የሞት ወሬ ከተሰማ በኋላ በሰው አእምሮ ውስጥ የሞላውን ጭንቀት የሚያጉድል በበታውም የሚተካ ሞትን የማሸነፍና የድንኩቱ ወሬ ቢሰማም አዳምና ልጆቹ ግን ብዙ ጊዜ ተግባራዊ ሲሆን ያዩት ሞትን ነው። ካለንበት የሞት ጨለማ ተሳቀን የሕይወትን ፈገግታ የምናየው መቼ ነው ወይስ እግዚአብሔር የተስፋ ፍትፍትን ብቻ አውጦን ሊቀር ነው? የሚለውም ጥርጣሬ የሰዎችን ሁለንተና ሳይቆጣጠረው አልቀረም።

የተናገረውን የሚያስቀር እግዚአብሔር ለተጨነቁት የአዳም ዘሮች የተሰጠው ተስፋ - ሕይወት የውኃ ሽታ የነፋስ መልክ ሆኖ መቅረት እንደሌለበት መገለጡም አስፈላጊ እንደ ሆነና ከባድ የሰዎችም የጭንቀት ሽክም መቃለል እንዳለበት ስለፈለገ አስቀድሞ ሄኖክን ኋላም ኤልያስን በሕይወተ ሥጋ አኖራቸው።

የሂኖክና የኤልያስ በሕይወት መኖር ሰዎች ከሞት ጉያ ወጥተው በሕይወት እቅፍ መያዝ እንደሚችሉ አረጋገጠ። ትሞታለህን ተከትሎ የመጣ አድንሀለሁ ሂኖክና ኤልያስን ምልክት አድርጎ ቆየ። የሂኖክና የኤልያስ በሕይወተ ሥጋ መኖር የሃይማኖታቸው ጽንዓትና የታዘዥነታቸው መለኪያ መስፈሪት ብቻ ሳይሆን ወደፊት በሚደረገው ትንግኤ ሙታን ለሚገኘው ሕይወት እንደናሙና የቀረበ ነው። ስለሂኖክና ስለኤልያስ አለመሞት የሐንስ አፈወርቅ እንደሚከተለው ጽፋል።

«ውብዙኃን እምሰብእ እለ ይትኃወሠ በእንተ ፍልሰተ ሂኖክ ወኤልያስ ወለምንት ኢሞቱ ወከመ ምንት ውእቱ ሥረዓተ ሕይወቶሙ ወዘንቱ ኅሠሣ ከመ ተረፍ ውእቱ ሂኖክ ፈለሰ ወኤልያስ ዐርገ በከመ ይነግሩ መጻሕፍት» ትርጉም፡ ሂኖክ ስለወጣ ኤልያስ ስለዐርገ የሚከራከሩ ብዙ ናቸው። ለምን አልሞቱም ካልሞቱስ የሕይወታቸው የአደኗራቸው ሥርዓት እንደምን ነው ብለው ይከራከራሉ። እንዲህ ያለው ክረክር በመጽሐፍ የሌለ ልብ ወለድ ነው። መጻሕፍት እንደተናገሩ ሂኖክ ከዚህ ዓለም ሞትን ሳያይ ተለዩ። ኤልያስም ዐርገ

በማለት የሂኖክ ፍልሰት የኤልያስ ዕርገት በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈ እንጂ ልብ ወለድ የሰዎች ፍልስፍና አነጋገር እንዳልሆነ ካስረዳ በኋላ ምክንያቱን እንደሚከተለው ይገልጻል።

ወባሕቱ ኮነ ፍልሰቱ ለአፅንዖ ነፍሳተ ሰብእ ከመ ይእመኑ ከመ ሀለዎ ለብሔር ሞት ይትመዝበር ወትንሣኤ ሙታን ይኩን ሀሎ ወይሠዓር ትምይንቱ ለጸላዒ ትርጉም። ነገር ግን የሂኖክ ፍልሰት የኤልያስ ዕርገት የምእመናንን ልቡና በሃይማኖት ለማጽናት ተደረገ። የሞት ሀገር መቃብር ይፈረስ ዘንድ እንዳለው የሙታን ትንሣኤም ይደረግ ዘንድ እንዳለው የዲያብሎስም ተንኮል ያልፍ ዘንድ እንዳለው የምእመናንን ልቡና ለማሳመን በሃይማኖት ለማጽናት ተደረገ ዮሐ. አፈ. ድር 22 ቁ. 132-147 እንደዮሐንስ አፈወርቅ አተረጎጡም የሂ ኖክና የኤልያስ አለመሞት፡- የሚገልጻቸው ነገሮች የሚከተሉት ናቸው።

ሀ. ሥጋዊ ደማዊ ፍጡር የሆነውን የአዳምን ዘርዕ በቁ ጥጥሩ ውስጥ በማድረግ ሙሉ ሥልጣን የነበረው የሰውን ልጅ ሕይወት እንደደረቀ ስንዴ ሲያጭድ በመቃብርም ሲከምር ለምግብነት እንደሚዘጋጅ እህል ሲፈጭና ዱቄት ሲያደርግ የነበረው ሞት፡- ሙታን በኢየሱስ በኩርነት በተነሡ ጊዜ የሚ ይዘውን የሚጨብጠውን አጥቶ ሕልውናውን እንደሚያጣና እንዳልነበር እንደሚሆን ይገልጻል። በዕለተ ምጽአት ሞትና መቃብር የሚጠፉ መሆናቸውንም ያመለክታል።

ለ. ሰው ከሞተ በኋላ ነፍስ ከሥጋ ሥጋም ከነፍስ ከተለያዩና ወደተለያዩ ቦታዎች ከሄዱ በኋላ ሥጋም በመቃብር ከፈረሰ ከበሰበሰ ወደ አፈርነት ከተለወጠ በኋላ ተለያይተው የነበሩ ነፍስና ሥጋ እንደገና በትንሣኤ ተገናኝተው አዲስ ሰው ሕያው ፍጡር ይሆናል የሚለው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ወደ ምእመናን ጆሮ በደረሰ ጊዜ የምእመናንን ልብ አምኖ ወደ መቀበል ያደርሳል። የትንሣኤን መኖር እንደመረጃ ሆኖ ያረጋግጣል።

ሐ. ከእግዚአብሔር ሕግ ክልል ውጭ በኃጢአት ዋሻ ተደብቀው ያገኛቸውን የአዳም ልጆች ማርኮ ወስዶ ለእርሱ እንዲንበረከኩ እርሱንም እንዲያመልኩ ካደረጋቸውና ከሞቱም በኋላ ሥጋቸውን በመቃብር ነፍሳቸውን በሲኦል ተቆራኝቶ

በመኖር የዓለም ገዥ የነበረው ዲያብሎስ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሂድ እንተ ሰይጣን ካለው በኋላና የክርስቶስም መስቀል ከቆመ በኋላ ድል የተነሣ፣ የተሸነፈ፣ የወደቀ ከምእመናን የራቀ መሆኑን ያበሥራል።

ሂኖክና ኤልያስ ያልሞቱበት ትልቁ ምክንያት ምንድን ነው? ለሚለው ጥያቄ በአጭር ቃል የሚሰጠው መልስ፡- እግዚ አብሔር በሂኖክና በኤልያስ ሕይወት የዲያብሎስን ተንኮል መክሸፍ የሞትን መሸነፍ የትንሣኤ ሙታንን መኖር ለምእመናን ለመግለጽ ስለፈለገ ነው የሚል ይሆናል።

2ኛ. የእግዚአብሔርን ሕያውነት ሊገልጹ

የሐናጊው ጥበብ በሕንፃው ይታወቃል። ደና ሽማግሌ ወይ ም ልብስ ሰፊ በሰፋው ልብስ ይታወቃል የእሳት ልጅ ረመጥ እንዲሉ ማንኛውም ችሎታ ያለው ሰው በችሎታው ተግባር ውጤት ማንነቱን ይገልጣል። የእግዚአብሔርም ሕያውነትና ዘላለማዊነት ይገለጥ ዘንድ ለዘለዓለም ሕያዋን ሆነው የሚኖሩ ሕያዋን ፍጥረታትን ሰውና መላእክትን ፈጥሮአል።

ሆኖም ከተፈጠሩበት ሥርዓት ላይነታቸው በሕይወት ወይም በሕያውነት የኖሩ መላእክት ናቸው እንጂ ሰው ግን በፈጸመው ስሕተት ሞትን ስበ ጌትቶ በማምጣት ከሕይወት ወደሞት አሸቆልቋል። ቢሆንም መታየት ያለበት ሰው ራሱ ሞትን አመጣው እንጂ እግዚአብሔር ሰውን በሕይወት እንዲ ኖር ሕያው አድርጎ መፍጠሩ ነው። እግዚአብሔር ሞትን በሰው ላይ እንዳላመጣ ሰው ራሱ ሞትን ጠረቶ እንዳመጣው በመጽሐፈ ጥበብ የሚከተለው ንባብ ይገኛል «እግዚአብሔር ሞትን አልፈጠረምና ነዋሪ ይሆን ዘንድ ፍጥረትን ፈጥሯልና የሰዎች ጥፋት ደስ አያሰኘውምና በእጃችሁ ሥራ ሞትን አታ ምጡ የሰውም መፈጠር ለድኅነት ነውና በእነርሱ ዘንድ ሁሉን የሚያጠፋ የሞት መርዝ ኃጢአት አልነበረምና ሕይወት የማ ታልፍ ስለሆነች ለመቃብርም በዚህ ዓለም ግዛት አልነበረውምና እግዚአብሔርን የዘነጉ ሰዎች ግን በቃል ጠሩት ባልንጀራም አደረጉት በዚሁም ጠፉ» ጥበብ 1+13-17

ሞት የኃጢአት ቅጣት ሆኖ በሰብአዊ ፍጡር ላይ ቢመጣም ሰው ግን በሕያው እግዚአብሔር አምሳል ለዘለዓለማዊ ሕይወት የተፈጠረ ሕያው ፍጡር መሆኑን ይህ ንባብ ያስረዳል። እግዚአብሔር የፈጠራቸው ሕያዎን ፍጥረታት የእርሱን ሕያውነት አገልግተው የሚያሳዩ የሕያውነቱ ምስክሮች ናቸው ሰው በሕይወት እንዲኖር የተፈጠረ መሆኑ አዳምና ሔዋን በዘረጉት የሞት መጋረጃ ተጠልሎ ተሰውሮና ተደብቆ እንዳይቀር የሚገልጡት ሄኖክና ኤልያስ ናቸው። የእግዚአብሔር ሕያው ተግባር የጋን ሙብራት እንዳይሆን እግዚአብሔር የሰውን ሕያው ፍጡርነትና የእግዚአብሔርን ሕያው ፈጣሪነት የሚያመለክቱ ሄኖክንና ኤልያስን በሕይወተ ሥጋ አኖራቸው።

የሄኖክና የኤልያስ ሕያውነት የእግዚአብሔርን ሕያው ፈጣሪነትና የሰውን ሕያው ፍጡረነት በደመቀ ሁኔታ ያስረዳል። ይገልጻል። ዳግመኛም እግዚአብሔር ሰው ኃጢአት በሰራ ጊዜ ሞትን ጽድቅ በሰራ ጊዜ ሕይወትን በሰው ላይ የማምጣት ችሎታ ያለው አምላክ መሆኑ በዘዳግም 32-39 «እኔ እግዚአብሔር አድንግላሁ እኔ እመታላሁ እፈውስማላሁ» ተብሎ እንደተነገረ የመግደል ችሎታው በአዳምና በሌሎች ልጆቹ የተገለጠ ሲሆን የማዳን ችሎታው ደግሞ በሄኖክና በኤልያስ ተገልጿል። ሄኖክና ኤልያስ በሕይወት ባይኖሩ የእግዚአብሔር የማዳን ችሎታው አይገለጥም ነበር እንዲሁ ወሬ ብቻ ይመስል ነበር።

3ኛ. የእግዚአብሔርን አምላክነት ሊመሰክሩ

ሐሳዌ መሲሕ ፈጣሪነት ይገባኛል ሲል ጥያቄውን በዲያብሎሳዊ አደባባይ ባቀረበ ጊዜ ምንም ፍርድ ገምድሎ ዲያብሎስ ለሐሳዌ መሲሕ ቢፈርድለት የእግዚአብሔርን ፈጣሪነት የሐሳዌ መሲሕን ፍጡርነት የዲያብሎስን ፍርድ ገምድልነት በመግለጽ የሚመሰክሩ ሄኖክና ኤልያስ ናቸው። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የእግዚአብሔርን ሕልውና አድምቀው አገልግተው በዓይን ሕሊና አሳይተው በእደ ልቡና አስጨብጠው የሚመሰክሩ አምላካዊ ጸጋ የጉበኛቸው የሐሰት ዘማች ዲያብሎስ ያልማረካቸው ስለ አምልኮተ እግዚአብሔር ኤልያሳዊ ቅንዓት ያቃጠ

ላቸው እውነተኛች የእግዚአብሔር ምስክሮች በዓለም ላይ አልጠፉም፤ አይጠፉምም።

እግዚአብሔር እርሱነቱን በኃያልነቱና በችሎታው የሚያሳውቅ ቢሆንም የአማኞች ልቡና እንዳይነቃነቅ ሆኖ በሃይማኖት መሠረት ላይ ይታነጽ ዘንድ ራሱን ያለምስክር አልተወም። ሐዋ.14-17 ሄኖክና ኤልያስም በሐሳዌ መሲሕ ዘመን ለሚኖሩ ምእመናን እውነት አብሳሪዎች የጽድቅ መንገድ አመልካቾች ወይም ጠቋሚዎች በመሆን የምስክርነታቸውን ተግባር ያከናውናሉ። ምስክርነታቸውንም የሚፈጽሙት እንደሌሎች ሰማዕታት በሥጋቸው መበጣጠስ በደማቸው መፍሰስ በመከራ መንገዶች ላይ በመገሥገሥ ከሥጋዊ ሕይወት በመፍለስ ነው። ለተራቡት የሐሳዌ መሲሕ ሰይፎች ሥጋቸውን አገርሰው ደማቸውን አልሰው ከጸጋ እግዚአብሔር ለተራቆቱት ምእመናን የእግዚአብሔርን ጸጋ አልብሰው የስሕተት ምርኮኞችን መልሰው ተልዕኮአቸውን በመፈጸምና በማከናወን ነው። ሄኖክና ኤልያስ በሕይወተ ሥጋ እስከ ዕለተ ምጽአት የሚቆዩበት አንዱ ምክንያት የምስክርነታቸውን ተግባር የሚያከናውኑበት ጊዜ የዓለም ፍጻሜ ዋዜማ በመሆኑ ነው።

ስለሄኖክና ኤልያስ በሕይወት መኖር ይህን ያህል ከተመለከትን ንግባዕኬ ንብ ጥንተ ነገር ወደቀደመው የነገር ጥንት ወደቀደመው ሐሳባችን እንመለስ። በራእዩ ዮሐንስ 11-12 ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ ሁለቱ ምስክሮቹ ሁለቱ ወይራዎች ሁለቱ መቅረቦች የሚለውን ንባብ እናገኛለን። ሁለቱ ወይራዎች ሁለቱ መቅረቦች የተባሉት የወይራንና የመቅረዝን ውስጣዊ ትርጉም ይዘው የተገኙ ሄኖክና ኤልያስ ናቸው በማለት ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን የጉባኤ መምህራን በትርጓሜ መግለጻቸውን ከአሁን በፊት አይተናል። ሁለቱ ምስክሮቹ ሁለቱ ወይራዎች ሁለቱ መቅረቦች በማለት በዮሐንስ አንደበት ሄኖክና ኤልያስን የገለጸ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሆን የሄኖክና የኤልያስም ምስክርነት ለኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ምስክር ወይም ሰማዕት

ምስክር ማለት አንዱ የሌላውን ሰው ነገር የሚያስረግጥ እውነተኛነቱን የሚገልጽ ማለት ነው። በግዕዙም ሰማዕት ይባላል። ሰምዖ መስከረ ከሚለው የግዕዝ ቃል የተገኘ ነው። ምስክር በሁለት ይከፈላል። እውነተኛ ምስክር ሐሰተኛ ምስክር ተብሎ ወይም ሰማዕተ ጽድቅ ሰማዕተ ሐሰት ተብሎ ይከፈላል።

1ኛ. እውነተኛ ምስክር:- እውነተኛ ምስክር ያየውን አይቻለው የሰማውን ሰምቻለው የሚያውቀውን አውቃለሁ የሚል የታዩትንና የተሰሙትን ነገሮች ድርጊቶችንና ክንውኖችን አእምሮ የመዘገባቸውን ሁሉ በአንደበቱ የሚገልጽ የሚናገር ማለት ነው። «የምናውቀውን እንናገራለን ያየነውንም እንመሰክራለን» ዮሐ. 3፥11 «እኔም አይቻለሁ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ መስክራለሁ» ዮሐ. 1፥34 የእውነት ምስክር የሆነውን ሆነ የተደረገውን ተደረገ በማለት ድርጊቶችን እንደታላቅ ተራራ /ጋራ/ አጉልቶ የሚያሳይ ሲሆን በአንጻሩ ደግሞ ያላየውን አላየሁም ያልሰማውን አልሰማሁም የማያውቀውን አላውቅም ያልሆነውን አልሆነም ያልተደረገውን አልተደረገም ብሎ እውነትን ከተቀበረበት ጉድጓድ ቆፍሮ የሚያወጣ በዚያው ጉድጓድ ሐሰትን የሚቀብር የሚያጠፋ ማለት ነው። የእውነት ምስክር ከእምነት ጋር የተቆራኘ የተሳሰረ ነው።

2ኛ. ሐሰተኛ ምስክር:- ሐሰተኛ ምስክር ያየውን አላየሁም የሰማውን አልሰማሁም የሚያውቀውን አላውቅም የሆነውን አልሆነም የተደረገውን አልተደረገም የሚል እውነትን በሐሰት የሚያፍን የሚደፍን ሁነቶችንና ድርጊቶችን የጊዜ ክስተቶችን ደመና እንደተጨመረበት ጨለማ ማለትም እንደሐምሌና እንደሐነሴ ጨለማ ሆኖ የሚጋርድ ሲሆን በአንጻሩ ደግሞ ያላየውን አይቻለሁ ያልሰማውን ሰምቻለሁ የማያውቀውን አውቃለሁ ያልሆነውን ሆነ ያልተደረገውን ተደረገ የሚል ነው። ያልተፈጨውን የሚያቦካ ያልተቦካ

ውን የሚጋግር የድርጊቶች ፈጣሪ ለመሆን የሚፍጨረጨር ነው።

ሁለቱ ረባሪት /መምህራን/ ሶስናን ስትዘሙት አገኘናት ብለው የሐሰታቸው ፍላግ ተመልሶ ራሳቸውን እስኪወጋቸው ድረስ በሶስና ላይ በሐሰት እንደመሰከሩ። መጽ.ቅዱ.ገጽ 900። የጌታን መቃብር ሲጠብቁ የነበሩ ጭፍሮች ከሊቃነ ካህናት ብዙ ገንዘብ ተቀብለው ሞትን ድል አድርጎ የተነሣክርስቶስን ሳያዩ ሳይሰሙ ደቀመዛሙርቱ በሌሊት ሠርቀው ወሰዱት ማቴ. 28፥12-15 በማለት ሐሰትን እንደወለዱ ሐሰተኛ ምስክር የሐሰትና የክህደት ዲቃላዎችን ከዲያብሎስ በመደቀል በልቡ ጸንሶ በአንደበቱ የሚወልድ ማለት ነው። ሐሰተኛ ምስክር ከክህደት ጋር የተቆራኘ የተሳሰረ ነው።

ሃሮክና የኤልያስ ምስክርነት

ሃሮክና ኤልያስ የእውነት ምስክሮች ናቸው። ምስክርነታቸውን ተግባራዊ የሚያደርጉት ሐሳዌ መሲሕ አምላክ ነኝ ብሎ በተነሣ ጊዜ ነው። ምስክርነታቸውም እንደሚከተለው ነው።

1ኛ. የሐሳዌ መሲሕ የሐሰት ጥላ ባጨለመው ዓለም ሰማይንና ምድርን የፈጠረ መላእክትን ፀሐይ ጨረቃን ከዋክብትን ደቂቀ አዳምን እንስሳትን አራዊትን ዕፀው አዕባን ውቅያኖሶችን በውስጣቸውም የሚኖሩ አሣ አንበሪን አዞ ጉማራን በሰማይም በምድርም ያሉ ፍጥረታትን ሁሉ ያስገኘ ዓለምን ከፈጠረ በኋላም 5500 ዘመን ሲፈጸም ወደዚህ ዓለም መጥቶ ዲያብሎስን ድል ነስቶ በመስቀል ተሰቅሎ ደሙን አፍሶ የአዳምን ልጆች ከሲያል መንጥቆ ያወጣ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በክርፍ መቃብር ውሎ አድሮ በሦስተኛው ቀን ሞትን ድል አድርጎ የተነሣ በአርባኛው ቀን ተመልሶ ያረገ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው በማለት እውነትን ፈገግ ያደርጓታል።

2ኛ. ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ የሚመጣ መሆኑ ቢነገርም እንደመብረቅ እንደሌባ አመጣጥ ድንገት ሳይታሰብ ይመ

ጣል እንጂ እንደከዚህ በፊቱ ድውያንን እየፈወሰ አጋንንትን እያወጣ ሕብስት እያበረከተ ውኃውን የወይን ጠጅ እያደረገ ከአንድ ቦታ ወደሌላ ቦታ በመዘዋወር ወደተራራ በመውጣት ከአይሁድ ምክራብ በመግባት ወንጌልን እየሰበከ እኔ ክርስቶስ ነኝ ተቀበሉኝ እመኑብኝ እያለ የማይመጣ መሆኑን ይገልጻሉ። በክርስቶስ ስም ክርስቶስን በመምሰል ከሚመጣው ከሐሰተኛው ክርስቶስ ተጠንቀቁ ተብሎ በወንጌል የተነገረ እንደሆነና በዚያ ወራት ክርስቶስን መስሎ የተገለጠውም ሐሰተኛው ክርስቶስ ሐሳዌ መሲሕ እንደሆነ ያስረዳሉ።

ሂኖክና ኤልያስ የሚያደርጉት ተአምር

ሂኖክና ኤልያስ የእግዚአብሔር መልእክተኞች መሆናቸውን ይገልጡ ዘንድ ተአምራት ያደርጋሉ። የሚያደርጉት ተአምር ሐሰተኛው ክርስቶስና ሐሰተኛው ኤልያስ የሚያደርጉአቸውን የምትሐት ምልክቶች በመስበር ስመጥርነታቸውንም በማደብዘዝ የእግዚአብሔርን ኃይልነት አድምቆና አጉልቶ የሚያሳይ ይሆናል።

በሁለት ወይራዎችና መቅረቦች የተመሰሉ ሂኖክና ኤልያስ በመቅረዝ ላይ ያለመብራት የደመቀ ብርሃን እንደሚሰጥና ጨለማን እንደሚገፍ ሁሉ በሐሳዌ መሲሕ ትምህርት የጨለመውን የሰዎችን ልቡና ለመግለጥ የእውነተኛ ትምህርታቸውን ነጸብራቅ በአንጻባረቁ ጊዜ የነጸብራቁ ጨረር የከሀዲዎችን ዓይን ሳያስለቅሰው አይቀርም። ሐሳዌ መሲሕ በሰዎች ልቡና ላይ የገነባውን የሐሰት ትምህርት ግንብ የጽድቅ መሐንዲሶች ሂኖክና ኤልያስ ይንዱታል። ያፈርሱታል። የግንቡ ባለቤት ግን ያለውን ኃይል ተጠቅሞ ይታገላቸዋል።

ሆኖም በትግሉ የማሸነፍ ውጤት አይታይበትም። ከእግዚአብሔር መልእክተኞች ጋር የሚታገል ከእግዚአብሔር ጋር እንደሚታገል ይቆጠራልና ከእግዚአብሔር ጋርም የሚታገል ከራሱ ጋር እንደሚታገል ይቆጠራል። ከራሱ ጋር የሚታገልም ራሱን ይጥላል ከሂኖክና ከኤልያስ ጋር የሐሳዌ መሲሕ ትግል

ደንጋይ ቢያገኙት ተመልሶ ካናት እንደሚባለው ይሆናል። «ማንም ሊጉዳቸው ቢወድ እሳት ከአፋቸው ይወጣል። ጠላቶቻቸውንም ይበላል ማንም ሊጉዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገባዋል» ራእይ 11÷5

ንባቡ የሚጠቁማቸው ሰዎች ሂኖክና ኤልያስ ናቸው። የኃይለኞችን ኃይል የሚያቀልጥ እሳታዊ ኃይል እንደሚኖራቸውና አሸናፊዎች እንደሚሆኑ ንባቡ ያመለክታል። እሳት ከአፋቸው ይወጣል ማለት በቁሙ እሳት በአፋቸው ውስጥ ሲነድ ሲንበገገግ ቆይቶ ሰዎችን ይበላል ማለት ሳይሆን በአንደበታቸው የተናገሩት ኃይል ቃል እንደእሳት ያቃጥላል ማለት ነው። የተናገሩት ሁሉ ይሆንላቸዋል ይደረግላቸዋል እንደቃላቸው ይፈጸማል ማለት ነው።

ለምሳሌ ኤልያስ የአካዝያስን ሠራዊትና የሃምሳ አለቃ ከሰማይ እሳት ወርዶ አንተንና ከአንተ ጋር ያሉትን ትብላብሎ በተናገረ ጊዜ ከሰማይ እሳት ወርዶ እንደበላቻቸው 2ነገ. 1÷10 ኤልሳዕም የሦርያን ንጉሥ ሠራዊት እንዲታወፍ ጸልዮ እንደተናገረው ቃል ዕውራን እንደሆኑ 2ነገ.6÷18-19 ሐናንያና ሚስቱ ሰጸራም ጴጥሮስ በተናገረው የተግሣጽ ቃል እንደሞቱ ሐዋ. 5÷1-10 ቅዱስ ጳውሎስም በረያሱስ የተባለው ጠንቋይ የወንጌልን ትምህርት ሲቃወም አሁን ዕውር ትሆናለህ ፀሐይንም ማየት አትችልም ብሎ በተናገረ ጊዜ በረያሱስ ወዲያውኑ ዕውር እንደሆነ ሐዋ. 13÷6-12

ሂኖክና ኤልያስም ትምህርታቸውን በሚቃወማቸውና ለማቁሰልም ሆነ ለመግደል በሚነግሡባቸው ሰዎች ላይ በቃላቸው ተናግረው የፈለጉትን የመቅሠፍት ዓይነት ያመጡባቸዋል ማለት ነው። ቃላቸው በጠላቶቻቸው ላይ የሚነድ የሚንበለበል እሳት ይሆናል። እሳት የበላው አመድ ከመሆኑም ባሻገር ነበልባሉ የገረፈው ሁሉ እንደሚደርቅና ሕይወት አልባ እንደሚሆን በሂኖክና በኤልያስ እንደበት ተጠርቶ በሚመጣው መቅሠፍትም የወንጌል ተቃዋሚዎች ሁሉ ሕይወት አልባ ይሆናሉ። በእሳት ኃይል ወደ አመድነት የተለወጡ የደረቁ ቅጠሎችን ይመስላሉ። የሂኖክና የኤልያስ የጠላት መምቻ

መሣሪያ ቃላቸው ነው። የእውነተኛው አምላክ አገልጋዮች መሆናቸውም በዚህ ይታወቃል።

በዚሁ ምዕራፍ ማለትም የሄኖክና የኤልያስ ነገር በተጻፈበት ራእይ 11፥6 ላይ የሚከተለውን ንባብ እናገኛለን «እነዚህ ትንቢት በሚናገሩበት ወራት ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ሊዘጉ ሥልጣን አላቸው ውኃዎችንም ወደደም ሊለውጡ በሚፈልጉበት ጊዜ ሁሉ በመቅደፍት ሁሉ ምድርን ሊመቱ ሥልጣን አላቸው» በንባቡ የተጠቆሙት ትንቢት ተናጋሪዎች ሄኖክና አልያስ መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። ሰማይን እስከ መዝጋትና ውኃውን ለውጦ ደም እስከማድረግ ድረስ ከፍታ ያለው ሥልጣን የተሰጣቸው፣ ሌሎችንም በአምላካዊ ኃይል በአምላካዊ ሥልጣን የሚደረጉ የተለያዩ መቀዎቶች እግዚአብሔርን በዘነጉ ዐመፀኞች ላይ የሚያዘንቡ ሄኖክና ኤልያስ ናቸው።

ሄኖክና ኤልያስ ከእግዚአብሔር ዘንድ በተሰጣቸው ሥልጣን ምልክቶችን /ተአምራትን/ የሚያደርጉ፣ እሾህን በእሾህ እንዲሉ የሐሳዌ መሲሕን ምልክቶች በምልክቶች ለመሻር ነው። አውሬ የተባለው የክርስቶስ ተቃዋሚ ሐሳዌ መሲሕ ከዘንድወ ከዲያብሎስ በተሰጠው ሥልጣን የማስመሰልና የማጭበር በር ምልክቶችን እያደረገ አምላክ ለመምሰል ቢከጅልም በወርቅ መሰል ቀለሞች ወርቅ የመሰለ መዳብ ቀለሞቹ ሲለቁ የመዳብ ነቱ ገጽታ እንደሚገለጽ ሁሉ ሄኖክና ኤልያስ በሚያደርጉት ምልክት የማስመሰያ ልብሶቹን ተገፎ የፍጡርነቱ ዕርቃን ተጋልጦ በሀፍረት ይዋጣል።

በሐሳዌ መሲሕ ገላጭነት በዲያብሎሳዊ ሥልጣን የሚገለጥ ዲያብሎሳዊ ተግባር በሄኖክና በኤልያስ ገላጭነት በእግዚአብሔራዊ ሥልጣን በሚገለጥ እግዚአብሔራዊ ተግባር ይወድማል። የገለባ አጥቂ እሳት ሲሆን የእሳት አጥቂ ደግሞ ውኃ ነው። በአጥቂ ላይ አጥቂ በኃይለኛ ላይ ኃይለኛ ያለ ነው። የሰዎችን ልቡና ለማትለጥ ሐሳዌ መሲሕ ያነደደውን ዲያብሎሳዊ እሳት በሄኖክና በኤልያስ ሥልጣን የሚገለጥ አምላካዊ ኃይል ውኃ ሆኖ ያጠፋዋል ማለት ነው።

ሄኖክና ኤልያስ የሚያደርጉት ምልክት /ተአምር/ ደም ቆና ጌልቶ ይታይ የነበረውን የሐሳዌ መሲሕን የምትሐት /የማስመሰል/ ምልክት ያፈዘዋል ያደበዘዘዋል። የአድናቂዎችንም

ሰሚት ያቀዘቅዘዋል። ሄኖክና ኤልያስ ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን የሚዘጉት እንዳይጠጣ ውኃን ደም የሚያደርጉት የእግዚአብሔርን ፈጣሪነት ኃያልነትና ችሎታ የሐሳዌ መሲሕን ፍጡርነትና ደካማነት የሐሰተኞች ነቢያቶቹንም ስሐተት ለመግለጽ ነው። ከጥንት ጀምሮ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ቅዱሳን በዐመፀኞችና በከሃዲዎች ሰዎች ላይ የእግዚአብሔርን ኃይልና ችሎታ ይገልጣሉ።

ዐመፀኛውና ከሃዲው ፈርዖን እስራኤልን አልለቅም እግዚአብሔርንም አላውቀውም ብሎ በዐመፀ ጊዜ እስራኤልን እንዲለቅ እግዚአብሔርንም እንዲአውቅ ለማድረግ ሙሴና አርን በፈርዖንና በጠንቋዮቹ ፊት የግብፅን ውኃ ከውኃነት ወደደምነት ለውጠውት ነበር ዘጸ.7፥19-22 አክላብና ኤልሳቤልም ከተምበረ ከክንለት ጣዖት ፊት አንነሳም ለእግዚአብሔርም አንሠዋም ብለው በዐመፀ ጊዜ የተምበረከኩለት ጣዖት ዝናም አዝንሞ እነሱን መመገብ የማይቻለው መሆኑን ለማሳወቅ የእግዚአብሔርን ኃያልነት ከሃሊነት ለመግለጽ ኤልያስ በአክላብና በኤልሳቤል ፊት በካህናተ ጣዖቱና በነቢያተ ሐሰቱም ፊት ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ዘግቶ ነበር። 1ነገ. 17፥1

ሙሴና አርን በፈርዖንና በጠንቋዮቹ ላይ ኤልያስም በአክላብና በኤልሳቤል በነቢያተ ሐሰትና በካህናተ ጣዖቱም ላይ መቅደፍተ እግዚአብሔርን ሲአፈሱና የኃይል እግዚአብሔር መተላለፊያ ቧንቧዎች ሆነው እናገኛቸዋለን። ሄኖክና ኤልያስም በሥልጣኑ የእግዚአብሔርን ስፍራ ለመያዝ እግዚአብሔር ነኝ የሚል የሐሳዌ መሲሕን ስህተትና ሐሳዌ መሲሕ እግዚአብሔር እንደሆነ በሐሰት የሚመሰክሩ የሐሰተኞች ነቢያቱን ሐሰት ለመግለጽ የእግዚአብሔርን አምላክነት ሁሉን ቻይነትና አዳኝነት ለመመስከር በውኃው ላይና በሰማይ ላይ ኃይላቸውን ይገልጣሉ። ውኃው በጡንቻማ ጌረምሳ በተወረወረ ደንጊያ ግምባርን የተገመሰ ሰው መሰሎ ደም በደም ይሆናል። ሰማይም ወንበዴ ልብሱን እንደገፈፈው መንገደኛ ያለደመና ራቁቱን ይቆማል።

ሄኖክና ኤልያስ ደም ያደረጉትን ውኃ ወደቀደመ ሕይወቱ መለወጥ የዘጉትንም ሰማይ ከፍቶ ዝናብ ማዝነብ በመተተኛው ሐሳዌ መሲሕና በመተተኞች ነቢያቶቹ ዘንድ የማይቻል ጉዳይ ነው። የፈርዖን ጠንቋዮች ምንም በምትሐት

ደም ማስመሰል ቢችሉ ሙሴና አርን ደም ያደረጉትን ውኃ ጤናማ ውኃ አድርጎ መጠጣት ተስኖአቸው በአርንና በሙሴ ፊት እንደተዋረዱ። በቁጥር 850 የሚሆኑ የአክሲዮን የኤልሳ ቤል መምህራን የጣዖት ካህናቱ የሐሰት ነቢያቱ ኤልያስ የዘጋ ውኃ ሰማይ ከፍቶ ዝናብ ጠብ ማድረግ ይቅርና የደመና መልክ እንኳ ማሳየት አቅቶአቸው በኤልያስ ፊት እንደአፈሩ። መተተኛው ሐሳዌ መሲሕና መተተኞች ነቢያቱም የምትሐት የውሸት ተአምራትን ሲያሳዩና የማስመሰል ዘዴያቸውን ሲጠቀሙ ከቆዩ በኋላ ሄኖክና ኤልያስ ደም ያደረጉትን ውኃ ወደ ጤናማ ውሃነት ለመለወጥ ከበሽታውም ለመፈወስ የዘጉትንም ሰማይ ከፍቶ ዝናብ ጠብ ለማድረግ ባለመቻላቸው አንዱን ሠርቶ ሌላውን መሥራት የማይችል ቀለል ያለውን ነገር ማድረግ ሲችል ከበድ ካለው ነገር ሲደርስ ወገኔን የሚል ፍጡር ነውና የሐሳዌ መሲሕ ፍጡርነት ተገልጦ የነቢያቱም ምስክርነት ስሕተት ሆኖ በሐኖክና በኤልያስ ፊት በተከታዮቻቸውም ዘንድ ይዋረዳሉ ያፍራሉ።

የሐሳዌ መሲሕና የሐሰት ነቢያቱ ሐሰት ሄኖክና ኤልያስ በሚያስቀምጡት የእውነት ሚዛን ሲመዘን ቀሎ ይገኛል «ሐሰትና ስንቅ እየቆየ ይቀላል» ይባላል። አቁማዳውም እንጂ ባዶ ይሆናል። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስኪያልፍ ድረስ በእግዚአብሔር እውነት የማይዋጥ የማይሰምጥ ውሸት የለም። ንስሐ ካልገቡና ካልተመለሱ በቀር የዐመፀኞችም ሰውነት በእግዚአብሔር ጣት ያልተዳበሰበት ጊዜ የለም። የእግዚአብሔር ኃይል ያልተገለጸበት ዐመፀኛ ማን ነው። ሳጥናኤል ነውን? ፈርዖን ነውን? ናቡከደነጾር ነውን? ሰናክሬም ነውን? ሂሮድስ ነውን? ዲዮቅልጥያኖስ ነውን? እነዚህ ሁሉ በእግዚአብሔር ኃይል የተፈጠሩ፣ የተደቆሱ፣ የደቀቁ፣ የላሙና ዱቄት የሆኑ ናቸው። ሐሳዌ መሲሕም ለመፈጨት የወፍጮውን ወረፋ ጠብቆ ይገኛል።

የሄኖክና የኤልያስ ተአምራት ማድረግ አስፈላጊነት

- 1ኛ. ከእግዚአብሔር የተላኩ የእግዚአብሔር መልአክተኞች መሆናቸውንና የምስክርነታቸውን እውነተኛነት ለመግለጽ ለማሳወቅ።
- 2ኛ. የምእመናን ልቡና የሐሳዌ መሲሕ የሐሰት ትምህርትና ከሀደት ነፋሳትና ማዕበላት በመቱት ጊዜ እንዳይነቃነቅ እንዳይገለበጥና ቦታውን እንዳይለቅ በሃይማኖት አለት ላይ ለማነጻ እንዳይወድቅ ለማድረግ።
- 3ኛ. ሐሳዌ መሲሕና ሐሰተኞች ነቢያቶቹ ተከታዮቻቸውም በኃጢአታቸውና በከሀደታቸው ምክንያት በወልደ እግዚአብሔር አንደበት ሑሩ እምኔያ ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም እናንት ርጉማን ከእኔ ተለይታችሁ ወደገሃነመ እሳት ሂዱ በተባሉ ጊዜ የእውነተኛውን አምላክ ነገር አልሰማንም አላወቅንም ምልክትም አላየንም ብለው እንዳያመካኙ ምስክር ሊሆንባቸው።
- 4ኛ. ውኃውን ደም በማድረግ ሰማዩንም በመዝጋት ከዚህ በፊት በሙሴና በኤልያስ አማካይነት ኃይለ እግዚአብሔር የተገለጠበትን ተአምር ሳይለወጥ በመድገም የሙሴና የኤልያስ አምላክ የማይለወጥ መሆኑን ለማመልከት።
- 5ኛ. ሥጋዊ ደማዊ ሰው ከተፈጠረባቸው ከአራቱ ባሕርያት አንዱ ውኃ ነው። ሐሳዌ መሲሕም ሥጋዊ ደማዊ ፍጡር እንደመሆኑ ከውኃ የተፈጠረ የውኃ ልጅ የደመና የልጅ ልጅ ሲሆን የውኃና የደመና ፈጣሪ እኔ ነኝ ባለ ጊዜ አንተ ያልፈጠርከው ውኃ ደም ሆኖአል አንተ ያልፈጠርከው ደመናም መካን ሆኖአል እስኪ ንጹሕ ውኃ ፈጥረህ ያንተንና የተከታዮችህን ጥማት ማርካት ቻል ደመናንም ፈጥረህ ዝናብ አዝንበህ እህልን አብቅለህ ያንተንና የተከታዮችህን ረሀብ አስወግድ ችሎታህ ይገለጥ ለማለት።
- 5ኛ. እግዚአብሔርን ለመሳደብ አፉን የከፈተ አውሬውን ሐሳዌ መሲሕንና አውሬውን አድናቂዎችን ደጋፊዎችን የአውሬው ስም ምልክት የተጻፈባቸውን የሚያመልኩትና የሚንበረከኩለትን በተለያዩ መቅሠፍቶች ለመምታት።

ሃረኛክና የኤልያስ ሞት

ሃረኛክና ኤልያስ የእግዚአብሔርን አምላካነት የሁሉ አስገኝ የሥነ ፍጥረት ባለቤት መሆኑንና ከእርሱ ሌላ አምላክ የሌለ መሆኑን የሐሳዌ መሲሕንም ፍጡርነት ስሑትነትና የሰይጣን መልእክት ተሸካሚ መሆኑን ከመሰከሩ በኋላ የምስክርነታቸውንም ተግባር በትጋትና በድፍረት ካከናወኑ በኋላ በሰማዕትነት ይሞታሉ። ተልዕኮአቸውን እስኪፈጽሙ ድረስ ነው እንጂ «ከማያድሩበት ቤት አያመሻሱበትም» እንዲሉ ለገልፈት ለጥፋት በቀረበችው ዓለም ብዙ ማምሸትም ማደርም አይፈልጉም። ለሞታቸው ምክንያት የሚሆነው ከጥልቁ የሚወጣው አውሬ /ሐሳዌ መሲሕ/ ነው። ሦስት ዓመት ከመንፈቅ በተለያዩ መቅሠፍቶች ሲመቱት ሐሰቱን ሲገልጡበት ትምህርቱን ሲገለባብሙበት ሲያሳፍሩት ሲያዋርዱት ከቆዩ በኋላ ተበላጭቶ ያስገድላቸዋል።

ነገር ግን ሃረኛክና ኤልያስ የሚሞቱት መንፈሳዊ ተልዕኮአቸውን የሰብከተ ወንጌል ተግባራቸውን አምላካዊ ኃይልን ከማንጸባረቅ ጋር ሲያጠናቅቁ በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው እንጂ በሐሳዌ መሲሕ ፈቃድ አይደለም። በሐሳዌ መሲሕ ምኞትና ፈቃድ ቢሆንም ገና በመጀመሪያው ዓመት እንዲገደሉ ያደርግ ነበር እንጂ መጥፎና አሳፋሪ ታሪኩን የተደበቀ የተሰወረ በሐሰታዊ ስብከት የተሸፈነ ጉዳይን በሕዝብ ፊት ሲያነቡበት የዝምዝምታ የተባለ ይመስል አፋን ገጥሞ ዝም ባላለም ነበር።

ሰይጣናዊ ሥራውን በሰይጣን ኃይል ስለሚሠራ የሰይጣን ኃይልም በእግዚአብሔር ኃይል እንጻር ሲቆም በእሳት ነበልባል ፊት እንደቀረበ ሻማ ይላላልና የእግዚአብሔርን ጸጋ የተላበሱ የተጉናጸፉ ሃረኛክና ኤልያስን መቃወም ሰማይን እንደ መንካት የሚቆጠር በመሆኑ ኃይሉም ከውኃ እንደተጨመረ ጨውና ለፀሐይ ሙቀት እንደተገለጠ ቅቤ እያነሰና ሕልውናውን እያጣ በመሔዱ ግን ሃረኛክና ኤልያስ ንጹሕ ስንዴ ትምህርታቸውን እርሱ ባለበት ከተማ መዝራት ይችላሉ።

መዝራት የሚገባቸውን ዘር ዘርተው ከፈጸሙ በኋላ ቀኑ ሲመሽ ከሥጋዊ ድካም ለማረፍ የሐሳዌ መሲሕን ሰይፍ ለብሰው መተኛት ይፈልጋሉ። እስከ ሦስት ቀን ተኩል ሞት በሚባል

ከባድ እንቅልፍ ተይዘው ይቆያሉ። የመኝታቸውም ቦታ በምሌሌያዊ አነጋገር ሰዶምና ግብፅ የተባላች ጌታቸው የተሰቀለባት የታላቂቱ ከተማ አደባባይ ነው። ጌታቸው የተሰቀለባት የሚለው ንባብ ታላቂቱ ከተማ ማን እንደሆነች ወደማወቅ ይመራናል።

የሃረኛክና የኤልያስ ጌታ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ ግልጽ ነው። የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል የቆመባት ከተማም ዓለም ያወቃት ፀሐይ የሞቃት ኢየሩሳሌም ናት። የሃረኛክና የኤልያስም ደም በኢየሩሳሌም ይፈስሳል ማለት ነው። በምሳሌያዊ አነጋገር ሰዶምና ግብፅ ተብላለች ለምን ኢየሩሳሌም ሰዶምና ግብፅ ተባለች? ለዚህ ጥያቄ መልስ የሚሆንን በትንቢተ ኢሳይያስ ምዕራፍ 1=10 ላይ ያለው ንባብ ነው። እንደሚከተለው ይነበባል «ስምዑ ቃለ እግዚአብሔር መላእክተ ሰዶም ወአጽምኡ ሕገ እግዚአብሔር ሕዝበ ገሞራ» ትርጉም። «እናንተ የሰዶም አለቆች ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ እናንተ የገሞራ ሕዝብ ሆይ የአምላካችንን ሕግ አድምጡ»

እነዚህ የሰዶም አለቆችና የገሞራ ሕዝቦች የተባሉት የኢየሩሳሌም አለቆችና ሕዝቦች ናቸው። የሰውን ደም በማፍሰስ ሰውነታቸውን በኃጢአት በማርከስ የገሞራን ሰዎች ስለመሰሉ ሀገራቸው ኢየሩሳሌምን ሰዶም ገሞራ ሲያስብሉ እነርሱም የሰዶም አለቆች የገሞራ ሕዝቦች ተብለዋል።

ሰዶምና ገሞራ በሰዎች ኃጢአት ምክንያት የተደመሰሱ የወደሙ አገሮች በመሆናቸው ኃጢአት ለሚሠራበትና በኃጢአት ለሚጠፋ አገር ሁሉ ምሳሌ ሆነው ይቀርባሉ። ግብፅም ከጥንት ጀምሮ በጣዖት አምላኪዎችና በጠንቋዮች የተወረረች ይልቁንም እግዚአብሔርን የሚሳደብ ፈርዖን የነገሠባት ሀገር መሆንዋ ይታወቃል። በኢየሩሳሌምም እግዚአብሔርን የሚሳደብ ከዚህም አልፎ ራሱን በእግዚአብሔር ስም ሰይሞ የእግዚአብሔርን አምልኮት ለመንጠቅ የሚከጅል ርጉም ፍጡር ሐሳዌ መሲሕ ስለሚነግሥባትና ኢየሱስ ክርስቶስ ንስህ የማይገቡ ከመሆናቸው የተነሣ በጢሮስና በሲዶና በሰዶም ከነበሩ ሰዎች የባሱ ልበ ደንጻናዎች እንደሆኑ የመሰከረባቸው ማቴ. 11=20-24 ክፉዎች ኃጢአተኞች ስለ ሚኖሩባት በምሳሌያዊ አነጋገር ግብፅና ሰዶም የተባለች ኢየሩሳሌም ናት።

አውሬው ሐሳዌ መሲሕ ሂደትና ኤልያስን ካስገደላቸው በኋላ የበቀል አጻፋ ለመመለስ የጉዳዳቸው መስሎት እንዳይቀበሩ ቀባሪ ይከለክልባቸዋል። እስከ ሦስት ቀን ተኩል ጌታቸው በተቀበረባት በኢየሩሳሌም አደባባይ በድናቸውን ሕዝብም አሕዛብም ይመለከቱታል። ሂደትና ኤልያስ በተለያዩ መቅሠፍቶች የመቱአቸው ያስቃዩአቸው የሐሳዌ መሲሕ ቤተሰቦች በሂደትና በኤልያስ ሞት ደስ ይሰኛሉ። ከልክ ያለፈ አንደበታቸው ሊናገረው የማይችለው ደስታ በውስጣቸው እንደሞላ ለመግለጽ የደስታ መግለጫ የሚሆን ስጦታ ይሰጣሉ።

በቤት ውስጥም ሆነ በውጭ ሰዎች ሲገናኙ የሚነጋገሩ በት ጉዳይ የሂደትና የኤልያስ ጉዳይ ይሆናል። ሰማይን በመዝጋት ውኃውን ደም በማድረግ እሳት በማዝነብ ሌሎችንም የተለያዩ መቅሠፍቶች በማምጣት ያደረሱባቸውን ሥቃይ በማውሳት አሁን የእጃቸውን አገኙ ይባላሉ። በጨለማ ቆይተው ልክ ፀሐይ እንደወጣቸው አድርገው ይቆጥራሉ። በክርስቶስ ዘመን የነበሩ አይሁድ ክርስቶስን ሰቅለው ገድለው የተደሰቱትን ያህል ይደሰታሉ። እንኳን በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ዐለም እረፍት ያገኘን ይመስላቸዋል።

ከሦስት ቀን ተኩልም በኋላ ነፍሳቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ ተአዝዞ መጥታ ከሥጋቸው ጋር ተዋህዶ ሂደትና ኤልያስ ሕያዋን ሆነው ይነሣሉ። በሂደትና በኤልያስ ሞት ተደሰተው የነበሩ ሐሳዌ መሲሕና መሰሎቹ ወደሀዘን ይመለሳሉ። በፍርሃት ተውጠው ይርበደበዳሉ ልቡናቸው ይፈራል ጉልበታቸው ይርዳል አእምሮአቸው ይጨነቃል። በድናቸውን እየተመለከቱ በሞታቸው ደስ የተሰኙ የደስታቸው መግለጫ ስጦታ ሲሰጣጡ የነበሩ ሁሉ የደስታቸው ቀኖች ሦስት ቀን ተኩል ብቻ ሆነውባቸው ደስታቸው በኃዘን ተውጦ ሰጥሞ /ሰምጦ/ በፍርሃት በድንጋጤ ጥቁር ልብሶች ፈታቸውን ይሸፍናሉ። ሂደትና ኤልያስ በዚያ መቅሠፍት መልሰው የሚገርፏቸው ይመስላቸዋል። ወደእውነተኛው አምላክ በመመለስ ፈንታ በዚያው በክህደታቸው ጸንተው ይርበተበታሉ።

በሰማይም ወደዚህ ውጤት የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ሰሙ። ጠላቶቻቸውም እየተመለከቱአቸው ወደሰማይ በደመና ወጡ። ራእይ 11+12 ሂደትና ኤልያስ ከሙታን ተለይተው

ከተነሡ በኋላ ወደሰማይ ውጡ የሚል አምላካዊ ድምፅ እንደሚሰሙና በክብር እንደሚያርጉ ነው ንባቡ የሚያስረዳን። በሰብአዊ አስተሳሰባቸው ሙተው የሚቀሩ መስሎአቸው የገደሉ አቸው ጠላቶቻቸው እየተመለከቱአቸው በጠላቶቻቸው ፊት ያርጋሉ።

ሐሳዌ መሲሕና መሰሎቹ ተከታዮቹ አይጥ ይዛ ያመለጠ ቻት ድመት እስኪመስሉ ድረስ የብስጭት ድምፅ ያሰማሉ። ሐሳዌ መሲሕ አምላክ አለመሆኑ ሂደትና ኤልያስን የጠራ እውነተኛ አምላክ መኖሩ በችሎታም ከሐሳዌ መሲሕ ችሎታ በላይ የሆነ ችሎታ ያለው መሆኑ ዓይነ ልቡና ላለው ሰው ደምቆ የሚታይ ይሆናል።

አንባቢያን ሆይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠ ደስታ ፅድሚው አጭር እንደሚሆን ልብ በሉ። የእግዚአብሔርን አገልጋዮች ቅዱሳን ሂደትና ኤልያስን ገድለው በሞታቸው ደስ የተሰኙ ሰዎች የደስታቸው ቀኖች ሦስት ቀን ተኩል ብቻ ነበሩ። ከዚህ በኋላ ወደ ሀዘን ነው ያመሩት። የሀዘናቸው ቀኖች እንደደስታቸው ቀኖች አጭር አይደሉም። ድርጊቱ ገና ወደኋላ የሚፈጸም ቢሆንም የማይቀር ስለሆነ እንደተፈጸመ አድርገን እንየው።

እነዚህ የዐመፅ ሰዎች የተንኮል ሰዎች የሕሊና ዕረፍት አላገኙም። ሂደትና ኤልያስን ገለን እናርፋለን መስሎአቸው ነበረ። ወደባሰ የመታወክ አዘቅት ውስጥ ነው የገቡት። እሳት ያዘንቡብን ይሆን በረዶ ያዘንቡብን ይሆን ፀሐይን ያጨልሙብን ይሆን ወዘተ... የሚለው ሥጋትም ሳያጥለቀልቃቸው አልቀረም። ዛሬስ በከተማችን ሰዎችን ገድለው ድርጅታቸውን የሚወርሱ ቤታቸውን የሚወርሱ ጋንጃ መትተው ዘርፈው ቀምተው ቢራ ውስጠ የሚጠጡ ጮማ የሚቆርጡ በዐመፅ ገንዘብ የሚፍነሽኑ ሰዎች ስንት ቀን የሚደሰቱ ይመስላችኋል።

አነሣሥቶ ላስጀመረን ላስጀምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው።

የቢ መጻሕፍት /የተጠቀሱ ምንጮች/

1. ዮሐንስ አፈወርቅ ድርሳን በተስፋ ገ/ሥላሴ 1987 ዓ.ም.
2. መዝሙረ ዳዊተ ትርጓሜ በተስፋ ገ/ሥላሴ 1982 ዓ.ም.
3. ትንቢተ ሕዝቅኤል ትርጓሜ አ.አ. ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1990 ዓ.ም.
4. መጻሕፍተ ሰሎሞን ወሚራክ ትርጓሜ አ.አ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም.
5. ሃይማኖተ አበው አ.አ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1996 ዓ.ም.
6. ተግሣፅ ዘዮሐንስ አፈወርቅ ተርጓሚ ተስፋ ገ/ሥላሴ 1987 ዓ.ም.
7. ከዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት 1948 ዓ.ም.
8. የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት አ.አ ንግድ ማተሚያ ድርጅት 1989 ዓ.ም.
9. ጳውሎስ ትርጓሜ ትርሣኤ ዘገባ፤ ማተሚያ ድርጅት 1948 ዓ.ም.
10. መጻሕፍተ ሐዲሳት ሠለስቱ ትርጓሜ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1989 ዓ.ም.
11. መጽሐፈ ቅዱስ ትርጓሜ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም.
12. አርባዕቱ ወንጌል ትርጓሜ ትንሣኤ ማተሚያ ድርጅት 1988 ዓ.ም.
13. አስረስ የእኔሰው የካም መታሰቢያ ኮከበ ጽባሕ ማተሚያ ቤት 1951 ዓ.ም.
14. ደቂቅ ነቢያት ትርጓሜ
15. ስምንቱ ብሔረ ነገሥታት ትርጓሜ
16. እዝራ ሱቱኤል ትርጓሜ
17. መጽሐፈ ሂደት ትርጓሜ